சமானமாகிய, கைதொழுது - தங்களுடைய கைகளை முகுளிதஞ் செய்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, கோசம்போய் - அங்கு நின்று ஒரு குரோச தூரம் போய், ஊனந்தீர் - குற்றம் நீங்கி லட்சணமமைந்த, தூயத்தானங்கணம் - பரிசுத்தமாகிய அந்த ப்ராஸாத சைத்ய பூமியின் நடுவில், புக்கார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௨)

1050. ஆங்கத னகத்து வீதி நடுவணுற் காத மோங்கிப்
பாங்கின்மா திசையிற் பன்னீ ரோசனை காண நின்ற
வாங்குகாந் தம்போல் மானம் வாங்குநன் மானத் தம்பம்
பாங்கினாற் றோர ணம்வே திமங்கலம் பலவுஞ் சூழ்ந்த.

(இ - ள்) ஆங்கதன் - அவ்விடத்தே அந்த சைத்ய ப்ராஸாத பூமியினுடைய, அகத்து - மத்தியிலும், வீதி - வீதிகளினுடைய, நடுவண்-நடுவிலும், (இரா நின்றனவாகி), நாற்காதமோங்கி - நாலுகாதம் உன்னதத்தையுடையதாகி, பாங்கின் - வரிசைக்கிரமத்தால், மாதிசையில் - மஹா திக்குகளில், பன்னீரோசனை - பன்னிரண்டு யோஜனை தூரம், காண - அளவிற்காணும்படி, நின்ற - ஒவ்வொரு மஹா திக்கில் ஒவ்வொன்றாகி நின்ற, வாங்கும் - இரும்பைத் தன்னிடம் வாங்கிக் கொள்ளும்படியான, காந்தம்போல - காந்தத்தைப்போல, மானம் - பார்க்கின்றவர்களுடைய மான கர்மத்தை, வாங்கும் - வாங்கிக்கொள்ளும்படியான, நல் - அழகாகிய, மானத்தம்பம் - மானஸ்தம்பங்களை, பாங்கினால் - வரிசையினாலே, தோரணம் - தோரணங்களும், வேதி - மதில்களும், மங்கலம் பலவும் - அஷ்டமங்கலங்களும், சூழ்ந்த - சூழ்ந்திரா நின்றன, எ - று. (௩)

1051. வயிரநற் படிகம் வயிடூ ரியமடி நடுவ ணுச்சி
யுயரத்தின் பாக மோக்கம் படிகமேற் கீழ வோக்கம்
வெயில்விடு தாரைக் கீழ்மே லாயிரம் நடுவி ரட்டித்
துயரினைக் கெடுக்குஞ் சித்தப் படிமைநாற் றிசையு மாமே.

(இ - ள்) அடி - அந்தமான ஸ்தம்பத்தின் அடியில், வயிரம் - வஜ்ரரத்தினமும், நடுவண் - மத்தியில், நல் - நன்மையாகிய, படிகம் - ஸ்படிகரத்தினமும், உச்சி - மேலே, வயிடூரியம் - வைடூரியரத்தினமுமாகி, உயரத்தில் - மொத்த உன்னதத்தில், பாகமோக்கம் - பாதிநீளம் (அதாவது: நடுவில் இரண்டு காதநீளம்), படிகம் - ஸ்படிகரத்தினமும், மேல் கீழவோக்கம் - மேலே ஒரு காதநீளம் வைடூரியமும் கீழே ஒரு காதநீளம் வஜ்ரரத்தின மயமுமாகி, கீழ் - கீழிலாகிய வஜ்ரரத்தின ஸ்தம்பமும், மேல் - மேலேயாகிய வைடூரியரத்தின ஸ்தம்பத்திலும், வெயில்விடு - கிரணத்தை வீசுகின்ற, தாரை - பட்டைகளானவை, ஆயிரம் - ஆயிரமாகி, நடுவு - மத்தியில் இரண்டு காதநீளமான ஸ்படிகத்தில், இரட்டி - இரண்டாயிரம்

பட்டைகளாகிய அத்தம்பத்தின், நாற்றிசையும் - அடியிலும் மேலேயும் நாலு திக்குகளிலும், துயரினை - துன்பத்தை, கெடுக்கும் - போக்கும், சித்தப்படிமை - ஸித்த பரமேஷ்டிகளின் பிரதி பிம்பங்களாகிய பிரதிமைகள், ஆம் - நிர்மிக்கப் பட்டனவாகும், எ - று. (ச)

1052 நான்முகப் பூதத் துச்சி பாலிகைக் கமலப் போதின்
மேல்வைத்த செம்பொற் கும்பத் துச்சிமேற் பலகை தன்னிற்
பானிறப் பகடு பாலைப் பதுமைமேற் பொழியத் தேவி
மேன்முடிப் பதும ராக மிருபதோ சனைவி ளக்கும்.

(இ - ள்) நான்முகப் பூதத்து - அந்த மானஸ்தம்பத்தின்மேலே நிருமிக்கப் பட்ட சதுர்முகத்தையுடைய பூதத்தின், உச்சி - தலையின்மேல் உள்ள, பாலிகை - பாலிகையில், கமலப் போதின்மேல் வைத்த - தாமரைப்புஷ்பத்தைத் தலையில் வைத்திராநின்ற, செம்பொற் கும்பத்துச்சிமேல் - சிவந்த பொன்னுலாகிய பூர்ண கும்பத்தின்மேலே, பலகைதன்னில் - பலகையாகச்செய்து அதில், பதுமை - லக்ஷ்மிதேவி உருவம் நிருமித்து, மேல் - அந்த லக்ஷ்மிதேவிமேல், பால் நிறம் - வெள்ளை நிறத்தையுடைய, பகடு - யானைகளானவை, பாலை-க்ஷீரத்தை, பொழிய- சொரியும்படி செய்திருக்க, அத்தேவி - அந்த லட்சுமிதேவியின், முடிமேல் - கிரீடத்தின்மேலிராநின்ற, பதுமராகம் - பத்மராகரத்தினமானது, இருபதோசனை - இருபதுயோசனை தூரம், விளக்கும் - பிரகாசிப்பதாகும், எ - று. (ரு)

1053. மணிமய மாய சுக்கம் நான்றுமங் கலங்க ளேந்தி
யணிபெற நின்ற நான்கா மந்தமா னத்தம் பத்தை
யிணையிலார் வலங்கொண் டேத்தி யிறைஞ்சிப்போய்க் கோச நீல
மணிநிலத் தகழி மார்பி னளவுள மதிலைக் கண்டார்.

(இ - ள்) மணிமயமாய - இரத்தினமயமாகிய, சிக்கம் - உறிகள், மங்கலங்கள் - அஷ்டமங்கலங்களை, ஏந்தி - தரித்து, நான்று - அந்த லக்ஷிமியிருக்கப்பட்ட பலகையினின்றும் தொங்கப்பட்டனவாகி, அணிபெற - அழகு பெறும்படி, நின்ற - (ப்ராஸாதசைத்ய பூமியாகிய முதல் பூமியில் சதுர் மஹாதிக்கு வீதிகளில்) இராநின்ற, நான்காம் - நாலாகிய, அந்தமானத் தம்பத்தை - அந்தமான ஸ்தம்பங்களை, இணையிலார் - உபமையில்லாத அழகையுடைத்தாகிய இந்த மேருமந்தரரிருவர்களும், வலங்கொண்டு - பிரதக்ஷிணமாக வந்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, இறைஞ்சி - வணங்கி, கோசம்போய் - அந்த ப்ராஸாத சைத்ய பூமியின் மற்ற பாதியாகிய ஒரு குரோச தூரமும்போகி, (அவ்விடத்திலிராநின்ற), மார்பினளவுள - மார்பளவுயரமுள்ள, மதிலை - மதிலையும், (அதன் அப்பியந்தர பாகத்திலுள்ள), நீலமணி நிலத்து - இந்திர நீலரத்தினத்திலாகிய நிலத்தையுடைய, அகழி -

அகழாகிய (அதாவது : ஜலத்தினால் நிறைந்த காதிகையாகிய) இரண்டாம் பூமியையும், கண்டார் - பார்த்தார்கள், எ - று. (சு)

1054. ஆழமு நிறைவு முண்டே யாகிலு மலையென் பானி
லூழிபேர்ந் தாலும் பேரா விதனைநா னொழிப்ப னென்றிங்
காழிவந் திறைவன் பாத மடைந்துபூம் பட்டை போர்த்துச்
சூழுந்தான் கிடந்த தொத்துத் தோன்றுமிப் பரிகை யென்றார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பார்த்து), இப்பரிகைதான் - இந்தக் காதிகையானது, ஆழமும் - ஆழமும், நிறைவும் - ஜலநிறைவும், உண்டேயாகிலும் - உண்டாகியும், சூழுகிடந்தது-(ஸமவஸரணத்தின் இரண்டாம் பிராகாரமாகிச்) சூழ்ந்திருப்பதைப் பார்த்தால், ஆழி - ஸமுத்திரமானது, இங்குவந்து - இவ்விடம்வந்து, அலையென்பானில்-அலையென்று சொல்லும் விதத்தில், ஊழிபேர்ந்தாலும் - ஊழிஊழிகாலம் அனேகம் நீங்கினாலும், பேரா - நீங்காத, இதனை - என்னிடமுள்ள இந்த அலையென்பதை, நான் - நான், ஒழிப்பனென்று - ஒழித்து விடுவேனென்று, பூம்பட்டைப் போர்த்து - புஷ்பங்களாகிற பட்டுவஸ்திரத்தைப் போர்த்துக்கொண்டு, இறைவன்பாதம் - ஜினேந்திரனது பாதாரவிந்தத்தை, அடைந்தொத்து-சேர்ந்ததற் கொப்பாகி, தோன்றும் - தோன்றுகின்றது, என்றார் - என்று சொன்னார்கள், எ - று. (எ)

1055. மணிதெளித் தனைய வாரி வாசவான் சுவைய தார்ந்தங்
கணுகுவார்க் காழ்ந்து தோன்றி யடைந்தவர் தாண்மட் டாகிப்
பணிவுயர் விலாது போதிற் பயின்றுபைம் பொன்செய் வீதி
மணியொளி பரந்து வான விற்களாய் மயங்கு நின்றே.

(இ - ள்) மணி - இந்திர நீலரத்தினத்தை, தெளித்தனைய - அரைத்துக் கரைத்துத் தெளியவைத்ததற்குச் சமானமாகிய, வாரி - ஜலமானது, வாசம் - பரிமளமாகிய, வான் - அழகிய, சுவையது - ரஸமானது, ஆர்ந்து - நிறைந்து, அங்கு - அவ்விடத்து, அணுகுவார்க்கு - அடைந்தவர்களுக்கு, ஆழ்ந்துதோன்றி - ஆழமாகத்தோன்றி, அடைந்தவர் - உள்ளே யடைந்தவர்க்கு, தாண்மட்டாகி - முழந்தாள் பரியந்தமாகி, பணிவு - தாழ்வும், உயர்வு - மேடும், இலாது - இல்லாது சமமாகி, போதில் - புஷ்பங்களினால், பயின்று - நிறைந்து, பைம் - பசுமை பொருந்திய, பொன் செய் - பொன்னினால், நிருமித்த, வீதி - சதுர் மஹாவீதிகளும், மணியொளி - இரத்தினங்களின், ஒளியானது, பரந்து - வியாபித்து, வானவிற்களாய் - இந்திர தனுசுவைப்போல பஞ்சவர்ணமுடையனவாக, நின்று - நிலைபெற்று, மயங்கும் - பார்ப்பவர்களைப் பிரமிக்கச் செய்கின்றதாகும், எ - று.

1056. காதத்தி னரைய கன்ற காதிகைக் கமல மாதிப்
போதைக்கொய் தங்கை யேந்திப் பொன்செய்தோ ரணங்க டந்து
மேதக்க மணியி னாய பாதத்த வீதி நின்ற
வாதிகோ புரத்தி னாதி நிலையள வாகி யம்பொன்.

(இ - ள்) காதத்தின் அரை - அரைக்காதம், அகன்ற - அகலத்தையுடைய, காதிகை - அகழில் இராநின்ற, கமலமாதி - தாமரை முதலாகிய, போதை - புஷ்பங்களை, கொய்து - பறித்து, அங்கை - அழகிய கையினுள், ஏந்தி - எடுத்துக் கொண்டு, பொன்செய் - பொன்னால் நிர்மித்த வீதிகளிலுள்ள, தோரணம் - தோரணம் முதலானவைகளை யெல்லாம், கடந்து - தாண்டி (அதாவது: இரண்டாம் ப்ராகாரமான காதிகாபூமியின் விஸ்தீரணமான இரண்டு குரோச தூரத்தையும் போகி), பாதத்தவீதி - அவ்விடத்தில் திக்குவீதிகள் பிரதமத்தில் சொன்ன இரண்டு காதத்தில் நாலத்தொன்று குறைந்த, (அதாவது: ஒன்றரைக்காத அகலமுடையதாகிய வீதியில்), ஆதிகோபுரத்தில் - (இனிமேற் சொல்லப்போகும்) பிரதம கோபுரமாகிய உதயதர கோபுரத்தின், ஆதிநிலை - முதல் நிலை எவ்வளவு உயரம் இருக்கின்றதோ அவ்வளவு, அளவாகி - உன்னதமுடையதாகி, அம் - அழகிய, பொன் - பொன்னினாலும், மேதக்க - மேன்மை பொருந்திய, மணியின் - இரத்தினங்களினாலும், ஆய - அமைந்த கோபுரமானது, நின்ற - இராநின்றது, எ - று. (க)

1057. பாலிகை முதல வாய பரிச்சந்த முடைய வற்றை
மாலையுஞ் சாந்து மேந்தி வணங்கின ராகிப் போகி
சீலம்போற் செம்பொ னிஞ்சிச் சிலைகளீ ரொன்ப தோங்கி
மாலைபோற் சூழக் காத மகல்வல்லி வனத்தைச் சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) பாலிகை முதலவாய - பாலிகை முதலாகிய, பரிச்சந்தம் - பரிவாரங்களை, உடைய - உடைத்தாகிய (அதாவது: கோபுராங்கமாகிய கும்ப முதலாகிய எல்லா லக்ஷணங்களையும் உடைய), அவற்றை - அக்கோபுரங்களையும், செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகி, சிலைகளீரொன்பதோங்கி - பதினெட்டு வில்லு உன்னதமுடையதாகி, சீலம்போல் - சீலாச்சாரம்போல ஒழுங்காகிய, இஞ்சி - மதிலையும், மாலையும் - பூமாலை முதலியவும், சாந்தும் - சந்தனங்களும், ஏந்தி - தரித்து, வணங்கினராகி - வணங்கம் செய்தவர்களாகி, போகி - சென்று, மாலைபோல் - புஷ்பமாலையை வட்டமாக வைத்ததுபோல, சூழ் - சூழ்ந்திராநின்றதாகிய, (அதாவது: இப்போது சொன்ன மதிலுக்கு அப்பியந்தர பாகத்தில் உள்ளதாகிய), காதம் அகல் - ஒருகாத விஸ்தீரணமாகிய, வல்லிவனத்தை - கொடிப்பூவனமாகிய வல்லி பூமியை, சேர்ந்தார் - (அவர்கள்) அடைந்தார்கள், எ - று. (உ)

1058. வல்லிமண் டபங்கள் பந்தர் வயிரவா லுகத்த லங்கள்
வில்லுமிழ்ந் திலங்கும் பூமி விழுந்தபூ வணையின் வீயைப்
புல்லும்வண் டோசை பூமி தேவனைப் பாடல் போலு
மெல்லையி லிடங்க ளிவ்வா றியம்புதற் கரிய தொன்றே.

(இ - ள்) வல்லி - (அந்த மூன்றும் ப்ராகாரமாகிய) வல்லி பூமியில், மண்டபங்கள் - மண்டபங்களும், பந்தர் - லதா மண்டபங்களாகிய பூம்பந்தல்களும், வயிரம் - வஜ்ர ரத்தினங்களாலாகிய, வாலுகம் - மணல்களையுடைய, தலங்கள் - தரைகளாகி, வில் - கிரணங்களை, உமிழ்ந்து - கக்கி, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, பூமி - பூமியிலே, விழுந்த - உதிர்ந்து கிடக்கின்ற, பூவணையின் - புஷ்பத்திரள்களில் உண்டாயிருக்கின்ற, வீயை - புதுமலரிலுள்ள மதுமகரந்தங்களை, புல்லும் - மொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற, வண்டு - வண்டுகளின், ஓசை - ரீங்கார சப்தமானது, பூமி - அப்பூமியே, தேவனை - ஸ்வாமியை, பாடல்போலும் - ஸ்துதிப்பதுபோலு மாகாநின்றது, (இன்னும்) எல்லையில் - அளவில்லாத, இடங்கள் - அவ்வல்லிபூமியின் இடங்களின்விதம், இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம், இயம்புதற்கு - வர்ணிப்பதற்கு, அரியது-அருமையானதாகிய, ஒன்று - ஒன்றாகும், எ-று.

1059. மல்லிகை முல்லை மௌவன் மாலதி மாதவி நற்
பல்லிதழ் பத்தி பித்தி சண்பகங் குறிஞ்சி வெட்சி
சொல்லிய பிறவுஞ் செல்விச் சூட்டெனச் செறியப் பூத்த
வல்லிநன் மலர்க்கை யேந்தி வந்துகோ புரம டைந்தார்.

(இ - ள்) வல்லி - அந்த வல்லி பூமியில், மல்லிகை - மல்லிகையும், முல்லை - முல்லைப் பூங்கொடிகளும், மௌவல் - வனமல்லிகைகளும், மாலதி - சிறு சண்பகமும், மாதவி - குருக்கத்தியும், நல் - நன்றாகிய, பத்தி - பந்திவரிசைகள், பல் - பலவாகிய, இதழ் - இதழ்களையுடைய, பித்தி - கருமுகையும், சண்பகம் - சண்பகமும், குறிஞ்சி - குறிஞ்சியும், வெட்சி - வெட்சியும், சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட, பிறவும் - இன்னும் அனேக பூங்கொடிகளும், செல்வி - இலக்ஷ்மிதேவியினுடைய, சூட்டென - தலைச்சூட்டலங்காரத்தைப்போல, செறிய - நெருங்க, பூத்த - புஷ்பித்தன, நன் - நன்மையாகிய, மலர் - அப்புஷ்பங்களை, கையேந்தி - கையில் எடுத்துக்கொண்டு, வந்து - வந்து, கோபுரம் - உதயதாம் என்கிற கோபுரத்தை, அடைந்தார் - இவ்விருவர்களும் சேர்ந்தார்கள், எ - று. (கஉ)

1060. காதமூன் றிரண்டு யர்ந்து காதநீண் டகன்று வாய்தல்
காதமாய்ச் சிறப்பு மும்மைப் படிமைமுன் னிலைய தாகிச்
சோதியுட் குளித்து வாய்தல் சோதிடத் தேவர் காப்பப்
பேழுதரும் பதாகை சூழ்ந்த துதயகோ புரம தாமே

(இ - ள்) உதய கோபுரமது - உதயதரமென்னும் அக்கோபுரமானது, காத மூன்று - மூன்று காதம், உயர்ந்து - உன்னதமாகி, இரண்டுகாத நீண்டு - இரு காதம் நீளமுடையதாகி, வாய்தல் - வாசற்படியானது, காதமாய் அகன்று - ஒரு காதம் அகலமாகி, சிறப்பு - அஷ்டமங்கலங்களையுடைய, மும்மைப்படிமை - மூன்று ஜினப்பிரதிமைகள், (நிலைக்கொன்றாக விராநின்ற), முன்னிலையதாகி - மூன்று மேல் நிலைகளையுடையதாகி, வாய்தல் - அக்கோபுரத்தின் வாசற்படியின் இரு பக்கங்களிலும், சோதியுள் - (உண்டாகிய) ஜோதிமயத்தினால், குளித்து - தங்கள் ஜோதியானது மறையப்பட்டு, சோதிடத் தேவர் - ஜோதிஷ்கத் தேவர்கள், காப்ப - துவார பாலகர்களாகிக் காவல் செய்ய, போதரும் - லட்சணம் நிறைந்திரா நின்ற, பதாகை - துவஜக் கொடிகள், சூழ்ந்தது - சூழ்ந்திராநின்றதாக, ஆம் - ஆகும், எ - று. (கரு)

1061. வில்லைஞ் ஞா றகன் று யர்ந்து வெள்ளியா லியன்று சென்னிச்
சொல்லிய வகையி னாலே சுருங்கிப்பொற் சூட்ட தாகி
வல்லிமுந் நிலையட் டாலைக் கொடியுடை மதிலி னின்ற
சொல்லிய கோபு ரத்தைத் தொழுதுபூச் சிதறிப் புக்கார்.

(இ - ள்) வில்லைஞ்ஞூறு-ஐந்நூறுவில்லு, அகன்று - அடியிலே அகலத்தை யுடையதாகி, உயர்ந்து - * பின்னால் சொல்லப்பெற்ற உன்னதத்தை யுடையதாகி, வெள்ளியால் - வெள்ளியினால், இயன்று - செய்யப்பட்டதாகி, சொல்லியவகையி னாலே - † பின் சொல்லப்பட்ட விதத்தினாலே, சுருங்கி - அடியகலத்தினின்றும் மேலே சுருங்கப்பட்டதாகி, பொற் சூட்டதாகி - பொன்னாலியன்ற தலைக்கட் டையை யுடையதாகி, வல்லி - அளவின் பிரகாரமாகிய, அட்டாலை - மேற்றிண் ணையை யுடைய, முந்நிலை - மூன்று நிலைகளை யுடையதாகி, கொடியுடை - துவ ஜக் கொடிகளையும் உடைய, மதிலின் - உதயதரமென்னும் மதிலிலே, நின்ற - சேர்ந்து வீதிகளின் நேரில் நின்ற, சொல்லிய - முன் பாடலில் சொல்லப்பட்ட, கோபுரத்தை - உதயதர கோபுரத்தை, தொழுது - வணங்கி, பூச்சிதறி - புஷ்பங் களைத்தூவி, புக்கார் - அதனுள் ஆகிய வன பூமியை அடைந்தார்கள், எ-று. (கச)

* இச்சருக்கத்தில் 80 - வது பாடலில் சொல்லப்பட்ட உன்னதமாகியது.

† இச்சருக்கத்தில் 34 - வது பாடலில் சொன்னவகைபோல் சுருங்கப் பெற்றது.

1062. பலநிறம் பயின்ற பூமி பரமனா தறிவு போல
வுலகெலா மடங்கு மேனு முள்ளிரு காத மாகி
நிலவிய மதிலின் மூலை நின்றகுட் டியங்க ளான்கிற்
பலவன மாகிப் பைம்பொன் மதிலினைச் சூழ்ந்த தன்றே.

(இ - ள்) பலநிறம் - பலவர்ணங்களினல், பயின்ற - செய்திராநின்ற, பூமி - அந்த வன பூமியானது, பரமனது - ஸ்வாமியினுடைய, அறிவுபோல - கேவல ஞானத்தைப்போல, உலகெலாம் - இவ்வுலகத் துள்ளவர்களெல்லாம், அடங்குமேனும் - வந்தடங்கினும், உள் - அதனுள்ளகலமானது, இருகாதமாகி - இரண்டுகாத விஸ்தீர்ணத்தை யுடையதாகி, மதிலின் - அப்பூமியின் வெளிப்புறத்தில் உதயதரமென்னும் மதிலையும் உட்புறத்தில் பிரீதிதரம் என்னும் மதிலையு முடையதாய்; நிலவிய - பிரகாசித்த, மூலை - அப்பூமியின் வீதிவழிகள் தவிர மூலைகளாகிய சதுஷ்கோணங்களிலும், நின்ற - நடுவில் நின்ற, குட்டியங்கள் - மேடைகள், நான்கில் - (கோணத்துக் கொன்ருக) நாலாகிய அம்மேடைகளையும் உடையதாகி, பைம் - பசுமை பொருந்திய, பொன் - பொன்னலாகிய, மதிலினை - ப்ரீதிகரமென்னும் மதிலையும், சூழ்ந்தது - பரிவேஷ்டித்ததாகி, பல - பலவாகிய விருக்ஷங்களையுடைய, வனமாகி - வன பூமியென்னும் பெயருடையதாகி, உண்டு - நாலாம் பிரகாரமாகி யிராநின்றது, எ - று. (கரு)

1063. குட்டியத் திரும ருங்குங் கோபுரத் துயர மாகி
யெட்டுள தூபை நின்ற விஞ்சிக்கு ளெட்டே யாகும்
வட்டவெண் குடைய சேதி மரங்களெட் டிவற்றைச் சார்ந்த
வெட்டுள வதனுக் காதி பாதவ மிவற்றி னிப்பால்.

(இ - ள்) குட்டியத்து - (அந்தவன பூமியின் கோணத்தில் நடுவிலிரா நின்ற) மேடைகளினுடைய, இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், கோபுரத் துயரமாகி - முதல் கோபுரத்தினுடைய உயரத்தையுடையதாகி, எட்டுள - எட்டா யிராநின்ற, தூபை - ஸ்தூபைகளானவை, நின்ற - நிலைபெற்றுள்ளன, இஞ்சிக் குள் - மதிலுக்குள் இராநின்ற அவ்வன பூமியில், எட்டேயாகும் - மொத்த ஸ்தூபைகள் எட்டேயாகி யிராநின்றன, (அதாவது: மேடை ஒன்றுக்கு இரண்டு ஸ்தூபைகளாகி, நாலு கோணத்துள்ள மேடைகளுக்கும் எட்டு ஸ்தூபைகளாகும்), வட்டம் - வட்டமாகிய, வெண் - வெளுப்பாகிய, குடைய - சத்திரத்திரயத்தை மேலேயுடைய, சேதிமரங்கள் - (ஜிநபிம்பங்களையுடைய) சைத்ய விருட்சங்கள், இவற்றை - இந்த ஸ்தூபைகளை, சார்ந்த - சேர்ந்தவைகளாய், எட்டுள - எட்டாகி யிராநின்றன (அதாவது: அவ்வன பூமியில் ஒரு கோணத்திலிரண்டு விருட்சமாக நாலு கோணத்திலும் சேர்த்து எட்டுச் சைத்ய விருட்சமாகும்), இவற்றினிப்பால் - அவ்வன பூமியில் இந்த சைத்ய விருட்சங்களுக்கிப்பால், அதனுக்கு - அவ்விருட் சக்கூட்டத்திற்கு, ஆதி - முதலிலே, பாதவம் - கற்பக விருட்சங்கள், (ஒரு கோணத்திலிரண்டாக), எட்டுள - எட்டுள்ளன, எ - று. (கசு)

1064. வீதியைச் சார்ந்து முக்கோண் வட்டநாற் சதுர மாகி
நீதியா னின்ற வாவி யெட்டுமூன் றிவற்றை யெய்தி

யோதிய வகையி னொன்றிற் குளித்துவாய் பூசி யொன்றிற்
போதுகொண் டொன்றின் மண்ணோர் பணிவர்போய்த் தூபை யெய்த.

(இ - ள்) வீதியைச்சார்ந்து - அவ்வனபூமியில் மஹா வீதிகளைச் சேர்ந்து, (அதாவது: வீதியிலிருந்து கோணத்திற்குப் போகின்ற வழியில் பிரதமத்தில்), முக்கோண் - முக்கோணமாகிய, வாவி - தடாகமும், (அதனைப்பியந்தர பாகத்தில்), வட்டம் - வட்டமாகிய தடாகமும் (அதற்குள்ளே), நாற்சதுரமாகி - நாற் சதுரமாகிய தடாகமும் உண்டாகி, நீதியால் - வரிசையாக ஒன்றின்பின் னொன்றாகி, எட்டு மூன்று - அவ்வனபூமியில் இருபத்துநாலு தடாகங்கள், நின்ற - நிலைபெற்றுள்ளன, ஓதியவகையின் - இப்போது சொன்ன கிரமத்தினு லிராநின்ற, இவற்றை - இந்தத் தடாகங்களை, எய்தி - அடைந்து, ஒன்றிற்குளித்து-முதலில் இருக்கப்பட்ட முக்கோணமாகிய குளத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஒன்றில் வாய்பூசி - வட்டமாகிய மற்றொரு குளத்தில் தந்ததாவனஞ் செய்து வாய் கொப்பளித்துச் சுத்தம் பண்ணிக்கொண்டு, ஒன்றில் போது கொண்டு - நாற் சதுரமாகிய குளத்தில் உள்ள புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டு, மண்ணோர் - இப்பூமியிலுள்ள மனுஷ்யர்கள், தூபையெய்த - ஸ்தூபைகளையடைந்து, பணிவர் - வணங்குவார்கள், எ - று. (கஎ)

1065. திரளரைக் கோச மோங்கிச் சினைகளெண் டிசையு மோடிப்
பருதியோர் கோச மாகிப் பயின்றகற் பகத்த சோலைக்
கிருமடி யுயர்ந்த சோக மேழிலம் பாலை செண்பகந்
திருமலி மாவுங் கீழைத் திசைமுதன் மாம ரங்கள்.

(இ - ள்) திரள் - அடியினின்றும் திரட்சியையுடைய ஸ்தம்பமானது, அரைக்கோசம் ஓங்கி - அரைக்குரோசம் உன்னதமாகி, சினைகள் - அதன் மேல் கிளைகளானவை, எண்டிசையும் - எட்டுத் திக்குகளிலும், ஓடி - சென்று, பருதி - அப்படிச் சென்ற மேற்பரப்புச் சுற்றளவு விஸ்தீர்ணமானது, ஓர் கோசமாகி - ஒரு குரோசமாகி, பயின்ற - உண்டாகிய, கற்பகத்த சோலைக்கு - கற்பக விருக்ஷ சோலைக்கு, இருமடியுயர்ந்த - இரட்டித்த உன்னதமுடைய, அசோகம் - அசோக மரமும், ஏழிலம்பாலை - ஏழிலம்பாலை மரமும், செண்பகம் - செண்பக விருட்சமும், திருமலி - அழகு நிறைந்த, மாவும் - மாமரமும், (ஆக) கீழைத்திசை முதல் - அவ்வன பூமியில் கிழக்குத் திக்கு முதலாகப் பிரதக்ஷிணமாக வரிசைக்கிரமத்தால், மாமரங்கள் - பெரிதாகிய மரங்கள் இராநின்றன, எ - று. (கஅ)

1066. ஆடகத் தியன்றி ரண்டு கோபுரத் தளவுஞ் சென்ற
நாடக சாலை மூன்று நிலையின லெட்டுப் பந்தி
யூடுசென் றூடு நல்லார் சோதிடர் தேவி மார்கள்
வீடில பலவு நின்ற வீதியி னிரும ருங்கும்.

(இ - ள்) ஆடகத்து - ஸ்வர்ணத்தினுல், இயன்று - செய்யப்பட்டதாகி, வீதியின் - அந்த வன பூமியினுடைய, திக்கு - மஹா வீதிகளின், இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், இரண்டு கோபுரத்தளவுஞ் சென்ற - உதயதர கோபுராப் பியந்தர பாகத்திலிருந்து ப்ரீதிதர கோபுரம்வரையில் செல்லப்பட்டதாகி, மூன்று நிலையினுல் - மூன்று நிலைகளால், எட்டுப்பந்தி - ஒவ்வொரு நிலையிலும் எட்டெட் டுப் பந்தியாய் (அதாவது: ரங்கங்களையுடையதாகி), ஊடு சென்று - அதனுள்ளே சென்று, சோதிடர் தேவிமார்கள் - ஜோதிஷ்கத் தேவர்களுடைய தேவியர்க ளாகிய, நல்லார் - ஸ்த்ரீமார்கள், வீடில - கெடுதலில்லாத, பலவும் - பலப்பிரகார மான நர்த்தனங்களை, ஆடும் - ஆடுகின்ற, நாடகசாலை - நர்த்தனசாலைகள், நின்ற - இராநின்றன, எ - று. (கக)

1067 பைம்பொனும் மணியி னுலும் குயின்றவே பாத வாதிச்
செம்பொன்மங் கலங்கள் வேதி தோரணஞ் செறிந்த யாவு
மும்பர்தம் முலகும் போக பூமியு மொன்றி னற்போல்
வம்பணி முலையி னரு மைந்தரு மலிந்த வெங்கும்.

(இ - ள்) பைம் - பசுமைபொருந்திய, மணியினுலும் - இரத்தினங்களி னுலும், குயின்ற - நிருமித்திராநின்ற, பாதவாதி - கற்பகவிருட்ச முதலான, யாவும் - (சைத்யவிருட்சம், ஸ்தூபைகள்) இவைகளையெல்லாம், செம் - சிவந்த, பொன் - பொன்னுலாகிய, மங்கலங்கள் - அஷ்ட மங்கலங்களும், வேதி - மதில் களும், தோரணம் - துவார தோரணங்களும், செறிந்த - சேர்ந்திராநின்றன, எங்கும் - அவ்வனபூமியில் எவ்விடங்களிலும், உம்பர்தம் முலகும் - தேவருலகமும், போகபூமியும் - போக பூமியும், ஒன்றினற் போல் - வந்து பொருந்தினது போல, வம்பணி - இரவிக்கையை யணிந்த, முலையினரும் - ஸ்தனங்களையுடைய தேவ ஸ்த்ரீயர் கூட்டங்களும் மனுஷ்ய ஸ்த்ரீ கூட்டங்களும், மைந்தரும் - தேவகுமாரர் கூட்டங்களும் மனுஷ்யர் கூட்டங்களும், மலிந்த - நிறைந்திராநின்றன, எ - று.

1068. குயிலிசை முழவ மாகக் கொம்பின்மேற் றும்பி பாட
மயில்நடம் பயிலு மெங்கும் வானவர் மடந்தை நல்லார்
புயலியன் மின்னுப் போலச் சோலைவாய்ப் பொலிந்து தோன்றிக்
கயல்விழி பிறழக் காமங் கனியநின் றூடி னரே.

(இ - ள்) எங்கும் - இன்னும் அவ்வனபூமியி லெவ்விடங்களிலும், குயில் - குயில்கள் கூவுகின்ற, இசை - ஓசையானது, முழவமாக - மத்தளமாக, கொம் பின்மேல் - பூங்கொத்துக்களின்மே லிராநின்ற, தும்பி - தும்பிக்கூட்டங்கள், பாட - சங்கீதம்போலப்பாட, மயில் - மயில்களானவை, நடம்பயிலும் - நர்த்தனஞ் செய்வதுபோல் சிறகு விரித்தாடா நிற்கும், வானவர் மடந்தை நல்லார் - தேவ குமாரியர்கள், புயலியல் - மேகத்திற் றோன்றுகின்ற, மின்னுப்போல் - மின்னற்

கொடிகளைப் போல், சோலைவாய் - தோப்புகளில், பொலிந்து-அழகாக, தோன்றி - வந்து தோன்றி, கயல் - கெண்டைமஸ்யம் போன்ற, விழி - கண்களானவை, பிறழ - சுழலும்படி, காமங்கனிய - பார்ப்பவர்களுக்கு இச்சை அதிகரிக்கும் படியாக, நின்று ஆடினார் - நின்று நர்த்தனம் புரிந்தார்கள், எ - று. (உக)

1069. கற்பக மடநல் லார்கள் காமனைச் செறிவ தேபோற்
கற்பக மரத்தைக் காம வல்லிகள் செறிந்த காமர்
விற்பயி லொளியைக் கண்டு வேதிகை யென்று மீள்வார்
தப்புவர் நடையிற் றாழ்வை யொளியினு லுயரமென்னு.

(இ - ள்) கற்பு - பதிவிரதா குணம் பொருந்திய, அகம் - மனத்தை உடைய, மட நல்லார்கள் - இளமையுள்ள அழகிய ஸ்த்ரீமார்கள், காமனை - இச்சையைச் செய்யும் தங்கள் புருஷனை, செறிவதே போல் - சேர்ந்து மனமொத்திருப்பது போல, கற்பக மரத்தை - கற்பக விருட்சங்களை, காமவல்லிகள் - காமவல்லிக்கொடிகள், செறிந்த - சேர்ந்திராநின்றன, (மற்றும் அவ்வனபூமியில்), காமர் - அழகிய, வில் - கிரணத்தினால், பயில் - மிகுதியாகி ஸ்தம்பித்திராநின்ற, ஒளியை - ஜோதித்திரளை, கண்டு - பார்த்து, வேதிகையென்று - மதிலென்று, மீள்வார் - (அங்கே சென்றவர்கள்) திரும்புவார்கள், தாழ்வை - பள்ளமாகிய தலத்தை, ஒளியினால் - பிரகாசத்தினால், உயரமென்னு - இது மேடான பூமியென்று கருதி, நடையில் - அடி பெயர்த்து நடப்பதில், தப்புவர் - தவறிப் பிரமிப்பார்கள், எ - று. (உஉ)

1070. மதுகரந் தும்பி வண்டு வண்சிறைப் பறவை மற்றும்
பொதியவிழ் போதின் மீது போர்த்தன புகழ லாற்று
மதியொளி பரந்த பூமி விதியுளி கிடந்த வல்லிப்
பொதுளிய போதின் மீது போர்த்தகண் வாங்க லாற்று.

(இ - ள்) மதியொளி - சந்திரகிரணம்போல, பரந்த - விசாலித்த, பூமி - அவ்வன பூமியில், விதியுளி - கிரமத்தையுடையதாய், கிடந்த - சேர்ந்திராநின்ற, பொதியவிழ் - முறுக்கவிழ்ந்து மலர்ந்திராநின்ற, போதின் மீது - புஷ்பங்களின் மேல், மதுகரம் - தேனினங்களும், தும்பி - தும்பிக்கூட்டங்களும், வண்டு - வண்டினங்களும், வண் - வளப்பமாகிய, சிறை - இறகுகளையுடைய, பறவை - பக்ஷிகளும், மற்றும் - மற்ற ஞிமிறின முதலானவைகளும், போர்த்தன - நிறைந்திராநின்றன, புகழல்-அதைப் புகழ்ச்சியாக வர்ணிப்பது, ஆற்று-முடியாது, (மேலும்), வல்லி - காமவல்லியாதிக்கொடிகளில், பொதுளிய - நெருங்கிமலர்ந்த, போதின் மீது - பூக்களின் மேலே, போர்த்த - பார்க்கப்பெற்ற, கண் - கண்களை, வாங்கல் - திருப்பி வாங்குதல், ஆற்று - முடியாது, எ - று. (உங)

1070. (a) வனமிது விதியி னெய்தி வாவியைச் சார்ந்து மைந்த
ரினமல ரேந்திச் சொன்ன வெட்டெட்டு மாத்தி னன்கு
சினைதொறுஞ் செறிந்த சீய வணைமிசைத் தேவர் கோமா
னனையபொற் படிமைத் தூபை யருச்சித்துப் பிரிதி சேர்ந்தார்.

(இ - ள்) விதியின் - கிரம வரிசையையுடைய, வனம் இது - இந்த வன பூமியை, மைந்தர் - மேருமந்தர குமாரிருவரும், எய்தி - அடைந்து, வாவியை - தடாகங்களை, சார்ந்து - வரிசைப்படி யடைந்து, இனமலர் - நல்ல இனங்களான புஷ்பங்களை, ஏந்தி - தரித்து, சொன்ன - அவ்வன பூமியில் சொல்லப்பட்ட,

எட்டெட்டுமரத்தின் - எட்டு எட்டாகிய மரங்களில் (அதாவது : கற்பாக விருக்ஷம் எட்டு சைத்ய விருக்ஷம் எட்டாக இராநின்றவைகளில்), நான்கு சினே தொறும் - சைத்ய விருக்ஷங்களினுடைய நாலு கிளைகள் தோறும், செறிந்த - சேர்ந்திரா நின்ற, சீயவணே மிசை - ஸிம்மாசனத்தின் மேலே யிராநின்ற, தேவர் கோமானனைய - ஜினேந்திரனுக் கொப்பாகிய, பொன் - பொன்னுலாகிய, படிமை - ஜினப்பிரதிமைகளையும், தூபை - ஸ்தூபைகளிலுள்ள ஜின பிம்பங்களையும், அருச்சித்து - அர்ச்சனை செய்து, பிரிதி சேர்ந்தார் - (அவ்வன பூமியின் எல்லைப் பிரமாண முடிவில் அப்பியந்தர பாகத்திலுள்ள) பிரிதிதாமென்னும் மதிலை யடைந்தார்கள், எ - று. (உங-a)

1071. இருநிதி யிருந்த சென்னி யிமையம்வந் திறைவன் பாதம்
மருவிய தென்னச் செம்பொன் மயமதாய் வெள்ளி சூடி
யுருமலி யுதயத் திற்கு மிருமடி யாகும் பிரிதி
தரமெனு மிஞ்சி யைந்து நிலையவட் டாலைத் தாகும்.

(இ - ள்) இருநிதி - சங்க நிதி பத்மநிதித்தலைவர்களாகிய தேவர்கள், இருந்த - தங்கியிராநின்ற, சென்னி - சிகரத்தையுடைய, இமையம் - ஹிமவான் பர்வதமானது, வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, இறைவன் பாதம் - ஜினேந்திரனுடைய பாதத்தை, மருவியதென்ன - சேர்ந்ததை யொப்ப, செம்பொன் மயமதாய் - சிவந்த ஸ்வர்ணமயமாகி, வெள்ளி சூடி - வெள்ளியாலாகிய தலைச்சூட்டையுடையதாகி, உருமலி - ரூபத்தினால் நிறைந்த, உதயத்திற்கும் - உதயதரமென்னும் மதிலுக்கும், இருமடியாகும் - இரட்டித்த உன்னதமும் அகலமுமுள்ளதாகும், பிரிதிதரமெனும் இஞ்சி - ப்ரீதிதாமென்னும் மதிலானது, ஐந்து நிலைய - ஐந்து நிலைகளை யுடையவைகளாகிய, அட்டாலைத்தாகும் - அட்டாலயங்களையுடையதாகும், எ - று. (உச)

1072. கொடிமிடைக் கோபு ரங்க ளோங்கின நான்கு காத
மிடிமுர சியம்ப வானோ ரியற்றுமஞ் சிறப்பை யெய்தும்
படிமைக ளிருந்த பஞ்ச நிலங்களை யுடைய பைம்பொற்
குடமுகம் பதுமந் தேமாங் கொத்தன கோணந் தானே.

(இ - ள்) கோணந்தான் - மூலைகளிலெங்கும், கொடி - துவஜக்கொடிகளால், மிடை - நெருங்கி அழகுடைய, கோபுரங்கள் - ப்ரீதிதர மென்னும் கோபுரங்கள் நாலும், நான்குகாதம் - நாலுகாதம், ஓங்கின - உன்னதமாயின, இடி - இடிப்போல கர்ஜிக்கின்ற, முரசு - பேரிகைகள், இயம்ப - சப்திக்க, வானோர் - தேவர்கள், இயற்றும் - செய்கின்ற, அம் - அழகிய, சிறப்பை - பூஜையை, எய்தும் - அடைகின்ற, படிமைகள் - ஜினப்ரதிமைகள், இருந்த - இராநின்ற, பஞ்ச நிலங்களையுடைய, ஐந்து நிலைகளையுடையதாகிய, (சிகரத்திலே), பைம்பொன் - பசுமை பொருந்திய பொன்னுலாகிய, குடம் - கடமும், முகம் - அக்கடத்தின் முகமும், பதுமம் - பொன்னுலாகிய தாமரை புஷ்பமும், தேமாங்கொத்தன - அப்பதுமமலரின் அடியில் அழகிய மாவிலைக் கொத்துமுடையனவாய் விளங்கும், எ - று. (உரு)

1073. கோபுரத் திரு மருங்குங் குடவரை யனைய தோளார்
பாகரப் பிரபை போலப் படரொளிப் பவண வேந்தர்
நாகருக் கிறைவர் கோமா னலம்புகழ்ந் தலங்க லார்ந்த
வேதிரம் பிடித்துக் காக்கும் புரத்துளார் கொடியின் வீதி.

(இ - ள்) கோபுரத்து - அக்கோபுரத் துவாரத்தின், இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கத்திலும், குடவரையனைய - அஸ்தங்கிரி பர்வதத்திற்குச் சமானமாகிய, தோளார் - புஜத்தையுடையவர்களாகிய, பாகரப்பிரபை போல - சூர்யப்பிரபைபோல, படரொளி - மிகுதியான ஒளியை வீசுகின்ற, பவண வேந்தர் - பவண தேவர்களுக்கு அதிபதியாகிய, சமர, வைரோசன ரென்கிற பவணேந்திரர்கள், நாகருக்கு இறைவர் - தேவேந்திரர்களுக்கெல்லாம், கோமான் - நாதனாகிய ஜினேந்திரனுடைய, நலம் - அழகிய குணாதிசயங்களை, புகழ்ந்து - துதித்துக் கட்டியஞ் சொல்லிக்கொண்டு, அலங்கலார்ந்த - மாலைகளால் அலங்கரித்திராநின்ற, வேதிரம் - பிரம்பை, பிடித்து - பிடித்துக்கொண்டு, காக்கும் - காவல் செய்கின்ற, புரத்து - அக்கோபுரத்து, உள் - அப்பியந்தரத்தில், ஆர் - நிறைந்திராநின்ற, கொடியின் - துவஜங்களையுடைய, (துவஜ பூமியாகிய ஐந்தாம் பிராகாரத்தின்), வீதி - மஹாவீதிகளாகும், எ - று. (உசு)

1074. ஐந்துவிற் சதுர மாகி யாயிரத் தெண்ப தாய
பந்தியின் வருக்க மாய மண்டலம் பத்தின் பாக
மிங்கிவை திரட்டி யேக திக்கினுக் காமி வற்றை
மங்கலந் தன்னின் மாற வந்தவப் பந்தின் மீது.

(இ - ள்) (ஐந்தாம் பிரகாரமாகிய வப்பூமியில் மஹா வீதி போகக் கோணங்கள் நாலில் ஒவ்வொரு கோணத்திலும்), ஐந்துவிற் சதுரமாகி - ஐந்துவில் சதுரத்தோடு கூடி, ஆயிரத் தெண்பதாய - ஆயிரத்தெண்பதாகிய, பந்தியின் வருக்கமாய- (ஆயிரத்தெண்பது ஆயிரத்தெண்பது) பந்தி வரிசைகளையுடைய, மண்டலம் - மேடைகள், பத்தின்பாகம் - பத்தில் பாதியாகிய ஐந்துவில் உன்னதமாம், இங்கிவை - இங்கு இந்த மேடைகளை, திரட்டி - மொத்தக் கணக்காகச் சேர்க்க, (வந்த சங்கியைகளாகிய, பதினொருலக்ஷத்து அறுபத்தாறாயிரத்து நானூறு மேடைகள்), ஏகதிக்கினுக்கு - ஒரு கோணமாகிய பூமியில், ஆம் - ஆகும், இவற்றை-இத்தொகையை, மங்கலந்தன்னில் - முக்கிய மங்கலத்தின் தொகையாகிய நாலினால், மாற - பெருக்க, வந்த - வரப்பட்ட சங்கியைகளாகிய, அப்பந்தின் மீது - அந்நாலு கோணத்திலுமாகிய திரண்ட கணக்காகிய, நாற்பத்தாறு லக்ஷத்து அறுபத்தையாயிரத்து அறுநூறாகிய மேடைகளின்மேல், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உஎ)

1075. மூன்றுவிற் சதுர மாகி முழுமணிப் பீடத் துச்சி
யூன்றிவில் லிரண்டு சுற்று யுயர்ந்திரு காதம் பைம்பொ
னீன்றவே போன்ற கண்ணி னெழின்மணி யிருந்த தண்டி
னுன்றபா லிகையி னுச்சிப் பலகைமேற் பதாகை யாமே.

(இ - ள்) மூன்றுவில் சதுரமாகி - மூன்றுவில் சதுரத்தை யுடையதாகி, முழுமணி - முதிர்ந்த குணமுடைய ரத்தினத்தாலாகிய, பீடத்து-பீடத்தினுடைய, உச்சி - மேலே, ஊன்றி - நடப்பட்டதாகி, வில்லிரண்டு சுற்ருய் - இரண்டுவில் சுற்றளவுள்ளதாய், இருகாதம் - இரண்டுகாதம், உயர்ந்து - உன்னதமாகி, பைம்பொன் - பசுமை பொருந்திய பொன்னினுலே, ஈன்றவேபோன்று - உற்பத்தி செய்யப்பட்டவை போல, கண்ணின் - பார்க்கப்பட்டவர்களுடைய கண்களி லுள்ள, எழில் - அழகுபிரகாசியா நின்ற, மணி - கண்மணிகள், இருத்த-தங்கிய, (அதாவது: பார்த்தகண்கள் வேமுென்றிற் செல்லாத வழகுடைய), தண்டின் - ஸ்தம்பத்தின் தலையிலே, ஆன்ற - பெரிதாகிய, பாலிகையின் - பாலிகையி னுடைய, உச்சி - உச்சியிலே, பலகை மேல் - அமைக்கப்பட்ட பலகையின் மேல், பதாகை - துவஜக் கொடிகள், ஆம் - ஆகும், எ - று. (உஅ)

1076. சிங்கமா லியானை மாலை சிகியன்னங் கருட னேறு
பங்கய மகர மாழிப் பதிகளாம் பதாகை பத்தும்
பொங்கியா காய மென்னும் புணரிவெண் டிரைகள் போலும்
மங்கலக் கிழவன் கோயில் மதிலைச்சூழ்ந் தாடு நின்றே.

(இ - ள்) சிங்கம் - சிங்கமும், மால் - பெரிதாகிய, யானை - யானையும், மாலை - பூமாலையும், சிகி - மயிலும், அன்னம் - ஹம்ஸமும், கருடன் - கருடனும், ஏறு - விருஷபமும், பங்கயம் - தாமரை புஷ்பமும், மகரம் - மகர மஸ்யமும், ஆழி - சக்கரமும், (ஆகிய இவைகள்), பதிகளாம் - லாஞ்சனமாகவுடைய, பதாகை பத்தும் - இந்த தசவிதமான துவஜங்களும், (ஒவ்வொரு ஸ்தம்பங்களின் பலகையின் மேலும்), பொங்கி - பெரிதாகி, ஆகாயமென்னும் - ஆகாசமென்கின்ற, புணரி - ஸமுத்திரத்திற்கு, வெண் - வெளுப்பாகிய, திரைகள் போலும் - அலைகளைப்போலும், மங்கலக்கிழவன் - பிரதமமங்கலத்திற்கு முக்கியனுன ஜினேந்திரனுடைய, கோயில் - ஸமவ ஸரணத்தில், மதிலை - இனிச்சொல்லப்படும் கல்யாண தரமென்னும் மதிலை, சூழ்ந்து - பரிவேஷ்டித்து, நின்று - நிலைபெற்று, ஆடும் - அசைவனவாம், எ - று. (உகூ)

1077. முடிமணி முத்த மாலை நான்றுகிண் கிணிகள் மொய்த்த
கொடிநிரை கோடி நான்கோ டறுபத்தா றிலக்கங் கோமா
னுடையன வைம்பத் தாறு யிரமுன்றி லுலாவு கின்ற
படியிது காத மூன்ருய்ப் பயோதிபோற் சூழ்ந்த தாமே.

(இ - ள்) முடி - அந்த த்வஜஸ்தம்பங்களினது சிகரத்தினின்றும், முத்தம்-முத்துமணிகளாலாகிய, மாலை - மாலைகள், நான்று - தொங்கி, கிண்கிணிகள்-சிறுசதங்கைகள், மொய்த்த - நெருங்கிய, கொடி நிரை - த்வஜ ஸமூகங்கள், கோடி நான்கோடு - நாலுகோடியோடு, அறுபத்தாறிலக்கம் - அறுபத்தாறுலக்ஷத்து,

ஐம்பத்தாறுயிரம்-ஐம்பத்தாறுயிரம், கோமானுடையன - ஸ்வாமியினுடையனவாய், முன்றில் - அழகிய ஐந்தாம் பிரகாரமாகிய முற்றத்தில், உலாவுகின்ற - அசையா நின்றன, படியிது - இந்த த்வஜ பூமியானது, காதமூன்ருய் - மூன்று காதமகல முடையதாகி, பயோதிபோல் - ஸமுத்திரம் போல, சூழ்ந்ததாம் - சூழ்ந்திராநின்ற தாகும், எ - று. (௯௦)

1078. பலமணி பயின்ற பத்தி பித்திநற் படிகம் பைம்பொன்
னிலைகளைந் தாகி நின்ற நாடக சாலை தோறும்
முலையும்மே கலையும் முத்த மாலையும் குலாவ மின்போற்
பலநடம் பயிலும் மாதர் பவணர்தம் பவழ வாயார்.

(இ - ள்) பல - பலவாகிய, மணி - [இ]ரத்தினங்களால், பயின்ற - செய்யப் பட்ட, பத்தி - பந்தி வரிசைகளையுடைய, பித்தி - சுவர்கள், நல் - நன்மையாகிய, படிகம் - ஸ்படிகத்தினுலும், பைம் - பசுமை பொருந்திய, பொன் - பொன் ஞலும், நிலைகள் - நிலைகளானவை, ஐந்து - ஐந்தாகவும், ஆகி நின்ற - ஆகியிரா நின்ற, நாடகசாலைதோறும் - இந்த துவஜ பூமி வீதியில் இரண்டு பக்கத்திலு முள்ள நர்த்தன சாலைகளில், முலையும் - ஸ்தனங்களும், மேகலையும் - மேகலா பரணங்களும், முத்தமாலையும் - முத்து மாலைகளும், மின் போல் - மின்னலைப் போல, குலாவ - பிரகாசிக்க, பல - பலவாகிய, நடம் - நர்த்தனங்களை, பயிலும் - செய்யாநின்ற, பவணர்தம் - பவண தேவர்களுடைய, மாதர் - ஸ்த்ரீயர்களாகிய, பவழவாயார் - பவளக்கொடிபோல் சிவந்த வாயையுடைய நர்த்தகிகளாவர், எ - று.

1079 புழைக்கைமா வீட்ட மோளி யாளானம் புணர்ந்த வற்றின்
தழைச்செவி போல வாடும் பதாகையாந் தரணி தன்னை
மழைக்கைமா வேந்தர் வந்து மங்கல மரபி னெய்திக்
குழைத்தெழும் பொழிலைச் சூழ்கல் யாணகோ புரத்தைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்) புழைக்கை - துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையையுடைய, மாவீட்டம் - யானை சமூகங்களானவை, ஒளி - ஒழுங்காகிய, ஆளானம் - கட்டுத்தறிகளை, புணர்ந்து - வரிசை வரிசையாகச் சேர, (அவ்விடத்தில் ஆடுகின்ற), அவற்றின் - அவ்வியானைகளின், தழை - விசாலித்த, செவிபோல - காதுகள்போல, ஆடும் - அசைகின்ற, பதாகையாம் - துவஜக் கொடிகளையுடைய, தரணிதன்னை - துவஜ பூமியை, மழை - மேகத்தைப்போன்ற (அதாவது: மேகமானது மழையைச் சொரிவதுபோல தியாகம் கொடுக்கும்படியான), கை - கைகளையுடைய, மா - பெருமை பொருந்திய, வேந்தர் - மேருமந்தரரென்கிற வரசகுமாரர்கள், மங்கலம் - மங்கலமாக (அதாவது: தங்களுக்கு பாபவிநாசமாகவும் புண்ணியலாபமாகும்படி யாகவும்), மரபின் - கிரமத்தினுல், எய்தி - அடைந்து, (அதனப்பியந்தரத்திலிரா நின்ற), குழைத்து - தளிர்த்து, எழும் - உயர்ந்திராநின்ற, பொழிலை - கற்பக

விருட்ச பூமியை, சூழ் - சூழ்ந்ததாகிய, கல்யாண கோபுரத்தை - கல்லியாணதர மென்கிற கோபுரத்தையும் மதிலையும், சார்ந்தார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (ௗ௨)

1080. முதனடு விறுதி கோச மூன்றரை யரைய கன்றிட்
டுதயத்தின் முத்தி யோங்கித் தமனியத் தியன்று நானு
விதமணி யணிந்து சென்னி மிடைந்தவெண் கொடிய தாகி
மதிலின தகத்தட் டாலை மலிந்தவேழ் நிலத்த தாமே.

(இ - ள்) (அந்தக் கல்யாணதரமென்கிற மதிலானது), முதல் - அடியில், கோசமூன்று - மூன்று குரோசமும், நடு - மத்தியில், அரை - அம்மூன்றில் பாதியாகிய ஒன்றரைக் குரோசமும், இறுதி - கடையில் (அதாவது : தலைப்பில்), அரை - ஒன்றரையில் பாதியாகிய முக்கால் குரோசமும், அகன்றிட்டு - அகலமுடையதாகி, உதயத்தின் - உதயதரமதிலினுடைய உன்னதத்திற்கு, முத்தியோங்கி - மூன்று பங்காகிய உன்னதமுடையதாகி, தமனியத்து - ஸ்வர்ணத்தினுல், இயன்று - செய்யப்பட்டதாகி, நானுவிதமணி - பலவிதமான ரத்தினங்களினுல், அணிந்து - அலங்கரித்துச் செய்த தலைச் சூட்டையுடையதாகி, சென்னி - தலையிலே, மிடைந்த - நெருங்கிய, வெண் - வெளுப்பாகிய, கொடியதாகி - துவஜக்கொடிகளையுடையதாகி, மதிலினதகத்து - கல்யாண தரமென்கிற அம்மதிலினுள், அட்டாலை - அட்டாலையங்களினுல், மலிந்த - நிறைந்த, எழ்நிலத்ததாம் - எழ்நிலவட்டாலையங்களுடையதாகும், எ - று. (ௗௗ)

1081. பத்தரைக் காத மோங்கிப் பைம்பொற்கோ புரங்க ணன்கு
முத்தமத் துறக்க மேழை யொத்தவேழ் நிலத்த வாகிப்
பத்துநா மத்த வாமேழ் பவத்தொடர் பதனைக் காட்ட
வைத்தகண் ணுடி வாய்தல் மருங்கிரண் டுடைய தாமே.

(இ - ள்) பைம் - பசுமை பொருந்திய, பொன் - பொன்னுலாகிய, கோபுரங்கள் நான்கும் - கல்யாணதரமென்கிற கோபுரங்கள் நாலும், உத்தமம் - மேலான, துறக்கமேழை - எழுதேவருலகத்தை, ஒத்த - நிகர்த்த, எழ்நிலத்தவாகி - எழுநிலைகளையுடையனவாகி, பத்தரைக்காதம் - ஐந்து காதம், ஓங்கி - உயர்ந்து, பத்துநாமத்தவாம் - பாகியபரிக்கிரம் பத்தின்மேலாகிய ராகத்தினுலாகும், வாய்தல் - அக்கோபுரவாசற்படியானது, இரண்டு மருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், எழ்பவத் தொடர்பதனை - முன் எழ்பவத்தொடர்ச்சிகளை, காட்ட - பார்க்கப்பட்டவர்களுக்குக் காட்டும்படி, வைத்த - ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, கண்ணுடி - கண்ணுடிகளை, உடையதாமே - உடைத்தாகியதாம், எ - று. (ௗ௪)

1082. உரைத்தநா மத்த வாய புறத்தகத் துதயம் போலப்
பெருத்தகோ புரங்க ணன்கு பெருவிலை மணிய மாலை

தாத்திறைற் பருத்துத் தாழ்ந்து சணசண வென்னுங் கண்டை
பரித்துநாற் றிசையும் வீதி பருதிபோ லொளிரு நின்றே.

(இ - ள்) உரைத்த - இப்போது சொல்லப்பட்ட, நாமத்தவாய - கல்யாண தாமென்கிற பெயரை யுடைனவாகிய, பெருத்த - பெரியனவாகிய, நான்கு கோபுரங்கள் - சதுர் கோபுரங்களிலும், புறத்தகத்து - உட்புறத்தில், உதயம்போல - சூர்யோதயம் போல, பெரு விலை - பெரிதாகிய விலை மதிப்பையுடைய, மணி - இரத்தினத்தினுலாகிய, அம் - அழகிய, மாலை - சங்கிலி மாலைகளானவை, தாத்தினுல் - மேலான வேலைத் தாத்தினுல், பருத்து - திரண்டு, தாழ்ந்து - தொங்கப்பட்டதாகி, சணசண வென்னும் - சணச்சணவென்று சப்திக்கும்படியான, கண்டை - சேமங்கலமானது (அதாவது : ஜெயமங்களத்வனியையுடைய வாத்திய மானது), நாற்றிசையும் வீதி - நாலு திசையிலுமுள்ள மஹா வீதிகளில், பரித்து - ஆர்ப்பரித்து, பருதி போல் - சூர்ய பிம்பம்போல, நின்றொளிரும் - நிலை பெற்றுப் பிரகாசிக்கும், எ - று. (ருடு)

1083. உரைத்தகோ புரத்து வாய்தல் காப்பவ ருலக பாலர்
நிரைத்தவேழ் நிலத்த தாய நாடக சாலை யின்கட்
டாத்தினு னிரைத்த மின்னிற் றூனடம் புரியு மாதர்
விரித்துநா முரைத்த தேவர் மேவுமா தேவி மாரே.

(இ - ள்) உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, கோபுரத்து - இக்கல்யாணதரகோபுரத்தினுடைய, வாய்தல் - வாசற்படிகளினிருபக்கத்திலும், காப்பவர் - காவல் செய்கின்ற த்வாரபாலகர்கள், உலகபாலர் - லோகபாலகதேவரென்று சொல்லப்பட்ட கல்பவாஸி தேவர்களாவர், நிரைத்த - (அக்கோபுரத்தின் அப்பியந்தரத்தில் கற்பக விருட்சபூமியின் வீதிகளிலிருபக்கங்களிலும்) வரிசை பெற்றிராநின்ற, எழ்நிலத்த தாய - எழு நிலைகளையுடையதாகிய, நாடகசாலையின் கண் - நர்த்தனசாலையில், தாத்தினுல் - மேலான தன்மையால், நிரைத்த - வரிசையாகிய, மின்னின் - மின்னலைப்போல, நடம்புரியும் மாதர் - நடனஞ் செய்கின்ற ஸ்திரீகள், நாம் - நாம், விரித்துரைத்த - இப்பொழுது விரித்துச் சொல்லிய, தேவர் - லோகபாலகதேவர்கள், மேவும் - பொருந்திச் சேர்கின்ற, மா - பெருமை பொருந்திய, தேவிமார் - தேவிமார்களாவர், எ - று. (ருசு)

1084 வடிவுடைப் பீடத் திப்பால் மணித்திரள் மலர்ந்த நான்கு
விடவங்கண் மிக்க திக்கை யளப்பன போன்று சித்தப்
படிமைக ளிருந்த சித்த பாதவம் பயின்ற போதுங்
குடையின்மீ தணிந்து வீதி நான்கினுங் குலாவு மிப்பால்.

(இ - ள்) (அக்கோபுரத்தினுள் கற்பகவிருட்ச பூமியின் சதுர் மஹா வீதிகளிலும்), வடிவுடைப்பீடத்து - பிரதமத்தில் உள்ள நல்ல ரூபம் பொருந்திய பலி பீடத்திற்கு, இப்பால் - அப்பியந்தரத்தில், மணி - அழகிய, திரள் - ஸ்தம்பத்தில், மலர்ந்த - மேனின்று விசாலித்ததாகிய, மிக்க - மிகுதியாகிய, திக்கை - சதுர் மஹா திக்குகளை, அளப்பன போன்று - அளவிடுவனபோல, நான்கு விடவங்கள் - நாலு கிளைகளில், சித்தப்படிமைகள் - ஸித்த பிரதிமைகள், இருந்த - இராநின்ற தாகிய, சித்தப்பாதவம் - சித்தாயதன விருட்சமானது, பயின்ற - நிலைபெற்றிருப்பதாம், போதும் - அதன் புஷ்பங்களும், குடையின், சத்திரத்தைப்போல, மீதணிந்து - அப்பிரதிமைகளின் சிரமேலணியப்பட்டு, வீதி நான்கிலும் - நாலு மஹா வீதிகளிலும், குலாவும் - பிரகாசிக்கும், இப்பால் - அகணப்பியந்தர பாகத்தில், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (கூஎ)

1085. அஞ்சுட ருமிழுந் தூபை யறிவனா லயத்தைச் சூழ்ந்த
மஞ்சுற நிமிர்ந்து மாழைத் தலங்கள்பன் னிரண்ட வாகி
யஞ்சன மலையைச் சூழ்ந்த ததிமுக மனைய நான்கா
யிஞ்சிகோ புரங்க ளாற்பா லுடையவாந் தடங்க ணான்காம்.

(இ - ள்) அறிவன் - கேவல ஞானத்தையுடைய பகவானுடைய, ஆலயத்தை - இருப்பிடமாகிய கோயிலை, சூழ்ந்த - பரிவேஷ்டித்திராநின்ற, இஞ்சி கோபுரங்கள் - கல்யாணதர மதில் கோபுரங்களினுடைய, நாற்பால் - நான்கு மஹா திக்குகளிலாகிய ஆறும் பிராகாரமாகிய கல்பகவிருட்ச பூமியின் வீதிகளில், அம் - அழகாகிய, சுடர் - பிரகாசத்தை, உமிழும் - சொரிகின்ற, தூபை - ஸ்தூபைகளானவை, மஞ்சுற - மேகமண்டலத்தைப் பொருந்த, நிமிர்ந்து - உயர்ந்து, மாழை - ஸ்வர்ணத்தினாலாகிய, தலங்கள் - ஸ்தலங்களானவை (அதாவது: நிலைகள்), பன்னிரண்டவாகி - பன்னிரண்டையுடையனவாகி, அஞ்சனமலையை - நந்தீஸ்வரத்வீபத்தில் இராநின்ற அஞ்சன பர்வதத்தை, சூழ்ந்த - சூழ்ந்திராநின்ற, ததிமுகமனைய - ததிமுகபர்வதத்திற்குச் சமானமாகிய, நான்காயுடையவாம் - நாலாகியிரா நின்றவனவாம், தடங்கள் நான்காம் - மற்றும் அந்த வீதிகளில் வீதிக்கு ஒன்றாக நாலு தடாகங்கள் உள்ளனவாம், எ - று. (கூஅ)

1086. நந்தைபத் திரைச யந்தை பூரநா மத்த வாவி
வந்தமா திக்கி னன்கில் வாரியைத் தெளித்த போழ்தின்
முந்தைய பிறப்பை யோர்வார் முன்பினேழ் பவத்தைக் காண்பார்
சிந்தைசெய் தவற்றைப் பார்க்கத் தெளிக்கநோ யாவுந் தீரும்.

(இ - ள்) வந்த - அந்தக் கல்பக விருட்ச பூமியில் வரப்பட்ட, மாதிக்கில் - மஹாதிக்கு வீதிகளில் வரிசையாக பூர்வதிசையில், நந்தை - நந்தையென்றும்,

பத்திரை - (தக்ஷிணதிசையில்) பத்திரை யென்றும், சயந்தை - (அபரதிசையில்) ஜயந்தை யென்றும், பூரம் - (உத்தரதிசையில்) பூர்ணை யென்றும், நாமத்த - பெயரையுடையனவாகிய, வாவி - தடாகங்களாகும், நான்கில் - அந்நான்கு தடாகங்களில், வாரியைத் தெளித்தபோழ்தின்-முதல் தடாக ஜலத்தை மேலே தெளித்துக்கொண்டபோது, (அவ்வாறு தெளித்துக்கொண்டவர்கள்), முந்தைய பிறப்பை - பூர்வ ஜன்மத்தை, ஓர்வார் - அறிவார்கள், முன்பின் ஏழ்பவத்தைக் காண்பார் - (இரண்டாவது தடாக ஜல ஸம்பர்க்கத்தால்) முன் பின்னாகிய ஏழ்பவ ஜாதியைத்தெரிந்து கொள்ளுவார்கள், பார்க்க - மூன்றாந்தடாகோதகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், சிந்தை செய்தவற்றை - நினைத்தவற்றை யெல்லாம், காண்பார் - பிரத்தியக்ஷமாகத் தோன்றக் காண்பார்கள், தெளிக்க - (நாலாந் தடாக நீரைத்) தெளித்துக்கொள்ள, நோய்யாவும் - சகல வியாதிகளும், தீரும் - நீங்கும், எ - று.

'காண்பார்' என்பது இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. (௯௯)

1087. வாசநின் றரூத சோலை மதிலின தகத்து மாண்ட
வோசனை யகன்ற தேனு முலகெலா மடங்கி னாலு
மாசைபோ லகன்று தோன்று மருமணி நிலத்த தாகி
மாசிலா மணியி னாய மரங்களாற் செறிந்த தெங்கும்.

(இ - ள்) மதிலினது - கல்யாணதர மதிலினுடைய, அகத்து - அப்பியந்தர பாகத்தில், வாசம் - பரிமளமானது, நின்று - நிலைபெற்று, அரூத - நீங்காத, மாண்ட - மாட்சிமையுடைய, சோலை - கற்பகச் சோலையாகிய ஆரும் பிராகாரமானது, ஓசனை யகன்றதேனும் - நாலுகாத விஸ்தீர்ணமுடையதா யிருந்தும், உலகெலாம் - இந்தத் திரிலோகத்தும் பவ்வியத்துவமுள்ள தேவர் மனிதர் விலங்குகள் எல்லாம் வந்து, அடங்கினாலும் - சேர்ந்தாலும், ஆசைபோல் - ஆசையைப்போல, அகன்று - விசாலித்து, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, அரும் - அரிய, மணி - இரத்தினங்களாலாகிய, நிலத்ததாகி - பூமியையுடையதாகி, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், மாசிலா - குற்றமில்லாத, மணியின் - இரத்தினங்களினால், ஆய - ஆகிய, மரங்களால் - விருட்சங்களால், செறிந்தது - நிறைந்தது, எ - று. (௱)

1088. பலநிறம் பயின்ற போதும் பலங்களுஞ் செறிந்த சாகை
நிலைதளர்ந் தொசியக் காணா நிறையவஞ் சிறைக ளீண்டி
மலர்நிறைந் திருந்த மட்டை வாங்கினாற் றூங்கப் பாரா
மிலையென மிலாத வர்க்கு விருந்தெழுந் துண்ட தேனே.

(இ - ள்) (அம்மரங்களில்), பல - பலவாகிய, நிறம் - வர்ணங்களை, பயின்ற - உடைத்தாகிய, போதும் - புஷ்பங்களும், பலங்களும் - பழங்கள்

காய்களும், செறிந்த - நிறைந்த, சாகை - கிளைகள், நிலே - நிலையில்லாமல், தளர்ந்து - தாழ்ந்து, ஒசிய - வளைய, காணு - பார்த்து, அம் - அழகிய, சிறைகள் - வண்டுகள், நிறைய - முழுதும், ஈண்டி - நெருங்கி, மலர் - புஷ்பங்களில், நிறைந்திருந்த - நிறைவு பெற்றிருந்த, மட்டை - மதுவை, வாங்கினல் - நாம் உண்டு விடுவோமேயானல், தாங்கப்பாராம் - கிளைகள் தாங்குதலேப்பார்க்கமாட்டோம், (என்று எண்ணி) இருந்து - அப்பூக்களின் மீது உட்கார்ந்து, தேனே - மதுவை, ஊண்ட - பருகின, எழுந்து - கிளம்பி, (அக்கிளைகளும் பாரம் நீங்கி உயரக்கிளம்பி), இலாதவர்க்கு - வறுமையினுல் பொருளில்லாமல், (தன்னிடத்தில் வந்து யாசித்தவர்களுக்கு), இலே யெனு - என்னிடத்தில் ஒன்றுமில்லே என்று கையைத் தூக்கிக்காட்டியதற் கொப்பாயிராநின்றது, எ - று. (சுக)

இலாதவர்க்கு + இருந்து; இலாதவர்க்கு விருந்து என வகர உடம்படு மெய் பெற்றது. "உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் கெடும் என்னது ஓடும் என்றமையான், "இ ஈ ஐ வழியவ்வும் ஏனே உயிர் வழிவவ்வும் என்னுஞ் சூத்திரப்படி வகர உடம்படு மெய்பெற்றதென்க. "வெண்ணிலா மதியந்தன்னே விரிசடை மேவவைத்து - வுண்ணிலாப் புகுந்து" என்றார் பிறரும்.

1089. சிறப்பொடிங் கடைந்த தேவர் செறிபொழி லதனைச் சேர்ந்தாற்
றறக்கத்தை மறப்ப ரென்றாற் சொல்லுவ தினியென் னன்றிப்
பிறப்பெறிந் திருந்த வீரன் பெருமையைச் சிறிது காட்ட
விறப்பவு முயர்ந்த தேவ ராசனு லியன்ற தன்றே.

(இ - ள்) இங்கு - இவ்விடத்தில் இந்த ஸமவஸரணத்தில், சிறப்பொடு - பூஜாத்திரவியங்களோடு கூடி, அடைந்த - சேர்ந்த, தேவர் - தேவர்கள், செறி - மரங்களால் நெருங்கிய, பொழிலதனே - கற்பக விருட்ச பூமியை, சேர்ந்தால் - அடைந்தால், துறக்கத்தை - தேவருலகத்தை, மறப்பர் - மறந்து விடுவோர்கள், என்றால் - என்று சொன்னல், இனி - இன்னமும், சொல்லுவது - அப்பூமியை வர்ணித்துரைப்பது, என் - யாது ?, அன்றி - அதுவல்லாமலும், பிறப்பு - ஜனன மரணங்களே, எறிந்திருந்த - கெடுத்திராநின்ற, வீரன் - அனந்த வீரியனுகிய ஜினேந்திரனுடைய, பெருமையை - மஹாத்மிய குணத்தை, சிறிது - கொஞ்சம், காட்ட - யாவர்களுக்கும் காண்பிக்கும்படி, இறப்பவும் - மிகவும், உயர்ந்த - மேலான, தேவராசனுல் - தேவேந்திரனுல், இயன்றதன்றே - (இது) நிருமிதம் செய்யப்பட்டதல்லவோ, எ - று. (சுஉ)

1090. பளிக்குநற் றலமி தென்று வாவியுட் பாதம் வைத்துச்
சூளிக்கவீழ்ந் தவரைக் காணுக் கைகொட்டிச் சிரிப்பர் நோக்கா

பளிக்கறைத் தலத்தை வெள்ளப் பரப்பென்று பார்த்து மீள்வா
ரொளிப்பிழம் பிவற்றைப் பித்தி யென்றுபோக் கற்று நிற்பார்.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கே), பளிக்குநற்றலமிதென்று - இவ்விடம்ஸ்படிகரத்தினத்தினாலாகிய பூமியென்று, நோக்கா - பார்த்து, வாவியுள் - தடாகத்தினுள், பாதம் - கால்களை, வைத்து - இட்டு, குளிக்க - சரீராதிகள் நனைய, வீழ்ந்தவரை - வீழ்ந்தவர்களை, காணா - (அருகிலிருப்பவர்கள்) பார்த்து, கைகொட்டி - கையைத் தட்டிக்கொண்டு, சிரிப்பர்-சிரிப்பார்கள், (இன்னும் சிலர்), பளிக்கறைத் தலத்தை - ஸ்படிகத்தினாலாகிய பூமியை, வெள்ளப் பரப்பென்று - ஜலபூரிதமாகிய தடாகமென்று, பார்த்து - நோக்கி, மீள்வார் - அதிற்செல்லாமல் திரும்புவார்கள், ஒளிப்பிழம்பிவற்றை - ஒளியின் சமூகத்திரட்சி முதலிய இவற்றினை பித்தியென்று - கண்ணாடிச் சுவரென்று, போக்கற்று - அங்கே செல்கையற்று, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எ - று. (௪௩)

1091. கதிர்மணி மாடந் தம்மைக் கண்ணுறு வார்தஞ் சாயை
யெதிர்வரு வாரை யொப்ப விடைந்திடைந் தெங்கு நிற்பர்
மதுரமாந் தஞ்சொற் றாமே தமக்கெதிர் மாற்ற மாக
வெதிரெதிர் மொழிகின் றாரொத் தியம்புவ ரெங்கு மெங்கும்.

(இ - ள்) கதிர் - கிரணத்தையுடைய, மணி - ஸ்படிக மணிகளாலாகிய மாடந்தம்மை - உப்பரிகைகளை, கண்ணுறுவார் - பார்க்கின்றவர்கள், தம் - தங்களுடைய, சாயை - பிரதிச்சாயலாகியது, எதிர் வருவாரை - எதிர்வரப்பட்டவர்களுக்கு, ஒப்ப - சமானமாக, (அவர்கள்), எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், இடைந்திடைந்து - ஒதுங்கி யொதுங்கி, நிற்பார் - நிற்பார்கள், எங்குமெங்கும் - எவ்விடங்களிலும், மதுரமாம் - மாதுரியமாகிய, தஞ்சொல் - தங்களுடைய வசனங்கள், தாமே - தாமே, தமக்கு - தங்களுக்கு, எதிர்மாற்றமாக - பிரதிசப்தமாக, எதிர் எதிர் - எதிரெதிராக, மொழிகின்றாரொத்து - சொல்பவர்களையொத்து, இயம்புவர் - பேசுவார்கள், எ - று. (௪௪)

வேறு.

1092. வரைபுரையு மாளிகையி னிரைகளவை யொருபால்
பருதியொளி தெறுவபல மண்டபங்க ளொருபால்
மருவினரு மறிவரிய மாடநிரை யொருபால்
பருமணியு தூணிரைய பாடலிட மொருபால்.

(இ - ள்) (அந்தக் கற்பகவிருட்ச பூமியில்), வரை புரையும் - பர்வதத்திற்குச் சமானமாகிய (அதாவது: பர்வதப்போல் உன்னதமாகிய), மாளிகையின் - உப

பரிகைகளினுடைய, நிரைகளவை - வரிசைகளானவை, ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலாகும், ஒருபால் - மற்றும் ஒரு பக்கத்தில், பருதியொளி - சூர்யகிரணத்தை, தெறுவ - ஜெயித்த ஜோதியையுடைய, பல - அனேகங்களாகிய, மண்டபங்கள் - மண்டப ஸமூகங்களாகும், ஒருபால் - மற்றுமொரு பக்கத்தில், மருவினரும் - அதனுள் சேர்ந்தவர்களும், அறிவரிய - இதன் தன்மையிப்பெற்றியதென்று அறிதற்கரிதாகிய, மாட்நிரை - மாடங்களினுடைய வரிசைகளாகும், பரும் - பருத்த, மணிய - இரத்தினத்தினாலாகிய, தூணிரைய - ஸ்தம்ப ஸமூகங்களையுடைய, பாடலிடம் - ஸங்கீதங்களைப் பாடும்படியான இடங்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலாம், எ - று. (சரு)

1093. நாடக மடந்தையர்க ளாடுமிட மொருபால்
ஆடவர்கள் கூடிவிளை யாடுமிட மொருபால்
கோடுயர்செய் குன்றமவை நின்றவிட மொருபா
லாடகநல் வேதிகைய கூடமிட மொருபால்.

(இ - ள்) நாடக மடந்தையர்கள் - நர்த்தன மாதர்கள், ஆடும் - நர்த்தனஞ் செய்கின்ற, இடம் - நர்த்தன சாலைகள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலே யிராநின்றன, ஆடவர்கள் - புருஷர்கள், கூடி - சேர்ந்து, விளையாடுமிடம் - விளையாடுகின்ற இடமானது, ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலாகும், கோடுயர் - சிகரங்களினால் உயர்ந்திராநின்ற, செய்குன்றமவை - கிரீடாத்திரி பர்வதங்கள், நின்ற - இராநின்ற, இடம் - இடமானது, ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலேயாகும், ஆடகம் - பொன்னாலாகிய, நல் - நன்மையாகிய, வேதிகைய - சுவர்களையுடைய, கூடமிடம் - கூடங்களானவை, ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலே யிராநின்றன, எ - று. (சுசு)

1094. வான்கரும்பின் றீஞ்சுவைய வாரிநதி யொருபால்
தேன்செறிந்த பூந்தடங்கள் சிறைபயின்ற தொருபால்
வாய்ந்தமணித் தலங்கள்வல்லி மண்டபங்க ளொருபால்
சூழ்ந்தசெம்பொன் வேதிகைய வாகுஞ்சில வொருபால்.

(இ - ள்) ஒருபால் - மற்றும் அக்கல்பக விருட்ச பூமியில் ஒரு பக்கத்தில், வான் - அழகிய, கரும்பின் - கரும்பினுடைய, தீம் - தித்திப்பாகிய, சுவைய - சுவையையுடையனவாகிய, வாரி - ஜலங்களையுடைய, நதி - ஆறுகளாகும், ஒருபால் - மற்றொரு பக்கத்தில், தேன் - மதுக்கள், செறிந்த - சேர்ந்திராநின்ற, பூம் - புஷ்பங்களையுடைய, தடங்கள் - தடாகங்கள், சிறை பயின்றது - தங்குதல் கொண்டிராநின்ற தன்மையாகும், வாய்ந்த - அழகு வாய்ந்த, மணித்தலங்கள் - ரத்தினத்தினாலாகிய தளங்களும், வல்லிமண்டபங்கள் - லதாமண்டபங்களும், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்தில் உள்ளனவாம், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில், சில - சில

விடங்கள், சூழ்ந்த - சூழ்ந்திராநின்ற, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, வேதிகையவாகும் - சுற்று மதில்களையுடையனவாகும், எ - று. (சஎ)

1095. மஞ்சமலி பஞ்சமளி யுடையவிட மொருபா
லுஞ்சன்மிசை யஞ்சொலவ ராடுமிட மொருபால்
வஞ்சியனை யார்களொடு மைந்தரிட மொருபா
லிஞ்சியத னகத்தினை யியம்பிடவொ ணாதே.

(இ - ள்) பஞ்சமளியுடைய - பஞ்சு மெத்தைகளையுடைய, மஞ்சம் - கட்டில்களினாலே, மலி - நிறைந்திராநின்ற, இடம் - இடங்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலாகும், உஞ்சல்மிசை - ஊஞ்சல் பலகையின்மேல், (உட்கார்ந்துகொண்டு), அஞ்சொலவர் - அழகிய சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், ஆடும் - ஊசலாடுகின்ற, இடம் - இடமானது, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலேயாகும், வஞ்சியனையார்களொடு - புஷ்பக்கொடிக்குச் சமானமாகிய ஸ்த்ரீமார்களோடு, மைந்தர் - புருஷர்களும், (தங்கும்படியான), இடம் - இடமானது, ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலாகும், இஞ்சியதன் - கல்யாண தரமென்னும் அந்த மதிலின், அகத்தினை - அப்பியந்தர பாகத்திலான கல்பகவிருட்ச பூமியை, இயம்பிடவொணாது - சொல்ல முடியாது, எ - று.

1096. மலையனைய நிலையுடைய மாதவர்க ளொருபால்
விலையமற வெறிதரும விரோசனர்க ளொருபான்
மலைவின்மொழி நிலையுணல மௌனதர ரொருபா
னிலைபனியின் வெயின்மழையி னீங்கலில ரொருபால்.

(இ - ள்) மலையனைய - பர்வதம்போல சலனமில்லாத, நிலையுடைய - ஏகாக்கிரத்தியானத்தில் நிலைத்து நிற்கின்ற நிலையினையுடைய, மாதவர்கள் - மஹா தபஸையுடைய முனிவரர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிராநின்றார்கள், விலையம் - ஸம்ஸார ஹேதுவாகிய குற்றங்களெல்லாம், அற - நீங்கும்படி, எறிதரும் - சேதிக்கின்ற, அவிர் - பிரகாசம் பொருந்திய, ஓசனர்கள் - உபாத்தியாய குணத்தையடைந்தவர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிராநின்றார்கள், மலைவில் - மாறுபாடில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, மொழி நிலையுள் - தர்ம வசனத்தில் நிலைத்திருக்கின்ற, மௌனதரர் - மவுன விரதத்தைத் தரிக்கப் பெற்றவர்கள், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலிரா நின்றார்கள், பனியின் - பனி காலத்தும், வெயில் - கோடை காலத்தும், மழையின் - வர்ஷா காலத்தும், நிலை - நின்ற யோக நிலையில், நீங்கலிலர் - நீங்காதவர்களாகிய காயக்கிலேச தபமுடையவர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிரா நின்றார்கள், எ - று. (சக)

1097. உக்கதவர் தித்ததவர் தத்ததவ ரொருபான்
மிக்கதவர் கோரதவர் மேவுமிட மொருபான்

தொக்கநல காயமன வசிவலிக ளொருபால்
பக்கமுத லேன்புடைய பரமதவ ரொருபால்.

(இ - ள்) உக்கதவர் - உக்கிர தபஸையுடையவர்களும், தித்ததவர் - தீப்த தபமுடையவர்களும், தத்ததவர் - தப்த தபஸ்வியர்களும், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிருப்பார்கள், மிக்கதவர் - மஹா தபஸையுடையவர்களும், கோரதவர் - கோர தபஸையுடையவர்களும், (ஆகிய தபோரித்தியையுடையவர்கள்), மேவும் இடம் - பொருந்துமிடம், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலேயிருக்கும், நல - நன்மையாக, தொக்க - சேர்ந்திரா நின்ற, காய மன வசிவலிகள் - காயபெலிகளும் மனோபெலிகளும் வசன பெலிகளுமாகிய பெலரித்தி பெற்ற முனிவர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலேயிருப்பார்கள், பக்க முதல் - பக்ஷோபவாஸம் மாஸோபவாஸாதி விரதங்களையுடைய, பரம - மேலான, தவர் - தபத்தையுடையவர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலேயிருப்பார்கள், எ - று. (௯௦)

1098. மாசுமலம் வாய்த்திவலை மூக்குடைய மருந்தாம்
பேசரிய பெருந்தவர்க ளிருந்தவிட மொருபால்
வாசநறு நெய்யமுது பாலமுது வின்மே
லாசையற வுரைசெய்மொழி யருந்தவர்க ளொருபால்.

(இ - ள்) மாசுமலம் - (தங்களுடைய) சரீரத்தின்மேலாகிய அழுக்குத் தூளிகளும், வாய்த்திவலை - வாயிலுண்டாகிய நீர்த்துளியும், மூக்குடைய - மூக்கிலுண்டாகும் சளிப்பும், (ஆகிய இவைகள்), மருந்தாம் - பிறர்களின் வியாதிகளுக்கு மருந்தாகின்ற, பேசரிய - சொல்லுதற்கரிய, பெரும் - பெருமையையுடைய ஒளஷதரித்திகளை யடைந்திராநின்ற, தவர்கள் - (ஆமௌஷதிப் பிராப்தர் கேளௌஷதிப்பிராப்தர், ஜல்லௌஷதி பிராப்தர், விப்ரௌஷதி பிராப்தர், ஸர் வௌஷத பிராப்தர் ஆகிய) தபஸிகள், இருந்த - தங்கியிராநின்ற, இடம் - இடமானது, ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலாகும், வாசம் நறும் - நறுமணம் பொருந்திய, நெய்யமுது - நெய்யன்னம், பாலமுதுவின்மேல் - பாலன்னம் ஆகிய இவற்றின்மேல், ஆசையற - ஆசை நீங்கும்படி, உரைசெய் - சொல்லப்பட்ட, மொழி - தர்ம வசனத்தையுடைய, அரும் - அரிதாகிய, தவர் - (க்ஷீரஸவீணம் முதலாகிய ரஸரித்தியையுடைய) தபஸிகள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலே யிருப்பார்கள், எ - று. ()

1099. முதலிறுதி நடுவணொரு பதமதுகொண் டந்நூல்
விதிமுழுது மறிஞர்சிலர் மூலபத மேவி
முதனடுவு முடியவுணர் வார்சம்பின்ன மதிகண்
மதியின்புகை பன்னிரண்டின் வருமொழிக ளறிவார்.

(இ - ள்) (ஒரு நூலில்), முதல் - பிரதமத்திலும், இறுதி-அந்தியத்திலும், நடுவண்-மத்தியிலும், ஒரு பதமது - ஒரு பதத்தை, கொண்டு - தெரிந்துகொண்டு, அந்நூல் - அந்த சாஸ்திரத்தினுடைய, விதி - கிரமத்தை, முழுதும் - முழுமையும், அறிஞர் - அறியும்படியகிய கோஷ்ட புத்திகளும், சிலர் - சில பேர்கள், மூல பதம் - முதலிலொரு பதத்தை, மேவி - பொருந்தி, முதல் - ஆதியும், நடு - மத்தியும், முடிய - அந்தியமுமாகிய சகல விதிகளையும், உணர்வார் - அறிபவர்களாகிய பீஜபுத்திகளும், மதியின் - புத்தி யதிசயத்தினுல், புகை பன்னிரண்டின் - பன்னிரண்டு யோஜனை தூரத்திலிருந்தும், வரும் - உண்டாகி வருகின்ற, மொழிகள் - வசனங்களை, அறிவார் - விவரமாகத் தனித்தனியாகத் தெரிந்துகொள்பவர்களாகிய, சம்பின்னமதிகள் - ஸம்பின்னஸ்ரோத்திரத்துவ புத்தி பலத்தையுடையவர்களும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (குஉ)

1100. மதியவதி சுதமிருது விபுலமதி ஞானத்
ததிசயர்க ளனகார கேவலிக ளொருபால்
விதியிலணு மாதிவிகு வணவலவ ரொருபான்
மதியின்வரு சாரணநன் மாமுனிவ ரொருபால்.

(இ - ள்) மதி - மதிஜ்ஞான பலமுள்ளவர்களும், அவதி - அவதிஜ்ஞானிகளும், சுதம் - சுருதஜ்ஞான ஸம்பன்னர்களும், இருது - ருஜுமதிமனப் பரியய ஞானிகளும், விபுலமதி ஞானத்ததிசயர்கள் - விபுலமதி மனப்பரியய ஞானதிசய ஸமுத் பன்னர்களும், அனகாரகேவலிகள் - இதர கேவலிகளும், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிருப்பார்கள், விதியில் - கிரமத்தோடு கூடிய, அணுமாதி - அணுமா முதலாகிய, விகுவணவலவர் - விக்கிரியாரித்திப் பிராப்தர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலிருப்பார்கள், மதியின் - சந்திரன் ஆகாயத்திற் சென்று வருவதுபோல, வரும் - ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்து வருகின்ற, சாரண - ஆகாச சாரணத்துவரித்தியை யடைந்த, நல் - நன்மையாகிய, மா - பெருமை பொருந்திய, முனிவர் - முனிவர்கள், ஒருபால் - ஒரு பக்கத்திலேயிருப்பார்கள், எ - று. (குங)

1101. வேதமொரு நான்கைவினை யத்தைமிக மேவி
யோதுபவர் கேட்பவ ருரைப்பவர் நிருத்தர்
வாதியர்கள் கற்றமற வாதமதி யோர்கண்
மேதகைய சிந்தனைகண் மேவுநர்க ளொருபால்.

(இ - ள்) வேதமொரு நான்கை - (பிரதமானுயோகம், கரணுனுயோகம், சரணுனுயோகம், திரவ்வியானுயோகம், என்னும்) சதுர் வேதங்களையும், வினையத்தை மிகமேவி - மிகுதியான வணக்கத்துடன் கூடி, ஓதுபவர் - படிப்பவர்

களும், கேட்பவர் - ஸ்ரோதாக்களும், நிருக்தர் - பதம் பிரித்துத் தெளிய வியக்தி சொல்லுகின்ற வியாக்கியான கர்த்தாக்களும், வாதியர்கள் - தர்க்க சாஸ்திரம் படித்து யூகித்துத் தத்துவ நிச்சயஞ் செய்பவர்களும், கற்ற - தாம் கற்ற ஆகமாத்தியயனத்தை, மறவாத - மறுபடி மறந்து போகாத, மதியோர்கள் - தாரண மதிஜ்ஞான வீரிய வந்தர்களும், மேதகைய - மேன்மை பொருந்திய, சிந்தனைகள் - தருமத்தியான சுக்கிலத் தியானங்களை, மேவுநர்கள் - பொருந்தி பாவிக்கின்ற ஏகாக்கிரசித்த தபஸ்வியர்களும், ஒரு பால் - ஒரு பக்கத்திலிருப்பார்கள், எ - று.

1102. புக்கவிடஞ் சக்கரன்றன் படையொதுங்கப் போது
மிக்கதவர் பாணிமிசை மேயமிகை யடிசில்
புக்குலக முண்டிடினும் போதுபக லெல்லைத்
தக்கதவர் முதன்முனிவர் சாற்றமுடி யாரே.

(இ - ள்) (இன்னும் அங்கே), புக்கவிடம் - தாம் அடைந்திரா நின்ற இடமானது, (அளவினால் அற்ப விஸ்தீர்ணமாயிருந்தும்), சக்கரன் தன் - மஹா சக்ரவர்த்தியினுடைய, படை - த்வாதச யோஜனை விஸ்தீர்ணமாகிய பெரும்படைகள், (வந்துற்றாலும்), ஒதுங்க - தங்குவதற்கு, போதும் - குறைவில்லாமல் போதும்படியான, (அக்ஷீண . மஹாலயத்துவமென்கின்ற ரித்தியையுடைய), மிக்க - மிகுதியாகிய, தவர் - தபஸையுடைய முனிஸ்ரேஷ்டர்களும், பாணி மிசை - (பிக்ஷா போஜியாகச் சரியா மார்க்கம் வந்த காலத்தில் பத்ர சீலர்கள் எதிர்கொண்டழைத்து சப்த குணங்களுடன் நவபுண்ணிய விதிக்கிரமத்தால் உதவ) தமது கையில், மேய - பொருந்திய, மிகை அடிசில்-மிகுந்த அன்னமானது, (அதாவது: தாம் உண்டதுபோக மிகுந்திருந்த ஆகாரமானது), உலகம் - இந்த உலகத்துள்ளோரெல்லாரும், புக்கு - அடைந்து, உண்டிடினும் - பொஜித்தாலும், பகலெல்லை - அன்று பகற்பொழுதுவரையில், போதும் - குறைவடையாமல்போதும்படியான, தக்க - தகுதியாகிய, தவர் முதல் - (அக்ஷீண மஹா அசனத்துவமென்கின்ற ரித்தியையுடைய) தவசிரேஷ்டர்கள் முதலாகிய, முனிவர் - முனிவர்கள், சாற்ற முடியார் - சொல்ல முடியாத தன்மையாக ஸம்மியக் தரிசனஞான சாரித்திர குணவிர்த்தியையுடையவர்களாக இருப்பார்கள், எ - று. (௫௫)

1103. இனையமுனி வனமிதனின் வீதியிரு மருங்கிற்
கனகமணி வேதிகையி லுடையகொடி யதனின்
னினையமலி நிலங்களையவ் வேந்தர்பணிந் தேத்தி
யனகமன ராயிறைஞ்சி யர்சிர மடைந்தார்.

(இ - ள்) வீதி - ஆறும் பிராகார சதுர் மஹா வீதிகளினுடைய, இருமருங்கில் - இரண்டு பக்கங்களிலுமாகிய, வனமிதனின் - இந்தக் கற்பக விருட்சாவனி

யில், இனைய - இத்தன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட, முனி - முனிவரர் கணங்களிரா நின்றார்கள், (அந்த ஆறும் பிராகாரத்தின் அப்பியந்தர பாகத்தில்), வில்லுடைய - பிரகாசம் பொருந்திய, (அல்லது ஒரு விற்பிரமாண முயாமுள்ள), கனகமணி வேதிகை-ஸ்வர்ணத்தினுலும் ரத்தினத்தினுலுமாகிய வேதிகையானது, (உண்டு), அதனின் - அந்தக் கற்பக விருட்சாவனியில், மலி - (மதில்கள் கோபுரங்கள் ஸ்தூபைகள் முதலியவைகளில்) நிறைந்திராநின்ற, கொடி - துவஜக்கொடிகளையும், இனைய - (இச்சருக்கத்தின் 34-வது பாடல் முதலாக இதுவரையில் வர்ணிக்கப்பட்ட லக்ஷணங்களையுடைய) இத்தன்மையாகிய, நிலங்களை - அந்த ஆறும் பிராகாரத்தில் பலவிதமாக அமைந்த பூமிகளையும், அவ்வேந்தர் - அந்த மேருமந்தரரென்கிற அரசர்கள், பணிந்து - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, அனகமனராய் - பாபரஹித சித்தமுடையவர்களாய், இறைஞ்சி - மறுபடியும் வணங்கி, ஆசிரம் - (முன் சொன்ன கனகமணி வேதிகையினுடைய அப்பியந்தரத்தில் ஏழாம் பிராகாரமாகிய கிரஹாங்கண பூமியின் மஹா வீதிகளில் பிரதமத்திலிரா நின்ற) ஜெயாஸ்ரீயமென்னும் பெயரையுடைய முகமண்டபத்தை, அடைந்தார் - போய்ச் சேர்ந்தார்கள், எ - று. (௫௬)

வேறு.

1104. கடித டத்தள வுள்ள வரண்டகைக்
கொடிநி ரைத்த சயாசிரங் கோசத்தி
னுடன கன்றதோ ரோசனை யோக்கமுங்
கடன தாயது காவத மாகுமே.

(இ - ள்) கடிதடத்தளவுள்ள - துவஜக் கொடிச் சீலையின் பேர் பாதிப் பிரமாணமுள்ள, வரண்டகைக் கொடி - வரண்டகப்பதாகையினுல், நிரைத்த - நெருங்கி வரிசை பெற்றிரா நின்ற, சயாசிரம் - அந்த ஜயாசிரய மண்டபமானது, கோசத்தினுடனகன்றது - ஒரு குரோசத்துடனே பொருந்திய அகலத்தையுடையதாய், ஓரோசனையோக்கமும் - உன்னதம் ஒரு யோஜனையும், கடனதாயது - பாக்கியாய் நின்ற நீளமானது, காவதமாகும் - ஒரு காதமுமாகும், எ - று. (௫௭)

1105. மாதி ரத்தெழும் மாமதி வான்கட
லோத மேற வுடன்புகு மாறுபோ
னுதன் மாநகர் முன்றிலின் வாய்தல் வாய்ப்
போது வார்புகு வார்கண் மிடைந்தனர்.

(இ - ள்) மாதிரத்து - ஆகாயத்தில், எழும் - தோன்றுகின்ற, மா - சிறந்த, மதி - சந்திரனுடைய பிரகாசத்தைப் பெற்ற, (அதாவது : பூரண சந்திரன் உதயஞ்

செய்யக்கண்ட), வான் - பெரிதாகிய, கடல் - ஸமுத்திரத்தினது, ஓதம் - ஜலமானது, ஏற - அதிகரித்து வெளியாகி வா, உடன் - அதனுடனே, புகும் - எதிர்த்து அதனுள்ளடைகின்ற, ஆறுபோல் - ஆற்று ஜலங்களைப் போல், நாதன் - ஸ்வாமியினுடைய, மா - பெருமை பொருந்திய, நகர்-சமவஸரணத்தினது, முன்றிலின் - எதிர் முற்றத்தில், (இராநின்ற இந்த ஜயாசிரய மண்டபத்தின்), வாய்தல் வாய் - வாசற்படி வழியில், போதுவார் - உள்ளிருந்து வருபவர்களும், புகுவார்கள் - வெளியினின்று போகின்றவர்களும், மிடைந்து - நெருங்கி, அருர் - பற்றருதவர்களாவார்கள், எ - று. (ருஅ)

1106. சுந்த ரத்தா ளம்பவ ழத்திரள்
பந்தி பந்தி பாந்தன பார்மிசை
யிந்து வின்கதி ரோடிர விக்கதிர்
வந்து வாலுக மாயின போலுமே.

(இ ள்) (அங்கே), சுந்தரம் - அழகிய, தாளம் - முத்து மணிகளும், பவழத்திரள் - பவழ ஸமூகங்களும், பந்தி பந்தி - தனித்தனி வரிசை வரிசைப் பட்டைகளாக, பார்மிசை - பூமியின் மேல், பாந்தன - விசாலித்திரா நின்றன, (அத்தோற்றத்தைப் பார்த்தால்), இந்துவின் கதிரோடு - சந்திர கிரணத்துடன், இரவிக்கதிர் - சூர்ய கிரணமும், வந்து - இவ்விடம் வந்து, வாலுகமாயின - மணலாயினதை, போலும் - நிகர்க்கும், எ - று. (ருகூ)

1107. மரைத்த லத்தரை சோதிட மண்டிலம்
வரைத்த குங்குமஞ் சந்தன மண்டிலம்
நிரைத்த செங்கம லங்க ணிலமிசைத்
தரைத்த லத்தெழு தாமரை போலுமே.

(இ - ள்) (பின்னையும் அந்த ஜெயாஸ்ரீயமண்டபத்தில் மேல் பரப்பின் உள்ள பாகத்தில்), குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பாலும், சந்தனம் - சந்தனக் குழம்பாலும், வரைத்த - அளவு செய்தெழுதப்பட்ட, மண்டிலம் - சூரிய சந்திர வட்டங்கள், மரைத்தலத்தரை - புஷ்கரவரத்வீபத்தின் பாஹ்யார்த்த பாகத்திலுள்ள, சோதிட மண்டிலம் - ஜோதிஷ்க தேவர்களாகிய சூர்ய சந்திர மண்டலங்கள் செல்கையில்லாமல் ஸ்திரமாக நிற்பது போல விளங்கும், (இன்னும்), நிலமிசை - பூமியில் அல்லது அடியில், செங்கமலங்கள் - செந்தாமரைப் பூக்கள், நிரைத்த - வரிசையாக எழுதப்பெற்றனவாம், (அத்தோற்றத்தைப் பார்த்தால்), தரைத்தலத்து - அப்புஷ்கரார்த்த த்வீபத்தினுடைய பூமியில், எழும் - உண்டாகிய, தாமரைப் போலும் தாமரைப் புஷ்பத்தினை நிகர்க்கும், எ - று. (சூ0)

1108. மாளி கைநிரை மண்டப மல்லவு
மாளி மானவர் தேவ ரடைந்துழி
நாளு நாளுநல் லின்பம் பயப்பன
சூளி யானையைச் சூழ்பிடி போல்வன.

(இ - ள்) மண்டபம் - அந்த ஜெயாஶ்ரயமண்டபமும், அல்லவும் - அஃதல்லாதனவும், மாளிகை நிரை - உப்பரிகை ஸமூகங்களும், சூளி யானையை - ஆண் யானையையும், சூழ் - அதைச் சூழ்ந்திரா நின்ற, பிடிபோல் வன - பெட்டை யானைகளேயும் போல்வனவாம் (அதாவது: அந்த ஜெயாஶ்ரயமண்டபம் ஆண் யானையைப் போலவும், மற்ற மாளிகை முதலியவைகள் அதைச் சூழ்ந்த பெட்டை யானைகளைப் போலவும் விளங்கும்), ஆளி-ஸிம்ம முதலாகிய திரியக் ஜீவன்களும், மானவர் - மனுஷ்யர்களும், தேவர் - தேவர்களும், அடைந்துழி - அவ்வுப்பரிகைகளில் சேர்ந்தபோது, (அவை), நாளு நாளும் - எப்பொழுதும், நல் - நன்மையாகிய, இன்பம் - சௌக்கியத்தை, பயப்பன - கொடுப்பனவாம், எ - று.

ஆளிமானவர் - என்பதற்கு, ஸிம்மம்போல் பராக்கிரமமுள்ள மனுஷ்யர்கள் எனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (சுக)

1109. சிப்பி செய்கை முடிந்தன செய்வினை
துப்பு ருவை யுரைப்பன நன்னெறி
தப்பி ளுர்தடு மாற்றை விரிப்பன
விப்ப டிய விவற்றினே னைப்பல.

(இ - ள்) இப்படியவிவற்றின் - இவ்விதமாகிய இந்த மண்டபத்திலும் உப்பரிகைகளிலும், செய்வினை - ஜீவர்களினுல் செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாப வினைகளின், துப்புருவை - அனுபோகங்களினது அம்சங்களை, உரைப்பன - சொல்லிக் காட்டுவனவும், நன்னெறி - ஸத்சாரித்திரத்தினின்றும், தப்பினர் - தவறித் துச்சாரித்திரத்தில் வர்த்தித்தவர்களுக்கு, (ஏற்படும்), தடுமாற்றை - ஸம்ஸார துக்கத்தை, விரிப்பன - விசாலித்துத் தெரிவிக்கப்பட்டனவும், ஏனை - இன்னும் மற்ற, பல-அனேகம் விவரங்களையுடையனவும் (ஆகிய), சிப்பிசெய்கை - தேவஸ்தபதிகளாகிய சிற்பிகளுடைய செய்கைகளெல்லாம், முடிந்தன - அமைத்து முடிக்கப் பெற்றனவாம், எ - று. (சுஉ)

1110. மந்தி ரத்தை யணிந்துபொற் பீடிகை
யிந்தி ரந்துவ சம்மிடை நின்றன
சந்தி ரத்திர ளின்பிள கத்திடை
வந்து நித்தில மாலைக ளுன்றவே.

(இ - ள்) மந்திரத்தையணிந்து - அந்த ஜயாஸ்ரீயமண்டபத்து அப்பியந்தரமாயுள்ள உப்பரிகையின் அப்பியந்தரத்தில் அழகாகிச் சேர்ந்து, பொற்பீடிகை - பொன்னாலாகிய ஒரு பீடமிரா நின்றது, இடை - அப்பீடத்தின் மத்தியில், இந்திரத்துவசம் - இந்திரத்துவஜமென்னுங் கொடிகளானவை, நின்றன - நிலைபெற்றுள்ளன, சந்திரபுளகத்து - சந்திர கிரணத்தைப் போல பிரகாசிக்கின்ற கண்ணாடியினாலாகிய, திரளின் - அந்தத்துவஜ ஸ்தம்பத்தினது, இடை - உச்சியினின்றும், வந்து - தாழ்ந்து வரப்பட்டனவாகி, நித்திலமாலைகள் - முத்து மாலைகள், நான்ற - தொங்கின, எ - று. (சுரு)

1111. சுந்த ரத்திரண் மாமணி சூடின
மின்ப ரப்பின் மிளிர்ந்துவில் வீசுவ
பைந்து கிற்கொடி கால்பொரப் பார்ப்பின
மந்த ரத்திடை யாடுவ போலுமே.

(இ - ள்) சுந்தரத்து - அழகையுடைய, திரள் - கண்ணாடியாலாகிய அந்த துவஜ ஸ்தம்பத்தில், சூடின - பதிக்கப்பட்டனவாகிய, மா - பெருமைபொருந்திய, மணி - இரத்தினங்கள், மின் பரப்பின் - மின்னல் பரப்பைப்போல, மிளிர்ந்து - பிரகாசித்து, வில் - கிரணங்களை, வீசுவ - வீசுவனவாம், பைந்துகிற் கொடி - அந்த ஸ்தம்பத்தின் நுனியிலிரா நின்ற அழகிய துவஜக் கொடியை, கால்பொர - காற்றானது தாக்க (அக்கொடி அசைகின்றதைப் பார்த்தால் அது), பார்ப்பினம் - ஹம்ஸ பட்சியின் கூட்டம், அந்தரத்திடை - ஆகாயத்தில், ஆடுவபோலும் - பறந்து உலவுவதை நிகர்க்கும், எ - று. (சுசா)

1112. காரின் மீதுல வுங்கத லிக்கொடி
தார்ம ணிகள் சலிப்ப வொலிப்பன
வாரி மீது வரும்பரித் தேரிடைத்
தார்ம ணிகள் சலித்தொலி போலுமே.

(இ - ள்) காரின் மீது - மேக மண்டலத்துக்கு மேலே, உலவும் - ஆடுகின்ற, கதலிக்கொடி - இந்த இந்திரத்துவஜக் கொடிச் சீலையானது, சலிப்ப - காற்றினால் அசைந்தாட, (அதனால் துஜஸ்தம்பத்தில் கட்டியிருக்கப்பட்ட), தார் மணிகள் - முத்துமாலைகளும் மணிகளும், ஒலிப்பன - சப்திப்பவை, வாரிமீது - (உதயகாலத்தில்) சமுத்திரத்தின் மேல், வரும் - வருகின்ற, (சூரியனுடைய), பரித்தேரிடை - குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்திலிருக்கின்ற, தார் - மாலைகளும், மணிகள் - மணிகளும், சலித்து - சலிக்க, (அதனாலுண்டாகின்ற), ஒலி - ஒலியை, போலும் - நிகர்க்கும், எ - று. (சுஙி)

1113. இந்த வான்கொடி யைக்கடந் தேகலும்
உவந்து தோன்று மகோதய மண்டபஞ்

சுந்த ரம்மணித் தூணிரை யாயிரத்
தெந்தை கோயின் முகத்தி னிருந்ததே.

(இ - ள்) இந்த - இப்போது சொல்லப்பட்ட இந்த, வான் - பெரிதாகிய, கொடியை - துவஜக் கொடியை, கடந்து - தாண்டி (அப்புறத்தில்), ஏகலும் - செல்லலும், வந்து - அவ்விடத்தில் வந்து, தோன்றும் - காணப்படும், மகோதய மண்டபம் - மகோதய மண்டபமானது, சுந்தரம் - அழகிய, மணி - இரத்தினங்களினாலாகிய, தூணிரை ஆயிரத்து - ஆயிரம் தூண் சமூகங்களையுடையதாகி (அதாவது : ஆயிரங்கால் மண்டபமாகி), எந்தை - ஸ்வாமியினுடைய, கோயில் - ஆலயத்தின், முகத்தின் - அபிமுகத்திலே, இருந்த - இராநின்றது, எ - று. (சுசு)

1114. மற்றிம் மண்டபத் துண்மணிப் பீடிகை
சொற்கி ழத்தி யிருக்கைச் சுதக்கடன்
முற்றம் வந்தொரு மூர்த்திக்கொண் டாலன்ன
பெற்றி யாலிருந் தாளை வலத்திரீஇ.

(இ - ள்) மற்று - பின்னை, இம்மண்டபத்துள் - இந்த மஹோதயமண்டபத்தில், மணி - ரத்தினத்தினலாகிய, பீடிகை - பீடமானது, சொற்கிழத்தி - சரஸ்வதி தேவியின், இருக்கை - இருக்கையாகும், சுதக்கடல் - சுருதஞானமாகிற சமுத்திரமானது, முற்றும் - முழுமையும், வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, ஒரு மூர்த்திகொண்டாலன்ன - ஒருஉருவமானதற்குச் சமானமாகிய, பெற்றியால்-தன்மையினல், இருந்தாளை - நிறைந்திருந்தவளாகிய அந்த சரஸ்வதி தேவியை, வலத்து - தனது வலப்பக்கத்தில், இரீஇ - ஸ்தாபித்துக்கொண்டு (அதாவது : தான் அதற்கிடப்பக்கத்தில் சேர்ந்து), எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (சுஎ)

1115. சோர்வின் மாதவர் சூழ்சுத கேவலி
தார கைநடுச் சந்திரன் போல்பவன்
கார்ப யிர்க்குத வும்படி யாலுயிர்க்
கார்வ மின்றி யறத்தை யளிக்குமே.

(இ - ள்) சோர்வில் - தபசுகளில் நழுவுதலில்லாத, மாதவர் - மஹாமுனிவரர்கள், சூழ் - தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற, சுதகேவலி - ஒரு சுருதகேவலியானவன், தாரகை நடு - தாராகணங்களின் நடுவிலேயிருக்கின்ற, சந்திரன் போல்பவன் - சந்திரனுக்குச் சமானமாகியவனாய், கார் - மேகமானது, (மழை பெய்து), பயிர்க்கு - சஸ்யங்களுக்கு, உதவும்படியால் - உதவுவதுபோல, உயிர்க்கு - பவ்விய

ஜீவன்களுக்கு, ஆர்வமின்றி - தனக்கொரு வாஞ்சையுமின்றி, அறத்தை - தர்ம ஸ்வரூபத்தை, அளிக்கும் - உபதேசிக்கின்றவனுயினுன், எ - று. (சுஅ)

1116. மேரு வின்றிசை யெட்டையு மேவிய
வார ணம்மலே போல்வன மண்டப
மேர ணிந்துள வெண்டிசை யுமிதன்
நேர்முன் னின்றதோர் பீடிகை நன்றரோ.

(இ - ள்) இதன் - இந்த மஹோதய மண்டபத்தின், எண்டிசையும் - எட்டுத் திக்குகளிலும், மேருவின் - மஹம்மேருபர்வதத்தின், திசையெட்டையும் - எட்டுத் திக்குகளையும், மேவிய - பொருந்தியிரா நின்ற, வாரணம் மலேபோல்வன - திக்கஜ பர்வதங்களை நிகர்ப்பனவாகிய, மண்டபம் - மண்டபங்களானவை, ஏரணிந்து - மிகவும் அழகைப்பெற்று, உள - உள்ளன, நேர்முன் - (இந்த மண்டபங்களையெல்லாந் தாண்டி வீதியில்) நேராக முன்னே, நன்று - நன்மையானதாகிய, ஓர்பீடிகை - ஒரு பலி பீடமானது; நின்றது - நிலேபெற்றுளது, எ - று.

அரோ - ஈற்றசை. (சுகூ)

1117. வல்லி நன்மணி பொன்மய மாகிய்
வெல்லி யும்பக லும்பலி யேந்துமி
தெல்லே செய்திறை வன்னகர் வாயிலுட்
செல்ல வல்லிகண் மண்டப மீண்டுமே.

(இ - ள்) வல்லி - யோக்கியப் பிரமாணுேத்ஸேத அகல நீளங்களையுடையதாகி, நல் - நன்மையாகிய, மணிமயம் - இரத்தினங்களின் சொரூபமும், பொன்மயம் - ஸ்வர்ணங்களின் சொரூபமும், ஆகிய - ஆன (அதாவது: இவைகளை இழைத்துச் செய்திராநின்ற), இது - இப்பீடமானது, எல்லியும் பகலும் - இரவும் பகலும், பலியேந்தும் - பலிபிண்டங்களை பூஜகர்களால் தரிக்கும், எல்லே செய்து - இதனை அளவிட்டு, (அதாவது: இஃதிவ்வளவினதென்று ஆராய்ந்துகொண்டு), இறைவன் நகர் - ஜினேந்திரனுடைய ஆலயத்தின், வாயிலுள் - வாயிலுக்குள்ளே, செல்ல - போக, (அவ்விடத்தில்), வல்லிகள் - பூங்கொடிகளையுடைய, மண்டபம் - லதாமண்டபங்கள் (அதாவது: புஷ்பபந்தல்கள்), ஈண்டும் - நெருங்கியிருக்கும், எ - று.

மயம் - இரண்டிடங்களிலுங் கூட்டப்பட்டது. (எ0)

1118. போத ருமணிப் பீடத்தி னப்புறம்
வாய்தல் வீதியை நோக்கிய மண்டப

நீதி யாநிதிக் கோக்க ணிரந்தா
மீதல் மேவி யிருப்ப விரண்டுள.

(இ - ள்) (இன்னும்) போதரு - மலர்கள் நீங்காத (அதாவது: புஷ்பங்களினால் அர்ச்சனைகள் பற்றாமல் செய்யும்படியான), மணி - ரத்தின நிருமித்தமான, பீடத்தின் - அந்தப் பலி பீடத்திற்கு, அப்புறம் - அப்பால், (உட்சென்றால்), வாய்தல் வீதியை - வாயிலின் வழியை, நோக்கிய - பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற, மண்டபம் - அவ்வழியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள மண்டபங்களில், நீதியால் - வரிசையினால், நிதிக்கோக்கள் - நவநிதிகளுக்கு அதிபர்களாகிய குபேர தேவர்கள், நிரந்தரம் - இடைவிடாமல், ஈதல்மேவி - கொடுக்குந் தன்மையைப் பொருந்தி, இருப்ப - இருக்கப்பட்டவைகள், இரண்டுள - (மஹா வீதியினிரு பக்கத்திலும் பக்கத்துக் கொன்றாக) இரண்டு மண்டபங்கள் உள்ளன, எ - று.

1119. பாட லோடு பயின் றிலை யம்பல
கூடி நீடு நிலாவொல்லை மின்னெனத்
தோடு மாடுவ வச்சுர தேவிய
ராடு நாடக சாலையப் பாலவே.

(இ - ள்) (அப்பால் அந்தக் கொடைக்கர மண்டபத்தைத் தாண்டி வீதி வழியாகவே உட்சென்றால் அவ்விடத்தில்), பாடலோடு-பாட்டுக்களோடு, பயின்று-சேர்ந்து, இலையம்பல - மஹாலயம் பலவும், கூடி - சேர்ந்து, (நர்த்தனத்துடனே), நீடு - பெரிதாகிய, நிலா-சந்திரகிரணம் பொருந்திய, தோடும் - கர்ணத்தோடுகளும், ஆடுவ - அசைந்தாடக் கூடியனவாகிய, அச்சுரத்தேவியர் - அந்தக்குபேரதேவர்களின் தேவிமார்கள், ஒல்லை - சீக்கிரத்தில் தோன்றும், மின்னென - மின்னலைப் போல, ஆடும் - நர்த்தனஞ் செய்கின்ற, நாடகசாலை - நர்த்தனச்சாலைகள், அப்பால - அந்தக்கொடைக்கர மண்டபத்திற்கப்பாலுள்ளனவாம், எ - று. (எஉ)

1120. வெற்றி முற்ற விதிக்கினைத் தூபைக
ளூற்று நின்றன வோங்கிபோ ரோசனை
சுற்றும் வேறுள வேதிகை தோரணம்
வெற்றி வெண்கொடி மாலைய மேலெலாம்.

(இ - ள்) (ஏழாம் பிராகாரமாகிய அந்தக்கிரகாங்கண பூமியின் மஹா வீதிகளில் உள்ள சிறப்புக்கள் இதுவரையிலும் சொல்லப்பட்டன. இனி அப்பிராகார பூமியின் விதிக்குகளில், அதாவது கோணங்களில் உள்ளவற்றைச் சொல்வாம்), விதிக்கின் - அப்பிராகார பூமியின் விதிக்குகளில் (அதாவது: கோணங்களில்), ஐ - அழகிய, தூபைகள் - ஸ்தூபைகளானவை, ஓரோசனை

யோங்கி - ஒரு யோஜனை உன்னதமுடையவையாகி, வெற்றி முற்ற - (அதைப் பார்த்துக் கவனிப்பவர்களுக்கு) ஜயம் அடையும்படி, உற்று நின்றன - பொருந்தியிரா நின்றன, சுற்றும் - அவற்றுள் ஒவ்வொரு ஸ்தூபையைச் சுற்றிலும், வேறுள - வேறு வேருக உள்ள, வேதிகை - மதில்களும், தோரணம் - துவார தோரணங்களும், மேலெலாம் - மேலிடமெங்கும், வெற்றி - ஜயந்தருகின்ற, வெண் - வெளுப்பாகிய, கொடி - துவஜக்கொடிகளும், மாலைய - புஷ்பமாலை முத்துமாலை முதலாகிய மாலைகளும் உடையனவாகும், எ - று. (எங)

1121. அடியி னிற்பிரப் பின்மணை யொத்திடை
துடியை வென்ற விரிமுழ வின்னல
வடிவை யொப்பன வையகத் தூபையிப்
படியி ளுகுமற் றுள்ளதுஞ் சொல்லுவாம்.

(இ - ள்) அடியினில் - அதோபாகத்தில், பிரப்பின் மணையொத்து - பிரம்பினுல் செய்யப்பட்ட மணைக்குச் சமானமாகி, இடை - மத்தியத்தினுல், துடியை - உடுக்கையை, வென்ற - ஜயித்ததும், (அதாவது: மத்தியில் மிகவுஞ் சுருங்கிக்குறைந்ததும்), விரி - பிறகு விரிந்ததும், (ஆகி), முழவின் - மத்தளத்தின், நலம் - நன்மையாகிய, வடிவை - ரூபத்தை, ஒப்பன - ஒத்திராநின்றனவாகிய, வையகத்தூபை - லோகஸ்தூபையும், இப்படியின் - இந்தக் கிரகாங்கண பூமியின் கோணத்தில், ஆகும் - உளதாகும், மற்றுள்ளதும் - மற்றுமுள்ளதையும், சொல்லுவாம் - சொல்லுவோம், எ - று. (எச)

வேறு.

1122. மத்திம லோகமும் மந்த ரத்தையு
மொத்தவுந் துறக்கநற் கேவை யொப்பவுஞ்
சித்திசவ் வட்டமுஞ் சித்த ரூபியும்
பற்றியல் களைத்தெறும் பவிய கூடமும்.

(இ - ள்) மத்திமலோகமும் - மத்தியமலோகத்தையும், மந்தரத்தையும் - மந்தர பர்வதத்தையும், ஒத்தவும் - ஒத்திராநின்றனவாகிய மத்தியமலோகஸ்தூபையும் மந்தர ஸ்தூபையும், துறக்கம் - ஸ்வர்க்க ஸ்தூபையும், நல் - நன்மையாகிய, கேவையொப்பவும் - நவக்கிரைவேயகத்திற் கொப்பாகிய கிரைவேயகஸ்தூபையும், சித்திசவ்வட்டமும் - ஸர்வார்த்த சித்திஸ்தூபையும், சித்த ரூபியும் - ஸித்தஸ்தூபையும், பற்றியல்களை - ஆசைகளாலாகிய மயக்கத்தின் இயற்கைகளை, தெறும் - நீக்கும்படியான, பவிய கூடமும் - பவ்வியஸ்தூபையும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (எரு)

1123. வீத சோகமு மெய்ம்மை விளக்குமென்
ஞேது நாமத்த வொன்றினென் றுள்ளவாங்
காத பாத மகன்றுவில் லோங்கிமே
லேத மில்வலங் கொள்வட்ட மிங்கிதே.

(இ - ள்) மெய்ம்மை - யதாஸ்வரூபத்தை, விளக்கும் - பிரகாசிக்கச் செய்கின்ற, வீதசோகமும் - சோகமற்றதாகிய போதி ஸ்தூபையும், என்ஞேதும் - என்று சொல்லப்பட்ட, நாமத்த-நாமங்களையுடையனவாகிய இத்தூபைகள், ஒன்றினென்றுள்ளவாம் - அந்தவெழாம் பிராகாரத்தின் கோணங்களில் மஹா வீதிகளின் ஓரத்திலிருந்து வரிசையாக வொன்றுக்கொன்று அப்பியந்தரங்களிலாகாநின்றனவாம், இங்கிது - இங்கே இந்த ஸ்தூபைகள் உள்ள இவ்விடமானது சுற்றிலும், காதபாதமகன்று - கால்காதம் அகலத்தையுடையதாகி, வில்லோங்கி - ஒரு வில்லுயர்ந்து, மேல் - அதன் மேலே, ஏதமில் - குற்றமில்லாத, வலங்கொள் வட்டம் - வந்தவர்கள் பிரதக்ஷிணம் பண்ணுகின்ற இடமாகும், எ - று. (எசு)

வேறு.

1124. வானவர் கோன்மனத் தெண்ணிச் செய்தவன்
றான்மிக வியப்புறுந் தரணி தன்மையை
யானிவ ணுரைப்பதற் கெழுந்த மற்றிது
வூனமே யாகினு மொழிய வல்லனே.

(இ - ள்) வானவர்கோன் - தேவேந்திரனனவன், மனத்து - தன்னுடைய மனதில், எண்ணி - நினைத்து, செய்து - நிருமித்துச்செய்து, அவன்தான் - அத்தேவேந்திரன், மிக - மிகுதியாக, வியப்புறும் - ஆச்சரியப்படும்படியான, தரணி தன்மையை - இந்த சமவஸரணத்து சப்த பூமிகளின் ஸ்வரூபத்தை, யான் - நான், இவண் - இவ்விடத்தில், (இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையதென்று), உரைப்பதற்கு - வர்ணிப்பதற்கு, எழுந்த - உத்தேசித்த, இது - இந்தத் தன்மையானது, ஊனமேயாகிலும் - சொல்ல முடியாததாகிலும், மொழியவல்லன் - ஒரு விதத்தில் சொல்ல வல்லமையுடையவனுவேன் (அதாவது: எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒரு விதத்தில் சொல்வேன்), எ - று. (எஎ)

1125. கோசமுங் கோசமு மிரண்டு கோசமுங்
கோசநான் கெட்டுமுங் நான்கீ ரெட்டுமாய்
கோசமோர் பத்தொடே ழொன்று மும்மதிற்
கோசமோ ராறுபோய்க் கோயி லெய்தினர்.

(இ - ள்) கோசமுங்கோசமும் - இரண்டு குரோச விஸ்தீர்ணமுடைய பிராஸாத சைத்ய பூமியையும், இரண்டு கோசமும் - இரண்டு குரோசவிஸ்தீர்ணமுடைய காதிகாபூமியையும், கோசநான்கு - ஒரு காத அகலமுள்ள வல்லி பூமியையும், எட்டு - எட்டுக்குரோசம் (அதாவது: இரண்டுகாத விஸ்தீர்ணமான) உத்தியான பூமியையும், முந்நான்கு - பன்னிரண்டு குரோச விசாலமான துவஜபூமியையும், ஈரெட்டு - பதினறு குரோசமகன்ற கல்பகவிருட்ச பூமியையும், ஆய் - ஆராயப்பட்ட, கோசமோர் பத்தோடு எழ் ஒன்று - பதினெட்டுக் குரோச விசாலமான கிரஹாங்கண பூமியையும், மும்மதில் - மூன்று மதில்களின் விசாலமாகிய, கோசம் ஓராறு - ஆறு குரோசமும், போய் - கடந்து சென்று (அதாவது: இப்படி அறுபத்தெட்டுக் குரோசவகலமான ஸப்த பூமிகளையும் மும் மதில்களையும் கடந்துபோய்), கோயில் - அதனப்பியந்தரத்திலுள்ள ஸ்ரீநிலயமென்னும் ஆலயத்தை, எய்தினர் - மேருமந்தரரென்கிற இருவர்களும் அடைந்தார்கள், எ - று. (எஅ)

1126. கார்முக மொன்றமே லொன்று பத்தோடேழ்
கார்முகங் குறைந்தமும் மதிலி னேக்கமுங்
கார்முக மீராயி ரமொன்று மாயபின்
னீர்மையா லுயர்ந்தன நிலங்க ளென்பவே.

(இ - ள்) ஒன்றுமேலொன்று - ஒன்றுக்கொன்று மேலே மேலேயாகிய, எழ்நிலங்கள் - (இந்தச் சமவஸரணத்தின்) எழு பூமிகளும், கார்முகம் பத்தோடு - ஒரு பூமிக்கொரு பூமி பத்து வில்லோடு கூடிய அளவாய், உயர்ந்தன - உயர்ந்திராநின்றன, மும்மதிலின் - மூன்று மதில்களுடைய, ஒக்கமும் - உன்னதத்தையும், கார்முகமும் - இப்படிவில் அளவினல், (சொல்லுமிடத்தில்), குறைந்த - பிரமாணத்தினல் தாழ்ந்திராநின்ற, ஒன்று - முதல் மதிலாகிய உதயதரமானது, ஈராயிரங் கார்முகமாய - இரண்டாயிரம் வில்லுன்னதமாகும், பின் - பிறகு உள்ள இரண்டு மதில்களும், நீர்மையால் - முன்னமே அந்தந்த மதில்களைச் சொன்ன இடத்தில் சொல்லிய வரிசைக் கிரமத்தின்படி, உயர்ந்தன - உயர்ந்தனவாம் (அதாவது: இரண்டாவதாகிய பிரீதிதரமதில் நாலாயிரம் வில்லும், மூன்ருவதாகிய கல்யாணதரமதில் ஆருயிரம் வில்லுமாக உயர்ந்திரா நின்றன), என்ப - என்று அறிஞர் கூறுவர், எ - று.

உயர்ந்தன என்னும் பதம் பூமிக்கும் மதிலுக்குமாக இரண்டிடத்திலும் கூட்டப்பட்டது. (எக)

வேறு.

1127. வார்ம லிம்முலை மாதர் நீட்டங்களும்
கார்ம லிக்கத லிக்கொடி யீட்டமுஞ்

சேர்வின் மற்று முரைத்தனன் சுந்தர
மோரி னன்மதி யத்தினை யோதுமே.

(இ - ள்) வார் - ரவிக்கைகள், மலி - நிறைந்த, முலை - ஸ்தனங்களை யுடைய, மாதர் - தேவஸ்த்ரீகளுடைய, நடங்களும் - நர்த்தனங்களும், கார்மலி - மேக மண்டலத்தை அளாவி உயர்ந்து நிறைந்த, கதலிக்கொடி - த்வஜக்கொடி களின், ஈட்டமும் - திரள்களையும், சோர்வில் - தளர்வில்லாத, மற்றும் - இன்னும் அந்த ஸப்த பூமிகளிலுள்ள எல்லாவற்றையும், உரைத்தனன் - இதுவரையிற் சொன்னேன், ஓரின் - இனி அறியுமிடத்தில், சுந்தரம் - அழகு வாய்ந்த, நல் - நன்றாகிய, மதியத்தினை - ஸமவஸரணத்தின் மத்தியஸ்தானமாகிய லட்சுமீ வா மண்டபத்தின் ஸ்வரூபத்தை, ஓதும் - சொல்லுவோம், எ - று. (அ0)

வேறு.

1128. மகரவண் கொடியவன் றன்னை வென்றவன்
நகரமுந் தனதிட மாக நாட்டியொண்
புகாறு பொன்னெயி லாம்பொற் றுமரை
சிகரமாந் திருநிலை யமைதி செப்புவாம்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு சொல்லத் தொடங்கி முதலில்), மகரவண் கொடிய வன்றன்னை - வளப்பம் பொருந்திய மகரக் கொடியையுடைய மன்மதனை, வென்றவன் - ஜெயித்தவனாகிய ஜினேந்திரனுக்கு, நகரமும் - தங்கும்படியான நகரமும், தனதிடமாக - இதனினிடமாக, நாட்டி - தேவர்களால் செய்து, ஒண் - ஒளி பொருந்திய, புகாறு - களங்கமற்ற, பொன்னெயிலாம் - பொன்னாலாகிய ஸமவ ஸரணமாகிற, பொற்றுமரை - பொன்னாலாகிய அழகிய தாமரை மலரினுடைய, சிகரமாம் - சிகரமாகிய, திருநிலை - ஸ்ரீநிலயத்தின், அமைதி - அமைப்பையும், செப்புவாம் - சொல்லுவோம், எ - று. (அக)

1129. தேவர்கோன் றிசைதிசை கண்டு செப்பிய
மூவுல கரசர்க ளாதி மூதுறை
மேவிய விதனையான் விளம்ப லுற்றது
நாவலர் நகுவதோர் வாயி லாகுமே.

(இ - ள்) தேவர்கோன் - தேவேந்திரன், திசை திசை - திக்குகள் திக்கு கள்தோறும், கண்டு - பார்த்து, செப்பிய - (இவ்விடத்தில் இவ்விதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று) சொல்லி நிருமிக்கப்பட்ட, மூவுலகரசர்கள் - தேவதானவமான வேந்திரர்களுக்கு, ஆதி - முதல்வனாகிய ஆதிபத்தியத்தையுடைய ஜினேந்திரன்,

மூதுறை - உயர்ந்த இருப்பிடமாக, மேவிய - பொருந்திய, இதனை - இந்த ஸ்ரீநில யத்தை, யான் - நான், விளம்பலுற்றது - வர்ணிக்க உத்தேசித்தது, நாவலர் - வித்வான்கள், நகுவது - சிரிப்பதற்கு, ஓர் வாயிலாகும் - ஒரு வழியாகும், எ - று. ()

1130. இவ்விட மிவ்வண்ண மாகி னன்றெனி
லவ்விட மவ்வண மாகித் தோன்றிடு
மிவ்விடத் திவ்விட மழகி தென்றிடி
னவ்விடத் தவ்விட மழகி தாகுமே.

(இ - ள்) (அங்கே), இவ்விடம் - இந்த இடமானது, இவ்வண்ணமாகில் - இந்த விதமானால், நன்று - நல்லது, எனில் - என்று நினைத்தால், அவ்விடம் - அந்த இடமானது, அவ்வணமாகி - அதே பிரகாரமாகி, தோன்றிடும் - தோன்றும், இவ்விடத்து - இவ்விடத்தைக்காட்டிலும், இவ்விடம் - இந்த இடமானது, அழகிது - அழகையுடையதாகும், என்றிடில் - என்று நினைத்தால், அவ்விடத்து - அவ்விடத்தைக்காட்டிலும், அவ்விடம் - அந்த நினைத்த இடமானது, அழகிதாம் - அழகையுடையதாகும், எ - று. (அங)

1131. உச்சமே நீசமாய நீச முச்சமா
யிச்சையா லொருவனுக் கியலு மாறுபோ
லுச்சமே நீசமாய் நீச முச்சமா
யிச்சையின் படியின லெங்குந் தோன்றுமே.

(இ - ள்) உச்சமே - மேலான தன்மையே, நீசமாய் - தாழ்ந்ததன்மையாய், நீசம் - தாழ்வான நிலைமையே, உச்சமாய் - உயர்ந்த நிலைமையாகி, இச்சையால் - ஆசையினால், ஒருவனுக்கு - ஒரு புருஷனுக்கு, இயலுமாறுபோல் - அவன் உள்ளத்தின் படி இசைவதுபோல், (இச்சமவசரணத்திலும்), உச்சமே - உயர்ந்தவைகளே, நீசமாய் - தாழ்ந்தவைகளாகவும், நீசம் - தாழ்ந்தலக்ஷண முள்ளவைகள், உச்சமாய் - மேலான லக்ஷணமுள்ளவைகளாகவும், இச்சையின்படியினால் - அவரவர்களின் அபிப்பிராய கருத்துக்கிசைந்த விதமாகி, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், தோன்றும் - விளக்கமுடையனவாகும், எ - று. (அச)

இவ்விரண்டு பாடல்களாலும் இவ்விடம் பிரமிக்கும் தன்மையையுமுடைய தென்பது பெறப்படும்.

1132. ஓசனை மூன்றரை யகன்ற தோங்கிய
தோசனை நான்குமேற் கோச மைந்துகீழ்
மாசிலாப் பொன்மணி பத்தி ரெட்டின
லாசைபோற் பரந்தவில் லவய வத்ததாம்.

(இ - ள்) ஓசனை மூன்றரையகன்றது - (சப்த பூமியும் தாண்டி மத்தியத்திலிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீ நிலயமானது) பதினாலு காதம் அகலத்தையுடையதாகும், ஓங்கியது - உன்னதமானது, கீழ் - அங்கனம் பதினாலு காதமகன்ற அடியினின்றும், மேல் - ஸ்ரீ நிலயத்தின் கோபுரசிகரபரியந்தம், ஓசனை நான்கு கோசமைந்து - காலு யோஜனையும் ஐந்து குரோசமும், ஓங்கியது - உயர்ந்ததாம், பத்து - பத்துமாற்றாகிய, பொன் - ஸ்வர்ணத்தினாலும், ஈரெட்டுமாசிலா - பதினாறு தோஷநீங்கின, மணியினால்-இரத்தினங்களினாலும், (நிருமிதமாகி), ஆசைபோல்- ஆசையைப்போல், (அளவில்லாமல்), பரந்த - விசாலித்த, வில் அவயவத்ததாம் - கிரண சமூகங்களையுடையதாகும், எ - று. (அரு)

1133. தலந்தன்மேற் சகதிகண் மூன்று தம்மிசை
யிலங்குபட் டிகையுமைஞ் ஞூறு விற்களை
விலங்ககன் றுயர்ந்தன வேறு வேறொளி
மலர்ந்துவிற் பயின்றுவச் சிரம யங்களாம்.

(இ - ள்) தலந்தன் மேல் - அந்தப் பதினாலு காதவகலமுடைய பூமியின் மேல், சகதிகள் மூன்று - மூன்று ஜகதீ தலங்கள், தம்மிசை - ஒன்றுக்கொன்று தங்கள் மேலே, இலங்கும் - விளங்காநின்ற, பட்டிகையும் - மேகலைகள் போல சூழப்பட்டனவாயும், வேறு வேறு - தனித்தனியாக, (ஒவ்வொரு ஜகதியும்), அஞ்ஞூறு விற்கள் - ஐஞ்ஞூறு விற்களின் அளவு, விலங்ககன்று - ஒவ்வொன்றும் இடைவிட்டு விசாலித்து, உயர்ந்தன - யோக்கியமான உன்னதத்தையுடையனவாயும், ஒளிமலர்ந்து - பிரகாசத்தினால் விசாலித்து, வில்-கிரணங்களை, பயின்று - நீங்காமல் சேர்ந்து, வச்சிரமயங்கள் - வஜ்ரரத்ன மயங்களாக, ஆம் - விளங்குவனவாம், எ - று. (அசு)

1134. மார்பள வுயர்ந்தபொன் வரண்ட கத்தின்மேற்
கார்முகஞ் சகதியின் கதலி கட்கிடை
பாரவிற் பத்திடை கூடங் கோட்டக
நீர்மையாற் றனுமுப்ப திரட்டி நீண்டவே.

(இ - ள்) சகதியின் - அந்த ஜகதீ தலங்களில், மார்பளவு - மார்பளவாய், உயர்ந்த - உயர்ந்திராநின்ற, மேல் - மண்டபங்களின் மேல் விளிம்புகளில், (இராநின்ற), பொன் - அழகிய, வரண்டகத்தின் கதலிகட்கு - வாண்டகத்துவஜங்களுக்கு, இடை - நடுவில், கார்முகம் - ஒரு வில் பிரமாணமாம், (அதாவது: அவை ஒரு வில் பிரமாணம் இடை விட்டு ஒவ்வொன்றாயிருக்கும்), (இன்னும் அம்மண்டபங்களின் மேலே), பாரம் - பெரிதாகிய, வில்பத்திடை - பத்து வில்லிடையையுடைய, (அதாவது: பத்துவில்லளவு இடைவிட்ட), கூடம்-கூடங்களும், கோட

டகம் - கோட்டகங்களுமாம், நீர்மையால் - வரிசையினுல், (அவைகளில்), தனுமுப்பது - கூடங்கள் முப்பதுவில்லும், இரட்டி - கோட்டகங்கள் அறுபது வில்லும், நீண்ட - நீண்டனவாம், எ - று. (அஎ)

1135. தலமி ரண்டிவற் றின்வாய்தல் காவலா
நிலையமந் தராளத்து நின்ற வெங்கணுந்
தலையெழு நூறமுற் சகதி யின்முறை
நிலையிரண் டெழுபது நாற்பத் தெட்டுமாம்.

(இ - ள்) இவற்றின்-இந்த ஜகதீதலத்தின் மண்டபங்களின் மேலே யிராநின்ற, தலமிரண்டு - கூட கோட்டகமாகிய ஸ்தலங்களிரண்டும், நிலையம் - நிலைகளோடும், அந்தராளத்து - அந்தராளங்களோடும், எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும், வாய்தல் காவலா-வாசற் றுவார காவற்காரர்களைப்போல, நின்ற-நின்றன, முற்சகதியில்-முதல் ஜகதிமண்டபத்தில், (மேலிருக்கப்பட்ட கூடங்கள்), தலை - முதலிலே, எழுநூறு - எழுநூறேடே கூட, நிலை - நிலைத்த, இரண்டோடு - இரண்டுடன், எழுபது - எழுபதும் (அதாவது : எழுநூற்றெழுபத்திரண்டும்), முறை - (அதற்கு மேல்) கிரம வரிசையால், நாற்பது - (இரண்டாவது ஜகதிமண்டபத்தின்மேல்) நாற்பதும், (அதாவது : எழுநூற்று நாற்பதும்), எட்டும் - (மூன்றுஞ் சகதி மண்டபத்தின்மேல்) எட்டும், (அதாவது : எழுநூற்றெட்டும்), ஆம் - ஆகும், எ - று.

1136. கூடத்தி னெண்ணவே கோட்ட கங்கொடி
பீடத்தி னெழுபத்தே ழாயி ரங்களி
னூடுற்ற மூன்றுநூற் றெண்பத் தொன்றுமாய்
நீடுற்ற முதலாஞ் சகதி நின்றவே.

(இ - ள்) (மேற்கூறிய), கூடத்தின் - கூடங்களுடைய, எண்ணவே - கணக்கையுடையனவே, கோட்டகம் - கோட்டகங்கள், நீடுற்ற - பெரிதாகிய, முதலதாஞ்சகதி - முதற்சகதி மண்டபத்தின் விளிம்புகளில், பீடத்தின் - பீடங்களில் (ஸ்தாபிதமாகிச் சூழ்ந்திராநின்ற), கொடி - வரண்டகக் கொடிகளானவை, எழுபத்தேழாயிரங்களின் - எழுபத்தேழாயிரங்களோடு, ஊடுற்ற - ஊடே சேர்ந்த, மூன்று நூற்றெண்பத்தொன்றுமாய் - மூந்நூற்றெண்பத் தொன்றாகி, நின்ற - நின்றன, எ - று. (அக)

1137. எழுபத்து நான்கையா யிரத்து மாறிய
குழுவுற்ற விரண்டுநூற் றெழுபத் தொன்பது
மெழுபத்தோ ராயிரத் தைம்பத் தாறமாம்
பழுதற்ற சகதிமேல் மேற்ப தாகையே.

(இ - ள்) பதாகை - வரண்டகத்துவஜங்கள், பழுதற்ற - குற்றமற்ற, சகதி மேல் - இரண்டாஞ் சகதி மண்டபத்து மேல், எழுபத்து நான்கை - எழுபத்து நாலே, ஆயிரத்து மாறிய - ஆயிரத்தினுல் பெருக்கிய, குழு - கூட்டத்தில், (அதாவது: எழுபத்து நாலாயிரத்தில்), உற்ற - பொருந்திய, இரண்டு நூற்றெழுபத்தொன்பது - இருநூற்றெழுபத்தொன்பதும், மேல் - மூன்றாஞ்சகதி மண்டபத்தின் மேல், எழுபத்தோராயிரத் தைம்பத்தாறும் - எழுபத்தோராயிரத் தைம்பத்தாறும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கo)

1138. இரண்டுநூற் றெழுபத்தே ழாயி ரத்தொடு
திரண்டதொள் ளாயிரத் திருப தாமுதற்
கிரண்டுநூற் றறுபத்தா றாயி ரத்தொடு
நிரந்தநா னூறுகண் ணடுவு நின்றவே.

(இ - ள்) முதற்கு - முதல் சகதிமண்டபத்திற்கு, (மேலுள்ள கூடங்களில் கொடிகளானவை), இரண்டு நூற்றெழுபத்தேழாயிரத்தொடு - இரண்டு லக்ஷத்து எழுபத்தேழாயிரத்தோடு, திரண்ட - சேர்க்கப்பட்ட, தொள்ளாயிரத்திருபதாம் - தொளாயிரத்திருபது கொடிகளாகும், இரண்டு நூற்றறுபத்தாறாயிரத்தோடு - இரண்டு லக்ஷத்தறுபத்தாறாயிரத்துடனே, நிரந்த - சேர்க்கப்பட்ட, நானூறுகள் - நானூறு என்கிற கணக்கையுடைய கொடிகள், நடுவு - இரண்டாஞ் சகதி மண்டபத்தின் கூடங்களில், நின்ற - இராநின்றன, எ - று. (கக)

1139. சுன்னையெட் டெட்டுநான் கைந்தி ரண்டிடைச்
சொன்னதா னத்தின்மூன் றாவ தின்றொகை
யின்ன கூடத்த கோட்டகந் தன்மிசைச்
சொன்ன சொன்னவை யங்கங் கிரட்டியே.

(இ - ள்) மூன்றாவதின் - மூன்றாஞ் சகதி மண்டபத்தில், (மேல் கூடங்களில் உள்ள கொடிகள்), சுன்னை - (ஒன்றாவது ஸ்தானத்தில்) ஸுன்னமும் (அதாவது : பூஜ்யமும்), எட்டு - (பத்தாவது ஸ்தானத்தில்) எட்டும், எட்டு - (அதன்மேல் நூறாவது ஸ்தானத்தில்) எட்டும், நான்கு - (ஆயிரத்தானத்தில்) நாலும், ஐந்து - (பதினுயிரத் தானத்தில்) ஐந்தும், இரண்டு-(லட்ச ஸ்தானத்தில்) இரண்டும், (ஆக), இடைச்சொன்ன-இவற்றினிடமாகச் சொன்ன, தானத்தின் - ன்தான வரிசையின் படி, (ஆகிய), தொகை - தொகையாகிய இரண்டு லக்ஷத்து ஐம்பத்து நாலாயிரத்து எண்ணூற்று எண்பதாகும், கூடத்த - கூடங்களினுடைய கொடித் தொகைகளும், இன்ன - இத்தன்மையனவாகும், கோட்டகந்தன் மிசை - கோட்டகத்தின் மேலுள்ள கொடிகள், (எவ்வளவென்றால்), அங்கங்கு - அவ்வவ்விடங்களில், சொன்ன சொன்னவை - கூடங்களுக்குப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட தொகைகளின், இரட்டியே - இரட்டித்த இரட்டித்த தொகைகளாகும், எ - று.

1140. பட்டிகைத் தலத்தின்மேற் பைம்பொற் கோயிலி
னெட்டலாத் திசைமுகத் திருந்த மண்டபத்
துட்டொளி திரண்டுகா வதமொன் றோக்கமும்
விட்டொளி துளும்பவெஞ் சுடரி னின்றவே.

(இ - ள்) பைம்பொன் - பசுமை பொருந்திய பொன்னாலாகிய, கோயிலின் - ஸ்ரீநிலயமாகிய கோயிலின், எட்டலாத் திசைமுகத்து - எப்பக்கங்களிலும், இருந்த - சூழ்ந்திராநின்ற, பட்டிகைத் தலத்தின் - இப்போது சொன்ன திரிமேகலைகளாகிய ஜகதீ தலத்தின், மேல் - மேலே, இருந்த - (இப்போது சொல்லப்பட்ட கூடங்கள் கோட்டகங்கள் கொடிகளோடும் விளங்கி) யிருந்த, மண்டபத்துட்டொளி - மண்டபங்களின் ஜோதியானது, திரண்டு - சேர்ந்து, வெம் - (யாவர்களும்) விரும்பும்படியான, சுடரின் - பால சூர்யனைப் போல, ஒளி விட்டு - எவ்விடங்களிலும் கிரணங்களை வீசி, துளும்ப - ததும்ப, ஒக்கமும் - அம்மண்டபங்களின் உன்னதங்கள், காவதமொன்ற - ஒவ்வொரு காதமாக, நின்ற - இராநின்றன், எ - று. (கூங)

1141 மகரவாய் மண்டபத் தரைய வாயநாற்
சிகரவாய்ச் சினகரஞ் சிவஞ்செய் மூர்த்திகள்
பகரொணு தனபரி வாரந் தன்னொடு
புகரிலா வானத்தம் போன்று தோன்றுமே.

(இ - ள்) மகரவாய் மண்டபத்து-முன்சொன்ன ஜகதீதலத்து நிதானமான அளவையுடையனவாகி மூன்று சுற்றாகிய அம்மண்டபங்களில், (நாலு மஹா வீதியில் தவிர நாலு கோணங்களிலும்), நால் வாய - நாலு பக்கமும் வாசற்படிகளை யுடையனவாயும், வாய் சிகர - பொருந்திய கோபுரங்களை யுடையனவாயும், (உள்ள), சினகரம் - ஜின சைத்யாலயங்களாம், (அதாவது: ஒவ்வொரு கோணத்திலும் தனித்தனியாக ஆறாகும்), அரை - அந்த சைத்யாலயங்களின் மத்தியத்தில், பகரொணுதன - சொல்ல முடியாத அழகையுடையனவாகிய, சிவஞ்செய் - (பார்க்கப்பட்டவர்களுக்குப்) புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற, மூர்த்திகள் - ஜினப்பிரதிமைகள், பரிவாரந் தன்னொடு - சத்திரத்திரயசாமராதிப்ராதிஹார்யங்களுடன், புகரிலா - குற்றமில்லாத, வான் - அழகிய, அத்தம் போன்று - கண்ணாடியைப் போன்று, தோன்றும் - விளங்கும், எ - று. (கூச)

1142. வில்லுமிழ்ந் திடுமணி மிடைந்த மேனிய
நல்லநா மங்கணு லாறு மேவின
செல்வமுந் திண்மையு மறிவும் வென்றியு
நல்குவ நாற்றிக்கு முகமு நான்கவே.

(இ - ள்) (அந்த ஜினப் பிரதிமைகள்), வில்லுமிழ்ந்திடும் - கிரணத்தை வீசும்படியான, மணி - அழகை, மிடைந்த - சேர்ந்திராநின்ற, மேனிய - ரூபங்களையுடையனவாம், நல்ல - நன்மையாகிய, நாலாறு - இருபத்துநான்கு, (தீர்த்தங்கரர்களுடைய), நாமங்கள் - பெயர்களை, மேவின - பொருந்தினவாம், செல்வமும்- (வணங்குகின்றவர்களுக்கு) சம்பத்தும், திண்மையும் - பராக்கிரமத்தையும், அறிவும் - ஞானமும், வென்றியும் - ஜெயமும், நல்குவ - கொடுப்பவைகளாம், நாற்றிக்கும் - நாலு திக்குகளிலும், மூகமும் - முகங்களும், நான்க - நாலாகவுடையனவாம், எ - று.

வாசற்படியையுடைய திக்குகள் தோறும் முகம் என்றதனால் சதுர்முகபஸ்திகளாக மூன்று சகதியிலும் இருப்பதால் எழுபத்திரண்டு தீர்த்தங்கரர்களுடைய (அதாவது: திரிகால தீர்த்தங்கரர்களுடைய) பெயர்களாகும் என்பது பெறப்படும். (கூரு)

வேறு.

1143. நாத னுள்ளுறு நான்முகம் போலுநல்
வாய்த ஞன்குடை மண்டப நான்கினுட்
சாத கும்பமஞ் சங்கணு லைந்துவில்
லோது மைம்பது மோங்கி யகன்றவே.

(இ - ள்) உள்ளுறும் - உள்ளேயடைந்திராநின்ற, நாதன் - ஜினேந்திரனுடைய, நான் முகம்போலும் - சதுரானனத்துவம் போலும், நல் - நன்மையாகிய, வாய்தல் நான்குடை - நாலு மஹா திக்குகளிலும் நாலு வீதி வழிகளையுடைய, மண்டபம் - இந்த ஜகதீதல மண்டபங்கள் மூன்றிலும், நான்கினுள் - நாலு மஹா வீதி வாசற்படி வழிகளில், (ஒவ்வொரு திக்கு வழிகளிலும்), சாதகும்பம் - ஸ்வர்ணத்தினலாகிய கும்பங்களை நடுவில் மேலே வைக்கப்பட்டனவாகிய, மஞ்சங்கள் - மேடைகள், நாலைந்து வில் - இருபது வில்லும், ஓதும் - சொல்லப்பட்ட, ஐம்பதும் - ஐம்பது வில்லும், ஓங்கி - உயர்ந்து, அகன்ற - அகன்றனவாம், (அதாவது: இருபது வில்லுயர்ந்தும், ஐம்பது வில்லகன்றும் ஒரு மண்டப வழிக்கொன்றாக மூன்றுக்கும் மூன்று மேடைகள் நாலு திக்கிலும் இராநின்றன) எ-று. (கூசு)

1144. மாரி போல முழங்குவ மஞ்சின்மேல்
பேரி நான்முகச் சங்க மிரண்டுள
காரி னுண்மலி சூரிய னேர்பொனின்
வாரின் வந்திழி கண்டையு மாகுமே

(இ - ள்) அம்மஞ்சின் மேல் - அந்த மேடைகளில் ஒவ்வொன்றின்மேலும், மாரி போல - வர்ஷா காலத்து மேகம் போல, முழங்குவ - கர்ஜிக்கும்படியான,

பேரி - முரசமும், நான் முகம் - நான் முகமுடைய, சங்கம் - சங்கும், (ஆகிய), இரண்டு - இந்த இரண்டும், உள-உள்ளனவாம், காரினுள் - அழகோடு கூடிய அம் மண்டபத்தினுள், மலி - ஒளி நிறைந்த, சூரியனேர் - சூர்யபிம்பம் போன்றதும், பொன்னின் - பொன்னலாகிய, வாரின் - சங்கிலியினின்றும், வந்திழி-வந்து அம் மேடையில் தொங்குகின்ற, கண்டை - சேமங்கலம் (அதாவது: ஜெயமங்களம் என்னும் ஜெயகண்டையானது,) ஆகும் - விளங்குவதாகும், எ - று. (கூஎ)

வேறு.

1145. கடிகையுஞ் சாமமுங் கலந்த சந்தியு
முடிவினிற் கண்டைசங் கங்கள் பேரிகை
யிடியெனத் தம்மிலே முழங்கி யின்னொலிப்
படுவதா முப்பதோ சனைப ரக்குமே.

(இ - ள்) கடிகையும் - ஒரு நாழிகையும், சாமமும் - ஒரு சாமமும், கலந்த சந்தியும் - நாழிகையும் சாமமும் கலந்த சந்திப்பாகிய பதினைந்து நாழிகையும், முடிவினில் - முடிந்த காலமாகிய இவைகளில், (அதாவது: நாழிகை முடிவில்), கண்டை - ஜெயகண்டையும், (ஒரு சாம முடிவில்), சங்கங்கள் - சங்குகளும், (பதினைந்து நாழிகையில்), பேரிகை - பேரிகையும், (சப்திப்பனவாகிப் பதினைந்து நாழிகை சென்ற வேளையில், நாழிகை முடிவும் சாம சந்தியும் வருவதால் அப் போது இந்த மூன்று வாத்தியங்களும்), இடியென - மேககர்ஜனையைப்போல, தம்மிலே - தமக்குள்ளே மூன்றும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, முழங்கி - கர்ஜிக்க, இன் - இனிமையாகிய, ஒலி - அந்த சப்தமானது, படுவதாம் - வியாபிக்குந் தூரமாகிய, முப்பதோசனை - முப்பது யோஜனை தூரம், பரக்கும் - விஸ்தரித்துக் கேட் கும், எ - று. (கூஅ)

1146. பெருமலர் மாரிய பேரி யாதியின்
திருநிலை வாய்தல்க ளிரு மருங்கிசை
மருவிய கருவிக ளேந்திக் கந்தப்ப
வாசர்க டேவிமார் பாட லாகுமே.

(இ - ள்) பேரியாதியின் - பேரிகை முதலாகிய இப்போது சொன்ன வாத்தியங்களையும், பெரும் - மிகுதியாகிய, மலர் மாரிய - தேவர்களால் சொரியப் பட்ட புஷ்ப வருஷங்களையுமுடைய, திருநிலை - இந்த ஸ்ரீ நிலயத்தினுடைய, வாய்தல்கள் - வழிகளின், இருமருங்கு - இரண்டு பக்கத்திலும், இசை - கீதங் களை, மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, கருவிகள் - வீணை முதலாகிய வாத்தியங் களை, ஏந்தி - தரித்து, கந்தப்பவாசர்கள் - கந்தர் வேந்திரர்களுடைய, தேவிமார் -

தேவியர்களின், பாடலாகும் - பாடல்கள் நிகழ்கின்ற சங்கீத மண்டபங்க ளாகும், எ - று. (கக)

1147. மங்கல நிரையவே வாய்தல் தோரணப்
பந்தியி னிரையவே படி முடிவெலா
மிங்கெலா வாய்தலுங் காவ லோம்பலிற்
றங்கினர் சோதமீ சான ராசரே.

(இ - ள்) படி முடிவெலாம் - இந்த ஜகதீதல பூமிகளிலெல்லாம், மங்கலம்- அஷ்டமங்கலங்களின், நிரைய - வரிசைகளையுடையனவாம், வாய்தல் - வாசற்படி வழிகளெல்லாம், தோரணம் - மகர தோரணங்களினுடைய, பந்தியின் - வரிசை களின், நிரைய - ஸமூகங்களையுடையனவாம், இங்கு - இவ்விடங்களில், எலா வாய்தலும் - எல்லா வாசற்படிகளிலும், காவலோம்பலிற் - காவல் செய்வதில், சோதமீசானராசர் - ஸௌதர்ம ஈசான கல்பத்து தேவாதிபதிகள், தங்கினர் - தங்குதல் கொண்டார்கள், எ - று. (க00)

1148. இரவியெண் ணரியவாம் பரிதி யின்னிடை
மருவிய தெனமணி யொளிசெய் மண்டலத்
துருவொரு பிழம்பதா யொளியிற் றோன்றிடுந்
திருநிலை யம்மெலாந் திருநி லையமே.

(இ - ள்) எண்ணரியவாம் - அஸங்கியாதமாகிய, இரவி - சூர்யர்கள், பரிதி யின்னிடை - பரிவேஷ்டத்தினுடைய மத்தியில், மருவியதென - சேர்ந்து பிர காசிப்பது போல, மணியொளி செய் - இரத்தின ஜோதி செய்கின்ற, மண்ட லத்து - பரிவேஷ்டத்தினுள், உருவு - இந்த ஸ்ரீ நிலயத்தின் ரூபமானது, ஒரு பிழம்பதாய் - ஒரே கூட்டமாக, ஒளியில் - பிரகாசத்தோடு, தோன்றிடும் - காணப்படும், திருநிலையம்மெலாம்-இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபமுடைய ஸ்ரீநிலயமெல் லாம், திருநிலையம்மே - ஸ்ரீ நிலயமே, எ - று.

இங்ஙனங் கூறியதனல், இதற்குவேறென்று உபமையாகாதென்பது பெறப் படும். (க0க)

1149. பலநெறி யொளிமணி பயின்ற பந்தியு
மிலதையும் வல்லியு மிருந்த கூடமும்
விலையல்குன் மடநல்லார் மேக லைகளு
முலைகளும் போன்மயக் குறக்கு முற்றமே.

(இ - ள்) முற்றம் - அநத ஜகதீதலங்கள் முழுதும், பல - பலவாகிய, நெறி - வழிப்பாட்டையுடைய, ஒளி - பிரகாசியாநின்ற, மணி - இரத்தினங்களி

னுல், பயின்ற - செய்திராநின்ற, பத்தியும் - பந்தி வரிசைகளும், இலதையும் - இலைக்கொடிகளின் வேலையும், வல்லியும் - கோல் கொடி வேலைகளும், இருந்த - செய்திராநின்ற, கூடமும் - கூட கோட்டகங்களும், (பார்த்தால்), விலையல்குன்மட நல்லார் - வேசியா ஸ்த்ரீகளுடைய, மேகலைகளும் - மேகலாபரணங்களும், முலை களும் - ஸ்தனங்களும், போல் - போல, மயக்குறுக்கும் - பிரமிக்கச் செய் யும், எ - று. (௧௦௨)

1150. துவர்ப்பசை நான்கிலார்க் கிறைவன் றொன்னகர்ச்
சுவர்த்தல நான்கிரு காத மோங்கிமா
தவர்க்கிறை நகர்ச்சுவ ரகலம் பாதமே
லுவப்பமூன் ஞேசனை விரிந்த கன்றவே.

(இ - ள்) துவர்ப்பசை நான்கு - சதுஷ்கஷாயங்கள், இலார்க்கு - இல்லாதவர்களுக்கு, இறைவன் - நாதனுகிய ஜினேந்திரனுடைய, தொல் - பழமையாகிய (அதாவது : பாரம்பரியமாக வராநின்ற), நகர் - சமவஸரணத்தில், (லட்சுமீவர மண்டபத்தின்), சுவர்த்தலம் - சுற்றுச்சுவர்கள், இரு - பெரிதாகிய, நான்கு காதமோங்கி - நாலு காத உன்னதமாகி, மாதவர்க்கு - கணதராதி மஹா முனிவர்களுக்கெல்லாம், இறை - நாதனுகிய அந்த பகவானுடைய, நகர்ச்சுவர் - முன் சொன்ன கோவில் சுவரினுடைய, அகலம் - அகலமானது, பாதம்-கால் காதமாம், மேல் - (அந்தச் சுவர்போக) அதற்கு மேல், உவப்பம் - உள்ளகலமானது, மூன் ஞேசனை - மூன்று யோஜனை, விரிந்து - விசாலமாகிய, அகன்ற - அகலத்தையுடையதாகும், எ - று. (௧௦௩)

1151. தலங்களி னுயரமா மறுபத்து நான்குவில்
விலக்குட னறுபத்து நான்கு வீழ்ந்தவ
ணிலங்கண்முன் னூற்றெழு பத்தோ ரைந்துகீழ்த்
தலந்தன்மண் டலங்கண்மூ வாயி ரங்களாம்.

(இ - ள்) தலங்களின் - (முன் சொன்ன அந்தச் சுவருக்குமேல் கோபுரத்தின்) தலங்களினுடைய, உயரம்-உன்னதமானது, அறுபத்து நான்கு வில்.-(ஒவ்வொன்றுக்கும்) அறுபத்து நாலுவில், ஆம் - ஆகும், உடன் - உடனே, விலங்கு-குறுக்காக, அறுபத்து நாலு வீழ்ந்து - (அடிநிலையாகிய பன்னிரண்டு காதம் அதாவது மூன்று யோஜனை அகலத்தினின்றும்) அறுபத்து நாலுவில்லகலம் சுற்றிலும் மேகலையாக வீழ்ந்து, நிலங்கள் - (மறுபடியும் அறுபத்துநாலு வில்லுயர்ந்து அதன் மேல் அறுபத்து நாலுவில் குறுக்காகச் சுற்றிலுமகன்று மேகலையாகி இம்மாதிரியாகவே மேலே மேலே) நிலைகளானவை, முந்நூற்றெழுபத்தோரைந்து - முந்நூற்றெழுபத்தைந்த, கீழ் - அடியிலாகிய, தலந்தன் - அறுபத்துநாலுவில்

லகன்ற முதனிலேயாகிய தளத்தில், மூவாயிரம் - மூவாயிரமாகிய, மண்டலங்கள்-மேடைகள், ஆம் - ஆகாநின்றன, எ - று. (கூ0௪)

1152. ஆயவித் தலங்தொறும் மண்டல மெட்டினே
மாயச் சென்றெழிங் திருந்த வெட்டின்மேற்
றூயமண் டலத்தொகை யிலக்க மைந்திஞே
டாயிர மறுபத்து நான்கு மாகுமே.

(இ - ள்) ஆய - இப்படி முதனிலேயில் மூவாயிரங்களாகிய, மண்டலம் - மேடைகளானவை, இத்தலங்தொறும் - இந்தக்கோபுரத்தின் மேல் மேல் நிலேகள் தோறும், எட்டினே - எட்டெட்டு மேடைகளாக, மாயச்சென்று - குறைவாகிச் சென்று, மேல் - மேனிலேயாகிய முந்நூற்றெழுபத்தைந்தாம் நிலேயில், ஒழிங் திருந்த - மீந்து நின்ற மேடைகள், எட்டு - எட்டேஆரும், தூய - பரிசுத்தமாகிய, மண்டலத்தொகை - இந்தக்கோபுரத்தின் மொத்தமேடைகளின் சங்கியைகள், இலக்கமைந்திஞேடு - ஐந்து லட்சத்தோடு, ஆயிரமறுபத்து நான்குமாகும் - அறுபத்து நாலாயிரங்களாகா நின்றன, எ - று. (கூ0௫)

வேறு.

1153. கடித டத்தள வுள்ள வரண்டகம்
படியி ஞற்றடி நான்கிற் பரந்தன
கொடி நிரைத்தன கோயி னிலங்களே
மடநல் லார்கலே போல வளேந்தவே.

(இ - ள்) கோயில் - ஸ்ரீ நிலயமாகிய கோயிலில், நிலங்களே - இப்போது சொன்ன கோபுரத்தில் ஒவ்வொரு நிலங்களிலும் அறுபத்து நாலு வில்லுயர்ந்த விளிம்புகளில், கடிதடத்தளவுள்ள - துவஜக்கொடியில் பேர் பாதிப் பிரமாணமான, வரண்டகம் கொடி - வரண்டகத்துவஜங்கள், நிரைத்தன - சூழ்ந்தனவாகி, படியிஞல் - கிரமத்திஞல், தடிநான்கில் - நான்கு வில்லுக்கொன்றுக, பரந்தன - பரவினவாம், (அவற்றைப் பார்த்தால்), மடநல்லார் - ஸ்த்ரீமார்களுடைய, கலே போல - மேகலே போல, வளேந்த - சூழ்ந்திராநின்றனவாம், எ - று. (கூ0௬)

1154. தேசுலாங் திருநிலே யத்தின் மேனிலங்
கோசநீண் டகன்றவச் சிரத்த டக்கமாய்
மாசிலா மணிகளான் மலிந்த தன்மிசைக்
கோசநான் குயர்ந்துபொற் கும்ப மாகுமே.

(இ - ள்) தேசுலாம் - ஜோதியால்வியாபித்திராநின்ற, திருநிலேயத்தின் - ஸ்ரீ நிலய கோபுரத்தின், மேனிலம் - முந்நூற்றெழுபத்தைந்தாவது நிலேயில்,

கோச நீண்டகன்று - ஒரு குரோசம் அகல நீளமாகி, வச்சிரத்து - வஜ்ர ரத்தினத்தால், அடக்கமாய் - மேலே தளமாகச் செய்து, அதன் மிசை - அதன் மேல், மாசிலா - குற்றமில்லாத, மணிகளால் - இரத்தினங்களால், மலிந்து - நிறைந்து, கோச நான்குயர்ந்து - நாலு குரோசம் உன்னதமாகி, பொற்கும்பமாகும் - பொன்னுலாகிய கடமானது ஆகாநின்றது, எ - று. (கOஎ)

வேறு.

1155. இரவிவந் துதய மேறி யிருந்தது போலு மிந்தத்
திருநிலை யத்தி னுச்சி செம்பொற்கும் பத்த சென்னி
மருவிய கமலத் துட்செம் மாமணி பாத மோங்கி
விரகினற் கோசம் பாதம் விரிந்துகீழ் சுருங்கிற் றும்மேல்.

(இ - ள்) இரவி - ஸூர்யன், உதயமேறி வந்து - உதயாசல பர்வதத்தின் மேல் உதயமாகி வந்து, இருந்தது போலும்-பிரகாசித்திருந்ததற்குச் சமானமாகிய, இந்தத் திருநிலையத்தின் - இந்த ஸ்ரீநிலைய கோபுரத்தின், உச்சி - மேலே யிராநின்ற, செம் - சிவந்த, பொற்கும்பத்த - பொன்னுலாகிய கும்பத்தினுடைய, சென்னி - அக்கிரத்திலே, மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, கமலத்துள், தாமரைக் கமலத்திலே, (உள்ள), செம்மாமணி - பத்மராகரத்தினமானது, பாதமோங்கி - முன் சொன்ன கும்பத்தின் உயரத்தில் நாலிலொன்றாகிய கால்பாகம் (அதாவது: ஒரு குரோசம்) உன்னதமாகி, கீழ் - அடியில், கோசம் பாதம் - கால்குரோசம், விரிந்து - அகன்று, விரகினல் - கிரமத்தினல், மேல் - மேலே, சுருங்கிற்றும் - சுருங்கப்பட்டதாம், எ - று. (கOஅ)

1156. இத்தலத் தகத்தி னுள்ளா லினமணிக் குமுத வீற்றின்
வைத்தபொற் கமலஞ் சூழ்ந்து காவத மாய தன்பான்
முத்தமா லைகள்போய்க் கந்த குடியினை முழுதுஞ் சூழ்ந்த
தத்துநீர் கங்கை கூடந் தன்மிசைச் சென்ற தன்றே.

(இ - ள்) இத்தலத்து - (இப்போது சொல்லிவந்த விதமாயிராநின்ற முந்நூற்றெழுபத்தைந்து நிலைகள் பொருந்திய இந்தக் கோபுரத்தலங்களினுடைய, அகத்திலுள்ளால் - முதனிலையின் கீழுள்ள மண்டபத்தின் மேலே மத்தியில் (அதாவது: பன்னிருகாத மகன்ற அம்மண்டபத்தின் மேலே நடுவில் அதாவது: அம்மண்டபத்தின் கீழே நடுவிலிராநின்ற ஒரு காத மகன்ற கந்த குடிக்கு நேராக மேலே), இனம் - உயர்ந்த இனமாகிய, மணி - இரத்தினத்தாலே செய்த, குமுதவீற்றின் - குமுத விருத்தத்திலே (அதாவது: கர்ணிகையாக் கிருதியாக உள்ள சிகரத்தாலே), வைத்த - நடுவில் வைக்கப்பட்டதாகிய, பொற் கமலம் - பொன்னுலாகிய தாமரைக்கமலமானது, காவதமாய் - ஒரு காதவகல

முடையதாகி, சூழ்ந்து - வ்ருத்தமாகச் செய்திராநின்றதாகி, அதன் பால் - அந்தக் கமலத்தினிடம், முத்த மாலைகள் - முத்து மாலைகள், போய் - தொங்கினதாகிப் போகி, கந்த குடியினை - அதற்கு நேராகக் கீழாகவிராநின்ற கந்தகுடி மண்டபத்தை, முழுதும் - முழுமையும், சூழ்ந்த - சூழ்ந்து தொங்கின, (அதைப்பார்த்தால்), கங்கை கூடந்தன் மிசை - கங்கா தேவியின் மாளிகையது சிரசின் மேலே, தத்து நீர் - இமையோத்கிரி பர்வதத்தினின்றும் ததும்பி விழுகின்ற ஜலமானது, சொரிவதொத்த - சொரிகின்றதற்குச் சமானமாயிரா நின்றது, எ - று. (கOக)

1157. பருமணி கூட மொன்றின் பக்கத்தி னிரண்ட வற்றை
மருவிய விரண்டு தூபை மண்டலம் மற்றி தன்கட்
பெரியதெண் ணான்கு மெட்டும் வில்லுயர்ந் தகன்ற தன்றன்
னரையதன் னரைய நின்ற வந்தர நுகம தாமே.

(இ - ள்) மண்டலம் - (முன் சொன்ன ஸ்ரீ நிலைய கோபுரத்தினுடைய நிலைகளிவிராநின்ற மேடைகளில்) ஒவ்வொரு மேடைகளிலும், மணி - இரத்தின நிர்மிதமாகிய, பரும் - பெரிதாகிய, கூடமொன்று - ஒரு கூடமானது மத்தியி விராநின்றது, அவற்றை - அந்தக் கூடத்தை, மருவிய, சேர்ந்திராநின்றதாகிய, இரண்டு பக்கத்தின் - இரண்டு பக்கங்களிலும், இரண்டு தூபை - ஒரு பக்கத் துக்கு இரண்டு தூபைகள் (அதாவது: கூடத்தைச் சேர்ந்தாப்போல பெரிய தூபை யும் அதன் பக்கத்தில் சிறிய தூபையுமாக இப்படி ஒரே மேடையில், நடுவில் கூடமும் கூடத்தின் ஒரு பக்கத்துக்கும் பெரிதும் சிறிதுமாகிய இரண்டு தூபை களும், ஆக ஐந்தும்) இராநின்றன, மற்றிதன்கண் - இந்த ஐந்துகளில், பெரியது - பெரிதாகிய கூடமானது, எண்ணான்கு வில்லுயர்ந்து - முப்பத்திரண்டு வில்லு உன்னதத்தையுடையதாகி, அதன் தன்னரை - அந்தக் கூடத்தின் உன்னதம் அகலங் களில் பேர்பாதியாகிய பதினாறு வில்லுயரமும் நாலு வில்லகலமுமாகிய பெரிய தூபைகளும், அதன்னரை - அதில் பாதியாகிய எட்டு வில்லுயரமும் இரண்டு வில் லகலமும் சிறிய தூபைகளுமாகி, நின்ற - இராநின்றன, அந்தரம் - ஒவ்வொரு ஸ்தூபைகளுக்கும் கூடத்துக்கும் இடைவிட்ட இடமானது, நுகமதாம் - ஒரு வில்லுப் பிரமாணமாகும், எ - று. (ககO)

1158. நிலங்கணான் கிரண்டொன் றாகி நின்றமா கூட மாகி
யிலங்குமண் டலங்க டந்த மிடைநுக மிரண்ட வாகும்
மலிந்துவெண் கொடிக ணின்ற மண்டல மொன்றி னூறம்
பிலங்கன்மே லெழுந்த வன்னக் குழாத்தினற் பத்து நான்காம்.

(இ - ள்) நிலங்கணான்கு - (மேடையின் நடுவிலிருக்கப்பட்ட கூடமானது) நாலு நிலையும், இரண்டு - (அதன் ஓரத்தில் இராநின்ற பெரிய ஸ்தூபை) இரண்டு நிலையும், ஒன்றாகி - (அதன் ஓரத்தில் இராநின்ற சிறிய ஸ்தூபை) ஒரு நிலை

யாகியும், மாகூடமாகி - பெரியதாகிய சிகரங்களாகியும், மண்டலங்கள் - ஒவ்வொரு மேடைகளும், நின்ற - நிலை பெற்றனவாய், இலங்கும் - விளங்கும், மண்டலங்கள் தந்தமிடை - ஒவ்வொரு மேடைகளுக்கும் உள்ள இடை வெளியானது, நகமிரண்டவாகும் - இரண்டு வில்லுப்பிரமாணமாகும், (அதாவது: இரண்டு வில்லிடை விட்டு ஒவ்வொரு மேடையும் இருக்கும்), மண்டலமொன்றின் - மற்றும் அந்த மேடைகளில் ஒவ்வொன்றிலும், மலிந்து - நிறைந்து, வெண் கொடிகள் - வெளுப்பாகிய த்வஜக் கொடிகள், விலங்கல் மேல் - பர்வதத்தின் மேல், எழுந்த - எழுந்து பறக்கின்ற, அன்னக்குழாத்தின் - ஹம்ஸ பக்ஷிக்கூட்டங்கள் போல, நூறும் நாற்பத்து நான்காம் - நூற்று நாற்பத்து நான்காகும், எ - று. (கககூ)

1159. ஈரெட்டா யிரமு மீரா றிலக்கமுங் கோடி யெட்டும்
வாரத்தை யட்டார் கோயின் மண்டலக் கொடியி னீட்டம்
தேரட்டார் கோயிற் கிழைத் தலத்தின்மேல் வரண்ட கத்த
வோரெட்டின் பாதி யொன்பா னெட்டஞ்சேழ் தானத் தாலே.

(இ - ள்) வாரத்தை - ஆசையை, அட்டார் - விலக்கி ஜயித்திராநின்ற ஜினேந்திரனுடைய, கோயில் - ஸ்ரீ நிலயத்தின் (கோபுரத்திலிருக்கப்பட்ட), மண்டலம் - மேடைகளின் மேலிராநின்ற, கொடியின் - த்வஜக்கொடிகளுடைய, ஈட்டம் - மொத்தத் தொகையானது, கோடி யெட்டும் - எட்டுக்கோடியும், ஈராறிலக்கமும் - பன்னிரண்டுலட்சமும், ஈரெட்டாயிரமும்-பதினாறாயிரமுமாகும், தேர்-ரதம் போல், அட்டு-(தேவர்களால்) நிருமிதஞ் செய்து, ஆர்-நிறைந்திராநின்ற, கோயில்-இந்த ஸ்ரீநிலயகோபுரத்தின், கிழைத்தலத்தின்மேல்-அடி நிலையின் விளிம்புகளில், வரண்டகத்த-(இராநின்ற) வரண்டகக் கொடிகளின் சங்கியைகளானவை, தானத்தால்-ஸ்தானவரிசைக்கிரமத்தால், ஓரெட்டின் பாதி - (ஏக ஸ்தானத்தில்) நாலும், ஒன்பான்-(தசஸ்தானத்தில்) ஒன்பதும், எட்டு-(சதஸ்தானத்தில்) எட்டும், ஐஞ்சு-(ஸஹஸ்ர ஸ்தானத்தில்) ஐந்தும், ஏழ் (தசஸஹஸ்ர ஸ்தானத்தில்) ஏழும், (ஆகிய எழுபத்தையாயிரத்து எண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்று நாலு கொடிகள் ஆகும்), எ - று. (ககஉ)

இதில் நூற்று நாற்பத்துநாலு கொடி ஜாஸ்தியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1160. இரண்டினோ டிரண்டு நூறு தலந்தொறுங் குறைந்து சென்னி
யிரண்டினோ டிரண்டு நூறுந் தொகையொரு கோடி நாற்பத்
திரண்டிலக் கங்க ளறுபத் தோராயிர மிவற்றி னோடு
வரண்டகப் பதாகை நூற்று நாற்பத்து நான்கு மாமே.

(இ - ள்) (இப்போது முதனிலையில் சொன்ன வரண்டகத் தொகையானது), தலந்தொறும் - மேல் மேல் நிலைகடோறும், இரண்டினோடிரண்டு

நூறு - இருநூற்றிரண்டு இருநூற்றிரண்டாக, குறைந்து - குறைந்து, சென்னி - மேனிலையாகிய மூந்நூற்றெழுபத்தைந்தாநிலையில், இரண்டினேடிரண்டு நூறும்-இருநூற்றிரண்டு வாண்டகக்கொடிகளாகும், வாண்டகப்பதாகை-இப்படியாகிய வாண்டகத்துவஜங்களின், தொகை - மொத்தத் தொகையானது (எவ்வளவென்றால்), ஒரு கோடி நாற்பத்திரண்டு லக்கங்கள் - ஒரு கோடியே நாற்பத்திரண்டு லக்ஷங்களுடன் சேர்ந்த, நாற்பத்தோராயிரம் - நாற்பத்தோராயிரமும், இவற்றிேைடு - இவற்ருேடு, நூற்றுநாற்பத்துநான்கும் - நூற்றுநாற்பத்துநாலும், ஆம் - ஆகும், எ - று.

இதில் இருபதினுயிரத்து மூந்நூற்று நாற்பத்துநாலு ஜாஸ்தியாகச் சொல்லியிருக்கிறது. (கககூ)

1161 வாண்டகம் மண்ட லத்தின் வந்தவக் கொடியின் குப்பை
இரண்டையுந் தொகுப்பக் கோயிற் கொடியின ரீட்ட மாகுந்
திரண்டுவந் திழியுந் தேவர் சித்திர கூடங் காணு
மருண்டுநின் றுரைப்பர் வையத் தில்லதோர் வடிவி தென்றே.

(இ - ள்) வாண்டகம் - வாண்டகத்திலும், மண்டலத்தின் - மேடைகளிலும், வந்த-வரப்பட்ட, அக்கொடியின் - அந்த துவஜங்களினது, குப்பை இரண்டையும் - கும்பல்களிரண்டின் தொகைகளையும், தொகுப்ப - ஒன்ருகச் சேர்த்துக் கூட்ட வந்த தொகையானது, கோயில் - ஸ்ரீநிலைய கோபுரத்தின், கொடியினது - த்வஜங்களது, ஈட்டமாகும் - சமூகங்களாகும், திரண்டுவந்து - கூட்டங்களாக வந்து, இழியும் - இச்சமவசரணத்தில் சேர்கின்ற, தேவர் - அமரர்கள், சித்திர கூடம் - விசித்ரமாகிய சிகரங்களையுடைய இக்கோபுரத்தை, காணு - பார்த்து, மருண்டு நின்று - பிரமித்து நின்று, இது - இந்த ஸ்ரீ நிலையமானது, வையத்து - இந்த லோகத்தில், இல்லது - வேறெங்கும் இல்லாததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வடிவு - ஸ்வரூபமாகும், என்றுரைப்பர் - என்று சொல்வார்கள், எ - று. (ககச)

1162. தேவரை வியப்பு றுக்குஞ் சித்திர கூடஞ் செம்பொற்
காவத மிரண்டு யர்ந்த வாய்தல்க ளகன்ற காத
மூவுல கத்தி னல்ல மணிமுத்தின் வைரத் தாய
காவலர் முடிகள் போலுங் குடுமிய கதவ மெல்லாம்.

(இ - ள்) தேவரை - சதுர்ணிகாயாமார்களை, வியப்புறுக்கும் - ஆச்சரியப்படுத்தும்படியான, சித்திரகூடம் - இந்தச் சித்திரகூட மண்டபமானது, (ஸ்ரீநிலையமென்றும் லக்ஷ்மீவரமண்டபமென்றும் பெயர்கள் கூறப்பட்டு, சுவர் போக உள்ளே பன்னிரு காத விஸ்தீர்ணமுடையதாகி மேலே மேலே மூந்நூற்றெழுபத்தைந்து நிலைக்கோபுரத்தையுமுடையதாகி இதில் நாலு காதம் உயர்ந்த சுவரில்), எல்லாம் -

நான்கு மஹா திக்கு வீதிகளிலும், செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாலாகிய, வாய்தல்கள் - வாசற்படிகள், காவதமிரண்டுயர்ந்த - இரண்டு காதம் உன்னதமாகியன, காதம் அகன்ற - ஒரு காதம் அகலத்தையுடையன, கதவம் - கதவுகள், மூவுலகத்தின் - இந்த மூன்று லோகத்தில் உள்ள, நல்ல-நன்மையாகிய, மணி - இரத்தினத்தினாலும், முத்தின் - முத்துக்களினாலும், வைரத்து - வஜ்ர ரத்தினத்தினாலும், ஆய - ஆகிய, காவலர் முடிகள்போலும் - அரசர்களது கிரீடம்போலும், குடுமிய - சிகரங்களையுடையனவாகும், எ - று. (கக௫)

1163. கதவுகால் கந்தப் பட்டிக் கம்புகள் வயிரம் நாளு
விதமணி பயின்ற பத்தி யாயிரத் தகத்து பைம்பொ
னிலதைவல் லிகளி னுள்ளா லிருந்தபத் திரிகண் முத்தின்
கதலிகைக் கம்பி னம்பொற் கமலங்கள் செறிந்த வற்றுள்.

(இ - ள்) கதவு - அக்கதவுகளில், கால் - நெடுக்குச் சட்டங்களும், கந்தப்பட்டி - குறுக்குச் சட்டங்களும், கம்புகள் - ஆணிகளும், வயிரம் - வஜ்ர ரத்தினங்களாம், நாளுவிதமணி - பலவித ரத்தினங்களினால், பயின்ற - செய்திராநின்ற, பத்தி - பந்திகள், ஆயிரத்து - ஆயிரத்தின், அகத்து - நடுவில், பைம்பொன் - பசுமைபொருந்திய பொன்னாலாகிய, இலதை - கொடிகளும், வல்லிகள் - கோற்கொடிகளும், உள் - இவைகளினுள்ளே, இருந்த - இருந்தன, பத்திரிகள் - இலைகளும், முத்தின் - முத்துக்களாலாகிய, கதலிகை-கொடியும், (உடைய), கம்பின் - (குறுக்குச்சட்டம் நெடுக்குச்சட்டங்கள் சேர்ந்த சந்திப்புக்களில் உள்ள) ஆணிகளில், அம் - அழகிய, பொன் - பொன்னாலாகிய, கமலங்கள் - தாமரைக் கமலங்கள், செறிந்து - சேர்ந்து, அவற்றுள் - அத்தாமரைக் கமலங்களில், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (கக௬)

1164. மருவிய மாக தத்தின் கொட்டைகள் வண்டு மட்டைப்
பருகுவ போலும் பைம்பொற் கிம்புரி யிருந்த பாங்கிற்
றிருமுதன் மங்க லங்கட் செறிந்தன சதங்கை மாலை
யாவமு மனங்கன் வில்லு மாயிடைப் பரந்த மாதோ.

(இ - ள்) மருவிய - சேர்ந்திராநின்ற, மாகதத்தின் - பச்சை ரத்தினத்தினாலாகிய, கொட்டைகள் - திரட்சிபெற்ற குமிழ்கள், வண்டு - பச்சைநிறமுள்ள வண்டானது, மட்டை - தாமரைமலரிலுள்ள மதுவை, பருகுவபோலும் - கிரகிப்பதற்குச் சமானமாகும், பைம்பொற்கிம்புரி - பசுமை பொருந்திய பொன்னாலாகிய பூண்களும், இருந்த - பொருந்தியிருந்தன, பாங்கின் - வரிசையாகிய முன்சொன்ன பந்திகளில், திருமுதல் - லக்ஷ்மிதேவி முதலாக, மங்கலங்கள் - மங்கலங்களாகிய ரூபங்களுடனே அஷ்டமங்கலங்களும், செறிந்தன - சேர்ந்திருந்தன,

சதங்கை - சிறுமணிச் சதங்கைகளுடையவும், மாலை - மாலைகளினுடையவும், அரவமும் - சப்தமும், அனங்கன் வில்லும் - மன்மதனுடைய வில்வடிவமும், ஆயிடை - அவ்விடத்தில் (அதாவது: அக்கதவுகளுடைய பந்திகளிலும் சட்டங்களிலும் சட்டப்பொருத்துகளிலும்), பரந்த - பரவியிருந்தன, எ - று. (கசுஎ)

1165. புளகமும் பிறையுங் கம்பி னீலத்தின் சவியும் பொற்றூ
ரளகமு நுதலு நல்லார் வதனமு மனைய மொட்டின்
றளையவிழ் தாம முத்தின் றாமங்கள் வயிரத் தாம
மிளவெயின் விரிபொற் றூம மின்மணித் தாம மின்ன.

(இ - ள்) புளகமும்-(அந்தக் கதவுகளின் சட்டப் பொருத்துக்களில் உள்ள, குமிழ்களின் கீழ் சூர்யன் போல வட்டமாகிப் பிரகாசிக்கும்) கண்ணாடியும், பிறையும் - சந்திரப் பிரபை போன்ற கண்ணாடியும், கம்பின் - அந்தக் குமிழின் ஆணி முனையிலிராநின்ற, நீலத்தின் சவியும் - பச்சை ரத்தினத்தின் காந்தியும், (ஆகிய இவைகள்), நல்லார் - ஸ்திரீமார்களுடைய, பொற்றூரளகமும் - அழகிய மாலையணிந்த அளகபாரத்தையும், நுதலும் - நெற்றியையும், வதனமும் - முகத்தையும், அனைய - நிகர்த்தனவாம், (அதாவது: நீலரத்தின காந்தி கூந்தலையும், சந்திரப் பிரபைக் கண்ணடி நெற்றியையும், சூரியன் போன்ற விருத்தக் கண்ணடி முகத்தையும் நிகர்க்கும்), (இன்னுமக்கதவுகளில்), மொட்டின்றளையவிழ்தாமம்-மொக்குகள் முறுக்கவிழ்ந்து மலர்ந்த பூந்தாமங்களும், முத்தின் தாமங்கள் - முத்து மாலைகளும், வயிரத் தாமம் - வஜ்ர ரத்தின மாலைகளும், இளவெயில் - இளவெயில் போன்ற பிரகாசம், விரி - பரவியிருக்கின்ற, பொற்றூமம் - பொன் மாலைகளும், மின் - பிரகாசம் பொருந்திய, மணித்தாமம் - இரத்தின மாலைகளும், மின்ன - பிரகாசிக்க, எ - று. (கசுஅ)

1166. வம்புகொண் டெழுந்து சூழ்ந்த மணியொளி பரந்த வாய்த
னம்புடை யிருந்து யர்ந்த தமனிய பீடத் துச்சிக்
கும்பங்க ளிருந்த வற்றிற் றூபங்கள் கோட்ப டாதே
யம்பரத் தெழுந்து திக்கைப் பரிமள மாக்கு நின்றே.

(இ - ள்) வம்புகொண்டு-புதுமையாகக் கிரணங்களைக் கொண்டு, எழுந்து - எழும்பி, சூழ்ந்த - வியாபித்த, மணியொளி - இரத்தினங்களின் ஜோதியானது, பரந்த - விசாலித்த, வாய்தல் - இப்போது சொன்ன வாசற்படியினுடைய, புடை - ஸமீபமாக அப்பியந்தரத்தில், இருந்து - இருக்கப்பெற்றதாகி, உயர்ந்த - தக்க உன்னதமுடைய, தமனியபீடத்து - ஸ்வர்ணபீடத்தின், உச்சி - மேலே, கும்பங்கள் - தூபகலசங்கள், இருந்து - இராநின்றனவாகி, அவற்றில் - அவைகளில், தூபங்கள் - தூபங்களானவை, கோட்படாது - குறைவுபடாமல், அம்பரத்து -

ஆகாயத்தில், எழுந்து - கிளம்பி, திக்கை - ஸ்ரீநிலயக்கோயிலின் எத்திக்குகளிலும், நின்று - வியாபித்து நின்று, பரிமளமாக்கும் - வாசனையை நிரப்பா நின்றன வாகும், எ - று.

தம் - சாரியை. திக்கை - உருபுமயக்கம். (௧௧௯)

1167. வீதிக ளகன்று காதம் வேதிகை யிரண்ட வாகு
மோதிய கும்பத் திப்பா லொன்பது தூபை நிற்கும்
நீதியாற் றோர ணம்பத் தவற்றிடை நின்ற வப்பாற்
போதொடு பலிக ளேந்தும் பொன்செய்பீ டங்க ளாமே.

(இ - ள்) வீதிகள்-(அந்த வாசற்படியினுள்ளேயும் அதனப்பியந்தரத்திலும்) மஹாவீதிகள், காதம் அகன்று - ஒருகாதம் அகலமாகி, வேதிகையிரண்டவாகும் - (வீதியையும் கோணபூமியையும் வேறுபடுத்துவதற்கு வீதியினிருபக்கத்திலும்) இரண்டு வேதிகளையுடையனவாகும், ஓதிய - (வீதிவழியில் வாசற்படியின் உட்புறத்துமுன்) சொல்லப்பட்ட, கும்பத்து - தூபகலசமிருக்கும் மேடைக்கு, இப்பால் - அப்பியந்தர பாகத்தில், (வீதியிலேயே), ஒன்பது தூபை - ஒன்பது ஸ்தூபைகளானவை, நிற்கும் - ஒன்றின்முன்னொன்றாக வரிசையாய் நிற்கும், நீதியால் - வரிசையினால், தோரணம் பத்து - பத்துத்தோரணங்கள், அவற்றிடை - அத்தூபைகளை மத்தியவர்த்தியாகச்செய்து, நின்ற - இராநின்றன, அப்பால் - அதற்கும் உள்ளே, (அவ்வீதிவழியில்), போதொடு - புஷ்பங்களோடு, பலிகள் - பலிபிண்டங்களை, ஏந்தும் - தரிக்கும்படியான, பொன்செய் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட, பீடங்கள் - (நாலு வீதிக்கும் வீதிக்கொன்றாக நாலு) பீடங்கள், ஆம் - ஆகும், எ - று. (௧௨௦)

1168. கோசமூ வைந்திற் கந்த குடியினைச் சூழ வந்து
மாசிலாப் படிக பித்தி மார்பள வுயர்ந்தீ ரெட்டா
லாசைபோ னிறைவி லாத நிலங்கள்பன் னிரண்ட வாகி
யீசன்மா கணங்க ளீரா றிருக்கைதா னிருக்கு மாறே.

(இ - ள்) கோசமூவைந்தில் - பதினைந்து குரோசங்களால், கந்தகுடியினை - கந்தகுடி மண்டபத்தை, சூழவந்து - சுற்றிவந்து, மாசிலா - களங்கமில்லாத, படிக பித்தி - ஸ்படிகச்சுவர்கள், மார்பளவுயர்ந்து - மார்பளவுன்னதமாகி, ஈரெட்டால் - பதினாறு சுவர்களாலான, ஆசைபோல் - ஆசையைப்போல, நிறைவிலாத - எவ்வளவு வந்து சேர்ந்தாலும் நிரம்புதலில்லாத, நிலங்கள் பன்னிரண்டவாகி - த்வாதச கோஷ்ட பூமிகளாகி, ஈசன் - ஜிநேந்திரனுடைய, மா-பெருமைபொருந்திய, கணங்கள் ஈராறு-த்வாதச கணங்கள், இருக்குமாறு-இருக்கும்படியான, இருக்கை-ஸ்தானங்கள், தான் - இவைகள்தானாகும், எ - று.

இவ்வளையபூமியானது பதினைந்து குரோசம் என்றதனால் ஒருபக்க விஸ்தீர்ணம் இதன் பாதியாகிய எழரைக்குரோசம் இரண்டு பக்கமும் சேர்ந்தால் பதினைந்து குரோசமாம் (அதாவது : மூன்றேமுக்கால் காதம்). ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் முன்சொன்ன நாலுகாதம் உயர்ந்த ஸ்ரீநிலய கோயிலின் சுற்றுச் சுவரிலிருந்து எழரைக்குரோசம் (அதாவது : ஒன்றே முக்காலே அரைக்கால் காதம்) விஸ்தீர்ணமாகும்.

வீதிவழியோக மற்ற கோணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு சுவராக எட்டோடு வீதிக்கு இருபக்கத்திலுமுள்ள சுவரைச் சேர்க்கச் சுவர்கள் மொத்தம் பதினாறும். சதுர்மஹா வீதிகளில் தூபகலச மேடையும் நவஸ்தூபைகளும் பந்துத் தோரணங்களும் பலிபீடங்களு மிருக்கின்றன.

சதுஷ்கோணங்களிலும் ஒரு கோணத்துக்கு மூன்று நிலங்களாக மொத்தம் பன்னிரண்டு நிலங்களாகும்.

த்வாதச கணங்களின் பெயர் விவரங்களை இன்னும் பின்னால் சொல்லுகின்றார். (கஉக)

1169. விக்கிர மங்கண் மூன்றாய் விரியும்வீ ரியன்றன் கோயிற்
சக்கர பீடங் காத மிரண்டகன் றுயர்வு கோமான்
றக்கதன் னளவ தாய்ப்பொன் மணிமய மாகி நானுப்
பக்கமு மேற லாகும் படிபதி னாற தாமே.

(இ - ள்) விக்கிரமங்கள் - ஆத்ம ஸ்வபாவ குணபராக்கிரமங்கள், மூன்றாய் - மூன்றாகி, விரியும் - பரவும், (அதாவது : அதனாலேயே பரம்பி அறிந்தும், கண்டும், ஸ்வயம்புவாகி ஸ்வசாரித்திரத்தில் நிற்கும் அனந்தோத்ஸாஹம், அனந்தலகுத்துவம், அனந்த விசித்திரம் என்கிற தன்மைகளையடையும்), வீரியன்தன் - அனந்த வீரியனாகிய ஜினேந்திரனுடைய, கோயில் - இந்த ஸ்ரீ நிலயமென்னும் ஆலயத்தில், (கோஷ்ட பூமிக்கும் அப்பியந்தரத்திலிராநின்ற), சக்கரபீடம் - தர்ம சக்கரமிருக்கும்படியான சக்கர பீடமானது, காதமிரண்டகன்று - இரண்டு காத விஸ்தீர்ணமாகி, உயர்வு - உன்னதமானது, கோமான் தக்க தன்னளவதாய் - ஜினேந்திரனுயரத்திற்குத் தகுந்த பிரமாணமாகி, நானுபக்கமும்-நாலு வீதிப்பக்கத்திலும், ஏறலாகும் - ஏறும்படியாகிய, படி - ஸோபானங்களானவை, பொன்மணிமயமாகி - பொன் இரத்தினங்களின் மயமாகி, பதினாறதாம் - பதினாறாகும், எ - று. (கஉஉ)

1170. உரைசெய்த பீடத் தும்பர் வலங்கொண்மண் டலமோர் கோசத்
தரைநல்ல வரண்ட கத்த தனதகத் தளவ தேயாய்

விரைமலர் மாரி மேலா முகத்தவாய் விழுந்த போதின்
றரையின தகத்து நான்கு சதுமுகப் பூத மாமே.

(இ - ள்) உரைசெய்த - இப்போது சொல்லப்பட்ட, பீடத்து - பிரதம பீடமாகிய சக்கர பீடத்தினுடைய, உம்பர் - மேலே, வலங்கொள் மண்டலம் - (பவ்விய ஜீவன்கள் ஏறி) பிரதக்ஷிணம் வரும்படியான இடமானது, ஓர் கோசத்து - ஓர் குரோசம் அகலமாகி யிராநின்றது, அரைநல்ல வரண்டகத்த - இன்னும் அப்பீடத்தில் நன்மையாகிப் பேர்பாதியாகிய வரண்டகக் கொடிகளினிடமானது, தனதகத்தளவதேயாய் - அந்த இடத்திற்குத் தக்க லக்ஷணமான உத்ஸேத பிரமாணங்களையுடையதாகியும், (அதுவல்லாமலும் அப்பீடத்தில்), மேலாமுகத்தவாய் - ஆகாசமுகத்தினின்றும் தேவர்களால் சொரியப்பட்ட, விரை - வாசனைபொருந்திய, மலர்மாரி - புஷ்பவருஷங்களினால், விழுந்த - விழுந்துகிடக்கின்ற, போதின் - புஷ்பங்களால் நிறைந்த, தரையின தகத்து - அப்பீடபூமியின் மத்தியில், சதுமுகப்பூதம் - சதுர்முகத்தையுடைய பூதங்கள், நான்கு - நான்கு மஹாவீதிகளின் நேராக வீதிக்கொன்றாக நாலு சதுர்முக பூதங்கள், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கஉ௩)

1171. சக்கரன் சாபம் போலத் தனுவில்லை யுமிழச் சென்னி
மிக்கமா மணிசெ யாரம் விளங்குமா யிரத்த தாகித்
திக்குலாம் பொழுது காத நான்கதாய்ச் செறிந்தி ருந்தால்
விற்கண்மூன் றாய றப்பே ராழிதான் விளங்கு நின்றே.

(இ - ள்) சக்கரன் - தேவேந்திரனுடைய, சாபம்போல - வில்லாகிய இந்திரதனுஸ்ஸைப் போல, தனு - அந்தச் சதுர்முகப் பூதத்தினுடைய சரீரமானது, வில்லை - கிரணத்தை, உமிழ - சொரிய, சென்னி - சிரசில், மிக்க-மிகுதியாகிய, மா - பெருமை பொருந்திய, மணி - இரத்தினங்களால், செய் - செய்யப்பட்ட, ஆரம் - ஹாரங்களானவை, ஆயிரத்ததாகி - ஆயிரங்களை யுடையதாகி, விளங்கும் - பிரகாசிக்கப்பெற்றதாகும், திக்குலாம்பொழுது - ஸ்ரீவிஹாரமாகின்றபோது, காத நான்கதாய் - நாலு காதமாகி, செறிந்திருந்தால் - ஸமவஸரணத்தை யடைந்திருந்தால், விற்கண் மூன்றாய் - மூன்று வில் பிரமாணமாகி, அறப்பேராழிதான் - தர்ம சக்கரமானது, நின்று - தரிக்கப்பெற்றதாகி நின்று, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், எ - று. (கஉ௪)

1172. முன்னைப்பீ டத்தின் பாதங் குறைந்தகன் றுயர்ந்த வாறே
யன்னமு மயிலு மில்லா வக்கொடி பீடந் தன்மேற்
சொன்னவா றுயர்ந்திட் டைந்து கோசமாந் தலத்தின் மீது
மன்னிய கந்தகுடியின் மண்டபங் காத மாமே.

(இ - ள்) முன்னைப் பீடத்தில் - முன்சொன்ன பிரதம பீடத்தில், பாதங் குறைந்து - நாலத்தொன்று குறைந்து, அகன்று - ஒன்றரைக் காதம் அகலத்தை யுடையதாகி, அவ்வாறே யுயர்ந்து - முன் பீடமுயர்ந்தது போல யோக்கியோத் ஸேதமாகி, அன்னமும் - ஹம்ஸமும், மயிலும் - மயில்ரூபமும், இல்லா - இல் லாததாகிய, அக்கொடிபீடந் தன்மேல் - (மற்ற அஷ்டவித த்வஜக்கொடிகளை யோக்கியப் பிரமாணமாகவுடைய) அந்த த்வஜபீடத்தின்மேல், சொன்னவாறு - முன்சொன்ன விதமாக, உயர்ந்திட்டு - உயர்ந்ததாகி, ஐந்து . கோசமாம் - ஒன்றேகால் காத விஸ்தீர்ணமாகிய, தலத்தின்மீது - திரிதீய பீடத்தின்மேலே, மன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, கந்தகுடியின் மண்டபம் - நிர்க்கந்தனாகிய ஜினேந் திரனிருக்கும்படியான கந்தகுடி மண்டபமானது, காதமாம்-ஒருகாதவகலமுடைய தாகி யிராநின்றது, எ - று. (கஉரு)

இதோடு ஸமவஸரண பூமியின் அளவுகள் பன்னிரண்டு யோஜனை மொத் தத்திற்குச் சரியாய் விட்டதை அறிந்துகொள்க.

1173. வான்பளிங் காலி யன்று நாலைந்து வில்லு யர்ந்த
நான்குதம் பங்க ளேந்த நவமணி மாலை வாயிற்
சூழ்ந்தத னடுவெண் முத்த மாலைகள் பத்து வில்லுத்
தாழ்ந்துசெம் முகிலி னின்றுந் தாரைவந் திழிவ போன்ற.

(இ - ள்) (அந்தமண்டபம்), வான் - வெள்ளையாகிப் பரிசுத்தமாகிய, பளிங் கால் - ஸ்படிகத்தினால், இயன்று - செய்யப்பட்டு, நாலைந்து வில்லுயர்ந்த-(ஜினேந் திரனுடைய உன்னதத்துக்குமேல்) இருபதுவில் உன்னதமாகிய, நான்குதம்பங்கள்- நாலு ஸ்தம்பங்கள், ஏந்த - தாங்க, வாயில் - அம்மண்டபத்தின் நாலுபக்கமும் விளிம்புகளில் மேலே, நவமணிமாலை - ஒன்பதுவித இரத்தினங்களினாலும் ஆகிய மாலைகள், சூழ்ந்து - சூழப்பட்டு, அதன்நடு - அம்மண்டபத்தின் நடுவில் உள்ளே, வெண் - வெளுப்பாகிய, முத்தமாலைகள் - முத்துமாலைகள், பத்துவில்லுத்தாழ்ந்து- மேனின்று பத்துவில்லு தாழ்ந்து தொங்கி, செம் - சிவந்த, முகிலினின்றும் - மேகத்தினின்றும், தாரை - மழைத்தாரைகள், வந்திழிவபோன்ற - வந்திறங்குவ தற்கு ஒப்பாயின, எ - று. (கஉசு)

1174. மூன்றுவில் லுயர்ந்த கன்ற முழுமணிப் பீடஞ் சிய
மேன்றமே லெழுவ போல விருந்தன வேந்தப் பட்ட
தான்றபொன் னணையு மம்பொன் விசியுநுண் டுகிலு மேவித்
தோன்றுமண் டபத்தி னுள்ளாற் சுடருமிழ்ந் திரவி போன்ற.

(இ - ள்) மண்டபத்தின் - இப்போது சொன்ன மண்டபத்தின், உள் - நடுவிலே, மூன்றுவில்லுயர்ந்து - மூன்றுவில்லுன்னதமாகி, அகன்று - யோக்கியப்

பிரமாண வகலத்தை யுடையதாகி, அம் - அழகிய, முழுமணி - முதிர்ச்சிபெற்ற இரத்தினத்தினாலாகிய, பீடம் - பீடத்தை, ஏந்தப்பட்ட - தரிக்கப்பட்ட, சீயம் - சிம்மங்கள், ஏன்று - பொருந்தி, மேலெழுவபோல - மேலெழும்பிச் செல்வன போல, இருந்தன - இராநின்றன, (அந்த ஸிம்ம பீடத்தின்மேலே), ஆன்ற - பெரிதாகிய, பொன்னணையும் - பொன்னாலாகிய மெத்தையும், அம் - அழகிய, பொன்- பொன்னாலாகிய, விசியும் - கட்டும், (அதாவது: திண்டும்), நுண் - மெல்லிதாகிய, துகிலும் - பட்டு வஸ்திரமும், மேவி - பொருந்தி, தோன்றும் - தோன்றுகின்ற, சுடருமிழ்ந்து-பிரகாசத்தைவீசி, (ஜினேந்திரனாகிய பகவான் அமர்ந்திருக்க) இரவி போன்ற - சூர்யப்பிரகாசத்தை நிகர்த்துப் பிரகாசித்தன, எ - று. (கஉஎ)

1175. வில்லலை யகன்று யர்ந்த விழுமணிப் பீட மேய
வெல்லைநின் றிரும ருங்கு மியக்கர்சா மரையி யக்க
நல்லெழிற் பீட மேவி நாகவிந் திரரு நாளு
வில்லுமிழ்ந் திலங்குந் தோண்மேல் விளங்குசா மரைய ராளர்.

(இ - ள்) வில்லலையகன்றுயர்ந்த - அரைவில்லகன்று அரைவில்லுயர்ந்திராநின்ற, விழுமணிப்பீடம் - பெருமை பொருந்திய ரத்தினத்தாலாகிய பீடங்களானவை, மேய - (நாலு திசையிலும் பகவானுடைய பீடத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலும்) பொருந்தியிரா நின்றன, எல்லை நின்று - (அந்தப் பீடத்துக்கு இப்பால்) மெட்டாக நின்று, இருமருங்கும் - இரண்டு பக்கங்களிலும், இயக்கர் - யக்ஷதேவர்கள், சாமரை - வெண்சாமரைகளை, இயக்க - வீச, நல் - நன்மையாகிய, எழில் - அழகையுடைய, பீடம் - இப்போது சொன்ன பீடங்களில், மேவி - பொருந்தி, நாகவிந்திரரும் - பவணேந்திரர்களும், நாளுவில்லுமிழ்ந்து - பல விதமான கிரணங்களைச் சொரிந்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, (ஆபரணங்களை யணிந்த), தோள்மேல் - தங்கள் தோள்களின்மேல், (வைத்து வீசாநின்ற), விளங்கும் - பிரகாசம் பொருந்திய, சாமரையாளர் - வெண் சாமரைகளை யுடையவர்களானார்கள், எ - று. (கஉஅ)

1176. தாமரைத் தடத்தெ ழுந்து பொன்மலை தன்னைச் சூழ்ந்த
காமரு கன்னி யன்னக் குழாத்தினின் றொன்கி லாத
சாமரைத் தொகுதி நான்கு பத்துநா றாயி ரந்தான்
சோமரை வென்ற மூன்று குடையினான் புடைய வாமே.

(இ - ள்) தாமரைத்தடத்து - தாமரைத் தடாகத்தினின்றும், எழுந்து - எழும்பி, பொன்மலைதன்னை - மஹம்மேரு பர்வதத்தை, சூழ்ந்த-சூழ்ந்துகொண்ட- காமரு - வாஞ்சிக்கும்படியான, கன்னி - இளமையாகிய, அன்னக் குழாத்தினின்- ஹம்ஸ கூட்டங்களைப்போல, (வெளுப்பாகிய), சாமரைத்தொகுதி - சாமரைக் கூட்

டங்கள், நான்கிலாத - நாலு குன்றந்த, நான்கு பத்து நூருயிரந்தான் - நாற்பது லட்சமாம், சோமனை - சந்திரனை, வென்ற - ஜெயித்திராநின்ற, மூன்று குடையினன் - சத்திரத்திரயத்தையுடைய ஜினேந்திரனுடைய, புடைய - நாலு பக்கங்களிலும் உள்ளனவாய், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கஉகூ)

1177. கருத்தினு லன்றி வானோர் கரத்தினற் கண்ட தன்றி
யுரைத்தமண் டபத்தி னும்ப ருலகொரு மூன்று போல
நிரைத்தமுந் நிலத்த தாயெண் ணேந் துவில் லோங்கி யோக்கத்
தரைத்தலங் கீழ தாகி யரையரை மேல வாகி.

(இ - ள்) வானோர் - தேவர்கள், கருத்தினுலன்றி - மனதினுல் நினைத்து நிர்மாபணஞ்செய்தார்களே யல்லாமல், கரத்தினல் - கையினுலே, கண்டதன்றி - செய்ததல்லாமையாகி, உரைத்த - இப்போது சொல்லப்பட்ட, மண்டபத்தின் - ஜினேந்திரன் அமர்ந்திராநின்ற கந்தகுடிமண்டபத்தினுடைய, உம்பர் - மேலே, உலகொரு மூன்றுபோல - இந்த ஒப்பற்ற மூன்று லோகத்தைப்போல, நிரைத்த - (ஒன்றின்மேலொன்ருக) வரிசைபெற்றிராநின்ற, முந்நிலத்ததாய் - மூன்று நிலைகளையுடையதாகி, எண்ணேந்து வில்லோங்கி - மொத்தம் நாற்பது வில்லுன்னதமாகி, ஒக்கத்து - அந்த உன்னதத்தில், அரைத்தலம் - பாதியாகிய இருபது வில்விடம், கீழதாகி - அடி நிலையாகி, அரையரை - அதன் பாதியாகிய பத்து பத்து வில்லு, மேலவாகி - மேல் இரண்டு நிலைகளுக்கும் உன்னதமாகி எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (கஉ0)

1178. படிகளின் பந்தி வாய்தல் பரமன துருவ மங்கங்
குடையமுந் நிலங்கண் மும்மை யுலகினுக் கிறைமை யோதி
யிடையிருந் திறைவன் கோயிற் கிறைமைகொண் டிருந்த துள்ளார்
கடையிலா வறிவன் கந்த குடியமா ளிகையி தாமே.

(இ - ள்) படிகளின் - படிகளினது, பந்தி - வரிசைகளையுடைய, வாய்தல் - வாய்தல்கள் (நிலைக்கு நிலையுள்ளனவாகி), அங்கங்கு - ஆங்காங்கே நிலைக்கு நிலை, பரமன துருவம் - ஜினேந்திரரூபமாகிய ஜினபிம்பங்களை, உடைய - உடைத்தாகிய, முந்நிலங்கள் - மூன்று நிலங்கள், மும்மை யுலகினுக்கு - மூன்று லோகத்திற்கும், இறைமை - நாதனுந்தன்மையை, ஓதி - தெரியப்பண்ண, இடையிருந்து - ஸமவஸரணத்தின் மத்தியிலிருந்து, இறைவன் கோயிற்கு - ஜினேந்திரனுடைய ஆலயத்துக்கு, இறைமை கொண்டு - முதன்மை பெற்று, இருந்தது - (அம்மண்டபம்) இராநின்றது, உள் - உள்ளே, ஆர் - நிறைந்திராநின்ற, கடையிலா - முடிவில்லாத, (அதாவது : அனந்தமாகிய), அறிவன் - கேவல ஞானத்தை

யுடைய பகவனுடைய, கந்த குடிய மாளிகை - கந்தகுடி மாளிகையானது, இதாம்- இத்தன்மையுடையதாகும், எ - று. (கஎக)

வேறு.

1179. குடதிசைக் கொடிநிறை பீடத் தின்மிசை
யடிநிலாய்ப் பிண்டிவில் லறுப தோங்கிமேற்
கடியுலா மலர்மிடை கவடு கந்தமா
குடியினைச் சூழ்ந்துபோய்க் குலாவி நின்றதே.

(இ - ள்) கொடிநிறை - த்வஜங்களினால் நிறைந்த, பீடத்தின் மிசை - த்வீதிய பீடமான த்வஜ பீடத்தின் மேலே, குடதிசை - மேல் பக்கத்தில், அடி - அடியானது, நிலாய் - நிலைபெற்று, பிண்டி - அசோக விருட்சமானது, வில்லறுபது - அறுபது வில்லு, ஓங்கி - உன்னதமாகிய அடித்திரள் ஸ்தம்பமாகி, மேல் - அதற்கு மேலே, கடி - வாசனையானது, உலாம் - வியாபித்திராநின்ற, மலர் - புஷ்பங்களினால், மிடை - நெருங்கியதாகிய, கவடு - கிளைகளானவை, கந்தமா குடியினை - கந்தகுடி மண்டபத்தை, சூழ்ந்து போய் - சூழப்பட்டதாகிப்போய், குலாவி - பிரகாசித்து, நின்றது - நிலைபெற்றுளது, எ - று. (கஎஉ)

1180. முத்தமா மணிமுதன் மாலை தாழ்ந்து பூந்
தொத்துமேற் றதைந்தன சுரும்பு வண்டுதேன்
றத்தியின் பிரசமுண் டெழுவ தம்மொலி
மொய்த்தலாற் கடன்முகின் முழக்க மொக்குமே.

(இ - ள்) முத்தமா மணிமுதல் - முத்து சிறந்த ரத்தினம் ஆகியவற்றாலாகிய மாலைகள் முதலாக, மாலை - பலவிதமான புஷ்ப மாலைகளும், தாழ்ந்து - அந்த அசோக விருட்சத்தில் அலங்கிருதமாகத் தொங்கி, பூந்தொத்து - புஷ்பக் கொத்துகளும், மேல் - மேலெங்கும், ததைந்தன - நெருங்கி நிறைந்தன, சுரும்பு- சுரும்பினங்களும், வண்டு - வண்டினங்களும், தேன் - தேன் கூட்டங்களும், தத்தி - அப்புஷ்பக் கொத்துகளில் பாய்ந்து, இன் - இனிமையாகிய, பிரசம் - மதுவை, உண்டு - குடித்து, எழுவ - எழும்பிப் பறக்கின்றனவாம், தம்மொலி - அவைகளின் சப்தங்கள், மொய்த்தலால் - நெருங்கி முழங்குவதால், கடல் - சமுத்திரத்தினதும், முகில் - மேகத்தினதும், முழக்கம் - கர்ஜனையை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், எ - று. (கஎஙு)

1181. தருவலி தலநல தடத்தின் மீதெலா
விருதுவு மலர்மல ருட னலர்ந்திலை

மரகத மணிகளாய் முறிகள் வான்றளி
ரருமணி யாலியன் றசோக நின்றதே.

(இ - ள்) தரு - அவ்வசோக மரத்தின், வலி - பலம் பொருந்திய, தலம் - பெரிதாகிய, நலம் - அழகுள்ள, தடத்தின் - கிளைகளினது, மீது - மேலே, எலாவிருதுவும் - ஷட்ருதுக் காலங்களிலும், மலர் - புஷ்பிக்கும்படியான, மலர் - புஷ்பங்களை, உடன் - ஒரு தன்மையாக, அலர்ந்து - மலர்ந்து, இலை - இலைகள், மரகத மணிகளாய் - பச்சை ரத்தினங்களால் செய்தனவாகி, வான் - அழகிய, முறிகள் - பெருந்துளிர்களும், தளிர் - சிறு துளிர்களும், அரும் - அரிதாகிய, மணியால் - பத்மராகரத்தினத்தினால், இயன்று - பொருந்தியதாய், அசோகம் - அந்த அசோக விருட்சமானது, நின்றது - இவ்விதமாக நிர்மிதமாகி யிரா நின்றது, எ - று. (கஙச)

1182. முத்தம்வாய்ச் செறிந்தன நிறைந்த மும்மதி
பொத்துமூ வுலகினுக் கிறைமை யோதுவ
பத்தியிற் குயின்றது நிலாவி ரிந்துமேற்
சித்திமா வேந்தைமுக் கவிகை சேர்ந்தவே

(இ - ள்) முத்தம் - முத்து மாலைகளை, வாய் - விளிம்புகளில், (சூழ), செறிந்தன - சேர்ந்திராநின்றனவாகி, நிறைந்த - நிறைவு பெற்ற, மும்மதி - மூன்று சந்திரனை, பத்தியில் - ஒன்றின்மேலொன்றாக வரிசை பெற, குயின்றது - செய்து வைத்ததற்கு, ஒத்து - ஒப்பாகி, மூவுலகினுக்கு - இந்த மூன்று லோகத்திற்கும், இறைமை - எஜமானத்துவத்தை, ஓதுவ - சொல்வனவாகி, நிலா-கிரணமானது, விரிந்து - விசாலித்து, மேல் - மேலே, சித்தி மாவேந்தை - ஸித்தியடையும்படியாகிய ஜினேந்திரனை, முக்கவிகை - சத்திரத்திரயமானது, சேர்ந்த - அடைந்து நிழற்றப்பெற்றன, எ - று. (கஙரு)

1183. புண்டரீ கத்தொடு புணர்ந்த சாயைபோற்
பிண்டியின் கொழுநிழற் பிரம மூர்த்திபின்
மண்டலம் மலரடி வணங்கிப் பின்றனைக்
கண்டவர்ப் பிறவியேழ் காண நின்றதே.

(இ - ள்) பிண்டியின் - அந்த அசோக விருட்சத்தினுடைய, கொழுநிழல் - செழுமை பெற்ற நிழலிலே, பிரம மூர்த்தி பின் - ஸ்வாமியின் பின்னாலே, புண்டரீகத்தொடு - (ஸ்வாமியானவர் இராநின்ற) செந்தாமரைப் புஷ்பத்தோடு, புணர்ந்த - சேர்ந்திராநின்ற, சாயை போல் - ஜோதிக்கு ஒப்பானதாக, மண்டலம் - பிரபாமண்டலமானது, மலரடிவணங்கி - ஜினேந்திரனுடைய பாத தாமரையை

வணங்கி, பின் - பிற்பாடு, தனை - அப்பிரபா மண்டலத்தை, கண்டவர் - பார்க்கின்றவர்களுடைய, பிறவியேழ் - சப்தபவஜாதியை, காண - பார்க்கும்படியாக, நின்றது - இராநின்றது, எ - று. (கரு௬)

1184. அந்தமி லுவகைய ரான வானவர்
தந்துபி முழக்கொலி தொடர்ந்த றாதெழ
வந்துடன் வீழ்ந்தவா னவர்பெய் பூமழை
பந்தியும் பரவையும் பிறவு மாகவே.

(இ - ள்) அந்தமில் - அளவில்லாத, உவகையரான - சந்தோஷத்தை யுடையவர்களான, வானவர் - தேவர்களுடைய, துந்துபி - வாத்தியங்களின், முழக்கு - கர்ஜனையின், ஒலி - சப்தமானது, தொடர்ந்து - சேர்ந்து, அறாது - பற்றறாமல், எழ - வியாபிக்க, வானவர் - மற்றும் தேவர்கள், பெய் - சொரிகின்ற, பூமழை - புஷ்ப வருஷங்கள், பந்தியும் - வரிசைகளாகவும், பரவையும் - விசாலமாகவும், பிறவும் ஆக - இன்னும் அனேக விசித்திரங்களாகவும் ஆக, வந்து - வந்து, உடன் - உடனுக்குடன், வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, எ - று. (கரு௭)

வேறு.

1185. மாதவர் துறக்க மாதர் மாதவம் புரியு மாதர்
சோதிடர் வான வந்தரர் பவணர்தந் தோகை யன்னார்
மேதகு பவணர் வான வந்தரர் விளங்குந் தேவர்
சோதம ளுதி வானோர் மன்னர்சொல் லறிவி லங்காம்.

(இ - ள்) மாதவர் - கணதராதி மஹாமுனிவரர்களும், துறக்கமாதர் - கல்பவாஸி தேவஸ்த்ரீயர்களும், மாதவம்புரியும் மாதர் - தபஞ்செய்து நோற்கின்ற ஆர்யாங்கனைகளும், சோதிடர்வான வந்தரர் பவணர் தம் தோகையன்னார் - ஜோதிஷ்க தேவஸ்த்ரீகளும் வியந்தர தேவஸ்த்ரீகளும் பவணதேவஸ்த்ரீகளும், மேதகு - மேன்மையிற்சிறந்த, பவணர் - பவணதேவர்களும், வானவந்தரர் - வியந்தரதேவர்களும், விளங்குந்தேவர் - ஜோதிஷ்கதேவர்களும், சோதமளுதிவானோர் - ஸௌதர்மாதிகல்பவாஸி தேவர்களும், மன்னர் - அரசாதியரும், சொல்லறிவிலங்கு - தர்மவசனத்தையறியும் சக்தியுள்ள (அதாவது: மனோபலமுள்ள) திரியக்ஜீவன்களும், ஆம் - இப்படி வரிசையாக த்வாதசகணங்கள் கோஷ்டபூமியிலாகும், எ - று. (கரு௮)

1186. பன்னிரு கணமுஞ் சூழப் பருதியி னடுவணுச்சி
மன்னிய வருக்க னைத்தும் மந்தர முலக மூன்றின்

தன்னடு விருந்த தொத்தும் தாரகை நடுவட் சோம
னென்னவு மிருந்த கோமான் றன்னிடங் குறுகி னாரே.

(இ - ள்) பன்னிருகணமும் - இப்போது சொல்லப்பட்ட த்வாதசகணங்களும், சூழ - சொன்ன முறையே பிரதக்ஷிணமாக வரிசையிற் சேர்ந்து தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, பருதியின் - பரிவேஷ்டத்தினுடைய, நடுவண் - மத்தியில், உச்சி - உச்சியை, (அதாவது: உயரத்திலே), மன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, அருக்கனொத்தும் - சூரியனுக்குச் சமானமாகியும், மந்தரம் - மஹம்மேருபர்வதமானது, உலக மூன்றின் - மூன்று லோகத்தினுடைய, தன்னடுவிருந்த தொத்தும் - நடுவிலே யிருந்தத் தொப்பாகவும், தாரகை நடுவண் - தாராகணங்களினது மத்தியில், சோமனென்னவும் - சந்திரனைப் போலவும், இருந்த - (ஸமவஸரணத்தில் லக்ஷ்மீவர மண்டபத்தில் த்ரிதீய பீடத்தின் மேலுள்ள கந்தகுடி மாளிகையின் நடுவிலுள்ள சிம்ம பீடத்தின் மேல்) இராநின்ற, கோமான் தன்னிடம் - ஜினேந்திரனுடைய ஸ்ரீ நிலயமெனும் உள்ளிடத்தை, குறுகினர் - (மேரு மந்தரரென்னும் இருவர்களும்) அடைந்தார்கள், எ - று. (கஙகூ)

1187. மேருவைச் சூழவோடும் விரிகதி ரிரண்டுபோல
ஊர்கொண்மண் டலத்தை யொக்கும் வலங்கொண்மண் டலத்தி னுள்ளான்
மாரிபோன் மலர்சொ ரிந்து வலங்கொண்டு பணிந்து புக்கார்
தோரணங் கடந்த போழ்திற் றுறவினுக் கிறைவன் றோன்ற.

(இ - ள்) (அவ்வாறடைந்தவர்கள்), மேருவை - மஹம்மேரு பர்வதத்தை, சூழ - சூழ்ந்து, ஓடும் - செல்லுகின்ற, விரி - விசாலித்த கிரணங்களையுடைய, கதிரிரண்டுபோல - இரண்டு சூர்யர்களைப்போல, ஊர்கொள் மண்டலத்தை யொக்கும் - பரிவேஷ்டத்திற்குச் சமானமாகிய, வலங்கொள் - பிரதக்ஷிணமாக வரும்படியான, மண்டலத்தின் - ஸமவஸரண பூமிகளில், வலங்கொண்டு - பிரதக்ஷிணஞ் செய்துகொண்டு, மாரிபோல் மலர் சொரிந்து - மழையைப்போல் மலர்களைச் சொரிந்து, பணிந்து - வணங்கி, உள்ளால் - ஸ்ரீநிலயத்தின் உள்ளாக, புக்கார் - அடைந்தார்கள், தோரணம் - அந்த ஸ்ரீநிலயத்தில் வீதியில் உள்ள ஒன்பது ஸ்தூபைகளையும் பத்துத் தோரணங்களையும் தாண்டியுள்ள பலிபீடத்தையும், கடந்தபோழ்தில் - கடந்து போனபோது, துறவினுக்கு - தபங்களுக்கெல்லாம், இறைவன் - நாயகனாகிய ஜினேந்திரன், தோன்ற-(இவர்கட்குத்) தெரிய, எ - று.

1188. காங்கள்முன் குவிந்த வுள்ளக் கமலங்கள் விரிந்து கண்ணீர்
சொரிந்தன பரந்த ரோமம் புளகங்க டுடித்த வாய்ச்சொல்
லரிந்தன சுரந்த காத லடிமுறை யிடுத லோய்ந்த
விரிந்தன வினைக ளெல்லா மிறைமுன் னிருளை யொத்தே.

(இ - ள்) கரங்கள் முன் குவிந்த - சுவாமியைக்கண்ட காலத்தில் இவர்களுடைய கைகள் முன்னே குவிந்தன, உள்ளக்கமலங்கள் - இருதய கமலங்கள், விரிந்து - மலர்ந்து, கண்ணீர் - ஆனந்தக்கண்ணீர்த் துளிகள், சொரிந்தன - சொரிவுற்றன, ரோமம் - சரீர மயிர்களில், புளகங்கள் பரந்த-சிலிர்ப்புக்கள் உண்டாயின, வாய்ச்சொல் - வசனங்கள், அரிந்தன - குழறப்பட்டனவாகி, துடித்த - துடித்த, காதல் - ஸ்வாமி பக்தியாகிற ஆசையானது, சுரந்த - மிகுந்தது, அடி - பாதங்கள், முறையிடுதல் - அதற்குமேல் கிரமமாகப் பெயர்த்து வைத்தல், ஓய்ந்தன - ஓய்வுற்றன, (அப்போது); இரவிமுன் - ஸூர்யனுடைய எதிரில், (உண்டாம்), இருளை யொத்து - அந்தகாரத்தை நிகர்த்து (அதாவது: இருளில்லாமல் நீங்கி விடுவது போல), வினைகளெல்லாம் - கர்மங்களெல்லாம், இரிந்தன - கெட்டு நீங்கின, எ - று. (கசக)

1189. தும்பமார் நேமி ஞான காட்சிநல் லொழுக்க மாய
சம்பவன் முன்பு நின்ற தருமசக் கரத்தி னும்பர்
மைந்தரா னவர்க ளேறி வலங்கொண்டர்ச் சனையின் முற்றித்
தும்பிபோற் பணிந்தெ ழுந்து வாழ்த்துபு தொடங்கி னாரே.

(இ - ள்) தும்பம் - பிரகாசம், ஆர் - நிறைந்த, நேமி - ஸமவஸரண மண்டலத்திலிராநின்ற, ஞானக்காட்சி நல்லொழுக்கமாய - க்ஷாயிக ஞான தர்சன சாரித்திரமாகிய, சம்பவன் - ஆத்மகுண ஸ்வபாவஸம்பவனாகிய பரமாத்ம ஸ்வரூபமடைந்த ஜினேந்திரனுடைய, முன்பு - எதிரிலே, நின்ற - நிலை பெற்ற, தருமசக்கரத்தின் உம்பர் - தர்மசக்கரம் இராநின்ற சக்கர பீடமாகிய பிரதம பீடத்தின் மேலே, மைந்தரானவர்கள் - மேருமந்தரரென்கிற இவ்விருவர்களும், ஏறி - ஏறி, வலங் கொண்டு - பிரதக்ஷிணமாக வந்து, அர்ச்சனையின் முற்றி - அஷ்டவிதார்ச்சனைகளைச் செய்து முடித்து, தும்பி போல் - யானையானது படிந்து படுப்பது போல, பணிந்து - சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி, எழுந்து - எழுந்து நின்று, வாழ்த்துபு - ஸ்துதி சொல்வதற்கு, தொடங்கினார் - ஆரம்பித்தார்கள், எ - று. (கசஉ)

வேறு

1190. காமாதி கடந்ததுவுங் கைவலப்பெண்
ணடைந்ததுவுங் கமலப் போதிற்
பூமாரி பொழியவெழுந் தருளியதும்
பொன்னெயின்மண் டலத்த சோகந்
தேமாரி மலர்பொழியச் சீயவணை
யமர்ந்ததுவுந் தேவர் கோமான்
றுமாதி யணிந்துபணிந் தெழுந்ததுவுந்
தத்துவமென் றகவோ வென்ன.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வாழ்த்தத் தொடங்கியவர்கள்), காமாதி - ராகத்வேஷ மோஹங்களை, கடந்ததுவும் - ஜெயித்ததும், கைவலப் பெண்ணடைந்தவுதும் - கேவலஞ்ஞானமென்னும் மோட்சலட்சுமியினையடைந்ததும், பூமாரி - புஷ்பவருஷங்களை, பொழிய - தேவர்கள் சொரிய, கமலப்போதில் - செந்தாமரை புஷ்பத்தின் மேலே, எழுந்தருளியதும் - ஸ்ரீ விஹாரம் செய்வதும், பொன்னெயில் - பொன்னாலாகிய மதில்கள் சூழ்ந்த, மண்டலத்து - ஸமவஸரண மண்டலத்திலே, அசோகம் - அசோகவிருட்சமானது, தேம் - வாசனை பொருந்திய, மலர்மாரி - புஷ்பவருஷங்களை, பொழிய - சொரிய, சீயவணை - ஸிம்மாஸனத்தின் மேலே, அமர்ந்ததுவும் பொருந்தியிருந்ததும், தேவர் கோமான் - தேவேந்திரன், தாமாதி யணிந்து - மாலை முதலானவைகளை யணிந்துகொண்டு, பணிந்தெழுந்ததுவும் - வணங்கி யெழுந்ததும், தத்துவம் - இந்த ஸ்வரூபம், என்தகவோ - இஃது என்ன குணமோ ?, என்ன-என்றும், எ - று. (கசங)

1191. ஒருமொழியே பதினெட்டா யுலகறிய
வியம்பியது மொளிகொண் மூன்றிற்
றிருமறுவாய்த் திகழ்கின்ற திருமூர்த்தி
யதனழகுந் தேவ நின்பான்
மருவினர்க்கு மல்லவர்க்கு மொத்திருந்தும்
அடைந்தவர்க்கு வார்த்தை நல்கும்
பெருமயமோ வதிசயமோ பிரானீயே
மூவுலகோர் பிரானு கின்றாய்.

(இ - ள்) ஒரு மொழியே - திவ்யத்துவனி யொன்றே, பதினெட்டாய் - பதினெட்டு விதமான பாஷைகளாக, உலகறிய - லோகத்துள்ள பவ்விய ஜீவன்கள் அறியும்படி, இயம்பியதும்-சொல்லியதும், ஒளிகொள் மூன்றில்-மனோஜோதி வாக்ஜோதி காயஜோதி என்கிற மூன்றிற் பொருந்தி, திருமறுவாய்த் திகழ்கின்ற - ஸ்ரீதேவியாதி ஸ்ரீலக்ஷணங்கள் ஆயிரத்தெட்டுடன் பிரகாசியாநின்ற, திருமூர்த்தி யதனழகும் - பரமௌதாரிக திவ்ய தேகத்தினழகும் , தேவ - ஸ்வாமியே !, நின்பால் - உம்மிடத்தில், மருவினர்க்கும் - அடைந்தவர்கட்கும், அல்லவர்க்கும் - சேராதவர்கட்கும், ஒத்திருந்து - நீ ராக த்வேஷமில்லாமல் சமத்துவமாயிருந்து, அடைந்தவர்க்கு-சேர்ந்தவர்கட்கு, வார்த்தை-தர்மோபதேசத்தை, நல்கும்-அளிக்கின்ற, பெருமயமோ - பெரிதாகிய ஸ்வபாவகுணமோ ?, அதிசயமோ - கர்ம க்ஷயத்தினாலான மிக்க அதிசயமேயாகும், பிரான் - எப்பொருட்கும் இறைவன், நீயே - நீயேயாகின்றாய், மூவுலகோர் - இந்த மூன்று லோகத்திலுமுள்ள பவ்விய ஜீவன்களுக்கு, பிரானுகின்றாய் - கடவுளாகின்றாய், எ - று. (கசச)

1192. விலங்கரசன் வலிவிலக்கி வேர்ப்பொழிந்து
விமலமாய் வெளிதா யுன்மே
லிலங்குபொறி யாயிரத்தெட் டிருந்தழகார்ந்
திளநாற்ற மியல்பா யின்சொற்
புலந்தனக்கின் னமுதாகி வச்சிரப்பூண்
செறிந்தாணி யறைந்த யாப்பா
யிலங்குவடி வுடையதிரு மூர்த்தியியல்
பதிசயனெம் மிறைவ நீயே.

(இ - ள்) விலங்கரசன் வலி விலக்கி - மிருகராஜன் வலி நீக்கி (அதாவது : அளவில்லாத மஹா பலம்பெற்று), வேர்ப்பொழிந்து - சுவே தா பாவமுற்று, விமலமாய் - ரஜோ மலா பாவமாய், வெளிதாய் - க்ஷீரஸமான ரஸ விசேஷமாய், உன் மேல் - உனது தேகத்தில், இலங்கு - விளங்குகின்ற, பொறியாயிரத்தெட்டு - ஆயிரத்தெட்டாகிய திருமறுவுகள், இருந்து - தங்கி (அதாவது : ஸ்ரீ தேவியாதி ஸ்ரீ லட்சணம் அமைந்து), அழகார்ந்து - உபமாதீத ஸௌந்தரியம் பொருந்தி, இளநாற்றமியல்பாய் - பரமமான பரிமள கந்தம் இயற்கையாய், இன் சொல் - ஸ்ரீவணப் பிரியமான வசனப்பிரவர்த்தியும், புலந்தனக்கின்னமுதாய் - கட்புலனுக்கு அமுதான, ஸமசதுர ஸ்ரீ ஸம்ஸ்தானமாய், வச்சிரப் பூண் செறிந்து ஆணியறைந்த யாப்பாய் - வஜ்ரவ்ரஷபநாராச ஸம்ஹனனமாய், இலங்கு வடிவுடைய - விளங்குகின்ற இந்த ஸ்வரூபங்களை முதலாகவுடைய, திருமூர்த்தி - பரமௌதாரிக திவ்ய தேகத்தையுடையவனும், இயல்பின் அதிசயன்-ஸ்வபாவாதிசய சம்பத்தையுடையவனும், (ஆகிய), எம்மிறைவன் - எங்கட்கு ஸ்வாமியாகியவன், நீயே - நீயேயாகின்றாய். எ - று. (கசரு)

1193. சாயைபசி யிமைப்பொழிந்து சதுமுகமாய்
மயிருகிர்தம் மளவிற் கேற்றுக்
காயமிசை யுலவிநல கலைக்கெல்லா
மிறைவனுமாய்க் கருமக் கேட்டி
னேசனைநா னூறகத்தி னுயிர்க்கழிவு
பசிகளுப சருக்க நீங்கத்
தேசினெடு திளைத்திருந்த திருமூர்த்தி
யதிசயனெஞ் செல்வ னீயே.

(இ - ள்) சாயை பசியிமைப்பொழிந்து - அச்சாயத்துவமும் நிர்புக்தித்துவமும் நிர்னிமேஷத்துவமும் பெற்று, சது முகமாய் - சதுராననத்துவம் அமைந்து, மயிருகிர்தம்மளவிற் கேற்று - ஸமான நககேசத்துவமும் பெற்று,

காயமிசை யுலவி - வ்யோமகமனத்துவம் அடைந்து, நலகலேக் கெல்லா மிறைவனுமாய் - ஸர்வவித்தியேசுவரத்துவமும் பெற்று, ஓசனை நானூறகத்தின் - சுற்றுக்கு நானூறு யோஜனை பரியந்தம், உயிர்க்கழிவு பசிகள் உபசருக்கம் நீங்க - நிர்ஜ்ஜந்துகவதையும் துர்ப்பிக்ஷ விரஹமும் நிருப ஸர்க்கமும் ஆகி, கருமக்கேட்டின் - கர்ம க்ஷயத்தினலாகிய, தேசினெடு - ஜோதியோடு, திளைத்திருந்த - சேர்ந்திராநின்ற, திருமூர்த்தி - பரமௌதாரிக திவ்விய தேகத்தையுடைய, அதிசயன் - இந்த கர்மக்ஷயாதிசயசம்பத்தை யுடையவனுகிய, எஞ்செல்வன் - எமது பக்திக்குகந்த ஸம்பத்தையுடையவன், நீயே - நீயேயாகின்றாய், எ - று. (கூசுசு)

1194. திருமொழியின் வியத்தகவு மனைத்துயிரின்
மைத்திரியுந் திக்கா காய
நிருமலமாய் விளங்குதலெவ் விருதுவும்வந்
துடனிகழ்த னிலத்துப் பைங்கூழ்ப்
பெருமையொடு மங்கலங்க ளறவாழி
பூமாரி நறுங்காற் றம்பொன்
மரைமலரி னிரைமுதல்வா னவரின்வரு
மதிசயனெம் மன்ன னீயே.

(இ - ள்) திருமொழியின் வியத்தகவும் - ஸகல பாஷாஸமன்விதவாக் பிரவர்த்தியும், அனைத்துயிரின்மைத்திரியும் - ஸர்வஜீவ மித்ரபாவமும், திக்காகாயம் நிருமலமாய் விளங்குதல் - ஆகாசதிசா வைமல்லியமும், எவ்விருதுவும் வந்துடனிகழ்தல் - ஷட்ருது ஸம்பூர்ண ஸஹப்பிரவர்த்தித்துவமும், நிலத்துப் பைங்கூழ் பெருமை யொடும் - பூதல ஸர்வஸஸ்யாதி ஸம்ருத்தியும், மங்கலங்கள் - அஷ்டமங்கல ஸமூஹங்களும், அறவாழி - தர்ம சக்ரமும், பூமாரி - புஷ்ப வருஷமும், நறுங்காற்று - மந்த மாருத சலனமும், அம்பொன் மரைமலரின் நிறை - அழகிய பொன்போன்ற அரவிந்தஸ்ரேணியும், முதல் - முதலாக, வானவரின் வரும் அதிசயன் - தேவர்களாலாகிய தெய்வீகாதிசய முடையவனுகிய, எம்மன்னன் - எமக்கு நாயகனுகியவன், நீயே - நீயேயாகும், எ - று. (கசஎ)

1195. அழுந்துவினைப் பகைப்புறங்கண் டனைத்துலகு
மலோகமுந்தன் னகத்தி னுங்க
வெழுந்தறிவின் முகத்தாலெப் பொருளுமுன
தகத்தடக்கி யிருந்தோய் வந்து
செழுங்குவடு செறிந்திருந்து முழங்குமெழின்
முகில்போல விராக மின்றி
யெழுந்தருளி வந்திருந்தெப் பொருளுமரு
ளியவெங்க ளிறைவ னீயே.

(இ - ள்) அழுந்தும் - ஆத்மனிடத்தில் அனுதியாகப் பதிந்து பந்தித்திரா நின்ற, வினைப்பகை - காதிகர்மங்களாகிய சத்துருக்களை, புறங்கண்டு - ஓடச் செய்து, (வென்ற ஜயத்தால்), அனைத்துலகும் அலோகமும்-லோகாலோக சமஸ்தங்களையும், தன்னகத்தின்-தன்னுக்குள்ளே, நுங்க-விழுங்க, எழுந்த-உண்டாகிய, அறிவின்முகத்தால்-கேவலஞானமென்னுங் குணத்தால், எப்பொருளும் - லோகாலோகமாகிய ஜீவாதிஷட் திரவிய குண பரியாயங்களையும், உனதகத்து-உன்னிடத்திலே, அடக்கி - ஞானந்த ஸ்திதமாக்கி, இருந்தோய் - ஸர்வகதனுகியிருந்த ஸ்வாமியே!, வந்து - ஆகாயத்தில் வந்து, செழுங்குவடு - செழுமையாகிய பர்வத சிகரத்தில், செறிந்திருந்து - சேர்ந்திருந்து, முழங்கும் - சப்திக்கின்ற, எழில் - பிரகாசம் பொருந்திய, முகில்போல் - மேகத்தைப்போல், விராகமின்றி - வெறுப்பில்லாமல், எழுந்தருளி வந்து-ஸ்ரீவிஹாரமாகி வந்து, இருந்து - ஸமவஸரணத்தில் த்ரீதிய பீடத்தில் சிம்மாசனத்தின் மேவிருந்து, எப்பொருளும் - ஸகல பதார்த்த ஸ்வரூபங்களையும், அருளிய - திவ்யத்வனியால் கூறியருளியவனுகிய, எங்கள் இறைவனீயே - எங்களுக்கு நாதன் நீயே யாகின்றாய், எ - று.

'எழுந்த அறிவின்' என்பது, 'எழுந்த்றிவின்' எனத்தொகுத்தலாயிற்று. ()

1196. செங்கமலத் துலவுமுன்றன் திருந்தடியை
நினைத்திடவே சித்தி யென்னு
மங்கனைவந் தவரையடைந் திடவதன்மேற்
கொடையின்று யருளு நீங்கி
வெங்கதங்கொண் டுனையடையா தொழிந்தவர்க
ணெடுந்துயரின் வீழக் காணு
வங்கவர்மே லருள்புரிவு முனிவுமகன்
றிருந்தனையெம் மிறைவ னீயே.

(இ - ள்) செங்கமலத்து - செந்தாமரை புஷ்பத்தின் மேலே, உலவும் - ஸ்ரீ விஹாரமாகின்ற, உன்தன் - உன்னுடைய, திருந்தடியை - செவ்விதாகிய பாதங்களை, நினைந்திட - எண்ணி ஸ்வரூப மறிந்து பக்தி செய்ய, அவரை - அப்படிப்பக்தி செய்தவர்களை, சித்தியெனும் - மோக்ஷமென்று சொல்லும், அங்கனை - லக்ஷ்மி, அடைந்திட - சேர, அதன்மேல் . கொடையின்றாய் - அதற்குமேல் அவர்க்கு யாதொரு கொடையும் இல்லாததாக, (அப்படிக்கில்லாமல்), அருளு நீங்கி - ஜீவதயவும் இன்றி, வெங்கதங்கொண்டு - மிகுதியான குரோத பரிணாம முற்று, உனையடையாது - உனது ஸ்வரூபமறிந்து உன்னைச் சேராமல், ஒழிந்தவர்கள் - நீங்கினவர்கள், நெடும் - பெரிதாகிய, துயரின் - துக்கத்திலே, வீழ - வீழ்ந்து தவிப்பதை, காணு - அறிந்து, அங்கவர்மேல் அருள்புரிவும் - அவ்விடத்தே பக்திசெய்து உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள்பேரில் தயவும், முனிவும் - சோரத

வர்கள்பேரில் கோபமும், அகன்று - நீங்கி, இருந்தனை - அவரவர்களின் தன்மை யென்று ஸமத்துவீபாவமாக வீதராக சுத்தோபயோகமாய் இராநின்ருய், (ஆகையால்), எம்மிறைவனீயே - எங்களுக்கிறைவன் நீயேயாகும், எ - று. (கசகக)

1197. பொதுவகையாற் பொருளெல்லா மொன்றேயென்
றருள்செய்தப் பொதுவ லாத
விதிவகையாற் பொருளெல்லாம் வேறேயென்
றவ்விரண்டு மொன்றே யென்றும்
பொதுவிரிவு பொருணிகழ்வால் வெவ்வேரு
யொன்றமா மென்ரு லுன்சொன்
மதிபெரிது மிலாதார்க்கு மாருகித்
தோன்ருதோ வானோர் கோவே.

(இ - ள்) வானோர்கோவே - தேவர்களுக்கெல்லாம் முதல்வனுகிய ஸ்வாமியே!, (நீ) பொருளெல்லாம் - ஜீவாதி திரவியங்கள், பொதுவகையால் - தத்தம் ஸாமான்னிய குணத்தினுல், ஒன்றேயென்று - ஒன்ருகுமென்றும், அருள் செய்து - அருளிச் செய்து, அப்பொதுவலாத - அந்த ஸாமான்ய குணமல்லாத, விதிவகையால் - விசேஷ குணத்தினுல், பொருளெல்லாம் - ஜீவாதி பொருள்களெல்லாம், வேறேயென்று - வேறு வேறென்றும், அவ்விரண்டும் - அப்படி ஸாமான்ய விசேஷ குணங்களினுலாகிய ஒன்றும் பலவும் என்னும் தன்மைகள், ஒன்றேயென்றும் - தத்தம் ஸாமான்ய விசேஷாஸ்தித்துவத்தினுல் ஒன்றேயென்றும், பொருள் - ஜீவாதி பொருள்கள், பொது - ஸாமான்யத்தினுலும், விரிவு - விசேஷத்தினுலும், நிகழ்வால் - அஸ்தித்துவமாகி நிகழ்கின்ற விதத்தால், வெவ்வேருய் - விசேஷ குண பரியாயத்தால் வேறு வேருகி, ஒன்றுமாம் - ஸாமான்ய குண பரியாயத்தால் ஒன்றும் ஆகும், என்ருல் - என்று அருளிச் செய்தால், உன் சொல் - உனது வசனமானது, மதி பெரிது மிலாதார்க்கு - அற்ப புத்தியையுடையவர்களுக்கு, மாருகி - விரோதமாகி, தோன்ருதோ - தோற்ருதோ, எ - று.

1198. ஆதியா யாதியிலா யந்தமா
யந்தமிலா யடையா தெய்தும்
போதியாய் போதியிலாய் புறத்தாயெப்
பொருளினுக்கு மகத்தாய் மூன்று
சோதியாய் சோதியிலாய் சுருங்காதாய்
பெருகாதாய் தோன்ரு மாயா
நீதியாய் நீதியிலாய் நினைப்பரியாய்
விினைப்பகையெம் மிறைவ னீயே.

(இ - ள்) ஆதியாய் - ஜீவஸ்வபாவ குணமுற்ற முதல்வனே!, ஆதியிலாய்- திரவியார்த்திக தன்மையினுல் முதலில்லாமல் அனுதியானவனே !, அந்தமாய் - ஸம்ஸார த்தை நீக்கி மோட்சமென்னும் முடிவாய், அந்தமிலாய் - இனி அத்தத்து வத்தின் முடிவு ஒருபோது மில்லாதவனே !, அடையாது - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகி அடையாமல், எய்தும் - ஆத்மகுண ஸ்வபாவத்தாலடைகின்ற, போதி யாய் - அதீந்திரிய ஞானத்தையுடையவனே !, போதியிலாய் - இந்திரிய விஷய மாகிய மதிசுருத அவதி முதலாகிய கிரமகாண ஞான பரிண மனமில்லாதவனே !, புறத்தாய் - ஸகல பதார்த்தத்திற்கும் நீங்கலான ஸ்வத்திரவிய குண ஸ்வயம்பு வானவனே, எப்பொருளினுக்கும் - ஸகல பதார்த்தத்திற்கும், அகத்தாய் - உனது குணத்தினுல் ஞானுந்த ஸ்தித யுக்தனே, மூன்று சோதியாய் - ஆத்ம குணமான சுத்த ஞான தர்சன சாரித்திர ஜோதி யுக்தனே !, சோதியிலாய் - இதா ஜோதி களில்லாதவனே, சுருங்காதாய் பெருகாதாய் - சுருக்கமும் பெருக்கமும் இல்லாத தன்மையனே !, தோன்ருமாயா நீதியாய் - திரவியார்த்திக நயத்தினுல் ஜனன மாண ஸ்வரூபமாகிய தன்மை இல்லாத த்ரௌவ்ய யுக்த நிச்சய நீதிஸ்வரூபனே!, நீதியிலாய் - பரியாயார்த்திக நயவ்யவஹார ஸ்வரூப வ்யதிரிக்த நீதி ரஹிதனே!, நினைப்பரியாய் - அசிந்திய ஸ்வரூபனே !, வினை - கருமங்களுக்கு, பகை - சத்துரு வாகி ஜயித்தவனே !, எம் இறைவன் - எங்கள் நாயகன், நீயே - நீயேயாகின் ருய், எ - று. (கஙிச)

1199. காமருதுந் துபிகறங்கக் கடிமலர்மா
மழைபொழியக் கவரி பொங்கத்
தேமருபூம் பிண்டியின்கீழ் மண்டலம்போய்த்
திசைகுலவத் திங்கள் வட்டந்
தாமொருமூன் றனையமணி முக்குடைக்கீழ்
மிக்கவினை யுடையச் செல்லுஞ்
சேமமுடை நெறியருளிச் சீயவணை
யமர்ந்தனையெஞ் செல்வ னீயே.

(இ - ள்) காமரும்-விரும்பத்தக்க, துந்துபி-தேவ வாத்தியங்கள், கறங்க-சப் திக்க, கடி - வாசனை பொருந்திய, மா - சிறந்த, மலர் மழை - புஷ்ப வருஷங்களை, பொழிய - சதுர்ணிகாயாமரர்கள் சொரிய, கவரி - சாமரைகள், பொங்க - அசைய, தேமரும் - வாசனையைச் சேர்ந்த, பூம் - புஷ்பங்களையுடைய, பிண்டியின்கீழ் - அசோக விருட்சத்தின் கீழ், மண்டலம் போய் - பிரபாமண்டல ஒளியானது சென்று, திசைகுலவ - திக்குகளில் வியாபிக்க, திங்கள் வட்டந்தாமொரு மூன் றனைய - மூன்று ஸம்பூர்ண சந்திர மண்டலங்களை யொன்றின்மேலொன்று அடுக்கிட்டு வைத்ததை யொப்பாகிய, மணி - அழகிய ரத்தினத்தாலாகிய தண்டை

யுடைய, முக்குடைக்கீழ் - தவள சத்திரத்திரயத்தின் கீழ், மிக்க - மிகுதியாகிய, வினை - கர்மங்கள், உடைய - கெடும்படியாக, செல்லும் - நடக்கின்ற, சேம முடை - க்ஷேமகாரத்வத்யுடைய, நெறி - ரத்னத்திரயமாகிற மோட்ச மார்க்கத்தை, அருளி - திவ்யத்வனியாலுபதேசித்து, சீயவணை - சிம்மாசனத்தின் மேலே, அமர்ந்தனை - பொருந்தி யிருக்கின்ற ஸ்வாமியே!, எம் - எங்கட்கு, செல்வன் - ஸம்பத்தை யளிக்கின்ற நாதனானவன், நீயே - நீயேயாகின்றாய், (என்றும் துதித்தார்கள்), எ - று. (கக௯௨)

வேறு.

1200. இனையன துதியினே டிறைஞ்சு மெல்லையின்
வினைகளின் வயறுகள் வெந்த மைந்தர்கண்
முனிமையின் வடிவினை முடிய நின்றுதம்
வினைகளை முதலற வெறிய வெண்ணினர்.

(இ - ள்) இனையன - இத்தன்மையனவாகிய, துதியினேடு - ஸ்தோத்திரங்களோடு, இறைஞ்சும் - ஜினேந்திரனை வணங்குகின்ற, எல்லையில் - காலத்தில், வினைகளின் வயறுகள் - கர்மக் கூட்டங்களின் இருக்கைகளானவை, வெந்த- வேக்காடுற்றன, (அதாவது: ஸ்திதிகாண்ட காதகங்களாகக் குறைவுபட்டன), மைந்தர்கள் - அப்படிப்பட்ட ஸம்யக்துவ குணேத் கிருஷ்ட பரிணாமமுடைய இம்மேருமந்தரரென்கிற இருவர்களும், முனிமையின் வடிவினை - முனிவராரூபமாகிய நிர்க்கந்த தீக்ஷையை, முடிய - அடையும்படியாக, நின்று - அச்சமவசரணத்தில் நின்று, தம் - தங்களுடைய, வினைகளை - கர்மங்களை, முதலற - முழுமையும் நீங்கும்படி, எறிய - கெடுப்பதற்கு, எண்ணினர் - நினைத்தார்கள், எ - று. (கக௯௩)

1201. ஏத்தருங் குணத்தவத் திறைவ யாமுடைக்
கோத்திரங் குலமிவை யருளு வாழிநீ
நீத்தரும் பிறவிநீர்க் கடலை நீந்துநற்
றேப்பையாந் திருவுரு வென்றி றைஞ்சிடா

(இ - ள்) (அப்படி நினைத்தவர்கள்), ஏத்தரும் - ஸ்துதித்தற்கரிய, குணத்து - அனந்த ஞானாதி குணங்களையுடைய, தவத்து - தபஸையுடைய, (கணதராதி ரிஷியராதியர்களுக்கு), இறைவ - நாதனாகிய ஸ்வாமியே!, யாமுடை - எங்களுடைய, கோத்திரம் - கோத்திரமும், குலம் - குலமும், இவை - இத்தன்மையாக உச்சைர் கோத்திரமும் அரசர் குலமுமாகும், (ஆகையால்), நீத்தரும் - கடத்தற்கரிய, பிறவி நீர்க்கடலை - ஸம்ஸாரமாகிற ஜல ஸமுத்திரத்தை, நீந்தும் - கடக்கும்படியான, நல் - நன்மையாகிய, தேப்பையாம் - தெப்பமாகிற, திருவுருவு-

நிர்க்கந்த ரூபமாகிற ஜினதீக்ஷையை, அருளு - தயவுடன் அளிக்கக் கடவாய், வாழிநீ - நீ வாழக்கடவாய், என்று - என்று சொல்லி, இறைஞ்சினா - வணங்கி, எ - று.

தெப்பை, நீண்டது. இதுவும் அடுத்து செய்யுளும் குளகம். (கஉ௪)

1202. முடிகளுங் கடகமு முத்தின் பூண்களுங்
கடிமிசைக் காஞ்சியு நாணு மாடையும்
வடிவுடைத் தடக்கையால் வாங்கி விட்டவை
விடுசுடர் விளக்கின்முன் னிமைத்து வீழ்ந்தவே.

(இ - ள்) முடிகளும் - கிரீடங்களும், கடகமும் - அஸ்த கங்கணங்களும், முத்தின் பூண்களும் - முத்தாபரணங்களும், கடிமிசை - அரையின்மேலணியும் படியான, காஞ்சியும் - மேகலாபரணமும், நாணும் - அரைநாண்கயிறும், ஆடையும்- வஸ்திரங்களும், வடிவுடை - ரூபம் பொருந்திய, தடக்கையால் - விசாலித்த தங்களுடைய கைகளால், வாங்கிவிட்டு - நீக்கிவிட்ட, அவை - அவ்வாபரணாதிகள், விளக்கின்முன் - தீபத்தினுடைய எதிரில், விடு - விளக்கினின்றும் விழுகின்ற, சுடர் - தீபச்சுடர்போல, இமைத்து - விளங்கி, வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, எ - று. (கஉ௫)

1203. குறுநெறி பயின்றெழு குஞ்சி யஞ்சொலார்
நெறிமையை யறநெறி நினைப்ப நீக்குமென்
றறிவன தடிமுத லைம்ப தஞ்சொலா
நெறிமையி னீக்கினர் நீண்ட தோளினர்.

(இ - ள்) நீண்ட - நீட்சியுடைய, தோளினர் - கைகளையுடைய இவ்விருவரும், அஞ்சொலார் - அழகிய சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்களால், குறுநெறி பயின்று - வகுப்பெடுத்து வார்தல் முதலிய சிறு வழிப்பாடுகளையடைந்து, எழும் - வளர்ந்திராநின்ற, குஞ்சி - தலையின் மயிரினது, நெறிமையை - வழிப்பாடாகிய போற்றுகையை, நினைப்ப - எண்ண, அறநெறி - ஜின தர்மத்தின் வழியாகிய ஸம்மியக்தர்சன ஞான சாரித்திரங்களை, நீக்குமென்று - விலக்கி மித்தியாத்துவ மயக்கத்தைச் செய்து விடுமென்று பாவித்து, அறிவனது - அருகபரமனது, அடி முதல் - பாதமுதலாக, ஐம்பதம் - * பஞ்ச பரமேஷ்டிகளுடைய பதத்தை, சொலா - உச்சரித்து, நெறிமையின் - †ஜின தீக்ஷா விதி முறையின்படி, நீக்கினர்- (அவ்வுரோமத்தை) பரிஹரித்து விட்டார்கள், எ - று.

* பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் ஸ்வரூபங்களையும் பாவனையின் லக்ஷணங்களையும் பதார்த்த சாரத்தில் முப்பதாவது அதிகாரத்தில் கண்டு கொள்க.

† ஜின தீக்ஷையின் விதி முறைகளை ஆசாராங்கமென்னும் புஸ்தகத்தில் யதியாசாரமென்னும் பகுதியில் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்க. (கஉ௬)

1204. மற்புயத் தார்மயிர் வாங்கி நின்றவர்
கற்பக மிலைமலர் கழன்ற தொத்தனர்
மற்றவா னவரந்த மயிரை மாலையாற்
சுற்றிவான் கடலிடைத் தொழுநிட் டார்களே.

(இ - ள்) மயிர் - தலை மோவாய் மீசை கன்னம் ஆகிய இவைகளின் மயிர்களை, வாங்கி - தீக்ஷா விதிப்படி பரிகரித்து, நின்றவர் - நின்றவர்களாகிய, மற்புயத்தார் - மல்லயுத்தஞ் செய்வதில் சிறந்த தோள்களையுடைய இந்த மேருமந்தரரென்கிற இருவர்களும், கற்பகம் - கற்பக மரமானது, இலை-இலைகளையும், மலர்-புஷ்பங்களையும், கழன்ற தொத்தனர் - உதிர்த்திருந்ததற்கு ஒப்பானார்கள், மற்று-பிறகு, வானவர் - தேவர்கள், அந்த மயிரை - அந்த ரோமங்களை, மாலையால் - பூமாலைகளால், சுற்றி - சூழச்சுற்றி, தொழுது - வணங்கி, வான் - வெளுப்பாகிய, கடலிடை - க்ஷீர ஸமுத்திரத்திலே, இட்டார்கள் - கொண்டு போய்ப் போட்டுவிட்டார்கள், எ - று. (கஉஎ)

1205. சீலமும் வதங்களுஞ் செறிந்த வெல்லையின்
மாலையுஞ் சாந்தமு மேந்தி வானவர்
கோலமா தவர்குணம் புகழ்ந்தி றைஞ்சினு
ரேலவந் திருத்தியே ழடைந்த வென்பவே.

(இ - ள்) சீலமும் - சீலாச்சாரங்களையும், வதங்களும் - பஞ்சமஹா விரதங்களையும், செறிந்த - (இவ்விருவர்களும்) சேர்ந்த, எல்லையில் - காலத்திலே, வானவர் - தேவர்கள், மாலையும் - பூமாலைகளையும், சாந்தமும் - சந்தனங்களையும், ஏந்தி - கொண்டு அர்ச்சித்து, கோலம் - அழகாகிய, மாதவர் - மஹா தபஸையுடைய இவ்விருவர்களுடைய, குணம் - ஸம்மியக்ஞானதி குணத்தை, புகழ்ந்து - புகழ்ச்சி செய்து, இறைஞ்சினர் - வணங்கினார்கள், ஏல வந்து - இவர்கள் குணத்திருஷ்டத்திற்கு இசைய வந்து, இருத்தியேழ் - ஸப்தரித்திகளும், அடைந்த - சேர்ந்தன, எ - று.

என்ப - அசை. (கஉஅ)

1206. போதியா றைந்துமா மருந்து மாதவ
நீதியா ளுற்சுவை வலிகண் மூன்றிரண்
டோதினர் குறைபடா வுறையு ளுணிவை
யாதியாம் மாதவ ரிருத்தி வண்ணமே.

(இ - ள்) ஓதினர் - இங்குச் சொல்லப்பட்டவர்களாகிய, மாதவர் - மஹா தபஸையுடையவர்களுடைய, இருத்தி - ரித்தியினது, வண்ணம் - விதமானது,

போதியாறு - ஆறுவிதமாகிய புத்திரித்தியும், ஐந்துமாமருந்து - ஐந்து விதமாகிய ஔஷதரித்தியும், மாதவம் - பெரிதாகிய தபோரித்தியும், நீதியால் - வரிசையினலே, நாற்சுவை - நாலுவிதமான ரஸரித்தியும், வலிகள் மூன்று - த்ரிப்பிரகாரமான பௌரித்தியும், இரண்டு - இரண்டு விதமாகிய, குறைபடாவுறையுள் - அக்ஷீண மஹாலயத்துவமும், ஊண் - அக்ஷீண மஹாசனத்துவமு மென்னும் அக்ஷீணரித்தியும், ஆதியாம் - முதலாகியவைகளாம், எ - று.

இந்தரித்திகளின் விவரங்களை பதார்த்த ஸாரத்தில் முப்பதாவது அதிகாரத்தில் பார்த்துக்கொள்க. (கஙகூ)

1207. துவர்ப்பசை நான்கொடு தொடர்ந்த பத்துமா
சுவர்ப்புநீ ரார்கழீஇ யுள்ளந் தூயமா
தவத்தவர் புறப்பத்து மாசு தன்னையு
முவத்தல்காய் விலாமையா லொருவி னர்களே.

(இ - ள்) துவர்ப்பசை நான்கொடு - குரோத மான மாயா லோபமென்னும் சதுஷ்கஷாயத்தோடு, தொடர்ந்த - சேர்ந்திரா நின்ற, பத்துமாசு - (மித்தியாத்துவம், நபும்ஸகவேதம், ஸ்த்ரீவேதம், புருஷவேதம், ஹாஸ்யை, ரதி, அரதி, சோகம், பயம், ஜுகுப்ஸை என்னும்) பத்துக் களங்கங்களும், (சேர்ந்து பதினுலாகிய அப்பியந்தர பரிக்கிரகங்களை), உவர்ப்பு - வைராக்கியமென்கிற, நீரால் - ஜலத்தினுல், கழீஇ - பரிஹரித்து, உள்ளம் - மனதில், தூய - பரிசுத்தமாகிய, மா - பெரிதாகிய, தவத்தவர் - தபத்தையுடைய இவ்விருவர்களும், புறப்பத்து மாசு தன்னையும் - (க்ஷேத்திரம், வாஸ்து, ஹிரண்யம், ஸ்வர்ணம், தனம், தானியம், தாஸீ, தாஸன், குப்பியம், பாண்டம், என்னும் பாஹ்ய பரிக்கிரகம்) பத்தையும், உவத்தல் - சந்தோஷித்தலும், காய்வு - த்வேஷித்தலும், இலாமையால் - இல்லாத விதத்தினுலே, ஒருவினர்கள் - விட்டார்கள் (அதாவது : நிஷ்பரிக்கிரகர்களானுர்கள்), எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனுல், ஸர்வஸங்கபரித்தியாகம் பண்ணினுர்கள் என்பது பெறப்படும். (கசுo)

1208. ஒழுக்கநீர் குளித்துடுத் தம்ப ரத்தினை
வழுக்கிலா மாதவச் சாந்து மட்டியா
விழுக்குண மணியணி மேனி சேர்த்தினர்
தொழிற்பொருடை சீலமா மாலை சூடினர்.

(இ - ள்) ஒழுக்கநீர் - நல்லொழுக்கமென்னும் ஜலத்தினுல், குளித்து - ஸ்நானஞ்செய்து, அம்பரத்தினை - ஆகாசத்தினை, உடுத்து - உடுத்திக்கொண்டு, வழுக்கிலா - நழுவுதலில்லாத, மாதவச்சாந்து - மஹாதபமாகிற சந்தனத்தை,

மட்டியா - பூசி, விழு - பெரிதாகிய, குணமணி - ஸம்மியக் ஞானதி குணங்களாகிய ரத்தினபரணங்களை, மேனி - சரீரங்களில், சேர்த்தினர் - அணிந்தவர்களாகி, தொழில் தொடை - எல்லையாகச் சேர்ந்த தொழிலென்னும், சீலமாலை - சீலாச்சாரமென்னும் பூமாலைகளையும், சூடினர் - (அவர்கள்) அணிந்துகொண்டார்கள், எ - று. (கஉக)

1209. விதிமனர் தமைவெல வந்த கேவலத்
திபதி தனக்கிள வரச ராக நற்
சுதமலி கேவல பட்டஞ் சூடினர்
விதியினு லிறைவனை வந்தி றைஞ்சினர்.

(இ - ள்) விதிமனர் தமை - கருமங்களாகிற அரசர்களை யெல்லாம், வெல - ஜயிக்க, வந்த - வரப்பட்ட, கேவலத்து - கேவல ஞானத்தையுடைய, அதிபதி தனக்கு - ஜினேந்திரனுக்கு, இளவரசாக - யுவராஜபதமுடையவர்களாக, நல் - நன்மையான, சுதமலி - ஸ்ருதஞான ஸம்பூர்ணமாகிய, கேவலபட்டம் - சுருத கேவலி பட்டத்தை, சூடினர் - அணிந்தவர்களாகி, விதியினல் - கிரமத்தினல், வந்து - ஸ்வாமியின் அபிமுகமாக வந்து, இறைவனை - ஜினேந்திரனாகிய நாதனை, இறைஞ்சினர் - வணங்கினர்கள், எ - று. (கஉஉ)

1210. இறைவநின் னடியடை யுலகி யற்கையும்
பெறுபொரு ளளவையும் பிழைத்த நீதியும்
மறவினை மனமிக வருதற் கேதுவும்
பிறவியின் விகற்பமும் வீட்டின் பெற்றியும்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு வணங்கியவர்கள்), இறைவ - ஸ்வாமியே!, நின் - உன்னுடைய, அடி - பாதத்திலே, அடை - அடைகின்ற, உலகு - லோகத்தினுடைய, இயற்கையும் - ஸ்வரூபமும், பெறு - அவ்வுலகத்திலடைந்திராநின்ற, பொருள் - ஜீவாதி பொருள்களின், அளவையும் - அவற்றைப் பிரமாணித்து அறியும்படியான ஞானப்பிரமாணமும், பிழைத்த நீதியும் - அதற்கு மாறுகிய மித்தியாமார்க்கமும், மறவினை - பாபவினைகள், மனம் - மனோ பரிணாமத்தால், மிக - மிகுதியாக, வருதற்கு - ஆத்மனிடம் வந்து சேர்ந்து பந்திப்பதற்கு, ஏதுவும் - காரணமாகிய பரிணாமத்தையும், பிறவியின் - ஸம்ஸாரத்தினது, விகற்பமும் - பிறப்பு விகற்பங்களையும், வீட்டின் - மோக்ஷத்தின், பெற்றியும் - பெருமையையும், எ - று. (கஉங)

1211. அருளென விறைஞ்சின மணிக்கட் டின்புற
முரசுநின் றதிர்வதி னெழுந்து கேவலத்

திருவிடு தூதிபோல் செஞ்†சொல் வல்லிதான்
மருவினண் முனிவர்தம் மனத்த கத்தையே.

(இ - ள்) அருளென - எங்களுக்கு அருளிச் செய்ய வேண்டுமென்று, இறைஞ்சலும் - மேலும் வணங்கவும், அணி - அழகிய, கட்டு - (மேளக்கட்டாகும் படி வாரினால் விசிக்கு கட்டப்பட்ட) கட்டையுடைய, முரசு - பேரிகையானது, இன்புற - கேட்பவர் இனிமையடையும்படி, நின்று - தளராமல் நின்று, அதிர் வதின் - சப்திப்பதுபோல, எழுந்து - திவ்யத்வனியானது உண்டாகி, கேவலத் திருவிடும் - கேவலஞானமாகிய லக்ஷ்மியால் அனுப்பப்பட்ட, தூதிபோல் - தூது செல்பவள்போல, செம் - செவ்விதாகிய, சொல்வல்லிதான் - ஸாஸ்வதி தேவி யானவள், முனிவர் தம் - இம்மேருமந்தரரென்கிற முனிவர்களுடைய, மனத் தகத்தை - மனத்தினிடத்தை, மருவினள் - சேர்ந்தாள், எ - று.

இங்ஙனங் கூறியதனால், அவர்கள், ஸ்ரு தஞான ஸம்பூர்ணர்களாகிக் கணதர பதவியை யடைந்தார்கள் என்பது பெறப்படும்.

*கட்டிப்புற என்றும் பாடம் †சொல்வஞ்சிதான் - என்றும் பாடம். (கக௪)

1212. ஒருதிரு மொழியுமே பதினெண் பாடையாய்
மருவிய தோசனை மிகுதி மண்டலத்
தருகிடை முடிவத னகத்த வர்க்கெலா
மொருவகை யாலினி தாயொ லித்ததே.

(இ - ள்) ஒரு திருமொழியுமே - ஒப்பற்ற திவ்யத்வனியொன்றே, பதி னெண்பாடையாய் - பதினெட்டு விதமான பாஷைகளாக, மருவியது - சேர்ந் திராநின்றதாகி, ஓசனை மிகுதி - பன்னிரண்டு யோஜனை விஸ்தீர்ணத்தையுடைய, மண்டலத்து - ஸமவஸரண மண்டலத்தில், அருகு - பக்கத்திலுள்ளவர்க்கும், இடை - நடுவிலுள்ளவர்களுக்கும், முடிவு - கடைசியிலுள்ளவர்களுக்கும், அத னகத்தவர்க்கெலாம் - இப்படியாக அச் சமவஸரணத்திலிருப்பவர்களுக்கெலாம், ஒருவகையால் - ஒரே தன்மையால், (கேட்கும்படியானதாகி), இனி தாய் - யாவர் களுக்கும் இனிமையாக, ஒலித்தது - சப்தித்தது, எ - று. (கக௫)

1213. வினவிய பொருளெலாம் விழுங்கி மெய்த்தவர்
மனம்வலி மொழிவழி வாங்கி யப்பொரு
டனித்தனி யாகம்நாற் பத்தி ரண்டதாய்
முனிவறச் செய்துமா முனிவர்க் கோதினர்.

(இ - ள்) மெய்த்தவர் - உண்மையாகிய தபோதனர்களாகிய இம்மேரு மந்தரரென்கிற கணதரர் பதவியைப் பெற்றசுருத கேவலிகளிருவரும், வினவிய -

தங்களால் பகவானை பிரசினை பண்ணப்பட்ட, பொருளெலாம் - பொருள்களை யெல்லாம், மனம் வலி - மனோபலமென்னும் ரித்தியதிசயத்தால் சுருத ஞானோதயமாக, விழுங்கி - உட்கொண்டு, மொழி வழி - (வசனமாக வரும்படியாகச் செய்து) அவ்வசன வழியாக, அப்பொருள் - அந்த பிரசினையின் பொருள்களை, வாங்கி - கிரஹித்து, தனித்தனி - தனித்தனியாக, ஆகம் நாற்பத்திரண்டதாய் - நாற்பத்திரண்டு பரமாகமங்களாக, முனிவற - குற்றமற, செய்து - கிரந்தமாகச் செய்து, மாமுனிவர்க்கு - மஹா முனிவர்கள் முதலாகிய கோஷ்டத்திலிருந்து கேட்கப்பட்டவர்களுக்கு, ஓதினார் - அடியில் வருமாறு சொல்லினார்கள், எ - று.

'ஆகமம்' என்பது, 'ஆகம்' எனத் திரிந்து வந்தது. (கசுசு)

1214. முடிவிடை யகலமா யதமொன் றேழ்முழ
விடையினைங் கயிறகன் றேழு நீளமா
யடியினே ழகன்றுநீண் டுயரமீ ரேழுமாய்
வடிவுடை யுலகமூ வாதஞ் சூழ்ந்ததே.

(இ - ள்) முடிவு - (லோகத்தினுடைய) உச்சியிலேயும், இடை - மத்திம லோகத்திலேயும், அகலம் - பூர்வாபரவகலமானது, ஒன்று - ஒரு கயிறுகும், ஆயதம் - தக்ஷிணோத்திரத்தில், (நீளமானது), ஏழ் - ஏழு கயிறுகும், முழவு - மத்தளம் போல, இடையின் - (மத்திமலோகத்துக்கும் லோகாக்கிரத்துக்கும்) மத்தியில், (அதாவது : பிரம்மகல்பாந்தியத்தில்), ஐங்கயிறகன்று - பூர்வாபரம் ஐந்து கயிறகலமாகி, ஏழு நீளமாய் - ஏழு கயிறு நீளமாகி, அடியின் - லோகத்தினுடைய அடியிலே, ஏழகன்று - ஏழுகயிறகலமாகி, நீண்டு - ஏழு கயிறு நீளமாகி, உயரம் - லோகத்தின் உன்னதமானது. ஈரேழுமாய் - பதினாலு கயிறு உன்னதமாகி, வடிவுடை - இந்த ஸ்வரூபத்தையுடைய, உலகம் - லோகமானது, மூவாதம் - (கனோததி, கனவாத, தனுவாத மென்கிற) மூன்று வாதங்களால், சூழ்ந்தது - பரிவேஷ்டித்திரா நின்றது, எ - று. (கசுஎ)

1215. முழஞ்சிலை காவத மேழ்மு டிந்தழி
முழஞ்சிலை காவத மூன்று வீழ்ந்தொர்பா
லெழுந்திவ்வா றெழுகயி றெய்தச் சென்றிடை
விழுந்தவா றொழிந்ததொன் றுரு மேன்முகம்.

(இ - ள்) முழம் - முழத்தினாலாவது, சிலை - வில்லினாலாவது, காவதம் - காதத்தினாலாவது, ஏழ் முடிந்தழி - ஏழுசென்ற விடத்தில், முழம்-முழமாவது, சிலை - வில்லிலாவது, காவதம் - காதமாவது, ஓர் பால் - ஒரு பக்கத்துக்கு, மூன்று வீழ்ந்து - மூன்று மூன்றாகக் குறைந்து, இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரமாக, எழுந்து - (ஏழுகயிறகன்ற லோகத்தினுடைய அடியினின்றும்) எழுந்து, எழுகயி

றெய்தச் சென்றிடை - ஏழுகயிறுயர்ந்த மத்திமலோகத்தில், விழுந்தவாறு - பூர்வாபர பாகத்தில் ஒரு பக்கத்துக்கு மூன்றாக இரண்டு பக்கத்துக்கும் அந்த ஆறு கயிறு குறைந்து, ஒழிந்தது - மீந்து நின்றது, மேன்முகம் - மேலளவானது, ஒன்றாகும் - ஒரு கயிறாகும், எ - று. (கக௬அ)

1216. அரைமுழ மேழுசென் றங்கு நான்முழம்
பெருகவிவ் வாற்றினாற் பெருகிச் சென்றமே
லரையெழு கயிற்றினைங் கயிற கன்றமேற்
பெருகிய படியினாற் பின்சு ருங்குமே.

(இ - ள்) அரைமுழமேழு சென்றங்கு - மூன்றரை முழம் சென்ற அவ்விடத்தில், நான் முழம் பெருக - நாலு முழம் விரிவாக, இவ்வாற்றினால் - இந்தக் கிரமத்தினால், பெருகிச் சென்று - ஒரு கயிறகன்ற மத்திமலோகத்தினின்றும் பூர்வாபரபாக மிரண்டிடத்தும் கிரமத்தால் விரிவாகிச் சென்று, மேல் - மேலே, அரையெழு கயிற்றின் - மூன்றரைக் கயிறுயர்ந்த பிரம்ம கல்பாந்தியத்தில், ஐங்கயிறகன்று - ஐந்து கயிறகலமாகி, பெருகியபடியினால் - பெருகிய கிரமம் போல, பின் - பிற்பாடு, மேல் - மேலே, சுருங்கும் - சுருக்கமாகும், எ - று. (கக௬௯)

1217. பொதுவினா லொன்றமாம் நாளி பாயிரம்
விதியினா லுலகிரண் டாக வேண்டினார்
முதனடு விறுதியான் மூன்று மாகினாற்
கதியினா னிலத்தினான் காகு மென்பவே.

(இ - ள்) பொதுவினால் - ஸாமான்யத்தினால், உலகு - லோகமானது, ஒன்றமாம் - ஒன்றேயாகும், நாளி - த்ரஸ நாளிகையென்றும், பாயிரம் - பாஹ்யமென்றும், விதியினால் - இந்த விதியினாலே, இரண்டாக வேண்டினார் - இரண்டாகவும் விரும்பிச் சொன்னார்கள், முதல் - அதோலோகமும், நடு - மத்திமலோகமும், இறுதியால் - ஊர்த்துவலோகமுமாகிய இம்மூன்றினால், மூன்றுமாகி - மூன்றாகியும், நாற்கதியினான் - (நாரகதிரியக் மனுஷ்ய தேவரென்னும்) சதுர்கதிகளினால், நிலத்தின் - பூமிவகையின், நான்காகுமென்ப - நாலாகுமெனவும் சொன்னார்கள், எ - று. (க௭0)

1218. அஞ்சுமாம் பஞ்சத்தி காயத் தாறுமா
மெஞ்சிய காலத்தோ டேழு நாரகர்
நஞ்சுதா ரிகணர ரொளியர் மேலவ
ரஞ்சொலா ரிலாதவ ரகதியார்க்கிடம்.

(இ - ள்) பஞ்சத்தி காயத்து - பஞ்சாஸ்திகாயங்களினாலே, அஞ்சுமாம் - லோகமானது ஐந்துமாகும், எஞ்சிய - பஞ்சாஸ்திகாயத்தோடு கூடி மிஞ்சிய,

காலத்தோடு - காலத்திரவியத்தோடு, ஆறுமாம் - ஆறுமாகும், நாரகர் - நரகர் வசிக்கும் நரகலோகமும், நஞ்சுதாரிகள் - பவணர் வசிக்கும் பவணலோகமும், நரர் - மனுஷ்ய லோகமும், ஒளியர் ஜோதிஷ்கருலகமும், மேலவர் - கல்பலோகமும், அம் - அழகிய, சொலார் - சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்கள், இலாதவர் - இல்லாத அஹமிந்திரர் தங்கியிருக்கும் அஹமிந்திரலோகமும், அகதியார்க்கு - மோக்ஷ கதியையுடைய ஸித்த பரமேஷ்டிகளுக்கு, இடம் - ஸ்தானமாகிய ஸித்திக்ஷேத்திரமும், (ஆகிய இவைகளால்), ஏழு - ஏழும் ஆகும், எ - று. (கஎக)

1219. நிகோதமே னிரையங்க ளஞ்சு தன்னிடைப்
பகாதள வகலமோர் கயிற்ற வாகுமே
மிகாதொரு கயிறுதான் மேரு வெய்திடா
பகாநர கிரண்டுமேற் பவணம் பத்துமாம்.

(இ - ள்) நிகோதம் - (கிழக்கு மேற்கு ஏழுகயிறகலமும் தெற்கு வடக்கு ஏழுகயிறு விஸ்தீர்ணமுமாகிய லோகத்தின் அடியிலே நாலு திக்குகளிலும் மூன்று மூன்று கயிறு விஸ்தீர்ணம் பாஹ்யமாகவும் நடுவில் ஒரு கயிறகல நீளமுமாகிய த்ரஸ நாளிகையின் அடியினின்று) நிகோதமும், மேல் - அதற்குமேல், நிரயங்களஞ்சு தன்னிடை - ஐந்து நரக பரியந்தம், அகலம் - அகலம், பகாதளவு - முன் சொல்லாத அளவு, (அதாவது : நீளம் உன்னதம்), ஓர் கயிற்றவாகும் - ஒவ்வொன்று ஒவ்வொரு கயிறு அகலம் நீளம் உன்னதமுடையதாகும், மிகாது - (லோகமத்திமம்வரையில்) மீந்து நின்றது, ஒரு கயிறுதான் - ஒரு கயிறுன்னதப் பிரமாணமேயாம், மேருவெய்திடா - மஹாமேரு பர்வத மூலம்வரையில் அடைந்து, பகா - முன் சொல்லாத, நரகிரண்டும் - இரண்டு நரகங்களும், மேல் - அதற்கு மேல் இராநின்ற, பவணம்பத்தும் - பத்துவிதமாகிய பவணலோகமும், ஆம் - அந்த ஒரு கயிறுப் பிரமாணத்திலாகும், எ - று. (கஎஉ)

1220. ஒன்றரை யொன்றரை யரையொ டாறுமாய்
நின்றவொண் டுறக்கமோர் கயிறு நின்றவா
மன்றியேழ் நிலப்புரை நாற்பத் தொன்பதிற்
சென்றவிந் திரகத்தெண் டிசையுஞ் சேணியே.

(இ - ள்) ஒன்றரை - பூமிக்குமேல் ஒன்றரைக் கயிறுன்னதம், (ஸௌதர்ம ஈசான கல்பமும்), ஒன்றரை - அதன் மேலொன்றரைக் கயிறுன்னதம், (ஸநத் குமார மாஹேந்திர கல்பமும்), அரையொடு - அதற்கு மேல் அரையரைக் கயிறுன்னதத்தோடு கூடியதாகி, ஆறுமாய் - மற்ற ஆறுயுகளங்களுமாகி, நின்ற - அதற்கு மேல் மீந்திரா நின்ற, ஓர் கயிறு - ஒரு கயிறுன்னதத்தில், ஒண் - ஒளிபொருந்திய, துறக்கம் - அஹமிந்திரலோகமும், (ஸித்திக்ஷேத்திர பரியந்தம்), நின்றவாம் -

நிலை பெற்றுள்ளனவாம், அன்றி - இது வல்லாமல், (அதோ லோகத்திலுள்ள), ஏழ் நிலம் - ஏழு நரகங்களுடைய, புரை நாற்பத்தொன்பதில் - நாற்பத்தொன்பது புரைகளிலும், இந்திரகத்து - நடுவில் உள்ள இந்திரகங்களின், எண்டிசையும் - எட்டுத் திக்குகளிலும், சேணி - ஸ்ரேணிபந்தங்கள், சென்ற - வரிசையாக அடைந்திரா நின்றன, எ - று.

இவ்வாறு கூறியதனால் பிரகீர்ணகங்கள் வரிசையில்லாமலிருக்கின்றன வென்பது பெறப்படும். (கஉங)

வேறு.

1221. ஆறெட்டாம் விதிக்கி லொன்றொன் றாங்கவை திக்கி லாமே
ஊறிட்ட சேணி பந்தம் புரைதொறுமொன் றொழித்தொன் றாங்கீழ்
நூறிட்டா யிரங்க ளேச மையாறை யைந்து மூவைந்
தேறிட்டீ ரைந்து மூன்றொன் றைந்திலா வைந்து கீழாம்.

(இ - ள்) விதிக்கில் - முதல் நாகத்து முதற்புரையில் விதிக்குகளிலே, ஆறெட்டு - நாற்பத்தெட்டு ஸ்ரேணிபந்தங்கள், ஆம் - ஆகும், ஒன்றொன்று - ஒவ்வொன்றதிகமாக, ஆங்கவை - அங்கு அந்த முதல் நரகத்து முதற் புரையில் நாற்பத்தொன்பது ஸ்ரேணிபந்தங்கள், திக்கில் - திக்குகளிலே, ஆம் - ஆகும், ஊறிட்ட - இப்படியாகச் சொல்லப்பட்ட, சேணிபந்தம் - ஸ்ரேணிபந்தங்கள், புரைதொறும் - கீழ் கீழ்ப்புரைகள் தோறும், ஒன்றொழித்து - திக்குவிதிக்குகளில் ஒன்றொன்றாகக் குறைக்க, கீழ் - ஏழா நரகத்தில், ஒன்றாம் - திக்குகளில் ஒரே ஆவாஸமாகும், நூறிட்டு - நூறிலேயிட்டு, ஆயிரங்கள் - ஆயிரங்களை, ஏச-இசைக்க, (அதாவது: கணிக்க), ஐயாறு - முப்பது நூறாயிரம், (அதாவது: முப்பது லக்ஷம்) (ஆவாஸங்கள் முதல் நரகத்திலும்), ஐயைந்து - இருபத்தைந்து லக்ஷம் (ஆவாஸங்கள் இரண்டாவது நரகத்திலும்), மூவைந்து - பதினைந்து லக்ஷம், (ஆவாஸங்கள் மூன்றாவது நரகத்திலும்), ஏறிட்ட-இசைத்தொன்றிய, ஈரைந்து - பத்து லக்ஷம் ஆவாஸங்கள், (நாலாநரகத்திலும்), மூன்று - மூன்று லக்ஷம் ஆவாஸங்கள், (ஐந்தாநரகத்தினும்), ஐந்திலா - ஐந்து குறைந்த, ஒன்று - ஒரு லக்ஷம் ஆவாஸங்கள் (ஆறு நரகத்திலும்), கீழ் - ஏழா நரகத்தில், ஐந்து - ஐந்தே ஆவாஸங்கள், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கஉச)

வேறு.

1222. அசுரர் நாகரம் பொன்னர் தீவரெண்
டிசையர் தீயவ ருதகர் வாயுவர்
விசையின் மின்னவர் மேக ராகுமத்
தசவி காயமாம் பவணர் தாங்களே.

(இ - ள்) பவணர்தாங்கள் - பவணதேவ கூட்டங்கள், அசுரர் - அசுர குமாரர்களும், நாகர் - நாக குமாரர்களும், அம் - அழகிய, பொன்னர் - ஸ்வர்ண குமாரர்களும், தீவர் - தீபகுமாரர்களும், எண் திசையவர் - திக்குகுமாரர்களும், தீய வர் - அக்னிகுமாரர்களும், உதகர் - உததிகுமாரர்களும், வாயுவர் - வாதகுமாரர் களும், விசையின் மின்னவர் - வித்யுத் குமாரர்களும், மேகர் - மேக குமாரர்களும், ஆகும் - ஆகிய, அ - அந்த, தசம் - பத்துவிதமாகிய, நிகாயமாம் - ஸமூஹங்களா கும், எ - று. (களஉ)

வேறு.

1223. அறுபத்து நான்கு நான்கோ டெண்பத்தேழ் பத்தி ரண்டும்
செறிவுற்ற தொண்ணூற் ரூறுஞ் செப்பிய வெழுபத் தாறும்
மறுவற்ற வசுரர் நாகர் பொன்னர்வா யுக்கள் மற்றை
யறுவர்க்கும் வேறு நூறா யிரம்பவ ணங்க ளாமே.

(இ - ள்) மறுவற்ற - களங்கமற்ற, அசுரர் - அசுர குமாரர்களுக்கு, அறு பத்து நான்கு நூறாயிரம் பவணங்கள் - அறுபத்து நாலு லட்சம் விமானங்களும், நாகர் - நாககுமாரர்களுக்கு, நான்கோடெண்பத்து நூறாயிரம் பவணங்கள் - எண் பத்து நாலு லக்ஷம் விமானங்களும், பொன்னர் - ஸ்வர்ண குமாரர்களுக்கு, எழ் பத்திரண்டு நூறாயிரம் பவணங்களும் - எழுபத்திரண்டு லக்ஷம் விமானங்களும், வாயுக்கள் - வாதகுமாரர்களுக்கு, செறிவுற்ற - சேர்ந்திரா நின்ற, தொண்ணூற் றாறு நூறாயிரம் பவணங்களும் - தொண்ணூற்றூறு லக்ஷம் விமானங்களும், மற்றை - இவர்களல்லாத, அறுவர்க்கும் - ஆறுதாத்தார்களுக்கும், வேறு - வேறு வேறாக, செப்பிய - சொல்லப்பட்ட, எழுபத்தாறு நூறாயிரம் பவணங்களும் - எழுபத்தாறு எழுபத்தாறு லக்ஷம் விமானங்களும், ஆம் - ஆகும், எ - று.

நூறாயிரம் பவணங்கள் என்னும் பதங்கள் எல்லாத் தொகைகளோடுங் கூட்டப் பட்டன. (களக)

வேறு.

1224. பவணர்தம் பவணங்கள் கோடி யேழொடு
சிவணிய வெழுபதோ டிரண்டு லக்கமாம்
அவணுறை யசுரருக் காயு வான்கட
லுவமையி றனுதனு வையைந் தோங்கினர்.

(இ - ள்) பவணர்தம் - பவண தேவர்களுடைய, பவணங்கள் - விமான சங்கியைகள், கோடியேழொடு - எழுகோடியோடு கூட, சிவணிய - சேர்க்கப்பட்ட, எழுபதோடிரண்டு லக்கமாம் - எழுபத்திரண்டு லட்சமாம் (அதாவது : எழுகோடி யே எழுபத்திரண்டு லட்சம் விமானங்களாகும்), அவண் - அந்தப் பத்துதாங்

களில், உறை - முதலில் தங்கி யிராகின்ற, அசுருக்கு - அசுர குமாரர்களுக்கு, ஆயு - உத்கிருஷ்டாயுஷ்யமானது, வான்கடல் - சிறந்த ஒரு கடற்காலமாகும், உவமையில் - உபமையில்லாத, தனு - (அவர்கள்) சரீர உன்னதத்தில், தனுவை யைந்து - இருபத்தைந்து வில்லு, ஓங்கினர் - உயரமானர்கள், எ - று. (கஎஎ)

1225. பல்லமூன் றிரண்டரை யிரண்டு மூவரை
சொல்லிய நாகர்நற் சுவணர் தீவரோ
டல்லவ ரறுவர்க்கு மாயு நாகர்க்கு
வில்லுமூ வைந்துமே லவர்க்கீ ரைந்துமாம்.

((இ - ள்) சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட, நாகர் - நாக குமாரர்களுக்கு, பல்ல மூன்று - மூன்று பல்லமும், நல் - நன்மையாகிய, சுவணர் - ஸ்வர்ண குமாரர் களுக்கு, இரண்டரை - இரண்டரைப் பல்லமும், தீவர் - தீப குமாரர்களுக்கு, இரண்டு - இரண்டு பல்லமும், அல்லவர் - இவர்களல்லாதவர்களாகிய, அறுவர்க் கும் - ஆறு தரத்தார்களுக்குமீ, மூவரை - ஒன்றரை ஒன்றரைப் பல்லமும், ஆயு - உத்கிருஷ்ட ஆயுஷ்யங்களாகும், நாகர்க்கு - நாக குமாரர்களுக்கு, வில்லு மூவைந்து - பதினைந்து வில்லு உன்னதமும், மேலவர்க்கு - இவர்களல்லாத எட் டுத்தரத்தார்க்கு, ஈரைந்து - பத்துப் பத்து வில்லும், ஆம் - சரீர உத்ஸேதங்க ளாகும், எ - று. (கஎஅ)

1226. மானவ ருறைவிடம் மந்த ரத்தினைத்
தானடு வுடையது தீப சாகர
மூனமி லிரண்டரை யிரண்டு மாய்ப்புகை
தானவற் றிடையொன்பத் தைந்து லக்கமாம்.

(இ - ள்) மானவர் - மனுஷ்யர்கள், உறை - தங்கி யிராகின்ற, இடம் - ஸ்தானமானது, மந்தரத்தினைதான் - மந்தர பர்வதத்தைத், நடுவுடையது - நடுவே யுடைத்தானதாகி, ஊனமில் - குற்றமில்லாத, இரண்டரைத் தீபம் - இரண் டரைத்வீபமும், இரண்டு சாகரம் - இரண்டு சமுத்திரமும், ஆய் - ஆகி, அவற் றிடை - இந்த இரண்டரைத்வீப இரண்டு ஸமுத்திரங்களின் மத்திய விஸ்தீர்ண மானது, ஒன்பத்தைந்து லக்கம் புகைதான் - நாற்பத்தைந்து லட்சம் யோஜனை கள்தான், ஆம் - ஆகும், எ - று (கஎகூ)

வேறு.

1227. ஆரியர் மிலேச்ச ராவார் மானவ ரறத்தை யோர்வா
ராரியர் தரும கண்டம் நூற்றெழு பத்தி னுவார்
வாரியுட் டீவு தொண்ணூற் ருறமற் றைக்கண் டத்துஞ்
சேருந ரறத்தைச் சேரார் மிலேச்சராய்ச் செப்பப் பட்டார்.

(இ - ள்) மானவர்கள் - மனுஷ்யர்கள், ஆரியர் - ஆரிய மனுஷ்யர்களென்றும், மிலேச்சர் - மிலேச்ச மனுஷ்யர்களென்றும், ஆவார் - இரண்டு தரமாவார்கள், அறத்தையோர்வார் - தருமத்தையறிந்து கைக் கொள்பவராகிய, ஆரியர் - ஆரிய மனுஷ்யர்கள், தரும கண்டம் நாற்றெழுபத்தினுவார் - நாற்றெழுபது தரும கண்டங்களிலே பிறப்பார்கள், வாரியுள் - (மஹாலவணம், காளோதகம், என்னும் இரண்டு) ஸமுத்திரங்களிலும் உள்ள, தீவு தொண்ணூற்றாறு - தொண்ணூற்றாறு அந்தரத்வீபங்களிலும், மற்றைக் கண்டத்தும் - மற்றையைந்தைந்து மிலேச்ச கண்டங்களிலும், சேருநர் - சேர்ந்திரா நின்றவர்கள், அறத்தைச் சேரார் - தருமத்தைச் சேராதவர்கள் (ஆகையால்), மிலேச்சராய் - மிலேச்ச மனுஷ்யர்களாக, செப்பப்பட்டார் - பரமாகமத்தில் சொல்லப்பட்டார்கள், எ - று. (கஅ0)

1228. ஒன்றதாங் காலர் வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம்
பன்றிமான் குரங்கு கீரி யொட்டகங் கரடி யாதி
ஒன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கந்
தின்றிடா பழத்தை மண்ணை முழஞ்சிலும் மரத்துஞ் சேர்வார்.

(இ - ள்) (அந்தரத்வீப வாஸிகளாகிய மனுஷ்யர்கள்), ஒன்றதாங்காலர் - ஒருகால் மனுஷ்யர்களாகவும், வாலர் - வால் மனுஷ்யர்களாகவும், கொம்பர் - கொம்பு மனுஷ்யர்களாகவும், தாழ் செவியர் - நீண்டகாதுடையவர்களாகவும், சீயம் - சிம்மமுகமும், பன்றி - பன்றிமுகமும், மான் - மான்முகமும், குரங்கு - வானரமுகமும், கீரி - கீரிமுகமும், ஒட்டகம் - ஒட்டை முகமும், கரடி - கரடி முகமும், ஆதி - முதலாக, ஒன்றலா - மனுஷ்யர்களுக்குப் பொருந்தாத, முகத்தர் - முகத்தையுடையவர்களாகவும், பல்லமாயுகம் - ஒரு பல்லமாயுஷ்யத்தையுடையவர்களாகவும், காதமோக்கம் - இரண்டாயிரம் வில்லுன்னதத்தையுடையவர்களாகவும், பழத்தை, - பழங்களையும், மண்ணை - அத்வீபங்களிலுள்ள தித்திப்பாகிய மண்ணையும், தின்றிடா - ஆஹாரமாகப் பொசித்து, முழஞ்சிலும் - பர்வத குகைகளிலும், மரத்தும் - விருட்சங்களிலும், சேர்வார் - சேர்ந்து வாசம் பண்ணுவார்கள், எ - று. (கஅக)

வேறு.

1229. இமையமா லிமையமும் நிடத நீலியுஞ்
சிமையநல் லுருக்கியுஞ் சிகரி யாமலை
தமைநடு வுடையவேழ் நாடி வற்றினுட்
சமையமா றுடையுவாம் பரத ரேவதம்.

(இ - ள்) இமையம் - ஹிமவான் பர்வதமும், மாலிமையமும் - மஹாஹிமவான் பர்வதமும், நிடதம் - நிஷதி பர்வதமும், நீலியும் - நீலிபர்வதமும், சிமை -

சிகரங்களினால், அம் - அழகிய, நல் - நன்மையாகிய, உருக்கியும் - ருக்மிபர்வதமும், சிகரியாம் - சிகரிபர்வதமுமாகிய, மலைதமை - இந்த ஆறு குலகிரி பர்வதங்களை, நடுவுடைய - நடுவில் உடைத்தாகிய, ஏழ்நாடு - பரதாதி ஏழுநாடுகளாகும், இவற்றினுள் - இந்த ஏழுநாடுகளுக்குள், பரதம் - தெற்கிலுள்ள பரதக்ஷேத்திரமும், ஏரவதம் - வடக்கிலுள்ள ஐராவதக்ஷேத்திரமும், சமைய மாறுடையவாம் - ஆறு காலங்களையுடையனவாம், எ - று. (கஉஉ)

1230. நன்மையு நன்மையு நன்மை யாயதும்
நன்மையிற் றீமையுந் தீமை நன்மையுந்
திண்ணிய தீமையுந் தீமை தீமையென்
றெண்ணிய காலமேற் றிழிவை யாக்குமே.

(இ - ள்) நன்மையு நன்மையும் - நன்னற்காலமும், நன்மையாயதும் - நற்காலமும், நன்மையிற்றீமையும் - நற்றீக்காலமும், தீமைநன்மையும் - தீநற்காலமும், திண்ணிய - திண்மை பொருந்திய, தீமையும் - தீக்காலமும், தீமை தீமையென்று - தீத்தீக்காலமுமென்று, எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட, காலம் - காலங்கள், ஏற்று - உத்ஸர்ப்பிணியையும், இழிவு - அவஸர்ப்பிணியையும், ஆக்கும் - உண்டாக்கும், எ - று. (கஉஙு)

1231. ஒருமுழம் பதினையாண் டுந்தி யுந்திமேல்
வருசிலை யாறுயி ரம்பல்ல மூன்றெய்திப்
பெருகிய பரிசினாற் பின்சு ருங்கிவந்
தொருமுழம் பதினையாண் டாமொர் கற்பமாம்.

(இ - ள்) (உத்ஸர்ப்பிணி காலமானது), ஒரு முழம் - ஒரு முழ உன்னதத்தினின்றும், பதினையாண்டு - பதினைந்து வருஷ ஆயுஷ்யத்தினின்றும், உந்தி உந்தி - பெருகிப் பெருகி, மேல் - மேலே, வரு - வரப்பட்ட, சிலை - வில்லுகள், ஆறுயிரம் - ஆறுயிரம் உன்னதமும், பல்லமூன்று - மூன்றுபல்ல ஆயுஷ்யமும், எய்தி - அடைந்து, (அவசர்ப்பிணி காலமானது), பெருகிய பரிசினால் - பெருகிய கிரமத்தினால், பின் - பிறகு, சுருங்கி வந்து - குறைந்து வந்து, ஒரு முழம் - ஒரு முழ உன்னதமும், பதினையாண்டு - பதினைந்து வருஷ ஆயுஷ்யமும், ஆம் - ஆகும், ஓர் கற்பமாம் - (இந்த உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி யிரண்டும் சேர்ந்து) ஒரு கல்பமாகும், எ - று. (கஉச)

1232. ஆழி கள்கோடா கோடியை யிரண்டினில்
நாலுமூன் றிரண்டொன்று நாலுகாலங்களிற்
றூழியி லாண்டுநாற் பத்தி ராயிரம்
மேலவை யிரண்டிற்கும் விதிக்கப் பட்டவே.

(இ - ள்) ஆழிகள் கோடா கோடி யையிரண்டினில் - (அவஸர்ப்பிணிக் கேற்பட்ட) பத்துக் கோடா கோடி கடற்கால காலத்தில், நாலு - (நன்னற்காலத்துக்கு) நாலு கோடா கோடி கடலும், மூன்று - (நற்காலத்துக்கு) மூன்று கோடா கோடி கடலும், இரண்டு - (நற்றீக் காலத்துக்கு) இரண்டு கோடா கோடி கடலும், ஒன்று - (தீ நற்காலத்துக்கு) ஒரு கோடா கோடி கடலும், நாலு காலங்கள் - இப்படி நாலு காலங்களிலே, ஆம் - ஆகும், ஈற்றூழியில் - தீ நற்காலத்தின் கடைசிக் கடற்காலத்தில், ஆண்டு நாற்பத்தீராயிரம் - நாற்பத்தீராயிரம் வருஷங்கள், மேலவையிரண்டிற்கும் - முன் சொல்லாத தீக்காலம் தித்தீக்காலமாகிய இரண்டிற்கும், விதிக்கப்பட்ட - இருபத்தோராயிரம் இருபத்தோராயிரம் வருஷங்களாக சொல்லப்பட்டனவாம், எ - று. (கஅரு)

1233. கருமமும் போகமு மிருமை யுமுடன்
மரியமுன் னிலங்களுட் பாரத ரேவத
மிருமைய முதல்முக் காலம் போகத்தின்
மருவிய கருமத்தை மற்றை மூன்றுமே.

(இ - ள்) முன்னிலங்களுள் - முன்னாலே சொல்லப்பட்ட அந்த ஏழு நாடுகளினுள்ளே, பரதம் - பரத க்ஷேத்திரமும், ரேவதம் - ஐராவத க்ஷேத்திரமும், கருமம் - கரும பூமியாகவும், போகமும் - போக பூமியாகவும், இருமையும் - இந்த இரண்டையும், உடன் - ஒரு தன்மையாக, மரிய - சேர்ந்திராநின்றன, இருமைய - இந்த இரண்டில், முதல் முக்காலம் - முதலிலே சொல்லப்பட்ட (நன்னற்காலம் நற்காலம் நற்றீக்காலமாகிய இந்த) மூன்று காலங்களும், போகத்தின் மருவிய - போக பூமியைச் சேர்ந்திராநின்றன, மற்றை மூன்றும் - (தீநற்காலம் தீக்காலம் தீத்தீக்காலமாகிய இந்த) மூன்று காலங்களும், கருமத்தை மருவிய - கரும பூமியைச் சேர்ந்திராநின்றன, எ - று.

'மருவிய' என்பது இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. (கஅசு)

1234. நன்மையுட் டீமையுட் டீமை நன்மையுட்
பன்னரும் பிரமரும் பரம தீர்த்தரும்
மன்னரும் பலவரும் வாசு தேவருந்
தன்னுரு பகைவருஞ் சாமர் தாமுமாம்.

(இ - ள்) நன்மையுட்டீமையுள் - அவஸர்ப்பிணியின் மூன்றாங்காலமாகிய நற்றீக்காலத்தினுடைய அந்தியத்திலேயும், தீமை நன்மையுள் - நாலாங்காலமாகிய தீ நற்காலத்திலும், பன்னரும் - சொல்வதற்கரிய, பிரமரும்-பிரம்மாக்களும், பரம - உத்கிருஷ்டமாகிய குணமுடைய, தீர்த்தரும் - தீர்த்தங்கர பரம தேவர்களும், மன்னரும் - சக்ரவர்த்திகளும், பலவரும் - பலதேவர்களும், வாசுதேவரும் - வாஸு

தேவர்களும், தன் - இவ்வினத்தன்னிலே, உறு-பொருந்திய, பகைவரும் - பகைஞரும் (அதாவது: பிரதி வாஸுதேவர்களும்), சாமர்தாமும் - இன்னும் அனேகமாகிய சாமதேகதாரிகளும், ஆம் - உற்பத்தியாம், எ - று. (கஅஎ)

1235. உத்தர தெக்கண குரவ முத்தமம்
மத்திம மரிவரு டம்மி ரம்மிய
மத்தக மைவத மைரண்ணி யம்மிவை
நித்தமாய்ப் போகங்க ணின்ற பூமியே.

(இ - ள்) உத்தரகுரவம் - உத்தரகுரு க்ஷேத்திரமும், தெக்கணகுரவம் - தக்ஷிணகுரு க்ஷேத்திரமும், உத்தமம் - உத்தமபோக பூமியாகவும், அரிவருடம் - ஹரிவருஷ க்ஷேத்திரமும், இரம்மியம் - ரம்மியக க்ஷேத்திரமும், மத்திமம் - மத்திமபோக பூமியாகவும், ஐவதம் - ஹைமவத க்ஷேத்திரமும், ஐரண்ணியம் - ஹைரண்ணியவத க்ஷேத்திரமும், அத்தகம் - ஜகன்னியபோக பூமியாகவும், இவை - இந்த க்ஷேத்திரங்கள், நித்தமாய் - நித்தியங்களாய், போகங்கள் - போகங்களுடனே கூடி, நின்ற-நிலைபெற்றிராநின்ற, பூமி - போக பூமிகளாகும், எ - று.

1236. மூன்றிரண் டொருபல்ல முறையு ளாயுக
மான்றவில் லாயிர மாறு நாலிரண்
டூன்றிய வோக்கமூன் றிரண்டோர் நாள்விடா
தோன்றிய பசிகெட வமுத முண்பரே.

(இ - ள்) மூன்று பல்லம் - (உத்தமபோக பூமியிலிராநின்ற மனுஷ்யர்களுக்கு) மூன்று பல்லமும், இரண்டு - (மத்திமபோக பூமியிலிராநின்ற மனுஷ்யர்களுக்கு) இரண்டு பல்லமும், ஒரு பல்லம் - (ஜகன்னிய போகபூமி மனுஷ்யர்களுக்கு) ஒரு பல்லமும், முறை - கிரமமாக, ஆயுகம் - ஆயுஷ்யங்கள், உள - உண்டாகும், ஆன்ற - பெரிதாகிய, வில் - விற்கள், ஆயிரமாறு - (உத்தமபோக பூமி மனுஷ்யர்களுக்கு) ஆறாயிரமும், நாலு-(மத்திமபோக பூமி மனுஷ்யர்களுக்கு) நாலாயிரமும், இரண்டு - (ஜகன்னிய போகபூமி மனுஷ்யர்களுக்கு) இரண்டாயிரமும், ஊன்றிய - உண்டாகப்பட்ட, ஓக்கம் - உன்னதங்களாகும், மூன்று நாள் விடா - (உத்தமபோக பூமியிலிராநின்ற மனுஷ்யர்கள்) மூன்று நாளிடைவிட்டும், இரண்டு - (மத்திமபோக பூமி மனுஷ்யர்கள்) இரண்டு நாள் இடைவிட்டும், ஓர் நாள் விடா - (ஜகன்னிய போகபூமி மனுஷ்யர்கள்) ஒரு நாள் இடைவிட்டும், தோன்றிய - தங்களுக்குண்டாகிய, பசி - பசியானது, கெட - நீங்கும்படியாக, அமுதம் - அமிர்தத்தை, உண்பர் - பொசிப்பார்கள், எ - று. (கஅங)

1237 உரைத்தமுக் காலமூன் றுதி யுள்ளுமாம்
நிரைத்தவைஞ் ஞாறுவிற் புவ்வ கோடியு

மரத்தியே ழிரண்டுநூற் றிருபத் தைம்பது
முரைத்திலா மூன்றிலா திக்கு மோக்கநாள்.

(இ - ள்) உரைத்த - முதலிலே சொல்லப்பட்ட, முக்காலம் - (நன்னற் காலம், நற்காலம், நற்றீக்காலமாகிய இந்த) மூன்று காலங்களினுடைய, ஆதி - முதலிலேயுள்ள குணங்கள், மூன்றுள்ளும் - மூன்று போகபூமியுள்ளும், ஆம் - ஆகும், (அதாவது : மூன்று காலங்களின் ஆதியிலுள்ள மனிதரின் உன்னதமும், ஆயுஷ்யமும் உத்தமம் மத்திம ஜகன்னிய போக பூமியிலுள்ளவர்களின் உன்னதம் ஆயுஷ்யத்திற்கு முறையே சமானமாகும்), நிரைத்த-வரிசைபெற்ற, ஐந்நூறு வில்- ஐந்நூறு வில்லுன்னதமும், புவ்வகோடியும்-பூர்வகோடியாயுஷ்யமும், அரத்தியேழு- ஏழு முழமும், நூற்றிருபது-நூற்றிருபதுவருஷமும், இரண்டு-இரண்டு முழமும், ஐம்பதும்-ஐம்பது வருஷமும், உரைத்திலா - முன் சொல்லாத, மூன்றில்-(தீநற் காலம், தீக்காலம், தீத்தீக்காலம் இந்த) மூன்று காலங்களினுடைய, ஆதிக்கும்-முத லுக்கும், (முதலிலுள்ள மனிதர்களின்), ஓக்கம் - உன்னதமும், நாள் - ஆயுஷ்யமும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (கஉ0)

1238 கருமத்த கச்சைநற் சுகச்சை காமிக
மருவிய மாகச்சை கச்ச காவதி
யருமையி லாவதை யிலங்க லாவதை
பொருவிலா பொக்கலே பொக்க லாவதி.

(இ - ள்) கருமத்த - நித்திய கர்மபூமியைச் சேர்ந்திராநின்றவை, கச்சை- கச்சாவும், நல் - நன்மையாகிய, சுகச்சை - சுகச்சாவும், காமிகம் - அழகை, மரு விய - சேர்ந்திராநின்ற, மாகச்சை - மஹாகச்சாவும், கச்சகாவதி - கச்சகாவதியும், அருமையில் - (நற்குணம் பொருள்கள் முதலியவைகளால்) அருமையில்லாத (அதாவது : குண ஐஸ்வரியங்களால் மிகுந்த), ஆவதை - ஆவர்த்தாவும், இலங் கலாவதை - லாங்கலாவர்த்தாவும், பொருவிலா - உபமையில்லாத, பொக்கலே - புஷ்கலாவும், பொக்கலாவதி - புஷ்கலாவதியுமாகும், எ - று. (கஉக)

1239. மன்னு தென்கரை வச்சைநற் சுவச்சைமா
துன்னுமா வச்சையே வச்ச காவதி
சொன்னநல் லிரமையே சுரமை தோமிலா
மன்னர்மன் ரமணிய மங்க லாவதி.

(இ - ள்) தென்கரை - (சீதா நதியினுடைய) தென்கரையில், மன்னும் - சேர்ந்திராநின்ற, வச்சை - வஸ்ஸாவும், நல் - நன்மையாகிய, சுவச்சை - ஸுவஸ் ஸாவும், மா - பெருமையை, துன்னும் - சேர்ந்திராநின்ற, மாவச்சை - மஹாவஸ் ஸாவும், வச்சகாவதி - வஸ்ஸகாவதியும், சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, நல் - நன்

மைகளையுடைய, இரமை - ரம்மியாவும், சுரமை - ஸுரம்மியாவும், தோமிலா - குற்றமில்லாத, மன்னர் - ராஜாக்களினலே, மன் - சேர்ந்திராகின்ற, ரமணியம் - ரமணீயாவும், மங்கலாவதி - மங்கலாவதியுமாகும், எ - று.

ஏகாரங்கள் எண்ணுப் பொருளன. (கக உ)

1240. பரவரும் பதுமைநற் பதுமை மாபதம்
மருவுமப் பதுமையே பதும காவதி
திரிவினற் சங்கையே நளினை சீதுதைக்
கரையதென் குமுதையே சரிதை காண்வரில்.

(இ - ள்) காண்வரில் - பார்க்குமிடத்தில், சீதுதை - சீதோதாநதியினுடைய, கரையதென் - தென்கரையில் உள்ளவை, பரவரும் - சொல்லுதற்கரிய, பதுமை - பத்மாவும், நற்பதுமை - ஸுபத்மாவும், மாபதம் - மஹாவென்னும் பதத்தை, மருவும் - சேர்ந்திராநின்ற, அப்பதுமை - அந்தப் பதுமையும் (அதாவது : மஹா பத்மாவும்), பதுமகாவதி - பத்மகாவதியும், திரிவில் - கெடுதவில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, சங்கை - சங்காவும், நளினை - நளினவும், குமுதை - குமுதாவும், சரிதை - ஸரிதாவுமாகும், எ - று. (ககங)

1241 வடதடத் தின்வப்பை நல்ல வப்பையு
மிடரிலா மாவப்பை வப்ப காவதி
சுடருடைக் கந்தையே சுகந்தை தோமிலாக்
கடலுடைக் கந்திலை கந்த மாலினி.

(இ - ள்) வடதடத்தின் - ஸீதோதா நதியினுடைய வடகரையில், வப்பை - வப்ராவும், நல்ல வப்பையும் - ஸுவப்ராவும், இடரிலா - துன்பமில்லாத - மாவப்பை - மஹாவப்ராவும், வப்பகாவதி - வப்ரகாவதியும், சுடருடை - பிரகாசம் பொருந்திய, கந்தை - கந்தாவும், சுகந்தை - ஸுகந்தாவும், தோமிலா - குற்றமில்லாத, கடல்-ஸமுத்திரத்தை, உடை - உடைத்தாகிய, கந்திலை - கந்திலாவும், கந்தமாலினி - கந்தமாலினியுமாகும், எ - று. (ககச)

வேறு.

1242. நாலுமுன் னதியினும் நாலுநால் வரையினும்
நாலுநா லிரட்டியாய் விதேகநாடு நின்றவே.

(இ - ள்) நாலுமுன்னதியினும் - நால்மூன்று பன்னிரண்டாகிய விபங்க நதிகளாலும், நாலுநால் வரையினும் - நால்நான்கு பதினாறகிய வக்ஷாரபர்வதங்

களாலும், நாலு நாவிரட்டியாய் - நாலை நான்குதரம் இரட்டித்ததாகிய முப்பத்திரண்டாகிய, விதேகநாடு - விதேகநாடுகள், நின்ற - இராநின்றன, எ - று. (ககூரு)

1243. சீதையின் வடகரை யாதியாய் வலம்முறை
யோதியவந் நாடுகள் நீதியோடு நின்றவே.

(இ - ள்) ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, அந்நாடுகள் - அந்தக் கச்சா முதலாகிய முப்பத்திரண்டு நாடுகளும், சீதையின் - ஸீதாநதியினுடைய, வடகரை - வடகரையினின்றும், ஆதியாய் - முதலாகி, வலம்முறை - பிரதக்ஷிணமாக, நீதியோடு - வரிசையோடு, நின்ற - இராநின்றன, எ - று. (ககூசு)

1244. சொல்லியவந் நாடுகள் வெள்ளியம் மலையினுஞ்
சுல்லையா றிரண்டினும் நல்லகண்ட மாறுமாம்.

(இ - ள்) சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட, அந்நாடுகள் - அந்தக் கச்சா முதலிய முப்பத்திரண்டு நாடுகளும், வெள்ளியம்மலையினும் - ஒவ்வொரு விஜயார்த்த பர்வதத்தினுலும், சுல்லையாறிரண்டினும் - இரண்டு க்ஷுல்லக நதிகளினுலும், நல்ல - நன்மையாகிய, கண்டம் ஆறுமாம் - (ஒவ்வொரு நாடுகளில்) ஆறு கண்டங்களாகும், எ - று. (ககூஎ)

1245. செவ்விலைந்து நூறுயர்ந்து புவ்வகோடி யாயுக
மிவ்வகைய நாட்டுளென்றும் வெவ்வினைக டீர்ப்பரே.

(இ - ள்) இவ்வகைய - இந்தப் பிரகாரமாகிய, நாட்டுள் - இந்த முப்பத்திரண்டு நாடுகளிலேயும், (இராநின்ற மனுஷ்யர்கள்), செவ் - செவ்விதாகிய, வில் - வில்லுகள், ஐந்துநூறுயர்ந்து - ஐந்நூறுன்னதமுடையவர்களாகி, புவ்வகோடியாயுகம் - பூர்வகோடி ஆயுஷ்யத்தில், என்றும் - (காலவேறுபாடில்லாமல்) எப்பொழுதும், வெவ்வினைகள் - கர்மங்களை, தீர்ப்பர் - கெடுத்து முக்தியையும் அடைவார்கள், எ - று. (ககூஅ)

1246. சுல்லைமேரு நான்குடைய நல்லநாடு நான்கினு
மில்லைவேறு பாடிவட் சொன்னசொன்ன யாவையும்.

(இ - ள்) சுல்லைமேரு - க்ஷுல்லக மஹாமேரு, நான்குடைய - நாலையுடைத்தாகிய, நல்ல - நன்மையாகிய, நாடு நான்கினும் - (தாதகீஷண்டம் புஷ்கரார்த்தங்களி லிராநின்ற) நாலு விதேக க்ஷேத்திரங்களிலும், இவண் - இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில், சொன்ன சொன்ன - சொல்லப்பட்ட சொல்லப்பட்ட, யாவையும் - சமஸ்தங்களும், இல்லை வேறுபாடு - வேறுபாடில்லாமல் சமானமாயிராநின்றன, எ - று. (ககூகூ)

1247. ஒன்றிறென் றிரட்டியாய்ச் சென்றதீபஞ் சாகரம்
மன்றன மலைப்புறத்து நின்றவா றியம்புவாம்.

(இ - ள்) ஒன்றிறென் றிரட்டியாய் - ஒன்றுக்கொன்று இரட்டித்த இரட்டித்த விஸ்தீர்ணமுடையனவாகி, சென்ற - ஒன்றையொன்று சூழ்ந்து அடைந்திராநின்ற, தீபம் - அஸங்கியாதத்வீபங்களும், சாகரம் - அஸங்கியாத ஸமுத்திரங்களும், மன்றனமலை - மானுஷோத்தர பர்வதத்தின், புறத்து - பாஹ்யத்திலே, நின்றவாறு - இராநின்ற விதத்தை, இயம்புவாம் - இனிச் சொல்லுவோம், எ-று.

1248. இருபத்தைந்து கோடாகோடி யாமுத்தார பல்லங்கட்
குரியரோம மெண்ணவாந் தெரியுந்தீபஞ் சாகரம்.

(இ - ள்) தெரியும் - விளங்குகின்ற, தீபம் - அஸங்கியாதத்வீபங்களும், சாகரம் - அஸங்கியாத சமுத்திரங்களும், (எவ்வளவென்று கேட்டால்), இருபத்தைந்து கோடா கோடியாம் - இருபத்தைந்து கோடா கோடியாகிய, உத்தார பல்லங்கட்கு - உத்தார பல்லங்களுக்கு, உரிய - உரித்தாகிய, ரோமம் - மயிர்களின், எண்ணவாம் - எண்ணிக்கையையுடையனவாம், எ - று. (௨௦௧)

1249. உவரிதண்ணீர் தேன்சுரைத் திவருபாநெ யிக்குவின்
சுவையநீரின் வாரிக ளவையுமேழ தாகுமே.

(இ - ள்) உவரி - உப்புஜலத்தையுடைய ஸமுத்திரமும், தண்ணீர் - சுத்த ஜலத்தையுடைய ஸமுத்திரமும், தேன் - மதுபோல ஜலத்தையுடைய ஸமுத்திரமும், சுரைத்து-கள்ளுப்போன்ற ஜலமுள்ள ஸமுத்திரமும், இவரு-விரும்புகின்ற, பால் - பால் ஸமுத்திரமும், நெய் - நெய் ஸமுத்திரமும், இக்கு - இட்சுரஸஸமுத்திரமும், (ஆகிய) ஏழது - ஏழும், ஆகும் - ஏழுவிதமாகிய ஜலஸ்வாதுக்களையுடைய ஸமுத்திரங்களாகும், வாரிகளவையும் - மற்ற அஸங்கியாத ஸமுத்திரங்களெல்லாம், நீரின் இன்சுவைய - இட்சுரஸமாகிற ஜலஸ்வாதுவையுடைய ஸமுத்திரங்களாகும், எ - று. (௨௦௨)

1250. சாகரஞ் சலசரங்கட் காகரங்க ளல்லவாம்
நாகமாதி பாதநால் போகபூமி தீவெலாம்.

(இ - ள்) சாகரம் - அஸங்கியாத ஸமுத்திரங்களும், சலசரங்கட்கு - ஜலசர ஜீவன்களுக்கு, ஆகரங்கள் - இருப்பிடங்கள், அல்லவாம் - அல்லாதனவாகும், தீவெலாம் - அஸங்கியாதத்வீபமெல்லாம், நாகமாதி - யானை முதலாகிய, பாதநால் - சதுஷ்பாதங்களையுடைய ஜீவன்களிருக்கும்படியான, போகபூமி - திரியக் போக பூமிகளாகும், எ - று. (௨௦௩)

1251. முடிந்ததீபம் சாகரத் தடைந்தவை விலங்குமிவ்
விடங்களெண் ணிறந்தன முடிந்திடா வுரைக்கவே.

(இ - ள்) முடிந்த - அந்தியத்திலிராநின்ற, தீபம் - ஸ்வயம்புரமணார்த்த த்வீபத்திலும், சாகரத்து - ஸ்வயம்புரமண ஸமுத்திரத்திலும், இவ்விடங்கள் - இந்த இரண்டரை த்வீபம் இரண்டு ஸமுத்திரங்களிலும், அடைந்தவை - சேர்ந்திராநின்றவைகளாகிய, விலங்கும் - த்வீந்திரிய திரீந்திரிய சதுரிந்திரியமாகிய விகலேந்திரிய விலங்குகளும் பஞ்சேந்திரிய விலங்குகளும், எண்ணிறந்தன - கணக்கு மீறினவையாயிராநின்றன, உரைக்க - அவை இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுச் சொல்வதற்கு, முடிந்திடா - முடியா, எ - று. (௨0௪)

வேறு.

1252. ஏழு சாகரத் தீவத்தி னெட்டதாய்ச்
சூழ்கி டந்தநந் தீச்சுர தீவதி
னூழி யூழிவா னோர்வந் திறைவனைத்
தாழு மற்றதன் பெற்றியைச் சாற்றுவாம்.

(இ - ள்) ஏழுசாகரத்தீவத்தின் - ஜம்பூத்வீப முதல் ஏழுத்வீபங்களினின்றும் மஹாலவண ஸமுத்திரம் முதல் ஏழு சமுத்திரங்களினின்றும், (தாண்டி), எட்டதாய்-எட்டாவது த்வீபமாகி, சூழ்கிடந்த - ஏழு த்வீபங்களையும் ஏழு ஸமுத்திரங்களையுஞ் சூழ்ந்து வளையாக்கிருதமாய் இராநின்ற, நந்தீச்சுரத்தீவதில் - நந்தீசுவரத்வீபத்தில், ஊழி ஊழி - அனாதி காலமாக முறைமையால், வானோர் - சதுர்ணிகாயாமரர்கள், வந்து - அந்தத்வீபத்திலுள்ள அக்கிருத்திமசைத்யாலயங்களிற் சேர்ந்து, இறைவனை - ஜினேந்திரப்பிரதிமைகளை, தாழும் - வணங்கி பூஜிக்கின்ற, அதன் - அந்த நந்தீஸ்வரத்வீபத்தின், பெற்றியை - பெருமையை, சாற்றுவாம் - இனிச் சொல்லுவோம், எ - று. (௨0௫)

வேறு.

1253. அறுபத்து மூன்றினோ டாய நூற்றினா
லெறியப்பட் டிருந்தன கோடி யோசனை
செறிவுற்ற விலக்கமெண் பத்து நான்கொடு
மறுவற்ற தீவத்துள் ளகல மாகுமே.

(இ - ள்) அறுபத்து மூன்றினோடு - அறுபத்து மூன்றோடு, ஆய-கூட்டப்பட்ட, நூற்றினால் - நூற்றினாலே (அதாவது: நூற்றியறுபத்து மூன்றினாலே), எறியப்பட்டிருந்தன - பெருக்கப்பட்டிருந்தனவாகிய, கோடி - நூற்றியறுபத்து

மூன்று கோடியோடு, செறிவுற்ற - சேர்க்கப்பட்ட, இலக்கமெண்பத்து நான் கொடு - எண்பத்து நாலு லட்சத்தோடாகிய, ஓசனை - நூற்றறுபத்து மூன்று கோடியே யெண்பத்து நாலு லட்சம் யோஜனைகள், மறுவற்ற - குற்றமற்ற, தீவத்து - அந்த நந்தீஸ்வர த்வீபத்தின், உள் - உள்ளேயாகிய, அகலம் - அகல மாக, ஆகும் - ஆகாநின்றது, எ - று. (உ௦௬)

1254. நிலங்கள்பொன் மணிகளா னிறைந்தி ருந்தன
விலங்கலுங் கயங்களும் வீத ராகரைப்
புலங்களால் வெல்வன போக பூமியோ
டிலங்குவா னவரிடந் தன்னை யேசுமே.

(இ - ள்) நிலங்கள் - அந்த நந்தீசுவர த்வீபத்தின் பூமிகள், பொன் - ஸ்வர்ணங்களினாலும், மணிகளால் - இரத்தினங்களினாலும், நிறைந்திருந்தன - நிறைவு பெற்றிராநின்றன, விலங்கலும் - அதிலிருக்கும் பர்வதங்களும், கயங்களும் - தடாகங்களும், வீதராகரை - ஆசையற்றவர்களேயும், புலங்களால் - விஷயங்களால், வெல்வன - ஜெயிக்கப்பட்டன போன்று மிகுதியும் அழகுடையன வாயிராநின்றன, (இப்படிப்பட்ட அழகுடையதாகையால் அந்தத்வீபமானது), போக பூமியோடு - போக பூமியோடும், (அதுவல்லாமலும்), இலங்கும் - விளங்கா நின்ற, வானவரிடந் தன்னை - தேவருலகத்தினையும், ஏசும் - இகழ்ச்சி பண் ணும், எ - று. (உ௦எ)

1255. கண்ணையும் மனத்தையுங் கவர்ந்து கொள்வன
வண்ணமே கலையினர் வடிவு போலவே
விண்ணவர்க் கிறைவரும் விடாத வேட்கைய
வெண்ணிலா விடங்களா லியன்றி ருந்ததே.

(இ - ள்) கண்ணையும் - பார்க்கின்றவர்களுடைய நேத்திரங்களையும், மனத்தையும் - இருதயத்தையும், கவர்ந்துகொள்வன - கிரஹித்துக்கொள்வனவாகி, வண்ணம் - வர்ணம் பொருந்திய, மேகலையினர் - மேகலாபாணத்தையுடைய ஸ்திரீ மார்களுடைய, வடிவுபோலவே - ரூபத்தைப் போலவே, விண்ணவர்க்கிறைவரும் - தேவேந்திரர்களும், விடாத - நீங்காத, வேட்கைய - ஆசையையுடையவைகளாய், எண்ணிலா - அஸங்கியாதமாகிய, இடங்களால் - லாவண்யமுடைய ஸ்தானங் களால், இயன்று - இசைந்து, இருந்தது - இராநின்றது, எ - று. (உ௦அ)

1256. இலதைவல் லிகண்மணி யாலி யன்றுதன்
சலதிசூழ் போயது தரணி மூன்றுடை
யுலகினுக் கிறைவனு லயங்க ளாலிம்மூ
வுலகினுக் கிறைமைகொண் டோங்கு கின்றதே.

(இ - ள்) (இன்னும் இத்தீவானது), இலதை - இலைக்கொடிகளும், வல்லிகள் - கோல்கொடிகள் முதலாகிய கொடிகளும், மணியாலியன்று - (அலங்கிருதமாகும்படி) இரத்தினங்களால் அமைந்ததாகி, தன் சலதி - தன்னுடைய நந்தீச்சுவர சமுத்திரமானது, சூழ் போயது - தன்னைச் சூழ்ந்திராநின்றதாகி, தாரணி மூன்றுடை - அதோ மத்திம ஊர்த்துவபேதத்தால் மூன்று பிரகாரமான தாரணியை உடைய, உலகினுக்கு - இந்த லோகத்துக்கு, இறைவன் - நாதனாகிய அருகபரமனுடைய, ஆலயங்களால் - கோயில்களினால், இம்மூவுலகினுக்கு - இந்த மூன்று லோகத்துக்கும், இறைமை கொண்டு - மேலான தன்மையைக் கொண்டு, ஓங்குகின்றது - உயர்வடைந்திராநின்றது, எ - று. (௨0௯)

1257. பண்சிறைக் கிடந்தசொற் பாவை மாருடன்
விண்சிறைக் களமென விட்டு வீரனை
வண்சிறப் போடுவந் தடைந்த வானவர்
கண்சிறைப் படுவது காமர் பூமியால்.

(இ - ள்) பண் - கீதமானது, சிறைகிடந்த - தங்குதல் கொண்டிராநின்ற, சொல் - வசனத்தையுடைய, பாவைமாருடன் - சித்திரப்பாவைக்குச் சமானமாகிய தேவஸ்த்ரீகளுடன், (கூடிக்கொண்டு), விண் - தேவலோகமானது, சிறைக்களமென - சிறைச்சாலைக்குச் சமமாகுமென்று, விட்டு - அத்தேவலோகத்தை விட்டு, வண் - வளப்பம் பொருந்திய, சிறப்போடும் - பூஜாத்திரவியாதி சிறப்புகளோடு, வந்து - அங்கேவந்து, வீரனை - அங்குள்ள கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற ஜினேந்திரப் பிரதிமையை (பூஜிக்கும்படியாக), அடைந்த - சேர்ந்த, வானவர் - சதுர்ணிகாயாமரர்களின், கண் - கண்கள், காமர் - அழகிய, பூமியால் - அப்பூமியால், சிறைப்படுவது - தங்குதல் கொள்ளப்படுவதாகும், எ - று. (௨௧0)

1258. அஞ்சன மலைகணான் காகு மாங்கதன்
மஞ்சிலா மாதிசை நடுவ ணின்றன
வஞ்சன மூலமா யகன்று யர்ந்தன
வெஞ்சிலா யிரம்புகை நான்கொ டெண்பதே.

(இ - ள்) மஞ்சிலா - குற்றமில்லாத, ஆங்கதன் - அங்கு அந்த நந்தீசுவரத்வீபத்தினுடைய, மா - பெருமை பொருந்திய, திசை - மகாதிக்கு பூமிகளில், நடுவண் - மத்தியிலே, நின்றன - நின்றனவாகிய, அஞ்சனமலைகள் - அஞ்சனமென்னும் பெயரை யுடைய பர்வதங்கள், நான்காகும் - (கிழக்கில் ஒன்று தெற்கில் ஒன்று மேற்கில் ஒன்று வடக்கில் ஒன்று ஆக) நாலு பர்வதங்களாகும், எஞ்சவில் - குறைவில்லாத, அஞ்சனம் - அந்த அஞ்சன பர்வதங்கள், ஆயிரம் புகை நால்கோடெண்பது - எண்பத்து நாலாயிரம் யோஜனைகள், மூலமாயகன்று -

அடியாய்விசாலித்து, உயர்ந்தன - எண்பத்துநாலாயிரம் யோஜனை யுயர்ந்திராநின்றன, எ - று. (உகக)

1259. மற்றிந்த மலையின்மா திக்கின் வாவிகள்
பெற்றியாற் கிடந்தன பெரிய சாலவு
முற்றுநீர் சூழ்தலாற் றதிமு கங்களென்
றற்றபேர் மலைகளத் தடத்தி னுள்ளவே.

(இ - ள்) மற்று - பின்னையும், இந்த - இப்போது சொல்லப்பட்ட இந்த, மலையின் - ஒவ்வொரு அஞ்சன பர்வதங்களினுடைய, மாதிக்கில் - (கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கென்னும்) நாலு திக்குகளிலும், சாலவும் பெரிய - மிகவும் பெரியனவாகிய, வாவிகள் - தடாகங்கள், பெற்றியால் - உயர்ந்த தன்மையோடு, கிடந்தன - இராநின்றன, அத்தடத்தின் - அந்தத் தடாகங்களின் மத்தியில், முற்றும் - எப்பக்கங்களிலும், நீர் சூழ்தலால் - ஜலஞ் சூழ்ந்திருப்பதால், ததிமுகங்களென்று - ததிமுகங்களென்று, பேர்உற்ற - பெயரையுடைய, மலைகள் - பர்வதங்கள், உள்ள - இராநின்றன, எ - று. (உகஉ)

1260. ஆயிரம் புகைபத்தை யகன்று யர்ந்தன
வாய்மையா னீரின்மேல் வரைகள் வாவியின்
சூழுந்தான் கிடந்தநால் வனங்க டம்பெய
ரேழிலைச் சண்பகந் தேமாவ சோகமே.

(இ - ள்) நீரின்மேல் - (அத்தடாக மத்தியில்) ஜலத்தின் மேல், வாய்மையால் - வாய்த்த தன்மையினால், வரைகள் - (இராநின்ற) ததிமுக பர்வதங்களானவை, ஆயிரம் புகைபத்தை - பதினாயிரம் யோஜனைகள், அகன்று - அகலமுடையனவாகி, உயர்ந்தன - அவ்வளவு உயரத்தையும் உடையனவாகும், வாவியின் - அத்தடாகங்களை, சூழுந்தான் கிடந்த - நாலுதிக்கிலும் சூழ்ந்திராநின்ற, நால்வனங்கள் - நாலு வனங்களாகும், தம் பெயர் - அவ்வனங்களின் பெயர், ஏழிலை - ஏழிலைம் பாலைவனமும், சண்பகம் - சண்பகவனமும், தேமா - மாவனமும், அசோகமே - அசோகவனமுமாகும், எ - று. (உகங)

1261. வனத்திடைப் புறம்படி வாவி கோணத்தின்
மனத்தினுக் கிரதிசெய் மலைக ணின்றன
தனக்குயர் வகலமா யிரங்க ளோசனை
யெனைப்பல விடங்களா ரதி செய்யுமே.

(இ - ள்) வனத்திடை - அந்த வனங்களின், புறம்படி - பாஹ்யபூமியில் (அதாவது ; வெளியில்), வாவி - ஒவ்வொரு தடாகங்களினுடையவும், கோணத்

தின் - வெளி மூலைகளிரண்டிலும், மனத்தினுக்கு - பார்க்கின்றவர்களுடைய மனதிற்கு, இரதிசெய் - ரதியைச் செய்யும்படியான, மலைகள் - ரதிகரபர்வதங்கள், நின்றன - நிலைபெற்றுள்ளன (அதாவது: ஒவ்வொரு தடாகத்தின் வனங்களின் பாஹ்ய மூலைகளில் ஒவ்வொன்றாக இரண்டு மூலைக்கும் இரண்டு பர்வதமாய் . நாலுபக்கங்களிலும் உள்ள தடாகங்களுக்கும் அமைந்திருந்தன, தனக்கு - அந்த ரதிகரபர்வதம் ஒவ்வொன்றிற்கு, உயர்வு - உன்னதமும், அகலங்கள் - அகலமும், ஆயிரங்களோசனை - ஆயிரம் ஆயிரம் யோஜனைகளாகும், எனை பல விடங்களால் - (அந்த நந்தீசுவரத்வீபம்) இன்னும் பல விடங்களின் அழகுகளாலும், இரதி செய்யும் - பார்க்கின்றவர்களுக்கு ஆஹ்லாதத்தைப் பண்ணும், எ - று.

'ஏனை' என்பது, 'எனை' எனக் குறுகி வந்தது. (உகசு)

1262. மலைநல மணிபொனின் மயம தாகிய
பலவடி வுடையன பரமன் கோயில்க
ணிலவிய மகுடமா யிலங்கும் பாரிலும்
மலையிதும் மாயிரம் புகைக ளாழ்ந்தவே.

(இ - ள்) மலை - (அந்த நந்தீசுவரத்வீபத்திலுள்ள, அஞ்சன, ததிமுக, ரதிகரமென்னும்) பர்வதங்களின் மேல், நல - நன்மையாகிய, மணிமயம் - இரத்தின மயங்களும், பொனின்மயமதாகிய - சுவர்ண மயங்களுமாகிய, பல - பலவாகிய, வடிவுடையன - இலக்ஷண ரூபங்களையுடையனவாகிய, பரமன் - ஜினேந்திரனாகிய அருக பரமனுடைய, கோயில்கள் - ஸ்ரீசைத்யாலயங்கள், நிலவிய - பிரகாசிக்கப்பட்ட, மகுடமாயிலங்கும் - கிரீடம்போல விளங்கும், மலையிதும் - இப்பர்வதங்களெல்லாம், பாரிலும் - பூமியிலும், ஆயிரம் புகைகள் - ஆயிரம் யோஜனைகள், ஆழ்ந்த - ஆழ்ந்திராநின்றன, எ - று. (உகரு)

1263. வனங்களுந் தடங்களும் மலையின் மாமணித்
தலங்கண்மே னின்றன தமனி யத்தியன்
றிலங்குதோ ரணமுடை வேதி சூழ்ந்துநல்
லலங்கலார்ந் தருமணி யாலி யன்றவே.

(இ - ள்) வனங்களும் - அந்தநந்தீசுவர த்வீபத்திலிராநின்ற வனங்களும், தடங்களும் - தடாகங்களும், மலை - பர்வதங்களும், இன் - இனிமையாகிய, மா - பெருமை பொருந்திய, மணி - இரத்தினத்தினாலாகிய, தலங்கண் மேல் - பூமியின் மேலே, நின்றன - இராநின்றன, (ஆலயங்கள்), தமனியத்தியன்று - ஸ்வர்ணத்தினால் செய்யப்பட்டு, இலங்கும் - பிரகாசியாநின்ற, தோரணம் - தோரணங்களை, உடை - உடையதாகிய, (வழிகளையுடைய), வேதி சூழ்ந்து - மதில்களினால் சூழப்பட்டு, நல் - நன்மையாகிய, அலங்கலார்ந்து - மாலைகளினால் நிறைந்து, அரும் - அரிதாகிய, மணியால் - இரத்தினங்களினால், இயன்ற - அமைந்திராநின்றன, எ - று.

1264. மஞ்சன வஞ்சன மலையு நான்குள
வெஞ்சிடாத் ததிமுகத் தீரெட் டாகுமே
வஞ்சிபோ லிரதி கரத்தெண் ணன்குள
மஞ்சிலா தனநல வாமன் கோயிலே.

(இ - ள்) மஞ்சன - மேகம்போல் கருப்பு நிறமுடைய, அஞ்சன மலையும் - அஞ்சன பர்வதங்களும், நான்கு - நாலு, உள - உண்டாயிராநின்றன, எஞ்சிடா - குறைவில்லாத, ததிமுகத்து - ததிமுக பர்வதங்களில், ஈரெட்டாகும் - பதினாறாகும், வஞ்சிபோல் - கொடி போலச் சுற்றியிராநின்ற, இரதிகரத்து - இரதிகர பர்வதங்களில், எண்ணன்கு-முப்பத்திரண்டாகும், (இந்தப் பர்வதங்களின் மேலே), மஞ்சிலாதன - குற்றமில்லாதனவாகிய, நல - நன்மையாகிய, வாமன் - ஜினேந்திரனுடைய, கோயில் - ஸ்ரீ சைத்யாலயங்களானவை, உள - உண்டா யிராநின்றன, எ - று. (உகஎ)

1265. ஆயத மைம்பதிற் றிரட்டி யோசனை
யாயதங் கால்குறைந் தல்ல தோக்கமா
மாயதந் தன்னரை யகல மாயின
வாயின்மூன் றுடையமுன் மண்டபங்களாம்.

(இ - ள்) ஆயதம் - (அந்த சைத்யாலயங்களின் சுற்றுமதிலுள்பட) நீளமானது, ஐம்பதிற்றிரட்டி யோசனை - நூறு யோஜனைகளாகும், ஓக்கம் - கோபுரசிகரத்தினேடுங்கூடிய உன்னதமானது, ஆயதம்-நீளமாகிய நூறு யோஜனையில், கால் குறைந்து - காலில் ஒன்று குறைந்து, அல்லது - மீந்ததாகிய எழுபத்தைந்து யோஜனை, ஆம் - ஆகும், அகலம் - அகலமானது, ஆயதந்தன்னரையாயின - நீளத்தில்பாதியாகிய ஐம்பது யோஜனைகளாகும், (இப்படி விஸ்திர்ணமாகி அளவையுடைய மதிலுக்குள்), வாயில் மூன்றுடைய-மூன்று வாசற்படிகளையுடையதாகிய, முன்மண்டபங்களாம் - (கிழக்குப் பார்த்ததாகிய) கந்தகுடி மண்டபங்களையுடைய பிரதம மண்டபங்கள் அல்லது பீடிகா மண்டபங்களாகும், எ - று. (உகஅ)

1266. மாலையுஞ் சாலங்கள் வாச மார்ந்தவுஞ்
சாலவுந் தாழ்ந்துள வாச லின்புடைப்
பாலிகை முதல்பரிச் சந்தங்க ணூற்றெட்டு
மாலேவேய்ந் தனபல மலிந்தி ருந்தவே.

(இ - ள்) வாசலின் - (அந்தக் கந்தகுடி மண்டபங்களின்) மூன்று வாசற்படிகளினுடையவும், புடை - இருபக்கங்களிலும், வாசமார்ந்த - வாஸனைகளால் நிறைந்திரா நின்றனவும், மாலையும் - மாலைகளும், சாலவும் - மிகவும், தாழ்ந்து -

தொங்கப்பட்டு, சாலங்கள் - சன்னல்கள், உள - உண்டாயிராநின்றன, (அவை யல்லாமலும் அம்மண்டபத்தைச் சூழ்ந்து), பாலிகை முதல் - பாலிகை முதலாகிய, நூற்றெட்டுப் பரிச்சந்தங்கள் - நூற்றெட்டு மங்கலக் கருவிகள், மாலை - ஒழுங்காக, வேய்ந்தன - அணியப்பட்டன, பல - இன்னும் அனேக உபகரணங்களும், மலிந்திருந்த - நிறைந்திராநின்றன, எ - று.

'ஆர்ந்தவும்' என்பதில், உம் - அசை. (௨௬௬)

1267. ஆலயத் தளவதா யமைந்து கோயின்முன்
பாலிருந் தனபல பல்ல வாதியா
மாடலும் பாடலு மமர்ந்து காண்பவ
ரூடுசென் றனவல வுழைக்க லத்தவே.

(இ - ள்) கோயில் - இந்த அக்கிருத்திம சைத்யாலயங்களின், முன்பால் - முன்னே கிழக்குப்பக்கத்தில், ஆலயத்து - கந்தகுடிகள் இராநின்ற ஆலயத்தினுடைய, அளவதாய் - பிரமாணமாகி, அமைந்து - பொருந்தி, பல - பலவாகிய, பல்லவாதியாம் - அரங்கங்கள் முதலானவைகளாம், (அவைகளில்), ஆடலும் - நர்த்தனங்களும், பாடலும் - ஸங்கீதங்களும் (இன்னும் அனேக வாத்தியங்களும்), அமர்ந்து - பொருந்தி, காண்பவர் - பார்க்கின்றவர்களும், ஊடுசென்றன - இவைகளையெல்லாந் தன்னுள்ளேயடைந்திரா நின்றனவாகிய, வல - பலம் பொருந்திய, உழைக்கலத்த - உழைக்கல மண்டபங்கள், இருந்தன - இராநின்றன, எ - று.

1268. இஞ்சிக ளம்பொனு லியன்ற கோபுர
முன்சொன வளவினுன் முடிந்த மாதிசை
யஞ்சொலார் முகமென விருந்த வத்தொடு
வஞ்சிமே கலையென வந்து சூழ்ந்ததே.

(இ - ள்) இஞ்சிகள் - அக்கோயிலின் சுற்றுமதில்களானவை, அம் - அழகிய, பொன்னுலியன்று - ஸ்வர்ணத்தினுல் அமைந்து, முன் - முன்னுலே, சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, அளவினுல் - அகல நீள வளவினுல், முடிந்த - முடிந்திராநின்றன, மாதிசை - (கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு என்னும்) மஹா திக்குகளில் மத்தியில், கோபுரம் - கோபுரங்களானவை, அம் - அழகிய, சொலார் - சொல்லையுடைய ஸ்த்ரீமார்களின், முகமென - முகம்போல (அழகாக), இருந்த - இராநின்றன, அத்தொடு - அந்த அமைப்போடு, (முன் சொன்னமதில்களின் வளைவானது), வஞ்சி - ஸ்த்ரீயினுடைய, மேகலையென - மேகலாபரணம் போல, வந்து - சுற்றி வந்து, சூழ்ந்தது - சூழ்ந்திராநின்றது, எ - று. (௨௬௭)

வேறு.

1269. உகப்புடை பெயர்ச்சி யீற்றி னும்முதல் மனித ரோக்கம்
யுகத்தினுக் கிறைவர் தோற்ற முள்ளிட மலாத தேசம்
சகத்தது வடிவு தீப சாகரந் தனதி டக்கை
நகத்தவர் நாகர் மக்கள் விலங்குறை ஞாலங் காட்டும்

(இ - ள்) உள் - அந்த உழைக்கல மண்டபத்தினுள்ளே, இடமலாத தேசம் - வெற்றிடமில்லாத பிரதேசமானது, உகப்புடை பெயர்ச்சி-(உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணியாகிய) யுகப்பிரளயங்களுடைய காலஸ்வரூபத்தையும், ஈற்றினும் முதல் - உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி காலங்களினுடைய கடைசியிலும் முதலிலும், மனிதரோக்கம் - மனுஷ்யர்களுடைய உன்னதங்களையும், யுகத்தினுக்கு - அந்தக் காலங்களுக்கு, இறைவர் தோற்றம் - ஸ்வாமிகளாகப்பட்டவர்கள் பிறக்கும் விதமும், சகத்தது வடிவு - லோகத்தினுடைய வடிவங்களையும், தீபசாகரந்தனதிடக்கை - அஸங்கியாத த்வீப ஸமுத்திரங்களினுடையவும் அவைகளிடம் இருக்கப்பட்டவைகளுடையவும் ஸ்வரூபங்களையும், நகத்தவர் - விஜயார்த்த பர்வதவாஸி வித்தியாதரர்களுடைய ஸ்வரூபமும், நாகர்-தேவர்களுடைய ஸ்வரூபமும், மக்கள் - மனுஷ்யர்களுடைய விவரங்களும், விலங்கு - திரியக் ஜீவன்களுடைய ஸ்வரூபமும், உறை - இவைகளெல்லாம் தங்கும்படியான, ஞாலம் - பூமிகளின் விவரங்களையும், காட்டும் - தெரிவிக்கும், (அதாவது: இவைகளெல்லாம் அதில் எழுதப் பெற்றிருக்கும்), எ - று. (உஉஉ)

வேறு.

1270. துறக்கத்தும் வீட்டினும் தோன்றி ஞரெய்துஞ்
சிறப்பது விகற்பமுந் தீயநல் வினைகளிற்
பிறப்பதுங் கதிகளிற் பெயரும் பெற்றியுங்
குறித்தன புராணத்தாற் கூறு கின்றவே.

(இ - ள்) (இன்னும் அவ்விடங்கள்), துறக்கத்தும் - தேவருலகத்திலும், வீட்டினும் - மோக்ஷத்திலும், தோன்றிஞர் - போய்த்தோன்றியவர், எய்தும் - அடைகின்ற, சிறப்பது - பெருமையினுடைய, விகற்பமும் - விகல்பங்களையும், தீயநல்வினைகளில் - பாபபுண்ணியங்களினால், கதிகளில் - சதுர்கதிகளில், பிறப்பதும் - பிறக்கின்ற விதமும், பெயரும் - இப்படிப் பிறக்கும்படியான தன்மையினின்று நீங்கி மோட்சமடைகின்ற, பெற்றியும் - பெருமையும், புராணத்தால் - ஆகமபுராணத்தால், குறித்தன - எழுதப்பட்டனவாகி, கூறுகின்ற - சொல்வதைப் போல (பார்க்கின்றவர்களுக்குத்) தெரிவிக்கின்றன, எ - று. (உஉஙு)

1271. கண்டவர் காட்சியைத் தூப்பஞ் செய்துடன்
பண்டுசெய் தீவினைப் பரப்பைத் தீர்ப்பன
வண்டுறை பிண்டிநல் வாமன் சேவடி
கண்டவர் செயுஞ்சிறப் பைந்துங் காட்டுமே.

(இ - ள்) (இன்னும்) கண்டவர் - அந்த உழைக்கல மண்டபத்திலெழுதியிருக்கப்பட்ட இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கின்றவர்களுக்கு, காட்சியை - தரிசனத்தை, தூப்பஞ்செய்து - சுத்தஞ்செய்து, உடன் - உடனே, பண்டுசெய் - பூர்வத்தில் செய்யப்பட்ட, தீவினைப்பரப்பை - தீவினைகளின் கூட்டத்தை, தீர்ப்பன - நீக்கப்பட்டனவாகியும், வண்டு - வண்டுகள், உறை - தங்குகின்ற, பிண்டி - அசோக விருட்சத்தின் கீழ் எழுந்தருள்கின்ற, நல் - நன்மையாகிய, வாமன் - அருகபரமனுடைய, சேவடி - சிவந்த திருவடிகளை, கண்டவர் - பார்க்கின்றவர்கள், செயும் - செய்கின்ற, சிறப்பைந்தும் - பஞ்சகல்யாண பூஜைகளின் விதிக்கிரமங்களையும், காட்டும் - அம்மண்டபம் தெரிவிக்கும், (அதாவது : அம்மண்டபத்தில் இவையெல்லாம் விளங்க எழுதப்பட்டிருக்கும்), எ - று. (உஉச)

1272. உழைக்கல மண்டப முன்பு தூபையாந்
தழைத்தெழு சேதியத் தருமுன் னின்றது
அழைப்பதி லாடும்வை சயந்தை யாங்கொடி
வழக்கின்மா னத்தம்ப மெய்த வந்ததே.

(இ - ள்) முன்பு - அந்தக் கந்தகுடி மண்டபங்களிராநின்ற மண்டபத்தின் எதிரிலே (அதாவது : கிழக்கில்), உழைக்கல மண்டபம் - இப்போது சொன்ன உழைக்கல மண்டபமாகும், (அதன் கிழக்கில்), தூபை - ஸ்தூபையானது, ஆம் - ஆகும், முன் - அதன் முன்னே, தழைத்து- தளிர்களால் நிறைந்து, எழும் - உண்டாகிய, சேதியத்தரு - சைத்ய விருட்சமானது, நின்றது - இராநின்றது, (அதனெதிரில்), அழைப்பதில் - வரப்பட்டவர்களை அழைப்பது போல, வைசயந்தையாம் - வைஜயந்தை யென்கிற, கொடி - துவஜமானது, ஆடும் - அசையாநின்றது, வழக்கின் - இப்போது சொன்ன வரிசையாகவே, (இவற்றின் கூட்டம்), மானத்தம்பம் - மானஸ்தம்பத்தை, எய்த - அடையும்படியாக, வந்தது - வந்திராநின்றது, எ - று. (உஉரு)

1273. கோபுரத் தின்புறங் குணக்க தாந்திசை
வாபிமா னந்தையுமாசி லாதநீர்
பூவினு னிறைந்துபொன் மணியி னுயதோர்
சோபனஞ் சூழ்ந்தவே திகைத்து மாகுமே.

(இ - ள்) கோபுரத்தின் - கீழ்த்திசையில் மதிலின் கோபுரத்தினுடைய, புறம் - வெளியில், குணக்கதாந்திசை - நேர்கிழக்குத் திக்கில், நந்தையாம் - நந்தையென்று பெயருடைய, வாபி - தடாகமானது, மாசிலாத - களங்கமில்லாத, நீர் - ஜலத்தினாலும், பூவினல் - புஷ்பங்களினாலும், நிறைந்து - ஸம்பூர்ணமாகி, பொன் - ஸ்வர்ணத்தினாலும், மணியின் - ரத்தினங்களினாலும், ஆயது - ஆகியதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, சோபனம் - படிகளால், சூழ்ந்த - சூழ்ந்ததாகிய, வேதிகைத்து - சுற்றுமதில் மண்டபங்களையுடையதாய், ஆகும் - அமைந்ததாகும், எ-று.

வேறு.

1274. கந்தகுடி மண்டபங்க ணூற்றெட்டவை காணிற்
பந்தியொரு மூன்றுநிரை யாகிவைடூ ரியத்
தம்பமிசை யிருந்ததல மூன்றுடைய தாமு
மந்தரங்க டம்மிடை யனேகஞ்சிலை யாமே.

(இ - ள்) கந்தகுடி மண்டபங்கள் - (இந்த அக்கிருத்திம சைத்யாலயத்துள் இராநின்ற) கந்தகுடி மண்டபங்கள், நூற்றெட்டு - நூற்றெட்டாகும், அவை - அவைகளை, காணில் - பார்க்குமிடத்தில், பந்தியொரு மூன்று நிரையாகி - தெற்கு வடக்காய் முப்பத்தாறு முப்பத்தாறுகமூன்று வரிசையாகி, வைடூரியத் தம்பமிசை - வைடூரிய ரத்தினத்தாலாகிய நாலு ஸ்தம்பங்களின்மேலே, இருந்த - இராநின்ற, தலமூன்றுடைய - மூன்று நிலையையுடைய ஸ்தூபியுஞ் சிகரமுமாகி இராநின்றன, தாமும் - அந்தக் கந்தகுடிகள் தாமும், தம்மிடை - தங்களுள் ஒன்றுக்கொன்று இடையில், அந்தரங்கள் - இடம்விட்ட வெளிகள், அனேகம் - பலவாகிய, சிலையாம் - வில்லுகளாம், எ - று. (உஉஎ)

1275. செம்மணிமண் டபத்தினிடைச் சீயவணை மீது
வம்மலையின் மிசையிருந்த வருக்கனவன் போல
வெம்மைவினை யுங்கெட விருந்ததிரு வுருவந்
தம்மளவைஞ் ஞூறுதனு வாகியுயர்ந் தனவே.

(இ - ள்) செம் - செவ்விதாகிய, மணி - இரத்தினங்களாலாகிய, மண்டபத்தின் - அந்தக் கந்தகுடி மண்டபங்களினுடைய, இடை - மத்தியிலே, சீயவணை மீது - ஸிம்மாஸனத்தின்மேல், அம்மலையின்மிசை - அந்தப் பர்வதத்தின் மேலே, இருந்த - இராநின்ற, அருக்கனவன்போல - சூர்யன்போல, வெம்மை - பொல்லாங்காகிய, வினையுங்கெட - வினைகளெல்லாம் நீங்கும்படியாக, இருந்த - இராநின்ற, திருவுருவம் தம் - அழகிய ஜினேந்திர பிரதிமைகளின், அளவு - பிரமாணமானது, ஐஞ்ஞூறு தனுவாகி - ஐந்நூறு வில்லளவாக, உயர்ந்தன - உன்னதமாகிக் கிழக்கு முகமாகப் பல்லியங்காஸனமாக இராநின்றன, எ - று. (உஉஅ)

1276. இரும்மருங்குஞ் சாமரைக ளியக்கரொடு மியக்க
மருவியமண் டலமும்மலர்ப் பிண்டியுமுக் குடையும்
விரைமலர்கள் சொரிந்தமரர் ரேத்தவினை நீங்க
பாவுகணம் பன்னிரண்டுஞ் சூழ்ந்திருந்த வாங்கே.

(இ - ள்) ஆங்கே - அந்த ஜினேந்திரப் பிரதிமைகளின் இடத்தே, இரு மருங்கும் - இரண்டு பக்கத்திலும், சாமரைகள் - வெண்சாமரைகளை, இயக்கர் - யக்ஷதேவப் பிரதிமைகள், இயக்க - வீசுவது போல் அமைந்திருக்க, மண்டலமும் - பிரபாமண்டலமும், மலர் - புஷ்பங்களோடு கூடிய, பிண்டியும் - அசோக விருட்சமும், முக்குடையும் - சத்திரத்திரயமும், மருவிய - சேர்ந்திராநின்றன, விரை - வாசனை பொருந்திய, மலர்கள் - புஷ்பங்களை, சொரிந்து - தூவி, அமரர்-தேவர்கள் வந்து, ஏத்த - ஸ்தோத்திரம் செய்ய, வினை - பாவங்கள், நீங்க - கெட, பாவு - ஸ்துதிக்கின்ற, கணம் பன்னிரண்டு - த்வாதிர்ம்சதீந்திர கணங்கள், சூழ்ந்திருந்த - சூழ்ந்திருந்தன, எ - று. (உ௨௯)

வேறு.

1277. ஞாலமோர் மூன்றுடை யானது மைமையின்
மேலெழு காதல் தேவர் விரும்பியுங்
காலம ஞாதி பாம்பரை யின்கட்
டாலய மக்கண மேவுத லாலும்.

(இ - ள்) காலமனாதி - அனாதிகாலமாக, பரம்பரையின்கண் தேவர் - தேவர்கள் பாரம்பரிய வரிசையாக, ஞாலமோர் மூன்றுடையானது - திரிலோக நாதனாகிய ஜினேந்திரப் பிரதிமைகளின், மைமையின்மேல் - பூஜிப்பதன்மேல், எழும் - உண்டாகிய, காதல் - பக்தியில், விரும்பியும் - மிகுதியும் இச்சித்தும், ஆலயம் - அந்த நந்தீசுவரத்வீபத்திலிராநின்ற அக்கிருத்திம ஜின சைத்யாலயங்களில், அக்கணம் - அந்தந்தக் காலத்தோறும், மேவுதலாலும் - அடைகின்ற எண்ணத்தாலும், எ - று. (உ௩௦)

1278. சோதம ஞாதி சுரேந்திரர் மைமைகட்
கோதிய பெற்றியின் முற்றுமு ழைக்கலம்
மாதர்க ளேந்திய வாச்சிய கோடிணை
யோத வெழுந்துடன் யாவரும் வந்தார்.

(இ - ள்) மைமைகட்கு - அந்த ஜினபூஜா காரியத்திற்கு, ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, உழைக்கலம் முற்றும்-யோக்கியமாகிய எல்லா வஸ்துக்களையும், பெற்றி

யின் - பெருமையோடு, ஏந்திய - தரிக்கப்பட்டவர்களாகிய், மாதர்கள் - தேவ வனிதைகளும், சோதமனுதி - ஸௌதர்மேந்திரன் முதலாகிய, சுரேந்திரர் யாவரும் - தேவேந்திரர்களெல்லாரும், வாச்சியகோடணை - தேவ வாத்தியங்களின் சப்தங்கள், ஓத - மிகவும் சப்திக்க, உடன் - உடனே, எழுந்து - கிளம்பி, வந்தார்- அந்த நந்தீசுவரத்வீபத்தில் வந்தார்கள், எ - று. (உ௲௧)

1279. சங்கு முரன்றன தாரைகள் பேர்சொல
வெங்கு முழங்கின பேரிய மவ்வொலி
பொங்கிய வர்த மடித்துழி மால்கட
லங்கெழு வோசையை வென்றன வன்றே.

(இ - ள்) சங்கு - சங்கு வாத்யங்கள், முரன்றன - சப்தித்தன, தாரைகள் - சிறு சின்னங்கள், பேர்சொல - இரைச்சலிட, பேரியம் - பேரிகைகளும், எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், முழங்கின - சப்தித்தன, அவ்வொலி - அந்தச் சப்தங்கள், பொங்கிய - பெரிதாகிய, வாதம் - காற்றானது, அடித்துழி - அடிக்கின்ற காலத்தில், மால் - பெரிதாகிய, கடல் - ஸமுத்திரத்தில், அங்கெழு-அப்பொழுது உண்டாகிற, ஓசையை - சப்தத்தை, வென்றன - ஜெயித்தன, எ - று. (உ௲௨)

1280. துகிற்கொடி வெண்குடை தொக்கு நிரைத்தன
மகத்தவர் மங்கலம் பாடவ ரோசை
புகத்திசை விம்ம வொலித்த மனத்தின்
மிகைத்தெழு மானந்த ராகி யிருந்தார்,

(இ - ள்) துகிற்கொடி - துவஜக்கொடிகளும், வெண்குடை - வெள்ளைக் குடைகளும், தொக்கு - கூடி, நிரைத்தன - நெருங்கப்பெற்றன, மகத்தவர் - ஜினேந்திரனுடைய, மங்கலம் பாடவர் - மங்கல பாடகர்களுடைய, ஓசை - சப்தமானது, திசை - எத்திக்குகளிலும், புக - அடையும்படியாக, விம்ம - அதிகரிக்க, ஒலித்த - சப்தித்தது, மனத்தின் - மனதில், மிகைத்தெழும் - மிகுதியாக உண்டாகிய, ஆனந்தமாகி - சந்தோஷமுடையவர்களாகி, இருந்தார் - இராநின்றார்கள், எ - று. (உ௲௩)

1281. பரந்த வரம்பையர் பாடலோ டாட
னிரந்த வியாழ்குழல் கின்னர கீதந்
துரங்கமு மாவொடு மானமு மேறி
விரும்பிய வண்ண மணிந்து வியந்தார்.

(இ - ள்) அரம்பையார் - தேவரம்பையருடைய, பாடலோடு - பாட்டுகளுடன், ஆடல் - நர்த்தனங்களும், பரந்த - வியாபித்தன, யாழ் - வீணைகளும்,

குழல் - புள்ளாங்குழல்களும், கின்னரகீதம் - கின்னர தேவர்களுடைய ஸங்கீதங்களும், நிரந்த - நிரம்பின, துரங்கமும் - குதிரைகளிலும், மாவொடு - யானைவாஹனங்களிலும், மானமும் - விமானங்களிலும், ஏறி - ஏறிவந்து, விரும்பிய வண்ணம் - இச்சித்த வண்ணமாக, அணிந்து - அலங்கரித்துக்கொண்டு, வியந்தார் - ஆச்சரியமடைந்து ஸந்தோஷித்தார்கள், எ - று. (உ௲ச)

1282. விக்கிரி யைப்பல வெட்டு மடுத்தவ
ரக்கிரி யைக்கண் ணழித்தவர் தம்மொடு
பொக்க முரைத்து நடித்துட னேசிலர்.
நக்கனர் தக்கவர் நாணமொ ழிந்தே.

(இ - ள்) சிலர் - சில தேவர்கள், விக்கிரியைப் பல - பலவகையாகும்படியான விகுர்வணைகள், எட்டும் - அணிமா முதலாகிய ரூலரித்திகள் எட்டும், அடுத்தவர் - சேர்ந்தவருடைய, அக்கிரியைக் கண் - அந்தவிகுர்வணை கிரியைகளை, அழித்தவர் தம்மொடு - நீங்கும்படி செய்கின்றவர்களுடன், பொக்கமுரைத்து - அகஸ்யம் பேசியும், நடித்து - நர்த்தனம் பண்ணியும், உடனே - இப்படியாகச் செய்கின்றவர்களுடனே, தக்கவர் - தகுதியாயுள்ளவர்களும், நாணம் ஒழிந்து - வெட்கம் நீங்கி, நக்கனர் - சிரித்தார்கள், எ - று. (உ௲ரு)

1283. வந்திகள் வந்தனை செய்திறை வன்புக
ழந்தமி லாதன கொண்டடி தாழ்ந்தனர்
கந்திற மோதிய காளப தாகையின்
வந்தனர் தாம்பல ராகிய வானோர்.

(இ - ள்) வந்திகள் - மங்கல பாடகர்கள், வந்தனை செய்து - வணக்கமாக நமஸ்காரம் செய்து, இறைவன் - ஸ்வாமியினுடைய, புகழ் - கீர்த்தியை, அந்தமிலாதன - அளவில்லாதனவாக, (பக்தியினால்), கொண்டு - ஸ்துதிகளாகப்பாடிக்கொண்டு, அடி - (அவருடைய) பாதகங்களில், தாழ்ந்தனர் - வணங்கினார்கள், பலராகிய - அனேகர்களாகிய, வானோர் தாம் - தேவர்கள், கந்திறமோதிய (காற்றினால்) ஸ்தம்பம் அசையும்படியாக மோதுகின்ற, பதாகையின் - துவஜங்களையுடையவர்களாகியும், காளம் - காளமென்கிற வாத்தியத்தோடு கூடினவர்களாயும், வந்தனர் - வந்தார்கள், எ - று. (உ௲௬)

1284. எழுச்சி முழாவொலி யெங்கு மியம்பப்
பழிச்சி யெழுந்தனர் பண்ணவர் கோனை
வழக்கினில் வந்துல கந்நடு மைமைத்
தொழிற்கிறை சோதம னேவலி னாலே.

(இ - ள்) எழுச்சி - இவ்விதமாக எழுந்து வருகின்ற காலத்தில், முழா வொலி - மத்தளங்களின் சப்தமானது, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், இயம்ப - சப்திக்க, பண்ணவர்கோனை - தேவர்கள் நாதனாகிய ஸ்வாமியை, பழிச்சி - ஸ்தோத்திரஞ் செய்து, எழுந்தனர் - புறப்பட்டார்கள், வழக்கினில் - பரம்பரை வழக்கத்தினால், உலகர்கூ - இந்த மத்திம லோகத்துள்ள நந்தீசுவரத்வீபத்தில், வந்து - வந்து சேர்ந்து, மைமைத் தொழிற்கிறை - பூஜைத் தொழிலுக்குத் தலைவனாகிய, சோதமன் - ஸௌ தர்மேந்திரனுடைய, ஏவலினால் - ஆக்கினையினாலே, எ - று. (உ௩எ)

1285. கத்திகை பங்குனி யாடிய காசறு
சுக்கில பக்கநல் லட்டமி தன்னில்
ஒத்தவோர் பாதியில் வந்துநந் தீச்சரம்
புக்கவர் மைமை தொடங்கின ரன்றே.

(இ - ள்) கத்திகை - கார்த்திகை மாதத்திலும், பங்குனி - பங்குனிமாதத் திலும், ஆடிய - ஆடிமாதத்திலும், காசறு - குற்றமற்ற, சுக்கிலபக்கம் - பூர்வ பட்சத்தில், ஒத்த - பொருந்திய, நல் அட்டமிதன்னில் - நல்ல அஷ்டமிதிதி முதல், ஓர் - ஒப்பற்றதாகிய, பாதியில் - அந்த பக்ஷத்தில் உள்ள எட்டு நாளைக்கும், நந்தீச்சரம் - நந்தீசுவரத்வீபத்தில் வந்து, புக்கவர் - அடைந்து தங்குகிறவர்களாகி, மைமை - பூஜையை, தொடங்கினர் - செய்வதற்காரம்பித்தார்கள், எ - று. ()

1286. அக்கண மிக்க வரம்பைய ராடுநர்
பக்க மெழுந்த வியாழ்குழல் பண்ணொலி
தொக்கு முரன்ற வலம்புரி துந்துபி
நக்கன வான முழக்கினை மாதோ.

(இ - ள்) அக்கணம் - அப்பூஜாகாலத்தில், மிக்க - மிகுந்த, அரம்பையர் - தேவநர்த்தகிகள், ஆடுநர் - நர்த்தனமாடுபவர்களானார்கள், யாழ் - வீணைகளுடைய வும், குழல் - புள்ளாங்குழல்களுடையவும், பண் - கீதங்களினுடையவும், ஒலி - சப்தமானது, பக்கம் - எப்பக்கங்களிலும், எழுந்த - உண்டாயின, வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்குகளும், துந்துபி - மேளங்களும், தொக்கு - கூடியொலித்து, வான முழக்கினை - மேக கர்ஜனையை, நக்கன - சிரிப்பனவாய், முரன்ற - சப்தித் தன, எ - று. (உ௩௯)

1287. சல்லரி தண்ணுமை பேரி முழாவொலி
யெல்லை தமக்கிலை யென்ன வெழுந்தன

சொல்லினர் தம்மெதிர் சொல்லினர் தம்மொலி
யொல்லெனு மாக்கட லோசையி னொன்றே.

(இ - ள்) சல்லரி - ஜல்லரி வாத்தியமும், தண்ணுமை - ஓர்கட்பறை முதலாகிய வாத்தியங்களும், பேரி - பேரிகைகளும், முழா - மத்தளங்களும், (ஆகிய இவற்றின்), ஒலி - சப்தங்கள், எல்லை - எல்லையானது, தமக்கிலை - தமக்கு இல்லை, என்ன - என்று, எழுந்தன - வியாபித்தன, சொல்லினர்தம் - வசனிப்பவர்களுக்கு, எதிர் சொல்லினர் தம் - மறுமொழி சொல்பவர்களுடைய, ஒலி - சப்தங்களும், ஒல்லெனும் - ஒல்லென்றிரைகின்ற, மா - பெரிதாகிய, கடலோசையின் - ஸமுத்திர இரைச்சலைப்போல, ஒன்று - ஒன்றாகும், எ - று. (உசo)

1288. தும்புரு நாரதர் தொக்குடன் மிக்கவ
ரெங்கு மியாழிசை யோடொலி தொட்டனர்
தங்கிய கின்னரர் தம்மிது னங்களே
தங்கிய கீதமோ டாயினர் தாமே.

(இ - ள்) தம்புரு நாரதர் - தும்புரு நாரதரென்கிற ஒரு வகையான தேவ ரிஷியர்கள், யாழிசையோடு மிக்கவர் - வீணாகானஞ் செய்வதோடு மிகு வல்லவர்களாய், எங்கும்-எவ்விடங்களிலும், உடன் தொக்கு - உடனே கும்பல் கும்பலாகச் சேர்ந்து, ஒலி தொட்டனர் - வீணாவாத்திய வொலியைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள், தங்கிய - தங்குதல் கொண்ட, கின்னரர்தம் மிதுனங்கள் தாம் - கின்னர தேவதம்பதிகள், ஐ தங்கிய - அழகு சேர்ந்திராநின்ற, கீதமோடாயினா - கீதங்கள் பாடுதலுடன் செறிந்தார்கள், எ - று. (உசக)

வேறு.

1289. சக்க ரன்முதற் றேவர்க டாஞ்செய்த
மிக்க செல்வத்தை யாவர் விளம்புவா
ரக்கண முச்சகத் துள்ளவ ராலயந்
தொக்க வேதொடங் கிச்சிறப் போடுமே.

(இ - ள்) சக்கரன்முதல் - ஸௌதர்மேந்திரன் முதலாக, தேவர்கள் தாம் - தேவர்கள், செய்த - உண்டாக்கிய, மிக்க - மிகுதியாகிய, செல்வத்தை - ஐஸ்வரியத்தை, யாவர் - எவர்கள், விளம்புவார் - சொல்லுவார்கள், அக்கணம் - அக்காலத்தில், முச்சகத்திலுள்ளவாலயம் - மூன்று லோகத்துள்ள அக்கிருத்திம ஜின சைத்யாலயங்களில், தொக்க - சேர்ந்ததாகி, சிறப்பு-தேவர்களால் செய்யப்பட்ட பூஜையானது, தொடங்கி - ஆரம்பித்து, ஓடும் - செல்லாநிற்கும், எ - று. (உசஉ)

வேறு.

1290. சக்கரன் சமர னீசன் வைரனுந் தேவ ராசர்
தொக்கவா னவரை நான்கு பாகமாய்த் தொகுத்துக் கொண்டு
மிக்கவத் திக்கை மேவி விரகுளி சிறப்ப யர்ந்த
பக்கத்தெண் ணாளுஞ் செய்வர் பதினைநா ழிகையோர் பாலே.

(இ - ள்) சக்கரன் - ஸௌதர்மேந்திரனும், சமரன் - பவண தேவகுலத்துச்சமரனென்னும் பெயருடைய அஸுரேந்திரனும், ஈசன் - ஈசான கல்பத்திந்திரனும், வைரன் - வைரோசனனென்னும் பெயருடையவனாகிய அஸுரகுலத்திந்திரனும், ஆம் - ஆகிய, தேவராசர் - இந்த நாலு தேவராசர்களும், தொக்க - சேர்ந்திராநின்ற, வானவரை - தேவர்களை, நான்கு பாகமாய் - நாலு பங்காக, தொகுத்துக்கொண்டு - பிரித்துச் சேர்த்துக்கொண்டு, மிக்க வத்திக்கைமேவி - மிகுந்த அந்த நந்தீசுவா த்வீபத்தில் நாலு மஹாதிக்குகளிலும் உள்ள ஆலயங்களில் பொருந்தி, விரகுளிசிறப்பயர்ந்த - கிரமமாகச் சிறப்புச் செய்த, பக்கத்தெண்ணாளும் - பூர்வபட்சத்தஷ்டமி முதல் எட்டு நாளும், பதினை நாழிகையோர் பால் - பதினைந்து நாழிகை வரையில் ஒரு பக்கத்தில், (அதாவது: நாலு பங்குக்காரர்களும் செய்ய, அறுபது நாழிகையாக இப்படி எட்டு நாளும் இடைவிடாமல்), செய்வர் - சிறப்புச் செய்வார்கள், எ - று. (உ௲௯௰)

1291. அக்கணத் தகத்துப் பஞ்ச மந்திரத் தால யத்துட்
புக்குசா ரணரின் மிக்கா ரிறைவனைப் போற்றி சைப்பர்
திக்கெட்டி லிறைவன் பாதஞ் செறிந்துல காந்தி தேவர்
தக்கவச் சிறப்பை யெல்லாந் தாஞ்சிந்தித் திருப்ப ரன்றே.

(இ - ள்) அக்கணத்தகத்து - அந்த நந்தீசுவா பூஜாகாலமாகிய கார்த்திகை பங்குனி ஆடிமாஸ பூர்வபட்ச அஷ்டமி முதல் பௌர்ணமிவரையில், பஞ்சமந்தரத்து - (ஜம்பூத்வீபமேரு ஒன்றும், தாதகிஷண்டத்திலிரண்டும், புஷ்கரார்த்தத்தில் இரண்டுமாகிய இந்த) ஐந்து மஹாமேரு பர்வதங்களிலுள்ள, ஆலயத்துள் - அக்கிருத்திம ஜினசைத்யாலயங்களில், சாரணரின் மிக்கார் - மிகுந்த ஸம்மியக் ஞானாதி குணமுடைய சாரண பரமேஷ்டிகளாகிய யதிவரர்கள், புக்கு - அடைந்து, இறைவனை - ஜினேந்திரனை, போற்றிசைப்பர் - ஸ்துதிசெய்வார்கள், திக்கெட்டில் - பிரம்மலோகாந்தியத்தில் எட்டுத்திக்கிலு மிராநின்ற, உலகாந்தி தேவர் - லௌகாந்தி தேவர்கள், இறைவன் பாதம் - ஜினேந்திரனுடைய பாதங்களை, செறிந்து - மனதில் சேர்ந்தவர்களாகி, தக்க - தகுதியாகிய, அச்சிறப்பையெல்லாம் - அந்த நந்தீசுவா பூஜைகளை யெல்லாக், சிந்தித்திருப்பர் - தியானித்துக் கொண்டிருப்பார்கள், எ - று.

தாம், அன்றே - அசைகள். (உ௲௯௰௧)

வேறு.

1292. நானவிதி முதல்விதிக ளறிந்துமஞ்ச னாங்கத்
தானமவை யெய்திமஞ்ச னாங்கமவை வாங்கி
வானவர்கண் மணிக்குடத்து நந்தையெனும் வாவி
பானந்தனை முகந்துமுகம் பதுமமலர் சூட்டி.

(இ - ள்) நானவிதிமுதல் - ஜினேந்திரப் பிரதிமைகளுக்குச் செய்யும்படியான ஸ்நானாபிஷேக விதிமுதலாகிய, விதிகள் - வரிசைக்கிரமங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, மஞ்சனாங்கத்தானமவை - திருமஞ்சனங்கள் இருக்கும்படியான இடங்களை, எய்தி - அடைந்து, மஞ்சனாங்கமவை - திருமஞ்சன அங்கமாகிய திரவியங்களை, வாங்கி - கிரகித்துக்கொண்டு, வானவர்கள் - தேவர்கள், மணிக்குடத்து - ரத்னங்களாலாகிய கடங்களில், நந்தையெனும் - நந்தையென்கிற, வாவிபானந்தனை - தடாகத்தின் ஜலத்தை, முகந்து - விதிப்பிரகாரம் மொண்டு, முகம் - அக்குடத்தின் முகத்தில், பதுமமலர் - தாமரைப் புஷ்பத்தை, சூட்டி - அணிந்து, எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (௨௪௮)

1293. அஞ்சலியி னோடிறைவ னாலயத்தை வலமாய்
வந்தவர்க ணின்றிடத்தின் மணிக்கதவந் திறப்ப
வந்தமினல் லறிவிறைவன் றிருவுருவங் காணார்
வந்தெழுந்த வானந்தத்தின் மயங்கிமிகத் துதித்தார்.

(இ - ள்) அஞ்சலியினோடு - வணக்கத்துடன், இறைவன் - ஜினேந்திர னுடைய, ஆலயத்தை - கோயிலை, வலமாய் - பிரதக்ஷணமாக, வந்து - மூன்று சுற்றுவந்து, அவர்கள் - அத்தேவர்கள், நின்றிடத்தில் - இராநின்ற விடத்தில், மணிக்கதவம் - அழகிய கதவுகள், திறப்ப - திறக்கப்படுதலால், (அப்பொழுது உள்ளே யிராநின்ற), அந்தமில் - முடிவில்லாத, நல் - நன்மையாகிய, அறிவு - கேவல ஞானத்தையுடைய, இறைவன் - ஜினேந்திரப் பிரதிமையின், திரு - அழகிய, உருவம் - ரூபத்தை, காணா - பார்த்து, வந்து - மனத்தில் தோன்றி, எழுந்த - உண்டாகிய, ஆனந்தத்தின் - பக்தியினால், மிக மயங்கி - மிகுதியாகக்கூடி, துதித்தார் - தோத்திரம் செய்தார்கள், எ - று. (௨௪௯)

1294. அனந்தவறி வாலனந்த வீரியனு மானைப்
அனந்ததெரி சியனந்த வின்பமுடை யோனை
மனஞ்செயலின் வணங்கினவர் பணிந்துலக மேத்த
நினைந்தபடி யெய்திவினை நீத்துயர்வ ரன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு துதித்தவர்கள்), அனந்தவறிவால் - அனந்த ஞானத்தினலே, அனந்த வீரியனுமானுய் - அனந்த வீரியத்தை யுடையவனுமானுய், அனந்ததெரிசி - அனந்ததர்சனத்தை யுடையவனும், அனந்தவின்பமுடையோயை - அனந்தஸௌக்கியத்தை யுடையவனுமாகிய உன்னே, மனம்செயலின் - மனோவாக்காயங்கள் பொருந்த, பணிந்து - நமஸ்கரித்து, வணங்கினவர் - வணங்குகின்றவர்கள், நினேந்தபடி - நினேத்த பிரகாரம், எய்தி - அடைந்து, வினேநீத்து - கர்மங்களேக் கெடுத்து, உலகம் - இவ்வுலகத்துள்ள பவ்வியர்கள், ஏத்த - ஸ்துதிக்க, உயர்வர் - மேலானபதவியைப் பெறுவார்கள், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உகள)

1295. என்றுநின்று துதித்திறைவ னலயத்தி னுள்ளா
லன்றுசென்று புக்கமர ராசரவர் தாங்கள்
வென்றவர்த மிறைவன்றிரு வுருவதனுக் கேற்ப
நின்றவர்கள் செய்தசிறப் பெவர்க்குநினேப் பரிதே.

(இ - ள்) என்று நின்று துதித்து - என்று சொல்லி நின்று துதிசெய்து, அமரர் - தேவர்களும், அரசரவர் தாங்கள் - தேவேந்திரர்களும், இறைவன் - சர்வஜ்ஞனுடைய, ஆலயத்தினுள்ளால் - ஆலயத்துள், அன்று - அப்பொழுது, சென்றுபுக்கு - போய் உள்ளேயடைந்து, வென்றவர்தம் - ஸகல கர்மங்களேயும் ஜெயித்தவராகிய, இறைவன் - ஜினேந்திரனுடைய, திரு - அழகிய, உருவதனுக்கு - ரூபமாகிய பிரதிமைகளுக்கு, ஏற்ப - இசையும்படி, நின்று - நிலேபெற்று, அவர்கள் - அத்தேவர்கள், செய்த - இயற்றிய, சிறப்பு - பூஜையானது, எவர்க்கும் - யாவர்களுக்கும், நினேப்பு - எண்ணுவதற்கு, அரிது - அருமையாகும், எ - று. (உகஅ)

வேறு.

1296. தோள்க ளாயிரத் தமுத்தினர்
மணிக்குடம் சோதமன் முதலானேர்
வீழும் மேருவின் னருவியின்
வீழ்த்தனர் வென்றவர் தம்மேனி
யூழி யூழிதோ றுயதீ
வினேயவை தீர்ந்தமூ வுலகத்தோர்
தாழு மப்பெயர்த் தாண்டக
மாயிர முகத்துடன் புடித்தாரே.

(இ - ள்) சோதமன் முதலானேர் - ஸௌதர்மேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள், தோள்களாயிரத்து - ஆயிரம் புயங்களே நிருமித்துக்கொண்டு அவற்ருல்,

மணிக்குடம் - ரத்தினத்தினாலாகிய பூர்ண கடங்களை, அழுத்தினர் - தரித்தவர்களாய், வென்றவர்தம்மேனி - கருமங்களை ஜெயித்த ஜினேந்திரப் பிரதிமைகளின் மேல், மேருவின் - மஹம்மேரு பர்வதத்தினின்றும், வீழும் - சொரிகின்ற, அருவியின் - அருவிஜலம்போல, வீழ்த்தனர் - சொரிந்தார்கள், ஆயிரமுகத்து - (பிறகு) ஆயிரம் முகங்களை நிருமித்துக்கொண்டு அவற்றால், மூவுலகத்தோர் தாழும் - மூன்று லோகத்தார்களாலும் வணங்கும்படியாகிய, அப்பெயர் - அந்த ஜினேந்திர குண ஸஹஸ்ராஷ்ட நாமங்களாகிய, தாண்டகம் - தண்டகஸ்துதியை, உடன் - அபிஷேகவிதி முடிந்தவுடன், படித்தார் - சொல்லித் துதித்தார்கள், ஊழிஊழி தோறுய - ஒவ்வொரு ஊழிக்காலத்திலு முண்டாகிய, தீவினையவை - கெட்ட வினைகளெல்லாம், தீர்ந்த - நீங்கின, எ - று. (உ௬௬)

1297. கண்க ளாயிர முடையவச்
சக்கரன் காதியைக் கடிந்தோர்தம்
பண்பெ லாமுட னிருந்தவப்
படிமத்தைப் பலமுறை பார்த்தாரா
வண்கை யாற்றொழு திறைவன்றன்
சரணத்தை வாழ்த்தொடு மருச்சித்தான்
பெண்க ளிற்பிறப் பில்லவிந்
திராணியிப் பெருஞ்சிறப் புடன்செய்தாள்.

(இ - ள்) கண்களாயிரமுடைய - ஆயிரம் கண்களையுடைய, அச்சக்கரன் - அந்தத் தேவேந்திரனானவன், காதியை - காதிகருமங்களை, கடிந்தோர்தம் - ஜெயித்தவராகிய ஜினேந்திருடைய, பண்பெலாம் - குணமெல்லாம், உடனிருந்த - ஒரு தன்மையைப்போல் சேர்ந்திராகின்ற, அப்படிமத்தை - அந்தப் பிரதிமாரூபங்களை, பலமுறை - பலதடவையும், பார்த்து - நோக்கி, ஆரா - ஆர்ந்து, (அதாவது: பொருந்தி), இறைவன்தன் சரணத்தை - ஜிநப்பிரதிமைகளின் பாதத்தை, வண்கையால் தொழுது - ஈகைபொருந்திய கையால் வணங்கி, வாழ்த்தொடும் - ஸ்துதியுடன், அருச்சித்தான் - அர்ச்சனையும் செய்தான், பெண்களில் - தேவஸ்த்ரீகளில், பிறப்பில்ல-இனி அதிகப் பிறப்பில்லாமல் அடுத்த ஒரு பவத்தில் கர்மக்ஷயம்செய்து மோட்சமடையும் பக்குவமுள்ள, இந்திராணி - இந்திராணியானவள், இப்பெருஞ் சிறப்பு - இந்த நந்தீசுவா பூஜையை, உடன் - தேவேந்திரனுடன்கூட, செய்தாள் - செய்து முடித்தாள், எ - று. (உ௬௦)

1298. கந்த முங்கடி மாலையுஞ் சுண்ணமுங் காரகி லிடுதூப
நந்தை யின்னல் வாரியுந் தீபமு நலபல சருவாலு
மந்த மில்லநல் லுவகையின் னடம்பல தொடங்கினின் றருச்சித்தார்
சந்தி ராதிகீழ் முத்தேவ ருமிந்திரர் சோதமன் முதலானோர்.

(இ - ள்) கீழ்முத்தேவரும் - (பவண, வியந்தர, ஜோதிஷ்கரென்கிற) கீழ் முத்தேவர்களும், சந்திராதி - சந்திராதித்யர் முதலாகிய, இந்திரர் - கீழ்முத் தேவேந்திரர்களும், சோதமன் முதலானோர் - ஸௌதர்மேந்திரன் முதலாகிய கல்பாமர இந்திரர்களும், அந்தமில்ல - அளவில்லாததாகிய, நல்லுவகையின் - நன்மையாகிய ஸந்தோஷத்தினால், நடம்பலதொடங்கினின்று - பலவிதமாக ஆனந்த நர்த்தனங்களைச் செய்து நின்று, கந்தமும் - சந்தனக்குழம்பு முதலிய ஸுகந்த வஸ்துக்களாலும், கடி - வாசனை தங்கிய, மாலையும் - பூமாலைகளாலும், சுண்ணமும் - வாசனைத் திரவிய கதம்பத் தூள்களாலும், கார் - கருமை பொருந்திய, அகிலிடும் - அகில் கட்டையின் தூள் முதலியவற்றால் போடப்பட்ட, தூபம் - தூபங்களாலும், நந்தையின் - நந்தையென்கிற தடாகத்திலுண்டான, நல - நன்மையான, வாரியும் - ஜலத்தினாலும், தீபமும் - தீபத்தாலும், நல - நன்மையாகிய, பல - அநேக விதங்களாகிய, சருவாலும் - அப்பவர்க்கங்களாதியாலும், அருச்சித்தார் - அர்ச்சனை செய்தார்கள், எ - று. (௨௯௧)

1299. மற்ற விந்திரர் தம்மொடும்

படிந்திரர் மைமைகண் மும்மைக்கண்

ணுற்று நற்சிறப் புழைக்கலந்

தாங்கினர் தேவியர் தம்மோடும்

பெற்றி யாற்பிறப் பறுக்குநற்

சிறப்பினைச் செய்துசக் கரன்பின்னைக்

குற்ற மில்லநல் லறிவுடை

யிறைவன்றன் குணத்துதி சொலலுற்றான்.

(இ - ள்) மற்ற - மீந்த, இந்திரர் தம்மொடும் - இந்திரர்களோடு, படிந்திரர் - பிரதீந்திரர்களும், மைமைகண் - பூஜா காரியத்தில், மும்மைக்கண் - மனவசன காயங்களென்னும் மூன்றினாலும், உற்று - பொருந்தி, நல் - நன்மையாகிய, சிறப்பு - அந்த பூஜைக்கு யோக்கியமாகிய, உழைக்கலம் - பொருள்களை, தேவியர் தம்மோடும் - தங்கடங்கள் தேவி மார்களுடன், தாங்கினர் - தரித்தார்கள், சக்கரன் - ஸௌதர் மேந்திரனானவன், பெற்றியால் - பெருமையினாலே, பிறப்பறுக்கும் - ஸம்ஸாரத்தைக் கெடுக்கும்படியான, நல் - நன்மையாகிய, சிறப்பினை - இந்த நந்தீசுர பூஜையை, செய்து - செய்து, பின்னை - பிறகு, குற்றமில்ல - தோஷ நிவாரணமாகிய, நல் - நன்மையாகிய, அறிவுடை - கேவல ஞானத்தையுடைய, இறைவன் தன் - ஜினேந்திரனுடைய, குணத்துதி - குணத்தின் ஸ்துதிகளை, சொலலுற்றான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ - று. (௨௯௨)

வேறு.

1300. அருக னீநல்ல பூசைக் கருகனைப்
பெரியை யாயினை பெண்ணசை யின்மையா
லொருவ னையினை யொப்பவ ரின்மையாற்
றுருவ மாயினை தோற்றம தின்மையால்.

(இ - ள்) நல்ல - நன்மையாகிய, பூசைக்கு - பவ்வியர்களினால் செய்கின்ற பூஜைக்கு, நீ - நீ, அருகனாய் - உரியவனாகி, (அதனால்), அருகன் - அருகன் என்கிற பெயருடையவனானாய், பெண்ணசை யின்மையால் - ஸ்திரீவாஞ்சையில்லாததினால், பெரியையாயினை - பெரியோனானாய், ஒப்பவரின்மையால் - உனக்கொப்பானவர்களில்லாமையால், ஒருவனாயினை - உபமாதீதனாகினாய், தோற்றமதின்மையால் - பிறப்பில்லாததனால், துருவமாயினை - நிச்சயமான நித்தியஸ்வரூபியானாய், எ - று. (உ௫௩)

1301. எரியும் போல்வைநீ யெண்வினைக் காளித
முருகச் சுட்டுயிர் தூய்பத்தைச் செய்தலால்
தருவு நீழலும் போல்வைநீ சார்ந்தவர்
பெரிய துன்பப் பிறப்பினை நீத்தலால்.

(இ - ள்) எண்வினை - அஷ்ட கர்மங்களாகிற, காளிதம் - களிம்பை, உருக - உருகும்படி, சுட்டு - தியானாக்னியால் சுட்டு, உயிர் - ஆத்மனை, தூய்பத்தைச் செய்தலால் - பரிசுத்தஞ் செய்தலால், நீ - நீ, எரியும் போல்வை - அக்கினிக்கும் ஒப்பாவை, சார்ந்தவர் - உன்னையடைந்தவர்களின், பெரிய - பெரிதாகிய, துன்பம் - இடர் பொருந்திய, பிறப்பினை - பிறப்புக்களை, நீத்தலால் - நீக்குவதினாலே, நீ - நீ, தருவும் நீழலும் போல்வை - மரமும் நிழலும்போல் இராநின்றாய், எ - று. (உ௫௪)

1302. அறிவ னீயறி யாப்பொரு ளின்மையால்
முறையு நீயிலை முற்ற வுணர்ச்சியாற்
கறவு நீயிலை காய்வதொன் றின்மையால்
இறைவ னீயுல கியாவு மிறைஞ்சலால்.

(இ - ள்) நீயறியா - நீ அறியாத, பொருள் - திரவியம் (அல்லது) வஸ்துக்கள், இன்மையால்-இல்லாததினால், அறிவன் - ஸர்வஜ்ஞனாகினாய், முற்றவுணர்ச்சியால் - ஸகல பொருள்களையும் ஏகசமயத்தில் அறிவதால், முறையு நீயிலை - கிரமகாரண வியவதானமென்பதை நீ யில்லாதவனாயினாய், காய்வதொன்றின்மையால் - கோபத்தன்மை சிறிதுமில்லாததினால், கறவு நீயிலை - த்வேஷமென்பதை

நீ யில்லாதவனுயினுய், உலகுயாவும் - உலகத்துள்ள பவ்வியப் பிராணிகளெல்லாம், இறைஞ்சலால் - உனை வணங்குகின்றபடியால், இறைவனீ - திரிலோகத்துக் கும் நாதன் நீயேயாகின்றாய், எ - று. (உகூ)

1303. முழுது நீமுழு துக்கு மிறைவனீ
முழுது தன்வடி வின்முழு தாகிநீ
முழுதுங் கண்டுணர்ந் தாயின்ப முற்றுநீ
முழுதும் விரித்து நான்முக ஞகிநீ.

(இ - ள்) முழுதும்நீ - லோகாலோக ஸமஸ்தமும் காண்கின்ற அனந்த தரிசனத்தால் நிஜருசிலக்ஷண முழுதையும் அடைந்தவனீயே, முழுதுக்கும் - லோக முழுதுக்கும், இறைவனீ - நாதனுனவனும் நீயே, முழுது தன் வடிவின் - உனது முழு ரூபத்தினுல், முழுதாகி - ஸர்வவியாபியாகி, (அனந்த ஞானத்தினுல்) நீமுழுதுங் கண்டுணர்ந்தாய், - ஜீவாதி சகல பதார்த்தங்களேயும் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்து அறிந்தாய் நீ, இன்பமுற்றுநீ - ஸம்பூர்ண ஸௌக்கியமான அனந்த ஸுகமுள்ளவனும் நீ, முழுதும் விரித்து - ஜீவாதி சகல பதார்த்தங்களேயெல்லாம் திவ்யத்வனியால் விசாலமாக விரித்துச் சதுர்வேதங்களாகும்படி சொல்லியருளி, நான்முகனுகிநீ - சதுர்முகத்தையுடையவனும் நீயே, எ - று. (உகூ)

1304. உண்மை தானின்மை யுண்மை யின்மையாந்
திண்ணிய தன்னுே டவாச்சியஞ் செப்பிடிற்
பண்ணு பங்கங்க ளேழ்பொருட் கில்லேயே
லுண்மை தான்பொருட் கில்லேயென் ருேதினுய்.

(இ - ள்) உண்மைதான் - ஸ்யாதஸ்தியும், இன்மை - ஸ்யாநாஸ்தியும், உண்மையின்மை - ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தியும், ஆம் - ஆகிய, திண்ணிய - சேர்ந்திரா நின்ற, தன்னுேடு - இந்த மூன்ருேடு, அவாச்சியம் - ஸ்யாதவக் தவ்யமும், (என நாலாக), செப்பிடில் - சொல்லுமிடத்தில், பண்ணு - சேர்க்கின்ற (அதாவது: முன் பண்பாகிய மூன்றுகளுடன் நாலாவதாகிய அவக்தவ்யத்தைத் தனித்தனி யாகச் சேர்க்க, ஸ்யாதஸ்தி அவக்தவ்யம், ஸ்யாநாஸ்தியவக்தவ்யம், ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்தியவக்தவ்யமுமென்று கணக்கிடுகின்ற), பங்கங்களேழ் - இந்த ஸப்தபங்கி நியாயமானது, பொருட்கு - ஜீவாதி பொருள்களுக்கு, இல்லேயேல் - இல்லாமல் போகுமானுல், பொருட்கு - ஜீவாதி பதார்த்தங்களுக்கு, உண்மைதானில்லே யென்று - நிச்சயமில்லே யென்று, ஓதினுய்-சொல்லினுய், எ - று. (உகூ)

1305. சுற்ற நீயெவர்க் குந்துணேப் நீக்கலாற்
பற்று நீயிலே பற்றவை தீர்த்தலான்

முற்று நீயுணர்ந் தாய்மூ வுலகத்தின்
பெற்றி தன்னைநீ யாவர்க்கும் பேசலால்.

(இ - ள்) எவர்க்கும் - உன்னையடைந்த யாவர்களுக்கும், துன்பம் - துக்கங்களை, நீக்கலால் - நீங்கச் செய்வதால், சுற்ற நீ - ஸகல பவ்வியபந்துவும் நீயே, பற்றவை - மோஹத்தினாலாகின்ற ராகத்வேஷாதி பற்றுக்களை, தீர்த்தலால் - நீக்குகின்ற பிரகாரத்தினால், பற்று நீயிலை-நீராகாதி பற்றின்றி வீதராகனாகின்றாய், மூவுலகத்தின் பெற்றி தன்னை - மூன்று லோகத்தினுடைய ஸ்வரூபங்களை, யாவர்க்கும் - கணதராதி ஸகல பவ்விய ஜீவர்களுக்கும், நீ பேசலால் - நீ உபதேசஞ் செய்வதினால், முற்றும் - ஸகலத்தையும், உணர்ந்தாய் நீ - அறிந்தவனும் நீயே, எ - று. (உ௫அ)

1306. அருவ னீயக திக்க ணிருத்தலால்
உருவ னீயுடம் போடுசென் றவெலாம்
மருவி வானவர் வாழ்த்தியிவ் வாற்றினாற்
பொருவி லாப்புண்ணி யத்தொடும் போயினர்.

(இ - ள்) அகதிக்கண் - இனியாதொன்றிலு மடைந்து பிறத்தலில்லாத மோட்சத்தில், இருத்தலால் - இருக்கின்றபடியால், அருவன்நீ-அரூபியானவனும் நீயே, உடம்போடு செல்நாளெலாம்-மோட்சமடைவதன் முன் சரீரத்தோடு கூடிச் சென்ற காலத்திலெல்லாம், உருவன்நீ-ரூபத்தையுடைத்தானவனும் நீயே, (என்று), இவ்வாற்றினால்-இந்தப் பிரகாரத்தினால், வானவர்-சதுர்ணிகாயாமரர்களும், மருவி-நந்தீசுவரத்வீபத்தில் அக்கிருத்திமசைத்யாலயப் பிரதிமைகளின் எதிரிலடைந்து, வாழ்த்தி - ஸ்தோத்திரங்களைச் செய்து, பொருவிலா - உபமையில்லாத, புண்ணியத்தொடும் - புண்ணியத்தோடும் கூடினவர்களாகி, போயினர் - தங்கள் தங்களிடமடைந்தார்கள், எ - று. (உ௫௯)

வேறு.

1307. இமையவர் போலவிச் சிறப்பைச் செய்தவ
ரிமையவ ருலகத்தை யெய்தி யிங்குவந்
திமையவர் செயுஞ்சிறப் பைந்து மெய்திப்போ
யிமையவர் தொழச்சித்தி யகத்தி ருப்பரே.

(இ - ள்) இமையவர்போல - தேவர்களைப்போல, இச்சிறப்பை - இந்த நந்தீசுவர பூஜையை, செய்தவர் - செய்த அருகத் பக்திபாவனை பலமுள்ள பவித்திர மனுஷ்யர்கள், இமையவருலகத்தை யெய்தி - அடுத்த பிறப்பில் தேவருலகடைந்து தேவர்களாகிப் பிறந்து உத்கிருஷ்ட சுபோபயோகதத்பரர்களாகிப் பிறகு,

இங்கு வந்து - இந்தப் பூமியில் வந்து தீர்த்தங்கரர்களாகி, இம்மயவர் - தேவர்கள், செயும் - செய்கின்ற, சிறப்பைந்தும் - பஞ்சகல்யாண பூஜைகளையும், எய்தி - அடைந்து, போய் - ஸகல கர்மக்ஷயம் செய்து போய், இமையவர் தொழ - தேவர்கள் வணங்கும்படி, சித்தியகத்தும் - மோட்சமென்கிற ஸித்தி க்ஷேத்திரத்தில், இருப்பர் - ஸ்வயம்புவாக வீற்றிருப்பார்கள், எ - று. (உ௬0)

1308. எண்வகை வியந்தரர்க் கிடமி தாகவும்
பண்ணவர் பணித்தனர் பல்ல மாயுக
முன்னிலத் தெங்கனு முறைவ ரோக்கமும்
பண்ணுறு சிலைகள்பத் தாகு மென்பவே.

(இ - ள்) எண்வகை - எட்டுப்பிரகாரமாகிய, வியந்தரர்க்கு - வியந்தர தேவர்களுக்கு, இடம் - ஸ்தானமானது, இதாகவும் - இந்த மத்தியமலோகமேயாகவும், பண்ணவர் - ஸர்வஜ்ஞர், பணித்தனர் - சொன்னார், (மேலும் இவர்கள்), பல்ல மாயுகம் - ஒரு பல்லமாயுஷ்யத்தில், முன்னிலத்து - முன்னாலே சொல்லப்பட்ட அஸங்கியாதத்வீப சமுத்திரங்களில், எங்கனும் - எவ்விடங்களிலும், உறைவர் - தங்கியிராநின்றவர்களாவார்கள், (இவர்கட்கு), ஓக்கமும்-உன்னதமும், பண்ணுறு - பண்ணிட்டிராநின்ற, சிலைகள் - விற்கள், பத்தாகும் - பத்தாம், என்ப - என்றும் சொல்லுவர், எ - று. (உ௬௧)

1309. ஆயிரம் யோசனை யாழ்ந்த தோங்கிய
தாயிர மிலாதநூ றாயி ரம்புகை
யாயிரம் பத்தடி யகல மாயது
மேயநால் வனத்தது மேரு வென்பவே.

(இ - ள்) மேருவென்ப - மஹம்மேரு பர்வதமென்று சொல்லப்படுவது, ஆயிரம் யோசனை - ஆயிரம் யோஜனைப் பிரமாணம், ஆழ்ந்தது - பூமிக்குள் ஆழ்ந்ததாகும், ஆயிரமிலாத - ஆயிரங்குறைந்த, நூறாயிரம்புகை - நூறாயிரம் யோஜனை, (அதாவது: தொண்ணூற்றொன்பதினாயிரம் யோஜனை), ஓங்கியது - பூமிக்குமேல் உன்னதத்தையுடையதாகும், அடி - அடியில், ஆயிரம் பத்து - பதினாயிரம் யோஜனை, அகலமாயது - அகலமுள்ளதாகும், மேய - பொருந்திய, நால்வனத்தது - (பத்திராஸால, நந்தன, ஸௌமனஸ, பாண்டுகமென்னும்) நாலு வனங்களை யுடையதாகும், எ - று. (உ௬உ)

1310. துகணில மீதுபத் திலாதவெண் ணூறுநற்
புகையிசை நூற்றொரு பஃது வான்புகை
யிகழ்விலாச் சோதிட ரொருக யிற்றெல்லை
யகணிலத் தியங்குவர் புறத்து நிற்பரே.

(இ - ள்) துகணிலமீது - சித்ரா பூமிக்கு மேலே, பத்திலாதவெண்ணூறு நற்புகைமிசை - எழுநூற்று தொண்ணூறு யோஜனைக்கு மேல், நாற்றொரு பத்து வான்புகை - நூற்றுபத்து யோஜனை உயர பரியந்தம், இகழ்விலா - இகழ்ச்சியில்லாத, சோதிடர் - ஜோதிஷ்கதேவர்கள், ஒரு கயற்றெல்லை - மத்திமலோக விஸ்தீர்ணமாகிய ஒரு கயிறுப் பிரமாணத்திலும், அகணிலத்து - இரண்டரைத் வீபம் இரண்டு ஸமுத்திரங்களிலும், இயங்குவர் - கமனத்தையுடையவர்களாயிராநின்றார்கள், புறத்து - மானுஷோத்தரபர்வதத்திற்குப் புறம்பிலே, நிற்பர் - ஸ்திரமாக நிலை பெற்றிருப்பார்கள், எ - று. (உகரு)

1311. இரவிபத் தின்மிசை யெண்ப தின்மிசை
யரவிந்தப் பகைவனு மீன்க ளுன்மிசை
யுரைசெய்த புதற்குயர் நான்கு மூன்றின்மேல்
விரகினல் வெள்ளிவி யாழஞ்செவ் வாய்சனி.

(இ - ள்) பத்தின்மிசை - முன் சொன்ன எழுநூற்றுத் தொண்ணூறு யோஜனைக்கு மேல் பத்து யோஜனையுயர்ந்த யெண்ணூறு யோஜனையில், இரவி - ஸூர்யவிமானமும், எண்பதின் மிசை - எண்ணூற்றெண்பது யோஜனையில், அரவிந்தப் பகைவன் - சந்திரவிமானமும், ஆம் - ஆகும், நான் மிசை - எண்ணூற்றெண்பத்து நாலு யோஜனையில், மீன்கள் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும், உரைசெய்த - சொல்லப்பட்டன, புதற்கு - புதவிமானத்திற்கு, உயர் - உன்னதமானது, நான்கு - அதன்மேல் நான்காகிய எண்ணூற்றெண்பத்தெட்டு யோஜனையாகும், மூன்றின் மேல் - இதற்கு மேல் மூன்று யோஜனை உயர்ந்தவிடத்தில், விரகினல் - கிரமத்தினல், வெள்ளி - (எண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றொரு யோஜனையில்) சுக்கிரவிமானமும், வியாழம் - (எண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்று நாலு யோஜனையில்) பிரகஸ்பதி விமானமும், செவ்வாய் - (எண்ணூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு யோஜனையில்) அங்காரக விமானமும், சனி - (தொளாயிரம் யோஜனையில்) சனி விமானமும், (ஆகும்), எ - று. (உகச)

1312. கீழவாந் தாரகை கேட்கின் மேலுமா
மேழுவான் சிலையுயர்ந் தேக பல்லமாம்
வாழுநாள் சோதிடர்க் கன்றி மூவரும்
கீழவா யுகமீரா யிரங்க ளஞ்சரே.

(இ - ள்) கேட்கின் - கேட்குமிடத்தில், தாரகை - தாராகணங்கள், கீழவாம் - சந்திராதித்யர்க்கு, கீழாயிருப்பனவும், மேலுமாம் - மேலாயிருப்பனவும் ஆகும், எழுவான் சிலையுயர்ந்த - எழு வில்லுன்னதத்தையடைந்த, சோதிடர்க்கு - ஜோதிஷ்க தேவர்களுக்கு, வாழு நாள் - ஆயுஷ்ய நாள், ஏகபல்லமாம் - ஒரு பல்லமாகும், அன்றி - அதுவல்லாமல், மூவரும் - (பவண, வியந்தர,

ஜோதிஷ்காரகிய) மூவகை தேவர்களுக்கும், கீழவாயுகம் - ஜகன்னியாயுஷ்ய மானது, ஈராயிரங்கள் அஞ்சு - பதினாயிரம் வருஷங்களாகும், எ - று (உகூ௫)

1313. இரண்டு நான்குமுன் ஞன்குமே ழாறுமற்
றிரண்டினே டெழுபதா மிந்து வருக்கனுந்
திரண்ட நூற்றுமுப் பத்திரண் டுஞ்செலு
மிரண்டி ரண்டரைச் சாகரத் தீவினே.

(இ - ள்) இரண்டி ரண்டரைச் சாகரத் தீவின் - மத்தியமலோக மத்திய பூமியாகிய இரண்டரைத்வீபம் இரண்டு ஸமுத்திரங்களிலும், இந்து - சந்திரனும், அருக்கனும் - ஸூர்யனும், இரண்டு - (ஜம்பூத்வீபத்தில்) இரண்டு சந்திரர் இரண்டு ஸூர்யர்களும், நான்கு - (மஹா லவண ஸமுத்திரத்தில்) நான்கு சந்திரர் நான்கு ஸூர்யர்களும், முன்ஞன்கு - (தாதகீஷண்டத்வீபத்தில்) பனிரண்டு சந்திரர் பனிரண்டு ஸூர்யர்களும், எழாறு - (காளோதக ஸமுத்திரத்தில்) நாற்பத்திரண்டு ஸூர்யர்களும், இரண்டினேடெழுபதாம் - (புஷ்க்கரார்த்தத்வீபத்தில்) எழுபத்திரண்டு சந்திரர் எழுபத்திரண்டு ஸூர்யர்களும், (ஆகி) திரண்ட - சேர்க்கப்பட்ட, நூற்றுமுப்பத்திரண்டும் - இந்த நூற்று முப்பத்திரண்டு ஸூர்ய சந்திரர்களும், செலும் - கமனத்தையுடையவர்களா யிராநின்றுர்கள், எ - று. (உகூகூ)

வேறு.

1314. துறக்கத்தி னியற்கை சொல்லிற் சொல்லிய படலந் தோறு
மிறப்பவிந் திரகஞ் சேணி பந்தங்கிண் ணகமு மாகுந்
திறத்துளி சணேி பந்த மிருதுநாற் றிசையுஞ் சென்ற
வறக்கதி ராழி வேந்த னறுபதோ டிரண்டென் ருனே.

(இ - ள்) துறக்கத்தின் - ஸ்வர்க்க லோகத்தினுடைய, இயற்கை - ஸ்வரூபத்தை, சொல்லில் - சொல்லுமிடத்தில், சொல்லிய - சொல்லப்பட்டிருக்கிற, படலந்தோறும் - படலங்கள் படலங்கள் தோறும், இறப்ப - மிகவும், இந்திரகம் - இந்திரகங்களும், சேணி பந்தம் - ஸ்ரேணிபந்தங்களும், கிண்ணகமும் - புஷ்ப்ப பிரகீர்ணங்களும், (என) ஆகும் - (இப்படி மூன்று விதமான விமானங்கள்) ஆகும், திறத்துளி - வரிசையை உள்ளிட்டிராநின்ற, சேணி பந்தம் - ஸ்ரேணிபந்தங்களானவை, இருது - (ஸௌதர்ம கல்ப்பத்தில்) இருது விமானத்தினுடைய, நாற்றிசையும் - நாலு திக்குகளிலேயும். சென்ற - வரிசையாக இராநின்ற சங்கியையானது, அறக்கதிராழி வேந்தன் - தர்ம சக்கரத்தையுடைய அரஹந்த பரம தேவன், அறுபதோடிரண்டு - அறுபத்திரண்டு ஸ்ரேணிபந்தமாகும், என்றுன் - என்று சொன்னன், (அதாவது தெரிவித்தான்), எ - று. (உகூஎ)

1315. சொல்லிய படலந் தோறு மொரொவொன்று சுருங்கிச் சென்று
நல்லிசை யணுதி சைக்கட் டிசைதொறு மொரொவொன் றுரும்
வில்லுமிழ்ந் திலங்கும் செம்பொன் விமானத்தின் கணனை வேண்டிற்
சொல்லுதும் கேட்கச் சோத மீசானத் தொடக்க மாக.

(இ - ள்) சொல்லிய - ஸௌதர்ம கல்பத்தில் திக்குகளில் அறுபத்திரண்டாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரேணி பந்தங்களானவை, படலந்தோறு - மேல் மேல் படலங்கள் தோறும், ஒரொவொன்று சுருங்கிச் சென்று - திக்குகளில் ஒவ்வொரு ஸ்ரேணிபந்த விமானங் குறைவாகிச் சென்று, நல் - நன்மையாகிய, இசை- புகழ்ச்சியையுடைய, அணுதிசைக்கண் - நவாணுதிசையில், திசைதொறும் - திக்குகள் தோறும், ஒரொவொன்றுரும் - ஒவ்வொரு ஸ்ரேணிபந்த விமானமுரும், வில் - கிரணங்களை, உமிழ்ந்து - சொரிந்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, செம்பொன் - சிவந்த பொன்னாலாகிய, விமானத்தின் - (இந்திரகம், ஸ்ரேணிபந்தம், புஷ்பபிரகீர்ணமுமாகிய) தேவ விமானங்களினுடைய, கணனை - ஸங்கியைகளை, வேண்டில் - சொல்லவேண்டுமானல், சோதமீசானத் தொடக்கமாக - ஸௌதர்ம ஈசானகல்ப்ப முதல் வரிசையாக, சொல்லுதும் - சொல்லுகின்றோம், கேட்க - கேட்கக் கடவீராக, எ - று. (உகஅ)

1316. இலக்கமெண் ணன்கு மேழு நான்குமுந் நான்கு மெட்டு
மிலக்கநான் கிரண்டிற் காகு மேலிரண் டிரண்டிற் கிவ்வா
றிலக்கத்தின் பாதி யெண்ணஞ் சாயிர மாறு மாகி
விலக்கிலா விமான நான்கு நூறமுந் நூறு மாமே.

(இ - ள்) விலக்கிலா - நீக்குதலில்லாத, விமானம் - தேவ விமானங்கள், இலக்கமெண்ணன்கு - (ஸௌதர்ம கல்பத்தில்) முப்பத்திரண்டு லக்ஷம் விமானங்களும், எழுநான்கு - (ஈசான கல்பத்தில்) இருபத்தெட்டு லக்ஷம் விமானங்களும், முந்நான்கு - (ஸநத்குமார கல்பத்தில்) பன்னிரண்டு லக்ஷம் விமானங்களும், எட்டு - (மாஹேந்திர கல்பத்தில்) எட்டு லக்ஷம் விமானங்களும், இரண்டிற்கு - (பிரம்மபிரம்மோத்தர) மென்னும் இரண்டு கல்பங்களுக்கு, இலக்க நான்கு - நாலு லக்ஷம் விமானங்களும், ஆம் - ஆகும், மேல் - அதற்கு மேல், இரண்டிரண்டிற்கு - இரண்டிரண்டு கல்ப்பங்களுக்கு, இவ்வாறு - இந்தப் பிரகாரம், இலக்கத்தின் பாதி - (லாந்தவகாபிஷ்ட கல்பங்களில்) ஐம்பதினாயிரம் விமானங்களும், எண்ணஞ்சாயிரம் - (சுக்ர, மஹா சுக்ர கல்பங்களில்) நாற்பதினாயிரம் விமானங்களும், ஆறுமாகி - (சதார், ஸஹஸ்ரார கல்ப்பங்களில்) ஆறாயிரமுமாகி, நான்கு நூறு - (ஆனத, பிராணத கல்ப்பங்களில்) நானூறும், முந்நூறும் - (ஆரண, அச்சுத கல்பங்களில்) முந்நூறு விமானமும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (உகக)

1317. நூற்றினே டொருபத் தொன்று மேட்டிம திரயத் தின்க
ணூற்றினே டேழு மாகு மத்திம மும்மை யிற்றெண்
ணூற்றினே டொன்று மாகு முபரிம மும்மை யின்கண்
ணுற்றவு மொன்ப தைந்தா மணுதிசா னுத்த ரத்தே.

(இ - ள்) எட்டிமதிரயத்தின்கண் - ஹேஷ்டிமத்திரயத்தில், நூற்றினே டொருபத் தொன்றும் - நூற்றுப்பதினேரு விமானமாகும், மத்திம மும்மையில் - மத்திமத்திரயத்தில், நூற்றினேடேழும் - நூற்றியேழு விமானங்களும், ஆகும் - ஆம், உபரிம மும்மையின்கண் - உபரிமத்திரயத்தில், தொண்ணூற்றினேடொன்றும் - தொண்ணூற்றொரு விமானங்களும், ஆகும் - ஆம், ஆற்றவும் - மிகவும் மேலான தன்மையுள்ள, அணுதிசா - நவாணுதிசையில், ஒன்பது விமானங்களும், அணுத்தாத்து - பஞ்சாணுத்தரத்தில், ஐந்து - ஐந்தேவிமானங்களும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (உஎ0)

1318. இந்திரர் சாமா னீகர் தர்யத்திங் கர்பா ரிடதர்
கந்தபா லர்காப்ப ரா னீகர்கீ ணர்கில் விழியர்
விந்திரா திகளிற் பத்து மரசர்கள் குரவ ரன்றி
மந்திரர் சூழ்ந்தி ருப்பர் காஞ்சுகி யாதி போல்வார்.

(இ - ள்) இந்திரர் - இந்திரர்களும், சாமானீகர் - ஸாமானீக தேவர்களும், தாயத்திங்கர் - த்ராயத்ரிம்ச தேவர்களும், பாரிடதர் - பிரதீந்திரர்களும், கந்தபாலர்- லோகபால தேவர்களும், காப்பர் - தண்டநாயகர்களும், ஆனீகர் - ஆனீக தேவர் களும், கீணர் - ப்ரகீர்ணக தேவர்களும், கில்விழியர் - கில்விழிகர்களும், (ஆகிய) இந்திராதிகளில் - இந்திரர் முதலானவர்களில், பத்தும் - இந்தப் பத்துத் தரங்க ளும், அரசர்கள் - பூமியிலிராநின்ற ராஜாக்களும், குரவர் - பெரியோர்களும், அன்றி - அல்லாமலும், மந்திரர் - மந்திரி முதலானவர்களும், சூழ்ந்திருப்பார் - கூடியிருப்பார்கள், (இவர்கள்) காஞ்சுகியாதிபோல்வார் - மேற்சட்டை முதலியவை போல்வார்கள், எ - று. (உஎக)

1319. நடுவணெண் புகைக்கொ ழுப்பாய் நந்தியீச் சிறகொத் தீற்றிற்
குடைமலர்ந் திருந்த தேபோன் றிரண்டரைத் தீவோ டொத்துக்
கடையிலா வறிவு காட்சி யுடையவர் கழுமி நின்ற
விடமது வுலகத் துச்சி யேத்தருந் திறத்த தாமே.

(இ - ள்) கடையிலா - அனந்தமாகிய, அறிவு - ஞானத்தையும், காட்சி - தர்சனத்தையும், உடையவர் - உடைத்தானவர்களாகிய சித்தபரமேஷ்டிகள், கழுமி நின்ற - பொருந்தி யிராநின்ற, இடமது - ஸித்திக்ஷேத்திரமென்னும் இடமானது,

உலகத்துச்சி - லோகத்தினுடைய சிகரமாகி, (அஷ்டமப்பிரத்வீ என்னும் பெயருடைய சித்தசிலை யமையப்பெற்று), நடுவண் - மத்தியில், எண்புகைக்கொழுப்பாய் - எட்டுயோஜனை பிரமாண பாகுல்லியத்தை யுடையதாகி, கந்தி - நிறைந்து, ஈற்றில் - கடையில், ஈச்சிறகொத்து - ஈசவிறகுப் பிரமாணமாகி, குடைமலர்ந்திருந்ததே போன்று - குடையானது விரிந்திருந்ததற் கொப்பாகி, இரண்டரைத் தீவோடொத்து - இரண்டரை த்வீபத்தினுடைய விஸ்தீர்ணமாகிய நாற்பத்தைந்து லட்ச யோஜனை விஸ்தீர்ணமாகி, (அதன்மேல் ஸித்தபரமேஷ்டிகள் பொருந்தியிருப்பதால்), ஏத்தரும் - பவ்விய ஜீவர்களால் ஸ்துதித்தற்கரிய, திறத்ததாம் - விதாயத்தையுடையதாகும், எ - று.

168-வது, "முடிவிடைய கலமாயதமொன்றேழ் முழ" என்னும் பாடல் முதல் 273-வது பாடலாகிய இதுவரையிலும் லோகத்தின் ஸ்வரூபம் ஸம்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதன் ஸ்வரூபங்களை திரிலோகஸாரம், கர்தல லோகாணி, முதலிய கிரந்தங்களில் விசாலமாக அறிந்துகொள்ளலாம். (உஎஉ)

1320. மதிசுத மவதி மாண்ட மனப்பச்சங் கேவ லமாம்
விதியவாம் பமாணம் வேண்டின் விகற்பங்க ளியாவு மாகும்
மதிசுதம் பரோக்க மாகும் மற்றபச் சக்க மாகும்
விதியிவை விகலந் தூலஞ் சகலநிச் சயமு மாமே.

(இ - ள்) (ஸம்மியக்ஞானங்கள்), மதி - மதிஜ்ஜானமென்றும், சுதம் - ஸ்ருதஜ்ஞானமென்றும், அவதி - அவதிஜ்ஞானமென்றும், மாண்ட - மாட்சிமை பொருந்திய, மனப்பச்சம் - மனப்பரியயஜ்ஞானமென்றும், கேவலம் - கேவலஜ்ஞானமென்றும், ஆம் - இந்த ஐந்துமூலமாகிய, விதியவாம் - விதிப் பிரிவுகளையுடையவாகும், பமாணம் - இவைகளின் அளவுகளை, வேண்டின் - தனித்தனியாகச் சொல்லவேண்டினால், விகற்பங்கள்யாவும் - பலபல விகல்பங்களும், ஆகும் - ஆகும், மதி - மதிஜ்ஞானமும், சுதம் - சுருதஞானமும், பரோக்கமாகும் - பரோக்ஷ ஞானங்களாகும், மற்ற - அவதி மனப்பரியய கேவலஜ் ஞானங்களாகிய மற்றவைகள், பச்சக்கமாகும் - பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களாகும், விதியிவை - விதித்த இவை, விகலம் - (அவதிஜ்ஞானம்) விகலப் பிரத்தியக்ஷமாகவும், தூலம் - (மனப்பரியயம்) ஸ்தூல பிரத்தியக்ஷமாகவும், சகல நிச்சயமும் - (கேவலஞானம்) ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமுமாகியுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களையும் அறிகின்ற நிச்சயப் பிரத்தியக்ஷமாகவும், ஆம் - ஆகும், எ - று. (உஎங)

1321. மதியினுங் கருத்து கண்கூ டிரண்டுமாம் விசேடம் பத்தாம்
விதியது கண்கூ டாகும் விசாரணை நீக்கந் தேற்றம்
மதிசுருதி சன்ஞ சிந்தை மற்றிவை பரோக்க மாகுஞ்
சுதமதன் முன்பு செல்லு மதியுநற் பரோக்க மாமே.

(இ - ள்) மதியினும் - மதிஜ்ஞானத்திலும், கருத்து - அர்த்தாவக்கிரகமென்றும், கண்கூடு - வியஞ்சனவக்கிரகமென்றும், இரண்டுமாம் - இரண்டுவிதங்களுமாகும், விதியது - இந்த விதியின், விசேடம் - விசேஷத்தினால், கண்கூடு - கண்கூடாக, (இவை) பத்தாம் - பத்துவிதமாகும், (அதாவது: ஸ்பரிச ரஸ கிராண சக்ஷு ஸ்ரோத்திரம் மனம் என்னும் இந்த ஆறுக்கும் தனித்தனியாக ஏற்பட்ட அருத்தவாக்கிரகம் ஆறோடு சக்ஷுவுக்கும் மனஸுக்கும் வியஞ்சனவக்கிரகமில்லை ஆகையால் அவை நீங்க மற்றவைகட்கு ஏற்பட்ட வியஞ்சனவக்கிரகம் நாலும்சேர அவக்கிரகபேதம் பத்துவிதமாம். (இனி அர்த்தாவக்கிரகத்துக்கு மேல்), விசாரணை - ஈகையென்றும், நீக்கம் - ஆவாயமென்றும், தேற்றம் - தாரணையென்றும், ஆகும் - ஸ்பரிசனாதி ஆறு இந்திரியங்கட்கும் தனித்தனி ஆகும், (ஆகவே இவை பதினெட்டாகும்; இவற்றோடு முன்சொன்ன அவக்கிரகங்களையும் கூட்ட இருபத்தெட்டாகும்; இவைகளை பகு, பகுவிதம், ஏகம், ஏகவிதம், க்ஷிப்பிரம், அக்ஷிப்ரம், நிஸ்ரதம், அனிஸ்ரதம், உக்தம், அனுக்தம், த்ருவம், அத்ருவம், என்னும் பன்னிரண்டில் கணிக்க மதிஜ்ஞானம் முந்நூற்று முப்பத்தாறு பேதமாகும்.) மற்று - பின்பு, இவை - இந்த ஞானவகைகள், மதி - மதியென்றும், சுருதி - ஸ்ம்ருதியென்றும், சன்ஞ - ஸஜ்ஞையென்றும், சிந்தை - சிந்தையென்றும், (ஆபினிபோதியென்றும், பரியாயப் பெயர்களுடையதாகி), பரோக்கமாகும் - பரோக்ஷ ஞானமே யாகும், அதன்முன்பு - அந்த மதிஜ்ஞானம் பூர்வகமாக, செல்லும் - உண்டாகிச் செல்லும், சுதமதியும் - சுருதஜ்ஞானமும், நல் - நன்மையாகிய, பரோக்கமாம் - பரோக்ஷ ஞானமாகும், எ - று.

இந்த மதிஜ்ஞான பேதங்களை, தத்துவார்த்த ஸூத்ரம் பிரதமாத்தியாயத்தில் ஒன்பதாவது ஸூத்ரம் முதலாக இருபதாவது ஸூத்ரம் வரைக்குமுள்ள, ஸர்வார்த்தஸித்தி, ஸுகபோதை, வியாக்கியானங்களிலும்; பதார்த்தஸாரத்தில் முப்பதாவது அதிகாரத்திலும் விரிவாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். (உஎச)

1322. வைப்புநய னளவை வாயில் மார்க்கணை குணசீ வன்கள்
செப்பிய சுதத்திற் சென்று விகற்பமாஞ் சதாதி யோடு
மெய்ப்பட வுணர்வை தோற்றின் வினைகளைக் கெடுக்கு மென்று
பொய்ப்பறு பமாண மாகப் புண்ணியக் கிழவன் சொன்னான்.

(இ - ள்) வைப்பு - (நாம ஸ்தாபனா திரவிய பாவ ஸ்தன்யாஸஹா என்கிற நாலுவிதத்தினால் ஆகும்படியான) நிக்ஷேபமும், நயன் - (திரவியார்த்திக பரியாயார்த்திக நயங்களாலாகும் நைகம ஸங்கிரக வியவஹார ருஜுஸூத்ர சப்த ஸமபிரூட. ஏவம்பூத நயாதிகளாலும், அத்தியாத்ம பாஷையாலும் ஏற்படும் உபசரிதானுப சரிதாஸத்பூத ஸத்பூத வியவஹார, சுத்த நிச்சய அசுத்த நிச்சயமாகிய) ஷண்ணயங்களும், அளவை - (திரவிய பிரமாண பாவப் பிரமாண பிரத்தியக்ஷ பிரமாண பரோக்ஷப் பிரமாண லௌகீகப் பிரமாண பாமார்த்தப் பிரமாணாதிகளா

லாகின்ற) பிரமாணமும், (ஆகிய) வாயில் - இந்த நிக்ஷேபநயப் பிரமாணத் துவாரா வாக, மார்க்கணை - (கதி, இந்திரிய, காய, யோக, வேத, கஷாய, ஞான, ஸம்யம, தரிசன, லேசியா, பவ்விய, சம்மியக்துவ, ஸஞ்ஞித்வ, ஆஹாரமுமாகிய சதுர்த்தச) மார்க்கணு ஸ்தானமும், குணம்-(மித்தியா திருஷ்டி, சாசாதன ஸம்மியக் திருஷ்டி, மிசிரன், அஸம்யதஸம்மியக் திருஷ்டி, தேசசம்யதன், பிரமத்தன், அப்பிரமத்தன், ஆபூர்வகரணன், அனிவிர்த்திகரணன், ஸூக்ஷ்மஸாம்பராயன், உபசாந்தகஷாயன், க்ஷீணகஷாயன், ஸயோகிகேவலி, அயோகிகேவலி என்கிற) சதுர்த்தசகுண ஸ்தானமும், சீவன்கள் (ஸூக்ஷ்ம ஏகேந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, பாதர ஏகேந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, த்வீந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, த்ரீந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, சதுரிந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, அஸஞ்ஞி பஞ்சேந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்தி, ஸஞ்ஞி பஞ்சேந்திரிய பரியாப்தி அபரியாப்திகளாகிய) சதுர்த்தச ஜீவஸ்தானமும், (ஆகிய இவைகள்) சுதத்தில் - (கேவலஜ்ஞானியாகிய அரஹந்த பரம தேவனெனும் ஜினேந்திரனல் திவ்யத்வனியாகிற) சப்தத் துவாரத்தினல், செப்பிய - சொல்லப்பட்டன, இவை சென்று - அந்த சப்தத் துவாராவாக அடைந்து, (ஸ்ருதகேவலிகளாகிய பாவ சுருத ஞான ஸம்பூர்ணர்களான கணதராதி குருக்களால்), விகற்பமாம் - ஸவிகல்ப நிர்விகல்ப பேதமாகும் (அதாவது: திரவியாகமமாகி கிரந்தரசனைகளால் த்வாதசாங்க பரமாகமங்களாகச் சொல்லப்பட்டனவாகும்), சதாதியோடு - (ஸத் - ஸங்கியா - க்ஷேத்ர - ஸ்பரிசன - காலாந்தர - பாவ - அல்ப - பகுத்துவங்களென்னும்) ப்ரரூபணுபாவனையோடு, மெய்ப்பட - உண்மையாக, உணர்வை - பாவசுருத ஞானமானது, தோற்றின் - கர்மோபசமகாலலப்தியினல் உண்டாகுமேயானல், வினைகளை - கர்மங்களை, கெடுக்குமென்று - (ஆத்மன்) க்ஷயஞ் செய்து பரமாத்ம ஸ்வரூபியாகுமென்று, பொய்ப்பறு - குற்றமற்ற, பமாணமாக - பிரமாணமாக, புண்ணியக் கிழவன் - தீர்த்தங்கரபரமதேவன், சொன்னன் - திவ்யத்வனியால் சொல்லிக் கணதராதியார்களுக்குத் தெரிவித்தான், எ - று.

இந்தப் பாடலில் சொல்லப்பட்ட நிக்ஷேப, நய பிரமாணங்களையும், மார்க்கணு ஸ்தான - குணஸ்தான - ஜீவஸ்தானங்களையும், ஸத்ஸங்கியாதிப்ரரூபணைகளையும், விவரமாக அறியவேண்டில், பதார்த்தஸாரம் - சர்வார்த்தசித்தி - சுகபோதை - ப்ராப்ரதத்திரயம் - கோமட ஸாரமாதியாகிய நூல்களைப் பார்த்தும் குருமூலமாகக் கேட்டுக் பவ்வியர்கள் பிரயத்ன பூர்வகமாக அறிந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டு ஞானம் பெறுவது அத்தியாவசியம்.

'உணர்வை' என்பதில் ஐ - சாரியை. (௩௭௫)

1323. அங்கபுவ் வாதி நூல்க ளாகமம் பமாண மாகுஞ்
சிங்கிய மதிசு தங்கள் விப்பங்கமுந் தீய ஞான
மங்கவை மூடஞ் சந்தே யம்விப ரீத மாகுந்
தங்கிய சன்னிக் கிப்பாற் றுனெலா மூட மாமே.

(இ - ள்) அங்கபுவ்வாதி நூல்கள் - த்வாதசாங்கம் - சதுர்தச பூர்வம் முதலாகிய சாஸ்திரங்கள், ஆகமம் - கணதராதி குருக்களால் கிரந்த பூர்வகமாகச் செய்யப்பட்ட திரவியாகமங்களானவை, (ஆதலின்) பமாண மாகும் - சுருத ஞானப் பிரமாணமாகும், சிங்கிய - கர்மோதயத்தால் மாறுபாடாகிய, மதி - குமதியும், சுதங்கள் - குஸ்ருதிகளும், விபங்கமும் - விபங்கமாகிய அவதியும், தீயஞானம் - மித்தியாஞானம்மாகும், அங்கவை - அவ்விடத்தில் அவைகள், மூடம் - மூடமென்றும், சந்தேயம் - சந்தேகமென்றும், விபரீதம் - விபரீதமென்றும், ஆகும் - மூன்றுவகையாகும், தங்கிய - தரித்திராநின்ற, சன்னிக்கிப்பால் - ஸஜ்ஞிபஞ்சேந்திரிய ஜீவன்களுக்கு இப்பால், (தாழ்ந்துள்ள,) தான் எல்லாம் - அஸஜ்ஞிபஞ் சேந்திரிய ஜீவன் முதலாக உள்ள பதின்மூன்று வகை ஜீவஸ்தான ஜீவன்களெல்லாம், மூடமாம் - குமதி ஞானத்தையேயுடையனவாகும், எ - று.

இங்ஙனம் கூறியதனால் ஸஜ்ஞி ஜீவன்களில் கருமோபசமத்தால் ஸம்மியக் ஞானமும் கருமோதயத்தால் மித்தியா ஞானமும் வர்த்திக்கும், அஸஜ்ஞி ஜீவன்களெல்லாம் கருமோதயத்தினாலான மித்தியா ஞானங்களிலேயே வர்த்திக்கும்; ஆகையால் கருமோபசம க்ஷயோபசம க்ஷாயிக பரிணாமங்களின்றி ஸம்மியக்ஞானப் பிராப்தி யாகாதென்பது பெறப்படும்.

ஆறுவது ஸர்க்கம் 151 - வது பாடல் முதல், 164 - வது பாடல் வரைக்கும் ஸம்மியக்துவ லப்தமாகும்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்மியக்துவ பூர்வகமாகத்தான் ஸம்மியக்ஞானம் ஏற்படும். பதார்த்தஸாரத்தில் 27 - வது அதிகாரத்தில் சம்மியக்துவத்தைப்பற்றிய விவரம் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1324. அருத்தத்திற் காமத் தின்க ணவ்விரண் டகத்துஞ் சென்று
விருத்தத்தைத் தெளிவி லாமை விசதமா மூட மாகு
மொருத்துழிச் செறித லின்றி யுலாவல்சந் தேக மாகும்
விருத்தமா யுணர்தல் சொல்லல் விபரீத நயம தாமே.

(இ - ள்) (ஸஜ்ஞி பஞ்சேந்திரிய ஜீவன்களும்) அருத்தத்தில் - பொருள்களின் மேலும், காமத்தின்கண் - காமராகத்தினிடத்தும், அவ்விரண்டகத்தும் - அந்த அர்த்தம் காமமாகிய இரண்டிலும், சென்று - பரிணமித்துச் சென்று, விருத்தத்தை - இவ்விரண்டின் வேறாகிய தர்மத்தை, தெளிவிலாமை - தெரியாமல் நிற்பது, விசதமாம் - வெளியாகிய, மூடமாகும் - மித்தியாஞானமாகிய மயக்கமாகும், ஒருத்துழி - ஒருமித்தவிடத்தை, செறிதலின்றி - அடையாமல், உலாவல் - பலவிதமாக வியாபித்து தெளியாமல் உலாவுவது, சந்தேகமாகும் - சந்தேக ஞானமாகும், விருத்தமாயுணர்தல் - மாறுபாடாக அறிவதும், சொல்லல் - சொல்வதும், விபரீதநயமதாம் - விபரீத நயமாகும், எ - று.

இங்கு ஞானப்பிராமணஞ் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. இன்னும் விரிவாக அறிய வேண்டுமானால் ஞானர்ணவ முதலான கிரந்தாந்தரங்களைப் பார்த்துக் கொள்க. (உஎஎ)

1325. அராகாதி மான்க ளாத்த ரல்லவர் நல்ல ரென்றும்
விராகாதி யல்ல மார்க்கம் விகற்பத்தை விடுத லென்று
முரோகாதி யோம்ப லின்றி யுயிர்க்கொலை தரும மென்றும்
வராகாதிப் பிறவி யானே வையத்துக் கிறைவ னென்றும்.

(இ - ள்) அராகாதிமான்கள் - ராகத்வேஷ பரிணமன புத்தியையுடையவர்கள், ஆத்தர் - கடவுளாகிய முக்கியர்களென்றும், அல்லவர் - பாபத்தொழிலைப் புரியுமவர்கள், நல்லரென்றும் - நற்குணமுடையவர்களென்றும், விராகாதியல்ல மார்க்கம் - வைராக்கியபாவனையில்லாதராக மார்க்கமே, விகற்பத்தை - ஸம்ஸார விகல்பத்தை, விடுதலென்றும் - விட்டு நீக்குவதென்றும், உரோகாதி - ரோகம் முதலாகிய பீடைகளை, ஓம்பலின்றி - பரிகரித்து உபசரிக்காமல், உயிர்க்கொலை - ஜீவஹிம்சை பண்ணுதலே, தருமமென்றும் - தர்மமாகுமென்றும், காதி - காதி கர்மத்தினுடைய வசனுகி, வரா - சுழன்று சுழன்று வருகின்ற, பிறவியானே - ஜனனமரணமாகிய பிறப்புடையவனே, வையத்துக்கு - இவ்வுலகிற்கு, இறைவனென்றும் - நாதனென்றும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உஎஅ)

1326. விகாரமில் லொருவன் செய்கை யுலகத்தில் விகார மென்று
மவாவொடு மனையி னீங்கா தவரைமா தவர்க ளென்றுந்
தகாதன யாவுஞ் செய்ய வல்லவர் தலைவ ரென்றுந்
தொகாவிரி பொருள்க ளில்லை சூனிய மல்ல தென்றும்.

(இ - ள்) விகாரமில் - விகாரகுணங்களில்லாத, ஒருவன் - ஒருவனுடைய, செய்கை - செயல்களானவை, உலகத்தில் - லோகத்திலே, விகாரமென்றும் - விகாரமானதென்றும், அவாவொடு - ராகாதியோடு கூடி, மனையின் இல்வாழ்க்கையினின்றும், நீங்காதவரை - நீங்கி நிஸ்ஸங்கத்துவம் பொருந்தாதவர்களை, மாதவர்களென்றும் - மஹா தபஸ்விகளென்றும், தகாதனயாவும் - தகாத குரூரகிருத்தியங்களாகிய எல்லா ஹிம்ஸாதிகளையும், செய்ய வல்லவர் - செய்யும்படியான வல்லமையுடைய புருஷர்கள், தலைவரென்றும் - நாதர்களென்றும், சூன்யமல்லது - ஸர்வ சூன்யமல்லாமல், தொகாவிரி - ஸாமான்ய விசேஷமாகிய, பொருள்கள் - ஜீவாதி பொருள்கள், இல்லை என்றும் - உலகத்தில் இல்லையென்றும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உஎகூ)

1327. தன்னைக்கொன் றுயிரை யோம்பல் தக்கநற் கருணை யென்றும்
பின்னைத்தா னூனை யுண்கை பெருந்தவ மாவ தென்று
முன்னிற்றன் கணத்தி யாவு மொட்டறக் கெடுமென் றோதிப்
பின்னைத்தா னித்த முத்திக் குழக்கெனப் பேசலாமே.

(இ - ள்) தன்னைக்கொன்று - தன்னை ஹிம்ஸித்து, உயிரையோம்பல் - பிற ஜீவன்களை ரக்ஷிக்கின்றது, தக்க - தகுதியாகிய, நல் - நன்மையாகிய, கருணை யென்றும் - தயவாகுமென்றும், பின்னை - பிறகு, தான் - தானே, ஊனை யுண்கை - மாமிசம் பொசித்தலே, பெரும் - பெரிதாகிய, தவமாவது - தபஸாகப்பட்டது, என்றும் - என்றும், உன்னில் - யோசிக்குமிடத்தில், தான் - ஆத்மனானது, கணத்து - ஸமயத்தில், யாவும் - முழுதிலும், ஒட்டற - பற்றற, கெடுமென்று - ஸர்வதா நாசமாகுமென்றும், ஓதி - சொல்லி, பின்னை - பிறகு, தான் - ஆத்மன் தான், நித்தம் - நித்தியமாகிய, முத்திக்கு - மோட்சத்திற்கு, உழக்கென - உத்ஸாஹித்துச்செல்லுமென்றும், பேசல் பேசுவதும், ஆம் ஆகுமென்றும், எ - று.

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் குளகம். (உஅ0)

1328. அறிவினே வீடா மன்றி யாசாரத் தாகு,மன்றி
யிறைவனற் காத லாலா மிவ்விரண் டாலு மாகு
நெறிமுத்திக் கில்லை நித்தம் முத்தனே சீவ னென்றும்
அறிவின்மை நன்றே யென்று மழைத்தலாம் பிழைத்த நீதி.

(இ - ள்) அறிவினே - ஞானத்தாலேயே, வீடாம்-மோக்ஷமாகும், அன்றி- அது வல்லாமல், ஆசாரத்து - ஆசாரத்தினாலே, ஆகும் - மோட்சமாகும், அன்றி - அது வல்லாமல், இறைவன் - ஸ்வாமியின் மேலுண்டாகிய, நல் - நன்மையாகிய, காதலால் - பக்தியினாலேயே, ஆம் - ஆகும், இவ்விரண்டாலும் - இந்த ஆசாரம் பக்திகளாகிய இரண்டினாலேயே, ஆகும் - ஆகும், முத்திக்கு - மோட்சத்திற்கு, நெறி - வழி, இல்லை வேறொன்றில்லை, சீவன் - ஜீவன், நித்தம் - நித்தியமும், முத்தனே - முக்த ஸ்வரூபனே, என்றும் - என்றும், அறிவின்மை-அஜ்ஞானமே, நன்று - நல்லது, என்றும் - என்றும், அழைத்தல் - சொல்லுகின்றது முத வானவைகள், பிழைத்த நீதி ஆம் - மித்தியா நீதி ஆகும், எ - று. (உஅக)

1329. இறைவமற்றென்கொ லேது வினைமன்னர் மிகுதற் றென்றங்
கணறகழ லரசர் கேட்டா ரருந்தவ ருரைக்க லுற்று
நெறியினா லெட்டுந் தத்த நிமித்தந்தை நிறையப் பெற்றுச்
செறியமிக் கல்ல தீன மாமது செப்பக் கேண்மின்.

(இ - ள்) இன்றவ ஸ்வாமியே!, வினை மன்னர் - கர்மமாகிற ராஜாக்கள், மிகுதற்கு - ஆத்மனிடத்தில் வந்து மிகுந்து பந்திப்பதற்கு, ஏது - காரணமானது, என்கொல் என்று - என்ன காரணம் என்று, அங்கு - அப்பொழுது, அறை - சப்தியாகின்ற, கழல் - வீரகண்டயத்தை யணிந்த, அரசர்-இராஜாக்கள், கேட்டார்- வினவினார்கள், அருந்தவர் - மேருமந்தர கணதரர்கள், உரைக்கலுற்று - சொல்லத் தொடங்கி, எட்டும் - ஞானவரணாதியஷ்ட கர்மங்களும், நெறியினால் - கிரமத்தினால், தத்தம் - தங்கள் தங்களின், நிமித்தத்தை - காரணமாகிய அசுத்த சேதன பரிணாமத்தை, நிறையப்பெற்று - நிறைதலாகப் பெற்று, செறிய - ஆத்மனிடத்தில் சேர்ந்ததனாலே, மிக்கு - அதிகாஸ்ரவமாகியும், அல்லது - அல்லாமல், ஈனம் - ஹீனாஸ்ரவமாகியும், ஆம் பந்தமாகும், அது - அந்தக்கர்மாஸ்ரவ காரணமான பரிணாமத்தை, செப்ப - சொல்ல, கேண்மின் - கேளுங்கள், எ - று. (உ௮௨)

1330. பரமனூல் பழித்தல் மாய்த்த லிடையுறல் பிழைக்க வோதல்
குரவர்மா றுதல் சுருதங் கொண்டுழி கரத்தற் றீநூன்
மருவுதல் துவர்க ணான்கின் ஞானமாச் சரிய முற்றும்
பெருகிலா வரண ஞானக் காட்சியைப் பிணிக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) பரமன் - அஷ்டாதசதோஷரஹிதனான ஜினேந்திரனெனும் அரஹந்த பரமதேவனது (அதாவது: அவனால் சொல்லப்பட்ட), நூல் - (திவ்விய பாஷாவாக் பிரவர்த்தியாகி கணதரரசித த்வாதசாங்காதி) பரமாகமங்களை, பழித்தல் - நிந்திப்பதும், மாய்த்தல் - நாசஞ் செய்தலும், இடையுறல் - விக்கினம் பண்ணுவதும், பிழைக்கவோதல் - அதன் கருத்துக்களை மாறுபாடாகச் சொல்லுவதும், குரவர் மாறுதல் - ஆசாரிய உபாத்தியாயாதி சுருதகுருக்களை மாறுபாடாகத் தூஷிப்பதும், சுருதங்கொண்டுழி - ஆகமத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்த விடத்தும், கரத்தல் - வஞ்சனை செய்து பவ்வியோபகாரமாகச் செய்யாமல் மறைத்துவிடுவதும், தீ நூல் மருவுதல் - மித்தியாவாகிய சாஸ்திரங்களைச் சேர்வதும், துவர்கள் நான்கில் - குரோத மான மாயா லோபங்களென்னும் நான்கில், ஞானம்-சம்மியக் ஞானத்தின் மேல், மாச்சரியம் - பகையாவதும், (ஆகிய) முற்றும் - இவை யாவும், பெருகில் - விருத்தியாகுமேயானால், (அதனாலே), ஆவரண ஞானக்காட்சியை - ஞானவரணீய தர்சனவரணீய மென்கிற கருமங்களை, மிக்கு - மிகுதியாக பிணிக்கும் - ஆஸ்ரவமாகி ஆத்மனிடத்தில் பந்திக்கும். எ - று. (உ௮௩)

1331. தன்முத லுயிரைக் கோறல் வருத்துதல் படைக ளேந்தி
யின்னுயிர் நடுங்கச் சேற லெரியிட லுறப்ப றுத்தல்
வின்முத லீத லுள்ளம் வருந்தவெந் துயரைச் செய்தல்
இன்னவை யிடரை யீனு மசாதவே தத்தை யீட்டும்.

(இ - ள்) தன்முதல் - தான் முதலாகிய, உயிரை - ஜீவன்களை, கோறல் - கொலை செய்கின்றதும், வருத்துதல் - உபஸர்க்கஞ் செய்தலும், படைகள் - ஆயு தங்களை, வந்தி - தரித்து, இன் - இனிமையாகிய, உயிர் - இதர ஜீவன்கள், நடுங்க - நடுக்கத்தை யடையும்படியாக, சேறல் - வேட்டை முதலானவையாகிய தொழில்களில் செல்லுதலும், எரியிடல் - அக்கினியிட்டுக் கொளுத்துவதும், உறுப்பு - அவயவங்களை, அறுத்தல் - சேதிப்பதும், வில்முதல் - வில்முதலாகிய கருவிகளை, ஈதல் - கொடுப்பதும், உள்ளம் வருந்த - பிற ஜீவன்கள் மனம் வருந் தும்படியாக, வெம் - வெப்பம் பொருந்திய, துயரை - துன்பங்களை, செய்தல் - செய்கின்றதும், (ஆகிய) இன்னவை - இப்படிப்பட்ட, குரூரசித்த - குரூரகிருத் தியங்கள், இடரையீனும் - துன்பத்தைத் தரும்படியான, அசாத வேதத்தை அசாத வேதனீய கருமத்தை, ஈட்டும் - ஆத்மனிடத்தில் பந்திக்கும், எ - று. ()

1332. உரைசெய்த குணங்க ளின்றிக் கருணையை யுள்ளிட் டேழு
மருவிய மனத்தி னர்க ளுயிர்களின் வருத்த மோம்பித்
தருநயத் தால்வந் தெய்துந் துன்பத்தைத் துணிய நூறிப்
பெரியவின் பத்தை யாக்குஞ் சாதந்தான் பிணிக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) உரைசெய்த - சொல்லப்பட்ட, குணங்கள் - குரூர குணங்கள், இன்றி - இல்லாமல், (ஸமதாகுணமாகி), கருணையை - ஜீவதயாபரிணதியை, உள்ளிட்டு - சேர்ந்து, ஏழு - (காருண்யம், பிரஸன்னபாவம், குணானுராகம், தரு மத்தியானப் பிரவர்த்தி, பிரசஸ்த பிரவர்த்தி, ஸம்மியக்ஞானம், தபோனுப்பிரயோக மாகிய) ஸத்பரிணாமங்களை, மருவிய - சேர்ந்த, மனத்தினர்கள் - மனதுடையவர் கள், உயிர்களின் - ஜீவன்களின், வருத்தம் - உபஸர்க்காதி கஷ்டங்களை, ஓம்பி - சக்தியானுஸாரத்தினால் நீக்கி, தரு நயத்தால் - மித்தியா நயத்தால், வந்தெய்தும் - வந்தடைகின்ற, துன்பத்தை - துக்கத்தை, துணிய நூறி-கெடும்படியாக விலக்க, மிக்கு - மிகுதியாக, பெரிய வின்பத்தை - பெரிதாகிய அனந்த ஸௌக்கியாதி களை, ஆக்கும் - உண்டாக்கும்படியாகிய, சாதந்தான் - ஸாதவேதனீய கர்மமானது, பிணிக்கும் - பந்திக்கும், எ - று. (உ அ௫)

1333. அருகனா லயங்க ணூல்க ளறநெறி தமக்கு மாறாய்ப்
பொருள்கடே றுது மாறும் பொருளுரைத் தருக னாதிப்
பெருமையைப் பொறாது குற்றம் பிறங்கினர் தமையி றைஞ்சல்
மருவுமிச் சத்த மட்டி நெறிமயக் குறக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) அருகன் - (காதிகர்மரஹித அனந்தஞான சகிதவீதராக அரஹந்த பரமதேவனான) ஜினநாதனும், ஆலயங்கள் - ஜினாலயங்களும், நூல்கள் - ஜினேந் திரப்பிரணீத ஆகமங்களும், அறநெறி தமக்கும் - ஜினதர்ம மார்க்கமும், (ஆகிய) இவைகளுக்கு, மாறாய் - விரோதமாகியும், பொருள்கள் - (ஆப்த ஆகம பதார்த்த

முதலாகிய) பொருள்களை, தேருது - யதாஸ்வரூப மறியாமல், மாறும் - மாறு பாடாகிய, பொருள் - பொருள்களை, உரைத்து - சொல்லி, அருகனுகிப்பெரு மையை - ஜினேந்திரன் முதலாகிய பஞ்சபரமேஷ்டிகளாகிய ஆப்தர்களின் குண மஹாத்மியத்தை, பொருது - ஸஹிக்காமல், குற்றம் பிறங்கினர்தமை - ராகத்வேஷ மோஹத்தோடு கூடி நின்றவர்களை, இறைஞ்சல் - வணங்குவதும், (ஆகிய இப்பரி ணமங்களினாலே), மிக்கு-மிகவும், நெறிமயக்குறக்கும் - ஸம்மியக்த்வ மார்க்கத்தை மயங்கச்செய்யும்படியான, மிச்சத்தமட்டி - மித்தியாத்துவ மென்னும் தர்சன மோஹனீய பிரகிருதியானது, மருவும் - ஆத்மனிடத்தில் பந்திக்கும், எ - று. ()

1334. ஒழுக்கத்தை யழித்தல் காயத் தூர்வன நிற்ப தம்மை
யழித்திடல் கிளையிற் சேர்த னீக்குத லாதி யாலும்
வழுக்கிலாச் செற்ற மார்வ மயக்கமா மையைந் தானு
மொழுக்கத்தை யழிக்கும் மோகமுடன் வந்து பிணிக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) ஒழுக்கத்தை - சத்சாரித்திரத்தை, அழித்தல் - கெடுப்பது, காயத்து - சரீரங்களோடு கூடி, ஊர்வன நிற்பதம்மை - திரஸ ஸ்தாவர ஜீவவர்க் கங்களை, அழித்திடல் - ஹிம்ஸித்தல், கிளையிற் சேர்தனீக்குதல் - அவையவை களின் கூட்டங்களையடைய வொட்டாமல் தடுத்தல், ஆதியாலும் - முதலாகிய துஷ்பரிணமகிருத்தியத்தாலும், வழுக்கிலா - நீங்குதலில்லாத, செற்றம் - த்வேஷ மும், ஆர்வம் - ராகமும், மயக்கமாம் - மோஹமுமாகிய, ஐயைந்தானும் - இரு பத்தைந்து விதமாகிய கஷாயாகஷாய பரிணம சாரித்திரமோஹோதயத்தாலும், ஒழுக்கத்தை யழிக்கும் - சாரித்திரத்தைக் கெடுக்கும்படியான, மோகம் - சாரித் திரமோஹனீயப் பிரக்கிருதிகள், உடன் - ஒரு தன்மையாக, மிக்கு - மிகுதியாக, பிணிக்கும் - பந்திக்கும், எ - று. (உஅ)

1335 மருள்செய்யும் வினைமுன் னெட்டின் மாற்றெரு வுதயத் தாலும்
பொருள்கொலை களவு பொய்யிற் புரிந்தெழு முவகை யாலுந்
திரிவிதத் தீயி லேச்சை முறுக்கிப்பே ராரம் பத்து
மருவுமா னிரைய வாயு மாற்றெரு வுதயத் தாலே.

(இ - ள்) முன் - அனாதியாகவே, (பந்தித்து நின்ற) மருள் செய்யும் - ஆத்மகுணத்திற்கு மயக்கத்தைச் செய்யும், வினை எட்டின் - அந்த அஷ்டவித கருமங்களினுடைய, மாற்றெரு - நீக்க முடியாத, உதயத்தாலும் - உதயத்தாலும், பொருள் - பரிக்கிரக வாஞ்சையும், கொலை - ஜீவவதையும், களவு - திருட்டும், பொய்யில் - அசத்தியமும் ஆகிய இவைகளில், புரிந்து - விரும்பி, எழும் - எழு கின்ற, உவகையாலும் - ஸந்தோஷத்தினாலும், திரிவிதத் தீயிலேச்சை - (கிருஷ்ண நீல கபோதமென்கிற) அசுபலேசியா பரிணமத் திரயத்தினாலும், முறுக்கி - பல மாகி, பேராரம்பத்து - பகுவாரம்ப பரிக்கிரகத்தினாலும், மாற்றெரு - நீக்க முடி

யாத, உதயத்தாலே - உதையத்தினல், மாகிரவாயு - பெரிய துன்பத்தைச் செய்யும்படியான நரகாயுஷ்ய கர்மமானது, மருவும் - ஆத்மனிடத்தில் பந்திக்கும், எ-று.

1336. வஞ்சனை மனத்து வைத்து வாக்கொடு காயம் வேருய்
நஞ்சென வொழுக்கம் பற்றி நல்லொழுக் கழித்த லானு
மெஞ்சிடா மூட மாதி மூன்றுமிச் சுதயத் தானுஞ்
செஞ்செவ்வெவ் விலங்கி லுய்க்கு மாயுகஞ் செறிக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) வஞ்சனை - கபடத்தை, மனத்து-மனதில், வைத்து - வைத்துக் கொண்டு, வாக்கொடு - வசனத்தோடு, காயம் - சரீரமும், வேருய் - வேருகி, நஞ்சென - விஷம்போன்று பொல்லாங்காகிய, ஒழுக்கம் - ஹிம்ஸாதிதுச்சாரித்திரத்தை, பற்றி - பொருந்தி, நல்லொழுக்கு - அஹிம்ஸாதிசத் சாரித்திரத்தை, அழித்தலாலும் - கெடுப்பதினுலும், எஞ்சிடா - குறைவில்லாத, மூடமூன்று - (லோக தேவ பாஷண்டமாகிய) திரிமூடங்கள், ஆதி - முதலாகிய, மிச்சு - மித்தியாத்துவகர்மத்தினுடைய, உதயத்தாலும் - உதயவசத்தினுலும், செஞ்செவ்வெவ் விலங்கில் - ஸஜ்ஞி அஸஜ்ஞிகளாகிய திரியக்கதிகளிலே, உய்க்கும் - செலுத்தும்படியான, ஆயுகம் - திரியக்காயுஷ்யகர்மமானது, மிக்கு - மிகுதியாக, செறிக்கும் - பந்திக்கும், எ - று. (உ அக)

1337. மெய்ம்மையாந் தெளிவி லாகும் வென்றவர் குணத்து ளார்வஞ்
செம்மைவான் கருணை மெய்ம்மை சிந்தையுட் கலக்க மின்மை
யிம்மையாம் போகம் வேண்டா முனிவர்கட் கீத லாதி
தம்மினும் போக பூமி மக்களா யுகங்க டாமே.

(இ - ள்) மெய்ம்மையாம் தெளிவில் - உண்மை ஸ்வரூபத்தையறியும்படியான ஸம்மியக்தரிசன சுத்தியினுலே, ஆகும் - ஆகின்ற, வென்றவர் - காதி அகாதி கர்மங்களை ஜெயித்தவர்களாகிய அாஹந்த ஸித்த பரமேஷ்டிகளின் மேலும், குணத்துள் - நிச்சய வியவஹார ரத்தினத்திரய குணங்களின் மேலும், (ஆகின்ற), ஆர்வம் - பக்தியும், செம்மை - நடுவுநிலைமையும், வான் கருணை - ஹேயோபாதேய விஜ்ஞான தயவும், மெய்ம்மை-ஸம்மியக்த்துவதிடமும், சிந்தையுள் - மனதுள், கலக்கமின்மை - கலங்காத தர்மத்தியான சுக்லத்தியானுதி ஸத்பாவனையும், இம்மை - இஹஜன்மத்து, ஆம் - ஆகின்ற, போகம் - இந்திரிய விஷய போகங்களை, வேண்டா - இச்சிக்காது வைராக்யபாவனுதத்பரர்களாகிய, முனிவர்கட்கு - முனிவர் முதலாகிய கணங்களுக்கு, ஈதல் - ஆஹார ஔஷத ஆவாஸ சாஸ்திராதி தானங்களைக் கொடுப்பதும், ஆதிதம்மின் - முதலாகிய தான பூஜாதப சீலபரிணமாதிகள், ஆம் - ஆகின்ற, போக பூமி மக்களாயுகங்களாம் - போக பூமி மனுஷ்யாயுஷ்ய கர்மங்களை பந்திக்குங் காரணங்களாகும், எ - று. ()

1338. உரைத்தவிக் குணங்கள் மாய மொன்றிடி லந்தப் பூமி
திரிக்கய வாயு வாகுஞ் செப்பிய குணங்கள் மாயம்
பொருத்தமில் லாத போது மந்தமத் திமங்க ளாகில்
வருத்தமில் கரும பூமி மக்களா யுகங்க ளாமே.

(இ - ள்) உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, இக்குணங்கள் - இந்த தர்சன விசுத்தியாதி ஸம்மியக்துவ ஸத்குணங்கள், மாயம் மாயாச்சாரத்தை, ஒன்றிடில் - பொருந்தினல், அந்தப் பூமி - அந்த போகபூமியில், திரிக்கய வாயுவாகும் - திரியக்காயுஷ்ய காரணமாகும், செப்பிய - சொல்லப்பட்ட, குணங்கள் - இந்த ஸத்குண பாவனைகளில், மாயம் பொருத்தமில்லாதபோது - மாயாச்சாரமில்லாத காலத்தில், மந்தம்மத்திமங்களாகில் - பரிணமங்கள் உத்கிருஷ்டமில்லாமல் மிருதுதர மத்தியதரமாகில், வருத்தமில் - ஸுஹகரமாகிய, கரும பூமிமக்களாயுகங்கள் - கர்ம பூமி மனுஷ்யாயுஷ்ய கர்மங்கள், ஆம் - பந்தமாகும், எ - று. (உகக)

1339. அறத்தெழு விருப்பி னலு மான்றநற் காட்சி யாலும்
வெறுத்தெழு மனத்தி னலும் மிக்கநற் பொறையி னலுஞ்
சிறப்புடைச் சமத்தி னலும் தேவர சாக்கும் பூமி
பிறப்பினைச் சமைக்கு மக்க ளாயுகம் பிணிக்கு மிக்கே.

(இ - ள்) அறத்தெழும் - தர்மத்தியானத்தில் உண்டாகிய, விருப்பினலும் - பிரீதியினலும், ஆன்ற - மேன்மையாகிய, நற்காட்சியாலும் - ஸம்மியக் தரிசனத்தினலும், வெறுத்தெழுமனத்தினலும் - ஸம்ஸார விஷயசுகதுக்கங்களில் விராக பாவனை செய்யும் மனத்தாலும், மிக்க நற்பொறையினலும் - மிகுந்த நல்ல க்ஷமையினலும், சிறப்புடை - மேம்பாடுடைய, சமத்தினலும் - சமத்வீபாவத்தினலும், தேவராக்கும் - தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதனாகும்படியான, தன்மையை உண்டாக்கும், பூமி - தர்மக்ஷேத்திரத்தில், பிறப்பினை - பிறக்கும்படியான (அதாவது : ஸ்வாமித்துவம் ஆகும்படியான) சரமதேஹப்பிறப்பை, சமைக்கும் - உண்டாக்கும்படியான, மக்களாயுகம் - திவ்விய மனுஷ்யாயுஷ்யமானது, மிக்கு - உத்கிருஷ்டமாக, பிணிக்கும் - பந்திக்கும், எ - று. (உகஉ)

1340. நெறியிவைப் பெருதா ரந்த நிலத்துள விலங்கு மாவார்
அறிவொன்று முதல்வி லங்குந் தெளிவிலா மனித ராகு
மறுவிலாந் தெளிவி னலே வாயுதே யுக்கள் சென்று
செறியுமைம் பொறிவி லங்கில் சிறியதோர் கருணை யினாலும்.

(இ - ள்) நெறியிவை - இந்த நெறிகளை, பெருதார் - அடையாதவர்கள், சிறியதோர் கருணையாலும் - அற்பகுண தயவினல், அந்த நிலத்துள விலங்கு

மாவார் - அந்த கர்ம பூமியில் திரியக் காயுஷ்யபந்த காரணமாவார்கள், அறிவொன்று முதல் விலங்கும் - ஏகேந்திரிய முதலாகச் சதுரிந்திரியம் வரையிலுள்ள விலங்குகள், மறுவிலாத்தெளிவினுலே - மோஹபகுளத்தினுலாகிய சேதனு வாஸனையினுல், தெளிவிலா மனிதராகும் - நீசமனுஷ்யாயுஷ்ய கர்மமும் பந்திக்கும், வாயுதேயுக்கள் - அந்த ஏகேந்திரியத்திலும் வாதகாயிகதேஜஸ் காயிகஜீவன்கள், (தங்கள் மோஹபகுளத்தினுல்), செறியுமைம்பொறி விலங்கில் - நீசமனுஷ்யாயுஷ்யங்கூட கட்டாமல் ஏதோ ஒருக்கால் பஞ்சேந்திரிய அஸஜ்ஞி விலங்காயுஷ்ய கர்மத்தில், ஆகும் - பந்திக்கும், எ - று.

உம்மைகள் - அசைப்பொருளன. 'ஆகும்' என்பது இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (உகஙா)

1341. விரதமில் காட்சி தீமை விரவிய வொழுக்க மார்வ
மருவிய சரிதங் குத்தி சமிதைபன் னிரண்டு சிந்தை
தருமமுந் தவமுந் தேவ ராயுகந் தன்னை யாக்கும்
விரதசீ லங்கள் மிச்சம் விரவின தாலு மாமே.

(இ - ள்) விரதமில் காட்சி - அஸம்மியத ஸம்மியக்த்துவமும், தீமை விரவிய வொழுக்கம் - ஹேயோபாதேய விஜ்ஞானமில்லாத அஜ்ஞான சாரித்திரமும், ஆர்வமருவிய சரிதம் - இந்திரிய விஷயபோக வாஞ்சையை விரும்பிய காமியார்த்தியாக பூஜாதபவிரதாதிகளாகிய சரியையும், குத்தி - திரிகுப்தியும், சமிதை - பஞ்சசமிதிகளும், பன்னிரண்டு சிந்தை - த்வாதசானுப்பிரேக்ஷா பாவனையும், தருமமும் - தசதர்மதத்பரத்துவமும், தவமும் - பாகியாப்பியந்தர பேத தபோனுப் பிரயோகமும், தேவராயுகந்தன்னை ஆக்கும் - உத்தம மத்திம ஜகன்னிய பேதமாகிய தேவாயுஷ்ய கர்மத்தை உண்டாக்கும், மிச்சம் விரவினது - ஸம்மியக்துவ ரஹித மித்தியாத்துவ ஸஹிதமாகியதான, விரத சீலங்களாலும் - விரத சீலாச்சாராதிகள் ஆகியவைகளாலும் (அதாவது : இப்பரிணமங்களின் தீவ்ர மந்ததரத்தின் தரதமமாகவும்), ஆம் - இது பந்திக்குங் காரணமாகும், எ-று (ஙகச)

1342. நற்குணம் பொறுமை தீய கதைகளை நவிற்ற னலல
சொற்களை யுறழ்தல் தூய வொழுக்கின்மை துயா மெய்தல்
குற்றத்தால் மனோவாக் காயங் கோட்டம் பொல் லாச்சி ரிப்பும்
மற்றிவை பழித்தல் நாமம் பிணித்தலுக் கேதுவாமே.

(இ - ள்) நற்குணம் - ஸம்மியக்த்துவாதி குணங்களை, பொறுமை - ஸஹிக்கமுடியாமையும், தீயகதைகளை - பொல்லாங்காகிய சரித்திரங்களை, நவிற்றல் - சொல்வதும், நல்லசொற்களை - தர்மவசனங்களை, உறழ்தல் - நீக்கிவிடுவதும், தூயவொழுக்கின்மை - ஸத்சாரித்திர மில்லாது துச்சாரித்திர பிர

வர்த்தியும், துயரமெய்தல் - துக்கமடைதலும், குற்றத்தால் - ராகத்துவேஷாதிக ளால், மனோவாக்காயங்கோட்டம் - மனவசனகாய மாறுபாடும், பொல்லாச்சிரிப்பும் - பொல்லாங்கை உண்டுபண்ணும் ஹாஸ்யமும், (ஆகிய), இவை - இவைமுதலாகிய பரிணாமாதிகள், பழித்தல் நாமம் - அசுபநாமகர்மம், பிணித்தலுக்கு - பந்திப் பதற்கு, ஏதுவாம் - காரணமாகும், எ - று.

மற்று - அசை. (உகரு)

வேறு.

1343. தூய காட்சியுஞ் சுருக்கமில் வினயமு மிறப்பிலா வதஞ்சீல
மாய நல்லுப யோகமும் வேக மாற்றிய தவந் தியாகஞ்
சாய றிந்துசெய் சமாதிவை யாவச்ச மாவச்சந் தாழ்வின்மை
மாய மின்னெறி விளக்கலுந் துளக்கின்றி யறத்துவச் சளத்தாழும்.

(இ - ள்) தூயகாட்சியும் - தர்சனவிசுத்தியும், சுருக்கமில் - குறைவில்லாத, வினயமும் - சதுர்வித விநயமும், இறப்பிலா - அதிசாரமில்லாத, வதம் சீலம் - சீலவிரதேஷு அனதிசாரமும், ஆய - ஆகிய, நல் - நன்மையாகிய, உபயோகமும் - அபீக்ஷ்ண ஞானோபயோகமும், வேகம் - ஸம்வேகமும், ஆற்றியதவந்தியாகம் - சக்தித தபஸும் சக்தித தியாகமும், சாயறிந்து - ஸன்மார்க்கமறிந்து, செய் - செய்கின்ற, சமாதி - ஸாது ஸமாதியும், வையாவச்சம் - வையாப்பிரத்திய கரண மும், ஆவச்சம் - ஆவசியகா பரிஹாணியில், தாழ்வின்மை - தளராது செய்கின்ற தன்மையும், மாயமில் - மாயாச்சாரமில்லாத, நெறிவிளக்கலும் - மார்க்கப்பிரபாவன மும், துளக்கின்றி - சலனமில்லாமல், அறத்துவச்சளத்தாழும் - பிரவசன வத் ஸலத்துவமும், எ - று. (உகசு)

1344. அறிவ னாகம மாசரி யன்பல சுருதிவ லாரன்புஞ்
செறிய நின்றிடுந் தீர்த்தக ரத்துவஞ் செய்யுநற் றிருநாமம்
மறுவி லிக்குண நல்லநற் குணத்தினில் வையகத் துயிர்தம்மைக்
குறுகு நாமங்க ணல்லவை சாலவுங் குணநல்ல வைகளாலே.

(இ - ள்) அறிவன் ஆகமம் ஆசரியன் பலசுருதிவலாரன்பும் - அருகத் பக்தியும் பிரவசனபக்தியும் ஆசாரியபக்தியும் பகுசுருதபக்தியும் (ஆகிய இந்த ஷோடசபாவனா பரிணாம பூர்த்தியானது), தீர்த்தகரத்துவம் - தீர்த்தகரநாம மஹா புண்ணியகர்மம், செறியுநின்றிடும் - பந்திக்கின்றதற்குக் காரணமாகி நிற்கும், (அதுவல்லாமலும்), நல் - நன்மையாகிய, திரு - அழகிய, நாமம் - சுபநாமப் பிர கிருதிகள், மறுவில் - குற்றமில்லாத, இக்குணம் - இப்போது சொன்ன குண மாகிய, நல்ல-நன்மையாகிய, நற்குணத்தினில் - சுபகுணத்தினாலும், வையகத்து-

இவ்வுலகத்தில், உயிர்தம்மை - ஜீவன்களை, குண நல்லவைகளாலே - சற்குண பாவனையாலே, சாலவும் - மிகவும், நல்லவை நாமங்கள் - சுபநாமகர்மங்கள், குறுகும்- ஆத்மனிடத்தில் அடையும், எ - று. (உகஎ)

வேறு.

1345. பிறர்களைப் பழித்துத் தன்னைப் புகழ்ந்துடன் பிறர்க ணின்ற
மறுவிலாக் குணத்தை மாய்த்துத் தீக்குணம் பரப்பி மாறாய்
நிறைவிலா நீச மாய வொழுக்கத்தைப் புகழ்ந்து நல்லோர்
நிறையுலா வொழுக்கங் காய்ந்தார் நீசகோத் திரம தாகும்.

(இ - ள்) பிறர்களை - அன்னியர்களை, பழித்து - நிந்தித்து, தன்னை - தன்னை, புகழ்ந்து - புகழ்ச்சிசெய்து, உடன் - உடனே, பிறர் கண்ணின்ற - அயலார்களிடத்துள்ள, மறுவிலா - களங்கமில்லாத, குணத்தை - ஸத்குணத்தை, மாய்த்து - கெடுத்து, தீக்குணம் - பொல்லாங்காகிய குணத்தை, பரப்பி - விசாலமாக உண்டுபண்ணி, மாறாய் - மாறுபாடாய், நிறைவிலா - நன்மையில்லாத, நீசமாயவொழுக்கத்தை - கெட்ட நடத்தையை, புகழ்ந்து - துதித்து விரும்பி, நல்லோர் - பெரியோர்களையும், நிறையுலா - நிறைவுபெற்று வியாபித்த, நல்லொழுக்கம் - ஸத்சாரித்திரத்தையும், காய்ந்தார் - கோபித்தவர்களுக்கு, நீசகோத்திரமது - நீசகோத்திர கர்மமானது, ஆம் - பந்திக்குங் காரணமாகும், எ - று. (உகஅ)

1346. அறைந்தவிக் குணத்தின் மாறா யறிவனை யுள்ளிட் டாரை
யிறைஞ்சிநின் றொழுகல் தன்னை யிழித்தல்பார்த் துண்ட னல்ல
வறம்புகழ்ந் திடுத றன்னைப் பொக்கஞ்செய் யாமை தம்மாற்
பிறந்துல கிறைஞ்ச நிற்குங் கோத்திரஞ் செறியு மென்றான்.

(இ - ள்) அறைந்த - சொல்லப்பட்ட, இக்குணத்தின் - இந்த துர்க்குணங்களினின்றும், மாறாய் - வேறாகி, அறிவனை - அனந்த ஞானஸ்வரூபனான அரஹந்த ஸித்த பரமாத்மனையும், உள்ளிட்டாரை - அவர்களைத் தியானிக்கின்ற ஆசாரியராதி மூவகையான அந்தராத்மர்களையும், (அதாவது: பஞ்ச பரமேஷ்டிகளையும்), இறைஞ்சிநின்று - வணங்கிநின்று, ஒழுகல் - நடப்பதும், தன்னையிழித்தல் - தன்னை நிந்தித்தலும், பார்த்துண்டல் - மஹா முனிவராதியார் பிக்ஷாடனமாகவரும் வேளையைப்பார்த்து அக்காலம் கடந்து தான் பொசிப்பதும், நல்லவறம்- அஹிம்ஸாதியாகிய தயா தருமத்தை, புகழ்ந்திடுதல் - விரும்புவதும், தன்னை பொக்கஞ்செய்யாமை தம்மால் - தன்னை அலங்கரித்துப் பொலிவுபண்ணுமையும் ஆகிய இப்பரிணாமங்களினால், பிறந்து - லோகத்திற்றோன்றி, உலகு - இவ்வுலகிலுள்ளயாவரும், இறைஞ்ச - வணங்கும்படியாக, நிற்கும் - நிலைபெற்றிராநின்ற,

கோத்திரம் - உச்சைர் கோத்திர கர்மமானது, செறியும் - பந்திக்கும் காரணமாகும், என்முன் - என்று சொல்லினன், எ - று. (உகக)

1347. கொலேயைக்கோ பித்துச் செய்யாக் கொடையினை யிடைவி லக்கா
விலேயெனி னுவந்து நன்றென் றீந்துழிக் காய்ந்து நெஞ்சிற்
புலேசுதேன் கள்ளு மேவிப் பிறன்செல்வம் பொறுது வவ்வ
வலேசெய்ய வந்த ராய மைந்தும்வந் தடையு மென்றுன்.

(இ - ள்) (ஆத்மன்) கோபித்து - ரௌத்திரத்தியான தத்பரனுய், கொலேயை - ஹிம்ஸாத்யுபத்திரவங்களே, செய்யா - செய்தும், கொடையினே - அன்னியர்களால் கொடுக்கின்ற தானம் முதலான வியவஹார நிச்சயங்களே, இடை - மத்தியில், விலக்கா - தடுத்தும், இலேயெனின் - (அப்படிப்பட்ட வியவஹார நிச்சயங்களில் தான் தடுத்து விக்கினம் செய்யும் பாக்ஷ்யத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு ஒருவன் அசத்தியங்களில் தலேயிட்டு) இல்லேயென்பானுகில், உவந்து - ஸந்தோஷித்தும், ஈந்துழி - (வியவஹாராதியின்படி ஒருவன்) கொடுக்குமிடத்து, நெஞ்சில் - மனதினுல், காய்ந்து - கோபித்தும், புலேசு - மாம்சங்களேயும், தேன் - மதுவையும், கள்ளு - கள்ளுமுதலானவைகளேயும், மேவி - பொருந்தியும், பிறன் - அன்னியனுடைய, செல்வம் - ஐஸ்வரியத்தை, பொறுது - ஸஹிக்காமல், வவ்வ - அபகரிக்கவும், அலேசெய்ய - துன்பஞ்செய்யவும், (இவை யாதியாகிய பரிணமங்களால்), அந்தராயமைந்தும்;- ஐந்துவிதமாகிய அந்தராய கர்மங்களும், வந்து - அந்த ஆத்மனிடத்தில் வந்து, அடையும் - பந்திக்கும், என்றுன் - என்றும் சொல்லினன், எ - று. (௩00)

1348. சொன்னகா ரணங்கள் பாவ யோகத்தின் படியிற் சொல்லி
னுன்னலாம் படிய வல்ல வுரைக்கினுஞ் சொற்க ளாற்று
வென்னமுந் நாற்க ணத்துள் யாவரு மிறைஞ்சி யேத்தித்
துன்னிய வினையை வெல்லத் தொடங்கினர் பலரு மன்றே.

(இ - ள்) சொன்ன - சொல்லப்பட்ட, பாவகாரணங்கள் - இந்தச் சேதனபரிணமங்கள், யோகத்தின்படியில் - மனவசன காயத்தினுல் ஆத்ம பிரதேச பரிஸ்பந்தங்கள் முதலியவைகளினுல், சொல்லின் - சொல்லுமிடத்தில், உன்னலாம் படியவல்ல - நினைக்கும் தன்மையுடையனவல்ல, உரைக்கினும் - சொல்லப்புகினும், சொற்களாற்று - சொற்கள் பற்றுவாம், என்ன - என்று மேருமந்தர கணதரர்கள் சொல்ல, முந்நாற்கணத்துள் - த்வாதசகணங்களிலிராநின்ற, யாவரும் - ஏவர்களும், இறைஞ்சி - வணங்கி, ஏத்தி - ஸ்தோத்திரம் பண்ணி, பலரும் - அனேகமான பேர்களும், துன்னிய - சேர்ந்திராநின்ற, வினையை - கர்மங்களே, வெல்ல - ஜெயிக்க, தொடங்கினர் - ஆரம்பித்தார்கள், எ - று. (௩0க)

வேறு.

1349. ஆயுவுங் காரணமும் பொறியு மக்கதி
வாயுவுங் கெடுதலால் மரண மற்றவை
போயுழிப் பெறுதலாம் பிறவி போமிடத்
தேயுமொன் றிரண்டுமூன் றுங்க ணங்களே.

(இ - ள்) அக்கதி - அந்தந்தக் கதிகளுக்கு ஸ்திதியாகிய, ஆயுவும் - ஆயுஷ்யமும், காரணமும் - காய வாக் மனமும், பொறியும் - இந்திரியமும், வாயுவும் - உச்வாஸ நிச்வாஸமுமாகிய பிராணன்கள், கெடுதலால் - நாசமாவதனால், மரணம் - மரணமென்பதாகும், மற்று - பின்பு, அவை - அவைகள், போயுழி - கார்மண காயத்தோடு கூடிச் சென்றவிடத்து, பெறுதல் - மறுபடியும் அப்பிராணன்களைப் பெறுவது, பிறவி - ஜனனமென்பதாக, ஆம் - ஆகும், போமிடத்து - அப்படி மரணமாகிப் போகுமிடத்தில், (ஜனனமென்னும் பிராணன்களை மறுபடியடைவதற்கு), ஒன்று இரண்டு மூன்று - ஒன்றும் இரண்டும் மூன்றும், ஆம் - ஆகிய, கணங்கள் - ஸமயங்கள், ஏயும் - இசைவனவாகும், எ - று.

ஜீவன்கள் கதியாந்தரங்களுக்குச் செல்லும்போது ஏற்படும் ஒரு ஸமயம் இரண்டு ஸமயம் மூன்று ஸமயமாகிய காலங்களையும் அக்கதியின் விவரங்களையும், ஸுகபோதை யென்னும் தத்துவார்த்த ஸூத்ர வியாக்கியானமாகிய கிரந்தத்தில் 2-வது அதிகாரத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவும். பதார்த்த ஸாரத்தில் முப்பதாவது அதிகாரத்திலும் விரிவாகக் காணலாம். (௩௦௨)

1350. உரைத்தவிப் பிறப்புப பாத மூர்ச்சனை
கருப்பமு மாமும்மைத் தேவர் நாரகர்க்
குரைத்த வற்றுப பாதஞ் சராயுகங்
கருப்பமா னவர்களுக் காவ தாகுமே.

(இ - ள்) உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, இப்பிறப்பு - இந்த ஜனனமானது, உபபாதம் - உபபாதமென்றும், மூர்ச்சனை - ஸம்மூர்ச்சனையென்றும், கருப்பமும் - கர்ப்பமென்றும், மும்மையாம் - மூன்றுபிரகாரமாகும், உரைத்தவற்று - சொல்லப்பட்ட இவைகளில், தேவர்-தேவர்களுக்கும், நாரகர்க்கு-நரகர்களுக்கும், உபபாதம்-உபபாதப் பிறப்பாகும், மானவர்களுக்கு-மனிதர்களுக்கு, சராயுகங் கருப்பம்-ஜராயு படலத்தோடு கூடிய கர்ப்பமானது, ஆவதாகும் - ஆகப்பட்டதாகும், எ - று. ()

1351. நம்மினுண் ணியவர்நா லறிவு காறுளார்
சம்முச்சப் பிறவியர் விலங்கி லைம்பொறி

விம்மினர் சம்முச்சங் கருப்பத் தாவதாந்
தம்மிலுஞ் சராயுக மண்டம் போதமாம்.

(இ - ள்) நம்மினுண்ணியவர் - நமக்குள் நுண்ணியராகிய பஞ்சேந்திரிய லப்திய பரியாப்தக மனுஷ்யரும், நாலறிவு காறுளார் - ஏகேந்திரிய த்வீந்திரிய த்ரீந்திரிய சதுரிந்திரிய ஜீவன்கள்வரை உள்ளவரும், சம்முச்சப்பிறவியர் - ஸம்மூர்ச்சனப் பிறப்புடையராவர், விலங்கில் - திரியக் ஜீவன்களில், ஐம்பொறி விம்மினர் - பஞ்சேந்திரியங்களில் பிறப்பவர்கள், சம்முச்சம் - சில சம்மூர்ச்சனப் பிறப்பிலும், கருப்பத்து - சில கர்ப்பங்களிலும், ஆவதாம் - ஆக்கப்பட்டதாகும், தம்மிலும் - அந்ததிரியக்கதி கர்ப்பங்களிலும், சராயுகம்-ஜராயுபடலத்தோடு கூடிப் பிறப்பதும், அண்டம் - முட்டைகளில் பிறப்பதும், போதம் - குட்டிகளாகப் பிறப்பதும், ஆம் - ஆகும், எ - று.

இவைகளின் விஸ்தாரங்களை ஸுகபோதை என்னும் நூலில் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவும். (௩௦௪)

1352. யாவையுந் தோற்செவி யுடைய சன்னியாந்
தாவருந் துளைச்செவி சன்னிய சன்னியாம்
மேவருந் திருவறம் மேவுஞ் சன்னிக
ளோவிலாப் பிறப்பிவற் றியோனி யொன்பதாம்.

(இ - ள்) ஓவிலா - இடைவிடாமல் பிறக்கும்படியான, பிறப்பிவற்றின் - இந்தப் பிறப்புகளின், யோனி - ஜீவன்கள் பிறக்கும்படியான யோனிஸ்தானங்கள், ஒன்பதாம் - ஒன்பது பிரகாரமாகும், யாவையும் - இந்த ஜீவன்களில் யாவையும், தோற்செவியுடைய - தோல்காதுடையவைகள், சன்னியாம் - ஸஜ்ஞிஜீவன்கள் ஆகும், தாவரும் - நீக்குவதற்கு அரிதாகிய, துளைச்செவி - துளைக்காதுடைய ஜீவன்கள், சன்னிய சன்னியாம் - சில ஸஜ்ஞிகளும் சில அஸஜ்ஞிகளிலுமாகும், சன்னிகள் - ஸஜ்ஞிஜீவன்கள், மேவரும் - பெறுதற்கரிதாகிய, திருவறம் - ஸ்ரீஜினதர்மத்தை, மேவும் - பொருந்தும், (சில பொருந்தாமையுமாகும்), எ - று.

யோனிபேதங்களின் விவரங்களை ஸுகபோதையில் இரண்டாவ ததிகாரத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவும். (௩௦௫)

1353. வினையுயிர் தத்தமில் விடுதல் வீடது
தனகுண நீங்கலுந் தவியஞ் சூனியம்
முனையவ ருடனுறில் முதல்வ னன்றுதா
னனகனுய்க் குணங்களு மனந்த மாகுமே.

(இ - ள்) வினை - (அசேதனமாகிய புத்கலாத்மகங்களாகிய) கர்மங்களும், உயிர் - (சேதனாத்மகங்களாகிய) ஜீவன்களும், தத்தமில் - தங்கள் தங்களிடமாக, விடுதல் - (சுத்த சேதனபரிணாமத்தினால் ஆத்மா ஸ்வரூபோபலம்பனமாகி கர்மங்களை பந்தத்தினின்றும்) நீக்குதல், வீடது - மோட்சமாகும், தனகுண நீங்கலும் - ஆத்மா கர்மபந்தத்துக்குக் காரணமான அசுத்தசேதன பரிணாமமாகிய ராகாதி விபாவ குணங்களில் நீங்குதலும், தவியம் - அசேதன இதரத் திரவிய குணங்கள் பற்றாமல், சூன்யம் - பரத்திரவியாதி சூன்யமாகி, முனையவருடன் - லோகாக்கிரஸ்தாயிகளானவர்களுடன் ஒரு தன்மையாக, உறல் - ஸித்தத்துவமடைதல், முதல்வன் - முதல்வன் தன்மையான தனது ஸ்வபாவகுண ஸ்வயம்புவாகும், அன்று - அப்பொழுது, தான் - தானென்னும் தன்னிலையானது (அதாவது: சுத்த ஆத்மாவானது), அனகனாய் - பாபரஹிதனாகி, குணங்களும் - தனது ஸித்த சுத்த குணங்களும், அனந்தமாகும் - முடிவில்லாமல் ஸ்தாயிகளாகும், எ - று. (௩௦௬)

1354. ஐம்பத்தைங் கணதரார்க் காதி யாங்கணத்
தைம்பத் தைந்திரட் டிபத்தாம் புவ்வத
ரைம்பதி னிரட்டிநாற் பத்தெட் டோதிய
ரைம்பதி னிரட்டியொன் பான்வி குவ்வணர்.

(இ - ள்) கணத்து - அந்த விமல தீர்த்தங்காருடைய கணங்களில், ஆதியாம் - முதன்மையாகிய, ஐம்பத்தைங்கணதரர் - கணதரர் ஐம்பத்தைந்து பெயர்களாகும், புவ்வதர் - பூர்வதரர்கள், ஐம்பத்தைந்திரட்டி பத்தாம் - ஆயிரத்து நூற்றுவராவர், ஓதியர் - அவதிஜ்ஞானிகள், ஐம்பதினிரட்டி நாற்பத்தெட்டு - நாலாயிரத்தெண்ணூற்றுவர், விகுவ்வணர் - விக்கிரியாரித்தி பிராப்தர்கள், ஐம்பதினிரட்டி யொன்பான் - தொளாயிரவர்களாவர், எ - று. (௩௦௭)

1355. விலக்கில சையத ரறுபத்தெண் ணாயிரம்
இலக்கமூன் றெட்டெட்டா யிரங்கள் சாதவ
ரிலக்கமொன் றாயிர மூன்று காந்திய
ரிலக்கநான் கிரண்டுசா வகிய சாவகர்.

(இ - ள்) விலக்கிலசையதர் - ஸம்பூர்ணஸம்யதர்கள், அறுபத்தெண்ணாயிரம் - அறுபத்தெண்ணாயிரம் பேர்களாவர், சாதவர் - நவஸம்யதர்கள், இலக்கமூன்றெட்டெட்டாயிரங்கள் - மூன்று லட்சத்து அறுபத்துநாலாயிரவர், காந்தியர் - ஆரியாங்கனைகள், இலக்கமொன்றாயிர மூன்று - இலக்ஷத்து மூவாயிரம் பெயர்களாவர், சாவகியர் - ஸ்ராவகிகள், இலக்க நான்கு - நாலுலட்சமாவர், சாவகர் - ஸ்ராவகர்கள், இரண்டு - இரண்டு லக்ஷம் பெயர்களாவர், எ - று. (௩௦௮)

1356. இனையவாம் விமலனார் கணத்து நாதராய்
வினையெலா மறவெறி வேத நான்கினை
மனைதுற வாணருக் கோதி மற்றவர்
வினைகண்மே னினைவுறீஇ விவித்த மேவினார்.

(இ - ள்) மற்றவர் - அந்த மேருமந்தரர் இருவர்களும், இனையவாம் - இத்தன்மையாகிய, விமலனார் - விமல தீர்த்தங்கரருடைய, கணத்து - த்வாதசகணங்களுக்கு, நாதராய் - முக்கியமானவர்களாகி, வினையெலாம் - கர்மங்களை யெல்லாம், அற - நீங்க, எறி - கெடுக்கும்படியான, வேத நான்கினை - சதுரானுயோகமாகிய ஸ்ருதத்தினை, மனைதுறவாணருக்கு - ஸ்ராவகர்களுக்கும் யதிகளுக்கும், ஓதி - உபதேசித்து, வினைகண்மேல் - தங்களுடைய கர்மங்களின் மேல், நினைவுறீஇ - கெடுக்க வேண்டுமென்கிற தியானத்தைப் பொருந்தி, விவித்தம் - கணங்களினின்றும் வேறாகிப் பிரிந்து, மேவினார் - தனியான இடத்தை யடைந்தார்கள், எ - று.

1357. இனத்திடைப் பிரிந்துபோ மேறி ரண்டுபோற்
கணத்திடைப் பிரிந்துபோய்க் கான மேவிய
வனத்திடைப் பெருவரை யுச்சி மன்னினார்
நினைப்பினைத் தன்கணே நிறுத்தி நின்றாரோ.

(இ - ள்) இனத்திடை - கூட்டத்தினின்றும், பிரிந்துபோம் - பிரிந்து செல்லுகின்ற, ஏறிரண்டு போல் - இரண்டு விருஷபங்களைப் போல, கணத்திடை - கணங்களினின்றும், பிரிந்துபோய் - நீங்கிச் சென்று, கானமேவிய - ஆரண்யத்தைச் சேர்ந்த, வனத்திடை - ஒரு வனத்தில், நினைப்பினை - தியானத்தை, தன்கணே - தனது ஆத்மனிடத்தில், நிறுத்தி நின்று - ஸ்தாபித்து நின்று, பெரும் - பெரிதாகிய, வரையுச்சி - ஒரு பர்வத சிகரத்தை, மன்னினார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௩௬௰)

1358. வரைப்பினுங் குளிர்ப்பைசெய் மரத்தி னீழலு
மரைப்பினுஞ் சீதமாஞ் சந்தம் போலவும்
நிரைத்துநின் றினாதசெய் தவர்க்கு மின்பமா
முரைக்கணின் றுத்தமப் பொறைபோ டோம்பினார்.

(இ - ள்) வரைப்பினும் - தன்னை அறுத்தாலும், குளிர்ப்பைசெய் - அறுப்பவனுக்கும் நிழலைத் தருகின்ற, மரத்தின் - மரத்தினது, நீழலும் - நிழலையும், அரைப்பினும் - அரைத்த காலத்தும், சீதமாம் - குளிர்ச்சியாகிய, சந்தம்போலவும் - சந்தனக் கட்டையையும் போலவும், நிரைத்துநின்று - வரிசையாகச் சேர்ந்துநின்று, இனாத - துன்பங்களை, செய்தவர்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இன்பமாம் - அவர்

களும் ஸௌக்கியத்தை யடையும்படியான, உரைக்கணின்று - தர்மோபதேச வசனத்திற்பொருந்தி, உத்தமப்பொறையோடு - உத்தம க்ஷமையென்கிற தர்மத் துடன்கூடி, ஓம்பினர் - அத்தருமத்தை நழுவாமல் உபசரித்துப் போற்றினர் கள், எ - று. (௩௧௧)

1359. மார்த்தவத் தால்வளைந் தாரு யிர்க்கெலாம்
பார்த்தறம் பகர்ந்துளம் பஞ்சின் மெல்லிய
ரார்ச்சவத் தகம்புறம் மணிவி ளக்கிதொத்
தூர்த்தமா யொருவகை யொழுகு நீரரே.

(இ - ள்) மார்த்தவத்தால் - உத்தம மார்த்தவ குணத்தால் (அதாவது: கர்வ ரஹித குணத்தினல்), வளைந்து - வணக்கத்தோடு கூடியவர்களாகி, ஆர் - நிறைந் திராநின்ற, உயிர்க்கெலாம் - ஜீவர்களையெல்லாம், பார்த்து - ஸமத்வீபாவமாக நோக்கி, அறம்பகர்ந்து - பவ்விய ஜீவன்களுக்கு தர்மோபதேசஞ்செய்து, உளம் - மனமானது, பஞ்சின் - பஞ்சைப்பார்க்கிலும், மெல்லியர் - மிருதுவானகுணத்தை யுடையவர்களாகி, ஆர்ச்சவத்து - உத்தம ஆர்ஜவமென்னும் தர்ம குணத்தினல், அகம் புறம் - உள்ளும் புறமும், மணிவிளக்க தொத்து - ரத்தின தீபத்துக்குச் சமானமாகி, ஊர்த்தமாய் - மேலான ரிஜுபரிணமமாகி, ஒருவகை - ஒப்பற்ற விதமாக, ஒழுகும் - நடக்கின்ற, நீரர் - குணமுடையவரானர்கள், எ - று. (௩௧௨)

1360. ஆர்வமுஞ் செற்றமு மயக்க மின்மையா
லாருயிர்க் குறுதியல் லாத சொல்லிலா
ரோர்விடத் தொருவிய புலத்தின் மீட்டுளஞ்
சோர்விடத் துஞ்செலாத் தூய ராயினர்.

(இ - ள்) ஆர்வமும் - (இஷ்ட வஸ்துகளென்று சிலவற்றில்) ராகமும், செற்றமும் - (அனிஷ்ட வஸ்துக்களென்று சிலவற்றில்) துவேஷமும், மயக்கம்- மோகமும், இன்மையால் - இவர்கட்கில்லாமலாகிய ஸம்மியக்துவ குணவிருத்தி யினல், ஆர் - நிறைந்திராநின்ற, உயிர்க்கு - பவ்விய ஜீவன்களுக்கு, உறுதியல் லாத - உறுதியை உண்டுபண்ணுதலில்லாத, சொல்லிலார் - வசனத்தைச் சொல் லாதவர்களாய் உத்தம சத்திய தர்மத்தையுடையவர்களாய்த் தர்மோபதேசமொழியே சொல்லா நின்றூர்கள், ஓர்விடத்து - யாதொரு பிரகாரத்தாலும், ஒருவிய - ஆகா தென்று நீக்கிவிடப்பட்டிருக்கிற, புலத்தின்-விஷய வஸ்துக்களின் மேல், மீட்டு- மறுபடி, சோர்விடத்தும்-சோர்வுற்ற விடத்திலும், உளஞ்செலா - மனஞ்செல்லாத திடதர தன்மையுள்ள, தூயராயினர் - உத்தம சவுசமென்னும் பரிசுத்த தர்மகுண முடையவர்களானர்கள், எ - று. (௩௧௩)

1361. அறவகைப் பொறிவழி பட்டர்ச்சி நீங்கியு
மறவகைக் காயத்தை யருளி னேம்பியுஞ்

செறிதவம் பன்னிரண் டிற்செ லாப்பினைத்
துறவுமெய்த் தியாகமுந் துன்னி னர்களே.

(இ - ள்) அறுவகைப்பொறி - ஸ்பரிச ரஸ கிராண சக்ஷுஸ் ஸ்ரோத்திரம் மனமென்னும் ஷட் இந்திரியங்களினுடைய, வழி - விஷய வழிகளில், படர்ச்சி - செல்கின்ற பரிணாமங்களை, நீங்கியும் செல்லாமற் றடுத்துப் போற்றுதலாகிய விஷய ஸம்யமமும், அறுவகைக் காயத்தை - பிருத்திவி அப்பு தேயு வாயு வனஸ்பதி திரஸகாயமென்னும் ஷட்ஜீவனி காயங்களை, அருளின் - தயவோடு, ஓம்பியும் - உபசரித்தும் (அதாவது: பிராணி ஸம்யமமும், உத்தம ஸம்யமமும்), செறி - சேர்ந்திரா நின்ற, தவம்பன்னிரண்டில் - த்வாதசவிததபங்களில், செலா - நிரதிசாரமாகச் சேர்ந்து (அதாவது: உத்தம தபஸும்), பினை - பிறகு, துறவு - யாதொரு பரிக்கிரகங்களின் மேல் பற்றின்றித் துறக்கின்ற உத்தம ஆகிஞ்ஜின்னியமென்னும் தர்ம பரிணாமமும், மெய்த்தியாகமும் - ஆஸன்ன பவ்விய ஜீவன்களுக்குத் தத்தவோபதேசம் பண்ணுதலாகி பரமாகமங்களை வியாக்கியானம் பண்ணியருளும் சாஸ்திரதான சக்தியாகிய உத்தமத் தியாகமும், துன்னினர் - பொருந்தினர்கள், எ - று. (௩௬௪)

வேறு.

1362. மாதரைப் புகழ்தல் பார்த்தல் மற்றவ ரட்ட தென்றூ
லாதரித் துண்டல் புக்க வவ்வகத் துறைத லஞ்சொல்
மேதகக் கேட்டல் மேவிச் சிரித்திடல் விழைவு நோக்கல்
ஏதமின் றிவற்றி னீங்கி யிலங்குமுள் ளத்த ரானர்.

(இ - ள்) மாதரை - ஸ்த்ரீ ஜனங்களை, புகழ்தல் - ஸ்துதித்தலும், பார்த்தல் - விரும்பி நோக்குதலும், மற்றவர் - பின்பு அந்த ஸ்திரீமார்களால், அட்டதென்றூல்-சமையல் செய்ததென்றூல், (அதனை), ஆதரித்துண்டல் - ப்ரீதியோடு கூடிப் புசித்தலும், புக்கவவ்வகத்துறைதல் - (அவர்கள்) அடைந்திருக்கின்ற அவ்வீட்டில் வாஸம் செய்வதும், அஞ்சொல் - அவர்களுடைய அழகிய மொழிகளை, மேதக - மேன்மையாக, கேட்டல் - கேட்கின்றதும், மேவி - அவர்களுடன் பொருந்தி, சிரித்திடல் - ஹாஸ்யமாக நகைப்பதும், விழைவு நோக்கல் - அவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பார்த்தலும், (ஆகிய), இவற்றின் - இந்தப் பரிணாமங்களினின்றும், நீங்கி - பரிஹாரமாகி, ஏதமின்று - குற்றமின்றூக, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, உள்ளத்தரானர் - (உத்தம பிரம்மசரியமென்னும்) தர்மகுணஞ்தமானர்கள், எ - று. (௩௬௫)

1363. முன்னகத் தளவு நோக்கி முன்புபின் பிரியச் செல்லா
ரின்சொலும் பிறர்த மக்கு மிதத்தன வன்றிச் சொல்லா

ரன்புநீத் துயிரை யோம்பி யளவமைந் துன்ப ரார்க்குந்
துன்புறக் கோடல் வைத்தல் மலங்களைத் துறத்தல் செய்யார்.

(இ - ள்) (பின்னரும்), முன் - எதிரிலே, நுகத்தளவு - ஒருவில்லுப்பிரமாணம், நோக்கி - நன்ருகப் பார்த்து, முன்பு பின்பு - முன்னும் பின்னும், இரிய- ஜீவன்கள் பாதை யடைந்து நீங்கும்படியாக, செல்லார் - செல்லாதவர்களாயும், (அதாவது : ஈரியாஸமிதியுடையவர்களாயும்), இன்சொலும் - இனிய வசனத்தையும், பிறர் தமக்கு - அன்னியர்களுக்கு, மிதத்தனவன்றி - மிதமானவையில்லாமல், சொல்லார் - சொல்லாதவர்களாயும், (அதாவது : பாஷாஸமிதியுடையவர்களாயும்), அன்பு நீத்து - ராகத்வேஷமின்றி, உயிரை யோம்பி - ஸகல ஜீவன்களையும் உபசரித்து, அளவமைந்து - அளவிற் பொருந்தி (அதாவது : மட்டுப்பண்ணி), உண்பர்-பவித்திராஹாரத்தை பொஜிப்பவர்களாயும் (அதாவது : ஏஷணாஸமிதியுடையவர்களாயும்), ஆர்க்கும் - எவ்விதமானவர்களுக்கும், துன்புற - துக்கமடையும்படியாக, வைத்தல் - ஒன்றை நிக்ஷேபிப்பதும், கோடல் - ஆதானம் பண்ணுவதும், மலங்களை - மலமூத்திராதிகளை, துறத்தல் - விடுதலும், (ஆகிய இவைகளை), செய்யார் - செய்யாதவர்களாயும், (அதாவது ; ஆதான நிக்ஷேபணாஸமிதியுடையவர்களாயும்), (இவற்ருேடு வியுத்ஸர்க்கஸமிதியுடையவர்களாயும் இந்தப்பஞ்சஸமிதிகளையும் ஜீவரக்ஷணையின் பொருட்டுப் பொருந்தி), எ - று (௩௬௩)

1364. இருத்தலே கிடத்தல் நிற்ற லியங்குதல் முடக்கல் நீட்டல்
திருத்தியெவ் வுயிர்க்கும் தீமை செறிந்திடா வொழுக்க மோம்பி
யுரைத்துயிர்க் குறுதி மார்க்க மோம்புவ கொடுப்பிற் கொண்டும்
பரிக்கதப் பாவை மாரைப் பற்றறத் துறந்திட் டாரே.

(இ - ள்) இருத்தல் - பரியங்காஸனமாக உட்கார்ந்திருத்தலாலும், கிடத்தல் - சையாஸனமாகப் படுத்திருத்தலாலும், நிற்றல் - கரயோத்ஸர்க்கமாக யோகத்தில் நிற்கின்றதாலும், இயங்குதல் - சரியா மார்க்கமாகச் செல்கின்றதாலும், முடக்கல் நீட்டல் - ஹஸ்தபாதாதிகளை முடக்குதலாலும் நீட்டுதலாலும், எவ்வுயிர்க்கும் - ஸகல ஜீவன்களுக்கும், தீமை செய்திடா - உபஸர்க்கம் செய்யாத, ஒழுக்கம் - சாரித்திரமாகிய காயகுப்தியை, திருத்தி - செம்மையாகச் செய்து, ஓம்பி - ரக்ஷித்தும் (அதாவது : காயகுப்தம் செய்தும்), உயிர்க்கு - பவ்விய ஜீவன்களுக்கு, உறுதி மார்க்கம் - உறுதியாகிய மோட்ச மார்க்கத்தை, உரைத்து - சொல்லியும் (அதாவது: அதனைச் சொல்லி வேறு வார்த்தைகளைப் பேசாத தன்மையாகிய வாக் குப்தியடைந்தும்), ஓம்புவ-ரத்னத்திரய விருத்திக்கு ரக்ஷணையாகும்படியான ஆகாராதிகளை, (உபசரித்த தன்மையால்), கொடுப்பில் - பத்ரசீலர்கள் கொடுத்தால், கொண்டும் - ஏற்றுக்கொண்டும், பரிக்கதப் பாவைமாரை - த்வாவிம்சதிபரீஷஹங்களென்னும் உபாதிகளாகிய பாவைமார்களை, பற்றற - ஆசையற, துறந்திட்டார் - நீக்கினுர்கள் (அதாவது : மனோ குப்தியையும் பொருந்தினுர்கள்) எ - று. (௩௬௪)

1365. நன்மைதீ மைக்கண் ணொத்து நாதன்றன் பாத மோதித்
தன்மைக்கண் ணின்றார் தம்மைப் பணிந்துதம் பிழைப்பின் மீண்டு
பின்னைத்தம் பால்வந் தெய்தும் பிழைப்பைமுன் மறுத்துக் காயந்
தன்னைத்தாம் விட்டு நின்றார் தடவரைச் சூளி யொத்தார்.

(இ - ள்) நன்மை தீமைக்கண்ணொத்து - நன்மை தீமைகளிடத்து ஒரு தன்மைத்தாகியும், (அதாவது: நன்மை வந்தபோதிலும் தீமை வந்தபோதிலும் யதாஸ்வரூபமறிந்து சமானமாயிருக்கிற ஸாமாயிக பாவனை செய்தும்), நாதன்தன் - திரிலோகேஸ்வரனாகிய அரஹந்த பகவானுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, ஓதி - சொல்லி ஸ்துதி செய்தும், தன்மைக்கண்ணின்றார் தம்மை - ஸ்வரூபத்திலும் ஸ்வரூப பாவனையிலுமிராநின்ற பஞ்ச பரமேஷ்டிகளை, பணிந்து - வணங்குதலாகிய வந்தனை செய்தும், தம் - தங்களுடைய, பிழைப்பின் - குற்றங்களினின்றும், மீண்டும் - நீங்கியும், (அதாவது: நீங்குதல் பாவனையாகிய பிரதிக்கிரமணஞ் செய்தும்), பின்னை - (அப்படிப் பிரதிக்கிரமண குணத்திலிருந்தும்) பிறகு கர்மோதய வசத்தால், தம்பால் - தங்களிடத்தே, வந்தெய்தும் - வந்தடையப்பட்ட, பிழைப்பை - குற்றங்களை, முன் மறுத்து - முன்னே மறுத்தும் (அதாவது: ஆலோசனாதி பூர்வகமாகிய விவேக பலத்தினால் பிராயச்சித்த விதானஞ் செய்கின்ற பிராயச்சித்த பாவனையடைந்தும்), காயந்தன்னை - சரீரத்தையும், தாம் - அவர்கள் தாம், விட்டு - விடுத்து (அதாவது: அதனை நமதல்லவென்று மனதில் பாவிக்கின்ற வியுத்ஸர்க்க பாவனை யடைந்தும்), நின்றார் - இந்த ஷடாவசியக் கிரியைகளில் கூடி நின்றார்கள், (அப்படி நின்றவர்கள்), தடம் - விசாலம் பொருந்திய, வரை - பர்வதத்தின், சூளியொத்தார் - சிகரத்துக் கொருவாறு ஒப்பாகச் சலனமின்றி நின்றார்கள், எ - று. (௩௬௮)

1366. ஆதப யோகந் தாங்கி யருந்தவர் நின்ற போழ்திற்
பாதவம் போது கொண்டு பணிந்தன பனியைச் சேரச்
சீதபங் கயங்கள் கூம்ப விரிந்தசெங் கமலஞ் சிந்தை
மாதவர் மரத்தைச் சேர மகிழ்ந்துவான் பொழிந்த வன்றே.

(இ - ள்) ஆதபயோகம் - ஆதபயோகத்தை, தாங்கி - தரித்து, அருந்தவர் - அரிய தபஸையுடைய மேருமந்தரரிருவர்களும், நின்ற - மலைமேல் நிற்கின்ற, போழ்தில் - கோடை காலத்திலே, பாதவம் - விருட்சங்கள், போது கொண்டு - புஷ்பங்களைக் கொண்டு, பணிந்தன - வணங்கின, பனியைச்சேர - ஹிமத்காலயோகத்தில் நிற்க, (அதாவது: மறைவு இல்லாத கடற்கரை முதலான இடத்தில் வெள்ளாகாசத்தை யடைந்து யோகத்தில் நிற்க), சீதம் - பனியின் சீதத்தினால், பங்கயங்கள் - தாமரை புஷ்பங்கள், கூம்ப - வாடி நாசமெய்த, சிந்தை - இவர்கள் மானதாகிற, செங்கமலம் - செந்தாமரை புஷ்பம், (ஆத்மத் தியானத்தினால்), விரிந்த - மலர்ந்தது, மாதவர் - மஹா தபத்தையுடைய இவ்விருவர்களும், (அந்த

ஹிமத்காலங்கழிந்து), மரத்தைச் சேர - (வருஷாகாலத்தில்) விருட்சத்தினுடைய அடியில் நின்று யோகம் தாங்க, (அப்போது), வான் - மேகமானது, மகிழ்ந்து - இவர்களுடைய தபத்திற்கு மகிழ்ந்து, பொழிந்த - மழையை (அபிஷேகஞ் செய்வது போல்) சொரிந்தன, எ - று. (ரு௧௯)

1367. கூகைபேய் கவந்த மோரி டாகினி குலவுங் காடு
நாகமா நாகஞ் சீய முழுவைசேர் மலைமு ழுஞ்சு
ஏகமாய் வேக மேவி யிராசமா சீயம் போல
யோகமே போக மாக வுவந்தவ ருறைந்து சென்றார்.

(இ - ள்) (மேலும்), கூகை - கோட்டான்களும், பேய் - பேய்க் கூட்டங்களும், கவந்தம் - தலையற்ற முண்டங்களும், ஓரி - குள்ள நரிகளும், டாகினி - பூதங்களும், குலவும் - வியாபித்திராநின்ற, காடு - சுடுகாடுகளிலும், நாகம் - நாகப் பாம்புகளும், மாநாகம் - பெரும் பாம்புகளும், சீயம் - சிம்மங்களும், உழுவை - புலிகளும், சேர் - தங்கும்படியான, மலை முழஞ்சு - பர்வத குகைகளிலும், ஏகமாய் வேகமேவி - தனித்திருந்து ஏகாக்கிர சிந்தையாகிய ஆத்மத் தியானத்தில் தீவிரதரமாகப் பொருந்தி, இராசமாசீயம்போல - ஒரு சிறந்த ராஜஸிம்மத்தைப் போல, யோகமே - மனவசன காயத்தை தியானத்தினலடக்கலே, போகமாக - மிகுதியான சௌக்கியமாக, உவந்து-சந்தோஷித்து, அவர் - அவர்கள், உறைந்து- இவ்விதமாகத் தியானங்களில் பொருந்தி, சென்றார் - அம்மார்க்கத்தில் செல்வாராயினர், எ - று. (ரு௨௦)

1368 இருதுநல் லயன மாண்டை யெல்லைசெய் திருந்து நின்று
மரீஇயமுக் கால யோகம் வழங்குமார்க் கத்தை விட்டுத்
திரிவித காரணந் தம்மைச் செறியவைத் தறிவை யூன்றிப்
பொருவிலார் சிந்தை யோகந் தன்னையே பொருந்தி னரே.

(இ - ள்) (பின்னரும்), இருது - இரண்டு மாஸகாலமும், நல் - நன்மையாகும், அயனம் - ஆறுமாத காலமும், ஆண்டை - ஒரு வருஷ காலமும், எல்லை செய்து - யோகத்தில் நிற்க இவ்வளவு இவ்வளவு என்று பிரமாணம் பண்ணிப் பிரதிஜ்ஞை செய்து, இருந்து - அவ்வளவு அவ்வளவு காலம் வரையிலும் தளராது யோகத்தில் இருந்தும், நின்று - நிலையில் உறுதியாக நின்றும், மரீஇய - இவ்விதமாகத், தக்க வண்ணம் சேர்ந்து கூடிய, முக்கால யோகம் - ஆதபகால வருஷா கால ஹிமத் காலங்களில் செய்யும் யோகத்திலே, வழங்கும் - செல்கின்ற, மார்க்கத்தை - காயக்கிரசமென்னும் பாஹ்ய தப மார்க்கத்தை, விட்டு - ஒரு பொருட்டாக எண்ணாமல் விலகி, திரிவிதம் - காயம் வாக் மன மென்னும் மூன்று விதமாகிய, காரணந்தம்மை - அந்தக் காரணங்களை, செறிய வைத்து - ஆத்ம தியானத்தில் சேரும்படியாக அடக்கி ஸ்தாபித்து, அறிவை - நிச்சய ஸம்யக் ஞானத்தை,

ணன்றி - உறுதிப்படுத்தி, பொருவிலார் - உபமையில்லாத ஸம்யக் குணேத் திருஷ்ட பாவனு பலமுள்ள இவ்விருவர்களும், சிந்தை - ஆத்மத் தியானத்தில், யோகந்தன்னையே - மனவசனகாயத்தை மிகவும் பலமாக நழுவாமல் ஒன்றுபடுத் தலை, பொருந்தினர்கள் - சேர்ந்தார்கள், எ - று. (௩௨௧)

1369 உடம்புயி ருறைவா ளேரென் றுடம்பைவிட் டுயிரைப் பார்த்தங்
கடுந்துயர் வினைக ளவ்வா ளுருக்கொடு நெருப்பு யிர்க்கட்
கெடும்பரி யாய மவ்வாட் கிட்டமா மென்ற வற்றைக்
கடந்ததம் வடிவைக் காளங் கழன்றபொன் போலக் கண்டார்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு பொருந்தியவர்கள்), உடம்பு - சரீரமும், உயிர் - ஆத்மனும், உறைவாள் நேரென்று - உறையும் வாளும் போலுமென்று, (அதாவது : சரீரம் உறையும் உயிர் வாளும் போலுமென்று), உடம்பை - சரீரத்தை, விட்டு - வேறென்று பேத பாவனை பண்ணி விலக்கி, உயிரை - ஆத்மனை, பார்த்து - அதன் ஸ்வகுணம் இன்னதென்று நோக்கி, அங்கு - அவ்விடத்தில், அடுந்துயர் - வருத்தும்படியான துக்கமாகிற, வினைகள் - சரீராதியாகிய கர்மங்களென்னும், பரியாயம் - பரியாயங்கள், அவ்வாள் - ஆத்மனாகிற அந்த வாளிடத்தே, உருக்கொடு - வடிவுகொண்டு, அவ்வாள் - அவ்வாளிடத்தே பற்றும், கிட்டமாம் - களிம்பாகும், உயிர்க்கண் - அவ்வாளாகிய உயிரிடத்தே, (உண்டாகும்), நெருப்பு - சுக்கிலத்தியானமென்னும் அக்கினியால், கெடும் என்று - நீங்கிவிடும் என்று, (சுக்கிலத் தியானத்தால் கர்மங்களை நீக்கி), அவற்றை-அந்தக் கிட்டத்துக்கொப்பாகிய கர்மங்களை, கடந்த - நீங்கிய, தம் வடிவை - தங்களுடைய சுத்தாத்ம திரவிய சொரூபத்தை, காளங்கழன்ற - கிட்டகாளிதத்தினின்றும் நீங்கிய, பொன் போல- ஸ்வர்ணத்தைப் போல, கண்டார் - நிச்சய ஸம்யக்தர்சனத்தால் பார்த்தார்கள், எ - று. (௩௨௨)

1370. மதிசுத மவதி யாமா வரணத்தி லறிவு மற்ற
விதியறக் கெடவொன் றாகி யனந்தமாய் விரியுங் காட்சி
பொதுவினு லறிவின் முன்பு புலத்தைக்கொண் டனேக மாய்த்தன்
விதியறக் கெடவொன் றாகி விரியுமா றன்னி னரே.

(இ - ள்) (அதன்மேல்), மதி - மதிஜ்ஞானமும், சுதம் - ஸ்ருதஜ்ஞானமும், அவதியாம் - அவதிஜ்ஞானமும், (ஆகிய இவற்றின்), ஆவரணத்தில் - ஆவரணீயங்களினாலும், அறிவுமற்ற - மற்ற மனப்பரியயஞான கேவல ஞானங்களினுடைய ஆவரணீயங்களினுதயத்தாலுமாகிய, விதி - கர்மங்கள், அற - முழுமையும், கெட - நீங்க, ஒன்றாகி - ஒப்பற்றதாகி, அனந்தமாய் - முடிவில்லாததாய், (ஆத்ம ஸ்வரூபமாகிய ஸ்வபாவ பதார்த்த பரிச்சித்தி ரூபமாகி யாகாரமாகிய ஸம்பூர்ண சுத்த ஞான குணமாய்), விரியும் - விசாலிக்கின்ற, காட்சி - தர்சனமானது,

பொதுவினால் - சாமான்யத்தினால், அறிவின் முன்பு - ஞான குணத்துக்கு முன்னே, புலத்தைக் கொண்டு - இந்திரிய விஷயங்களைக் கொண்டு, அனேகமாய் - பலவித பேதமாய் சக்ஷு தர்சனாதியாகிய, தன் விதி - தனது அந்த தர்சனாவரணீய கர்மங்கள், அறக்கெட - முழுமையும் நீங்க, ஒன்றாகி - ஒப்பற்றதாகி, விரியுமாறு - அனந்த தர்சனமென்னும் ஸம்பூர்ண சுத்த தர்சனமாய் ஆத்ம திரவிய குணமாக வியாபகமாகின்ற நிஜருசி லக்ஷணமாகி நிராகாரமாகிய குணத்தையும், உன்னினார் - ஸம்மியக்ஞான தர்சன பலத்தால் ஸ்வஸம் வேதன் பிரத்தியக்ஷத்தால் பாவித்தார்கள், எ - று. (௩௨௩)

1371. சுகதுக்க மோக மாகிச் சுழலுஞ்சே தனசு கத்தைத்
தகைவைசெய் யந்த ராயந் தம்மொடு மோக நீங்க
முகைவிட்ட நாற்றம் போல முழுதும்வந் தெழுந்த னந்த
சுகமற்ற தாகு மென்று துளக்கற நினைந்து நின்றார்.

(இ - ள்) (மேலும்), சேதன சுகத்தை-அதீந்திரிய துருவ சுத்த சைதன்ய சுகத்தை, சுகம் - அநித்திய இந்திரிய சுகமும், துக்கம் - துக்கமும், மோகமாகி - மயக்கமுமாகி, தகைவைசெய் - தடைசெய்கின்ற, சுழலும் - சுழல்வதாகிய, அந்தராயந் தம்மொடு - பஞ்சப்பிரகார அந்தராய கர்மங்களோடு, மோகம் - தர்சன சாரித்திர விகல்பமாகிய மோஹனீய கர்மங்களும், நீங்க - நிர்வசேஷமாய் விலக, முகைவிட்ட நாற்றம்போல - மொக்கவிழ்ந்து மலர்ந்து வெளிப்படுத்திய வாசனையைப் போல, முழுதும் வந்து - ஆத்மனுக்குத் தனது ஸ்வரூப முழுக் குணமும் வந்து, எழுந்து - வியாபகமாகி, மற்றது - அந்தத் தன்மையானது, அனந்த சுகமாகுமென்று - அனந்த ஸௌக்கியமாகுமென்று, துளக்கற - சலனமின்றி, நினைந்து நின்றார் - பாவித்து நின்றார்கள், எ - று. (௩௨௪)

1372. வீரியாந் தராய நீங்க விகலத்தி னீங்கி வீரங்
காரியங் கடையி லாது கணத்திலே முடித்த ளந்து
மூரிமூ வுலகந் தன்னை யேந்தலு மாகு மாற்றல்
வீரிய மாகு மென்றிவ் விதியுளி நினைந்திட் டாரே.

(இ - ள்) (பின்னர்), வீரியாந்தராயம் - வீரியாந்தராய கர்மமானது, நீங்க - ஆத்மனிடத்தினின்றும் விலக, வீரங்காரியம் - வீர்யகுணமானது, விகலத்தினீங்கி- குறைபாட்டினின்றும் நீங்கி, கடையிலாது - முடிவில்லாது (ஸம்பூர்ண நிலையாகி), கணத்திலே - ஒரு ஸமயத்திலே, மூரி - பலமாகிய, மூவுலகந்தன்னை - மூன்றுலகத்தையும், அளந்து முடித்து - பிரமாணித்து, ஏந்தலும் - தரித்தலும், ஆகும் - ஆகும்படியான, ஆற்றல் - சக்தியானது, வீரியமாகுமென்று - அனந்த வீரிய குணமாகுமென்று, இவ்விதி - இந்தக் கிரமத்தையும், உளி - உள்ளிட்டு, நினைத்திட்டார் - தியானித்தார்கள், எ - று. (௩௨௫)

1373. உருவமு மொலியு மூறு நாற்றமுஞ் சுவையு மின்றாய்த்
தெரிவரு நுண்மைத் தாகி நொற்பமுஞ் சிறப்பு மின்றாய்
மருவிய வினைக ளெட்டும் மாய்ந்தவக் கணத்துச் சென்று
திரிதா வுலகத் துச்சி நிற்றலுஞ் சிந்தித் தாரே.

(இ - ள்) (அதன் மேல்), மருவிய - (ஆத்மனிடத்தில் அஞ்தியாக பாவ கர்மங் காரணமாகச்) சேர்ந்திரா நின்ற, வினைகளெட்டும் - திரவிய கர்மங்களெட்டும், மாய்ந்தவக் கணத்து - நிரவசேஷவிநாசமான அந்த ஸமயத்திலே, உருவமும் - ரூபமும், ஒலியும் - சப்தமும், ஊறும் - ஸ்பரிசமும், நாற்றமும் - கந்தமும், சுவையும் - ரஸமும், இன்றாய் - இல்லாமல், தெரிவரும் - இந்திரிய ஞானத்தினால் அறிவதற்கு அரிதாகிய, நுண்மைத்தாகி - சூக்ஷ்மமாகி, நொற்பமும் - லகுத்துவமும், சிறப்பும் - குருத்துவமும், இன்றாய் - இல்லாமல், (அதாவது: அகுருலகுத்துவ குணமுடையதாகி), சென்று - ஊர்த்துவகதி ஸ்வபாவமாகிச் சென்று, திரிதரா - மறுபடி ஒரு காலும் திரும்பி வராத, உலகத்துச்சி - மூன்று லோகத்துக்கும் உச்சியாகிய தனுவாதாக்கிரத்தில் (அதாவது: ஸித்தி க்ஷேத்திரத்தில்), நிற்றலும் - துருவமாகி நிற்கின்ற ஸ்வரூபத்தையும், சிந்தித்தார் - தியானித்தார்கள், எ - று.

சுத்த ஜீவத் திரவிய ஸ்வரூபம், பிராப்ரதத்திரயத்தில் தர்சனாதிகாரத்தில் 184-வது காதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தவிரவும் அதே நூலில் பஞ்சாஸ்திகாயாதிகாரத்தில் 27-வது காதை முதலாக 79-வது காதை வரையிலும், சுத்தாசுத்தத்தால் இருவகைப் பேதமாகிய, ஜீவன்களுடைய ஸ்வரூபமும் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விவரத்தை விளக்கமாகக் காணவேண்டின் அவற்றைப் பார்த்துணர்ந்து கொள்க. (கஉசு)

வேறு.

1374. குணகுணி நிலைமையுங் குணங்க ணிற்றலும்
மனமுடை மற்றவர் தத்தஞ் சிந்தியா
வணவரும் பமாதம்விட் டப்ப மத்தரா
யிணையிலாச் சேணிமே லேறி னார்களே.

(இ - ள்) (பின்னர்), குணம் - ஜீவாதியாகிய அந்தந்தத் திரவிய குணங்கள், குணி - குணியாகிய அந்தந்தத் திரவியங்கள், (ஆகியவற்றின்), நிலைமையும் - (அதனதன் ஸாமான்ய விசேஷத்தால் நிற்கின்ற திரவியார்த்திக பரியாயார்த்திக அர்த்த வியஞ்சன பரியாயங்களின்) தன்மைகளேயும், குணங்கள் - (அதனதன் அஸ்தித்துவாதி திரவியார்த்திக குணங்களால் நித்தியமாயும் பரியாயார்த்திக குணங்களால் அனித்தியமாயும் ஆகிய ஸகலார்த்த வியஞ்சன ஸாமான்ய விசேஷ

ஸ்வரூப பரரூப) குணங்கள், நிற்றலும் - (ஸ்யாத்வாத ஸப்தபங்கி நியாயத்தால் நாம, ஸ்தாபனு, திரவிய பாவங்களால், உத்பாதவ்யயத்ரௌவ்யயுக்தமாய்) நிற்கும் தன்மைகளேயும், மனமுடை - ஸ்ரு ‍தஞானபாவனு பலத்தால் மனதிலுடைத்தாகிய, அவர் - அவ்விரு முனிவர்களும், சிந்தியா - (தங்களுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் ஏகமென்றும் சாஸ்வதமென்றும் ஞான தர்சன நாயகமென்றும் சேஷங்கள் ஸம்யோகங்களென்றும் ஏகத்துவ அன்னியத்துவ பிரதக்த்துவ அப்பிரதக்த்துவ ஸ்வரூபங்களேத்) தியானித்து, தத்தம் - தங்கள் தங்களுடைய, அணவரும் - நெருங்குதற்கரிய, பமாதம் விட்டு - பஞ்சதச ப்ரமாதங்களே நீக்கி, அப்பமத்தாராய் - அப்பிரமத்த குணஸ்தானவர்த்திகளாகி, இணையிலா - உபமையில்லாத, சேணிமேல் - க்ஷபகஸ்ரேணி யென்கிற குணஸ்தான வரிசையின் மேல், ஏறினர் - கிரமமாக ஆரோகணித்தார்கள், எ. - று.

மற்று - அசை. (௩௨௭)

1375. வினைகளேழ் விரகினல் வீழ்ந்த வக்கண
முனிவர்புவ் வாணிநன் முனிவ ராயினர்
வினையெலா நிலைதளர்ந் திட்டு திர்ச்சிக
டினையடைந் திட்டநால் வகையி னற்பினை.

(இ - ள்) அக்கணம் - அந்த அப்பிரமத்த குணஸ்தானத்தில் க்ஷபகஸ்ரேணி நிலையில் ஏறிய காலத்து, விரகினல் - கிரமத்தினல், வினைகளேழ் - (மித்தியாத்துவ, ஸம்மியக்மித்தியாத்துவ, ஸம்மியக்த்துவபிரகிருதி, அனந்தானுபந்திகுரோத, மான, மாயா, லோபமென்னும் தர்சன மோஹனீயமாகிய) ஸப்த பிரகிருதிகள், வீழ்ந்த - கெட்டன, (அதன் மேல்), முனிவர் - இவ்விரு முனிவர்களும், புவ்வாணி நன்முனிவாரயினர் - அபூர்வ கரண குணஸ்தான வர்த்திகளானுர்கள், (அந்த அபூர்வ கரண குண ஸ்தானத்தில்), வினையெலாம் - மற்ற கர்மங்களெல்லாம், நிலை தளர்ந்திட்டு - தளர்வுபட்டுக்குறைந்து, நால்வகையினல் - (பந்த, ஸத்துவ, உதய, உதீரணுவென்னும்) நான்கு விதத்தால், உதிர்ச்சிகடினையடைந்த - நிர்ஜரிக்கின்ற நிலைமையையடைந்தன, பினை - அதன் பின்பு, எ - று.

தினை - சாரியை. (௩௨௮)

1376. நின்றழி நிலாதசுக் கிலத்தி யானத்தோ
டன்றவ ரணியட்டி முனிவ ராயினர்
சென்றன சிலபல கணங்கள் சென்றபின்
வென்றனர் வினைகளீ ரெட்டை வீரரே.

(இ - ள்) நின்றழிநிலாத - ஒரு விஷமாக நின்றவிடத்திலேயே நில்லாமல் ஸமயந்தோறும் வேறே வேறே விர்த்தியாகி அவலம்பனமாகின்ற, சுக்கிலத் தியா

னத்தோடு - பிரதக்த்துவ விதர்க்க வீசாரமென்னும் சுக்கிலத் தியானத்தோடு கூடி, அன்றவர் - அப்பொழுது அம்முனிவர்கள், அணியட்டி முனிவராயினர் - அனிவிர்த்தி காணகுணஸ்தானத்தை யடைந்த முனிவராயினர்கள், (அப்படி அனிவிர்த்தி காணகுணஸ்தானத்தை யடைந்து அக்குணஸ்தானமாகிய அந்தர் முகூர்த்தத்தில்), சில பல கணங்கள் - சில கணங்களும் பல கணங்களும், சென்றன - கழிந்தன, சென்றபின் - அவ்வாறு அனேக ஸமயங்கள் சென்ற பிறகு, வீரர் - வீர புருஷர்களாகிய அவ்விருவரும், (அக்குணஸ்தானத்தில் அந்தியத்தில் ஒன்பது ஸமயமிருக்கும்போது அதில் பிரதம ஸமயத்தில்), வினைகளீரெட்டை - ஷோடச பிரகிருதிகளை, வென்றனர் - ஜெயித்தார்கள், எ - று. (௩௨௧)

வேறு.

1377. தீக்கதி யிரண்ட வற்றப் புவ்விக ளான்கு சாதி
யாக்கையி னிற்ற னுட்பம் பொதுவெயில் விளக்கி வற்றை
யாக்குமன் னாமங் காட்சி யாவரணத் திபானத் தீட்டி
நீக்கரும் பசலை நித்தை யாகுமீ ரெட்டை நீத்தார்.

(இ - ள்) (எப்படி ஜெயித்தார்களெனில்), தீக்கதியிரண்டு - நரககதி திரியக் கதி யெனும் இரண்டும், அவற்றப்புவ்விகள் - அவற்றினுடைய அந்த அனுபூர்வியாகிய நரக கத்யானுபூர்வி திரியக்கத்தியானுபூர்வி எனும் இரண்டும், நான்கு சாதி - ஏகேந்திரிய ஜாதி த்வீந்திரிய ஜாதி த்ரீந்திரிய ஜாதி சதுரிந்திரிய ஜாதி யென்னும் நான்கும், யாக்கையினிற்றல் - ஸ்தாவரமும், நுட்பம் - ஸூக்ஷ்மமும், பொது - சாதாரண சரீரமும், வெயில்-ஆதபமும், விளக்கு-உத்யோதமும், (ஆகிய), இவற்றை - இவைகளை, ஆக்கும் - ஆக்குகின்ற, அந்நாமம் - அந்த நாம கர்ம பிரகிருதியில் பதின்மூன்றும், காட்சியாவரணம் - தர்சனாவரணீய கர்மத்தில், தியானத்தீட்டி - ஸ்தியான கிரந்தியும், நீக்கரும் பசலை - பிரசலா பிரசலையும், நித்தை - நித்திரா நித்திரையும் கூடி, ஆதமீரெட்டை - ஆகின்ற பதினாறு பிரகிருதிகளை, நீத்தார் - மேற்கூறியபடி நீக்கினார்கள், எ - று. (௩௩௦)

1378. வெகுளியே மான மாய முலோபமா மிக்க நான்கு
பகடியப் பச்ச பச்சக் கணத்ததா மெட்டை நீத்து
முகடுற வெழுந்த சிந்தை முறுக்கிப்பின் னுருக்க மூற்போல்
தொகையுடைப் பேடி வேதந் தன்னையு முடைத்திட் டிப்பால்,

(இ - ள்) வெகுளியே மானமாயமுலோபமா மிக்க நான்கு - மிகுதியாகிய குரோதம் மானம் மாயம் லோபங்க என்னும் நாலுவகையான, பகடி - பிரகிருதிகள், அப்பச்ச பச்சக்கணத்ததாம் - அப்பிரத்தியாக்கியான பிரத்தியாக்கியான கணத்தின் பேதத்தால் ஆகின்ற, எட்டை - எட்டுப் பிரகிருதிகளையும், நீத்து -

த்விதீயஸமயத்திற்கெடுத்து, முகடுற - பெருமை பொருந்த, எழுந்த - உண்டாகிய, சிந்தை - அந்த பிரதம சுக்கிலத் தியானத்தை, (விருத்தியாக), முறுக்கி - பலஞ்செய்து, பின் - பிறகு மூன்றாவது ஸமயத்தில், உருக்கழல்போல் - கொல்லனுலையிலிரும்புருக்கும் அக்னி போல், தொகையுடை - சேர்க்கையுடைய, பேடி வேதந்தன்னையும் - நபும்ஸக வேதமென்னும் கர்மத்தையும், உடைத்திட்டு - கெடுத்து, இப்பால் - அதற்கிப்பால் நாலாவது ஸமயத்தில், எ - று. (௩௩௧)

1379. முட்டைத்தீப் போல வெம்பும் மொய்குழ லார்தம் வேதங்
கெட்டபி னிரதி யாச்சம் பயமுவர்ப் பரதி சோகம்
விட்டவப் பொழுது வைத்தீப் போலெழும் புங்க வேத
மட்டவர் வேத நீத்த வணியட்டி முனிவ ரானர்.

(இ - ள்) முட்டைத் தீப்போல - எருமுட்டையின் அக்னி போல, வெம்பும் - வெதும்புகின்ற, மெய்குழலார் தம் வேதம் - ஸ்த்ரீ வேதமென்னுங் கர்மமானது, கெட்ட பின் - நீங்கின பின்பு, (ஐந்தாவது ஸமயத்தில்), இரதி ஆச்சம் பயம் உவர்ப்பு அரதி சோகம் - ரதி ஹாஸ்யம் பயம் ஜுகுப்ஸை அரதி சோகமென்னும் ஆறு பிரகிருதிகள், விட்ட - நீங்கிவிட்டன, அப்பொழுது - அந்த ஆறாவது ஸமயத்தில், வைத்தீப்போல் - வைக்கோலில் பற்றின அக்னி போல், எழும் - வெதும்பி யெழுகின்ற, புங்க வேதம் - புருஷவேதமென்னும் கர்ம பிரகிருதியையும், அட்டு - ஜயித்து, அவர் - அவ்விரு முனிகளும், வேதநீத்த - நவ நோகஷாயங்களை விலக்கி ஜயித்த, அணியட்டி முனிவரானர் - அனிவிருத்திகரண குணஸ்தான முனிவர்களானார்கள், எ - று. (௩௩௨)

1380. நல்லவாஞ் சலன கோத மானமா யுலோபந் தம்மைச்
சொல்லிய முறையின் மூன்று தானத்திற் றுவக்க றுத்துப்
புல்லிதா முலோபந் தன்னை வீழ்த்தந்த மூழ்த்தத் திற்பி
னெல்லையிற் சுத்தி பெற்று ரிருபத்தெண் மோக நீத்தே.

(இ - ள்) (அதன் மேல்), நல்லவாஞ் சலனகோதமானமாயுலோபந்தம்மை - ஸஞ்ஜ்வலன குரோதம் ஸஞ்ஜ்வலன மானம் ஸஞ்ஜ்வலன மாயம் ஸஞ்ஜ்வலன லோபமென்னும் நாலு பிரகிருதிகளை, சொல்லிய முறையின் - சொல்லப்பட்ட வரிசைப் பிரகாரம், மூன்று தானத்தில் - மூன்று சமயத்தில் (அதாவது : ஏழாவது ஸமயத்தில் ஸஞ்ஜ்வலன குரோதத்தையும், எட்டாவது ஸமயத்தில் ஸஞ்ஜ்வலனமானத்தையும், ஒன்பதாவது ஸமயத்தில் ஸஞ்ஜ்வலன மாயத்தையும், மூன்றுஸ்தானமாக), துவக்கறுத்து - சம்பந்தத்தை நீக்கி, (இப்படி அனிவிர்த்திகரணகுணஸ்தானத்தில் செய்து முடித்து ஆகின் பிறகு ஸூக்ஷ்மஸாம்பராய குணஸ்தானகாலமாகிய), அந்த மூழ்த்தத்தில் - அந்தர் முகூர்த்த காலத்தின் அந்திய

ஸமயத்தில், புல்விதாமுலோபந்தன்னை-ஸஞ்ஜ்வலன லோபகர்மத்தை, வீழ்த்து-கெடுத்து, பின் - பின்பு, (அக்காலத்தில்), இருபத்தெண்மோக நீத்து - இருபத்தெட்டு மோகனீயப் பிரகிருதிகளைத் தீர்த்து, (அதாவது: அப்பிரமத்த குணஸ்தான க்ஷபகஸ்ரேணியாரோகணத்தில், தர்சன மோஹனீயமான ஸப்த பிரகிருதிகளும், பிறகு அநிவிருத்திகரண குணஸ்தானத்தில் நாம கர்மத்தில் பதின்மூன்றும், தர்சனாவரணீயகர்மத்தில் மூன்று பிரகிருதிகளும், நீங்கலாக சாரித்திர மோஹனீயத்தில் இருபது பிரகிருதிகளும், பிறகு ஸூக்ஷ்ம ஸாம்பராய குண ஸ்தானத்தில், சாரித்திர மோஹனீயத்தில் பாக்கி நின்ற ஒரு பிரகிருதியுமாகச் சேர்ந்து அஷ்டாவிம்சதி பேதமாகிய மோஹனீய கர்ம பிரகிருதிகளை நிரவசேஷம் தீர்த்து), எல்லையில் - அளவில்லாத, சத்தி - ஆத்ம சத்தி பரிணாமத்தை, பெற்றார் - அடைந்தார்கள், எ - று. (௩௩௩)

1381. வெம்பிய வினைக்கு மூல மாகுமோ கத்தை வீழ்த்தா
ரம்பரப் படிகஞ் செம்பஞ் சடுத்துவிட் டதனை யொத்தா
ரும்பரொன் றாகுஞ் சிந்தை யுடனின்றோர் மூழ்த்தத் தீற்றின்
முன்பிறுங் கணத்து நித்தை பசலைக்கண் முறியச் சென்றார்.

(இ - ள்) (மேலும் அவர்கள்), வெம்பிய - வெப்பமாகிய, வினைக்கு-கர்மங்களுக்கு, மூலமாகும் - முதலாகின்ற, மோகத்தை - தர்சன சாரித்திர விகல்பமாகிய அஷ்டாவிம்சதி மோஹனீய கர்மங்களை, வீழ்த்தார் - கெடுத்தவர்களாகி, அம்பரப் படிகம் - ஆகாசஸ்படிகத்தில், செம்பஞ்சு - சிவந்த பஞ்சு, அடுத்துவிட்டதனை யொத்தார் - சேர்ந்துவிட்டதற்கொப்பாக ஸத்பரிணாமமுடையவர்களானார்கள், உம்பர் - அதன்மேல், ஒன்றாகுஞ்சிந்தையுடன் - ஏகத்துவ வீதர்க்க வீசாரமென்கிற த்வீதீய சுக்லத் தியானத்துடன், நின்று - பொருந்தி க்ஷீணகஷாய குணஸ்தானத்தில் நின்று, ஓர் மூழ்த்தத்து ஈற்றின் - அந்தக் குணஸ்தான காலமாகிய ஓர் அந்தர் முகூர்த்த காலத்தின் அந்தியத்தில், முன்பிறுங்கணத்து - இரண்டு ஸமயத்தில், (முதல் ஸமயத்திலே), நித்தைபசலைகள் - நித்திரையும் பிரசலையுமென்னும் இரண்டு கர்மங்கள், முறிய - கெட, சென்றார் - தியானத்தில் அடைந்தார்கள், எ - று. (௩௩௪)

1382. ஒருகணங் கடந்த போது ஒருநால்வர் கன்மர் கூடிப்
பொருகிற வேளை தன்னிற் போதியா வாண மைந்தும்
மருவிநின் றெதிர்த்த காலத் தந்தரா யந்தா னைந்துந்
திருகியீ ரெழுவ ரந்தக் கணத்திலே தீர்ந்தா ரன்றே.

(இ - ள்) ஒரு கணங்கடந்தபோது - க்ஷீணகஷாய குணஸ்தான காலாந்தியத்தில் பிரதம ஸமயம் முன் சொன்ன இரண்டு கர்மமும் நீங்கி அந்த ஒரு

கணமும் போகப் பின்பு த்விதீய ஸமயத்தில், ஒரு நால்வர் கன்மர் கூடி - சக்ஷு தர்சனுவரணீயம் அசக்ஷு தர்சனுவரணீயம் அவதிதர்சனுவரணீயம் கேவலதர்சனு வரணீயமென்னும் நாலு கர்மங்களும் சேர்ந்து, பொருகிற வேளை தன்னில் - தாக்குகின்ற அக்காலத்திலேயே, போதியாவரணமைந்தும் - மதிஞானுவரணீயம் ஸ்ரு தஞானுவரணீயம் அவதிஞானுவரணீயம் மனப்பரியய ஞானுவரணீயம் கேவலஞானுவரணீயம் என்னும் ஐந்து பிரகிருதிகளும், மருவி நின்று - சேர்ந்து நின்று, எதிர்த்த காலத்து - பொருதுகின்ற அந்த ஸமயத்திலேயே, அந்தராயந்தா னைந்தும் - தானுந்தராயம் லாபாந்தராயம் போகாந்தராயம் உபபோகாந்தராயம் வீர்யாந்தராயமென்னும் ஐந்து கர்மங்களும், திருகி - சேர்ந்து பொருதி, அந்தக் கணத்திலே - அந்த க்ஷீணகஷாயகுணஸ்தானுந்திய ஸமயத்திலே, ஈரெழுவர் - இந்தப் பதினுலு பேர்களும், தீர்ந்தார் - கெட்டு நீங்கினுர்கள், எ - று. (௫௫௫)

1383. மாலைவா யிருளை நீக்கி வையத்தைத் துயி லெழுப்புங்
காலைவா யருக்கன் போலக் காதிக ளைன்கு நீங்க
மேலெலா முறங்கு நான்மை விழித்துல கனைத்துங் காண
மாலிலா மனத்துச் சிந்தை யருக்கன துதித்த தன்றே.

(இ - ள்) மாலைவாய் இருளை - இராத்திரியிற் பொருந்தும் அந்தகாரத்தை, நீக்கி - போக்கி, வையத்தை - இந்தப் பூலோகத்துப் பிராணிகளை, துயில் - நித் திரையினின்றும், காலைவாய் - பிராதக்காலத்தில், எழுப்பும் - எழுப்புகின்ற, அருக் கன் போல - பால சூரியனைப் போல, மேலெலாம் - ஆத்மப் பிரதேச முழுவதும், உறங்கும் - தங்கியிருந்த, காதிகளைன்கும் - ஞானுவரணீய தர்சனுவரணீய மோஹனீயாந்தராயங்களென்கிற காதி சதுஷ்டயங்கள், நீங்க - விலக, நான்மை - அனந்த சதுஷ்டயமானது, விழித்து - பிரகாசித்து, உலகனைத்தும் - லோகா லோக முழுமையும், காண - கேவல தர்சனத்தால் தெரிய, மாலிலா - மயக்கமில் லாத, மனத்து - மனதிலே, சிந்தை - சுத்த ஸ்வரூப சுக்கிலத் தியானத்தினுல், அருக்கனது - கேவலஞானமென்னும் சூர்யனுனது, உதித்தது - கிரணத்தினுல் வியாபித்து உதயமாகினது, எ - று.

இதனுல் அவர்கள் ஸ்வஸ்வரூப ஞான தர்சன குண ஸம்பூர்ணமாகிய யதாக் கியாத சாரித்திரத்தை யடைந்தார்கள் என்பது பெறப்படும். (௫௫௬)

1384. உள்ளெழுந் தீயி னுல்வெந் தொளிபெற்ற விறகைப் போல
வெள்ளையத் தியானந் தன்னுல் வெந்தெரி யுமிழ மேனி
பள்ளிகொண் டிடுதல் மூத்தல் பசித்தனுேய் வேட்கை யின்றிப்
பிள்ளையா தித்தன் போல பிறப்பிரு டீர்த்தி ருந்தார்.

(இ - ள்) (பின்னர் அவர்கள்), உள் - உள்ளே, எழும் - பற்றி வியாபித்த, தீயினால் - அக்கினியினால், வெந்து - எரிதலுற்று, ஒளி பெற்ற - பிரகாசம் பொருந்திய, விறகைப் போல - காஷ்டத்தை யொப்ப, வெள்ளையத் தியானந் தன்னால் - சுக்கிலத்தியானக்கினியினால், வெந்து - கர்மங்கள் எரிந்து, எரியுமிழ - ஆத்மப்பிரகாசம் தோன்ற, மேனி - சரீரமானது, பள்ளி கொண்டிடுதல் - சயனித்தலும், மூத்தல் - விருத்தாவஸ்தை யடைவதும், பசித்தல் - க்ஷுத்பாதாதி பீடிதங்களும், நோய் - வியாதிகளும், வேட்கை - ஆசையும், இன்றி - இல்லாமல், பிள்ளையாதித்தன் போல - பாலசூரியனைப் போல, (தோன்ற ஆத்ம ஜோதியால்), பிறப்பிருள் - ஸம்ஸாரத்தில் தோன்றிச் சுழலும்படியான அந்தகாரத்தை, தூர்த்து-நீக்கி, இருந்தார் - வீதராக சுத்தோபயோகிகளாகி யிருந்தார்கள், எ - று. (௩௩௭)

1385. பயம்பகை பணித்த லார்வஞ் செற்றமே கவர்ச்சி சோகம்
வியந்திடல் வெகுளி சோபம் வேர்த்திடல் விரும்பல் கேதம்
மயங்குதல் தெளிதல் சிந்தை வருந்துதல் களித்தல் மாயம்
இயம்பருந் திறத்த வின்ன யாவையு மெறிந்தி ருந்தார்.

(இ - ள்) (இன்னும்), பயம் - அச்சமும், பகை - விரோதமும், பணித்தல் - ஏவலிடுதலும், ஆர்வம் - அன்பும், செற்றம் - த்வேஷமும், கவர்ச்சி - ஒன்றைக் கிரகிக்கும் குணமும், சோகம் - சோர்வும், வியந்திடல்-ஆச்சரியப்படுதலும், வெகுளி - கோபமும், சோபம் - அலங்கரிப்பும், வேர்த்திடல் - வேர்வை விடுதலும், விரும்பல் - ஒன்றைக் கருதுவதும், கேதம் - துக்கமும், மயங்குதல் - கலங்குதலும், தெளிதல் - ஆராய்ந்தறிதலும், சிந்தை வருந்துதல் - மனதிற் கஷ்டமுறுவதும், களித்தல் - சந்தோஷப்படுவதும், மாயம் - வஞ்சமும், (ஆகிய), இயம்பரும் - சொல்லுதற்கரிய, இன்ன - இத்தன்மையாகிய, யாவையும் - ஸகல விபாவங்களையும், எறிந்திருந்தார் - கெடுத்து நின்றார்கள், எ - று. (௩௩௮)

1386. ஆயிடை யமரர் தங்கண் முடியொடா சனந்து ளங்கப்
பாயநல் லவதி யென்னும் பருதியாற் கண்ட தெல்லாம்
ஆயிரங் கண்ணி னானை யதிபதி யாகச் சூழ்ந்து
மாயிரும் விசும்பும் மண்ணும் மறையவா னவர்கள் வந்தார்.

(இ - ள்) ஆயிடை - அப்பொழுது, அமரர்தங்கள் - சதுர்ணிகாயாமரர்களுடைய, முடியொடு - கிரீடங்களோடு, ஆசனம் - இருக்கும் ஆஸனங்களும், துளங்க - சலிக்க, பாய - பரவிய, நல் - நன்மையாகிய, அவதியென்னும் - அவதிஜ்ஞானமென்னும், பருதியால் - ஒளியால், (அவர்கட்கு), எல்லாம் - யாவும், கண்டது - தெரிந்தது, (அவ்வாறு விளங்கிய மாத்திரத்தில் அப்பொழுதே), ஆயிரங் கண்ணினானை - ஸஹஸ்ராக்ஷனாகிய ஸௌதர்மேந்திரனை, அதிபதியாக -

தங்களெல்லாருக்கும் நாதஞக, (அமைத்து), சூழ்ந்து - சுற்றி நிறைந்து, மாயிரும்- மிகவும் பெரிதாகிய, விசும்பும் - ஆகாயமும், மண்ணும் - பூமியும், மறைய - மறையும்படியாக, வானவர்கள் - இந்திராதி ஸர்வ தேவர்களும், வந்தார் - வந்தார்கள், எ - று. (௩௩௯)

1387. முழங்கின முரச மெங்கும் முரன்றன சங்க முன்னே
யெழுந்தன ரேறு சீயம் யானைமா வேறி விண்ணோர்
விழுந்தபூ மாரி விண்ணை விழுங்கின பதாகை வெள்ள
மெழுந்தவேத் தரவங் கீர்த்தி யியம்பின காள மெங்கும்.

(இ - ள்) எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், முன்னே - முதன்மையாக, முரசம் - பேரிகைகள், முழங்கின - சப்தித்தன, சங்கம் - சங்கு வாத்தியங்களும், முரன்றன - ஒலித்தன, விண்ணோர் - தேவர்கள், ஏறு - விருஷபத்திலும், சீயம் - ஸிம்மத்திலும், யானை - யானைகளிலும், மா - குதிரைகளிலும், ஏறி - ஏறிக்கொண்டு, எழுந்தனர் - (கேவல பூஜையை இவர்கட்குச் செய்யும்பொருட்டு விரைந்து) சென்றார்கள், பூமாரி - புஷ்ப வருஷங்கள், விழுந்த - சொரியப் பெற்றன, பதாகை வெள்ளம் - துவஜக் கொடிகளின் பெருக்கம், விண்ணை விழுங்கின - ஆகாயத்தை மறையப் பண்ணின, ஏத்தரவம் - அரஹந்தஸ்துதியாகிய சப்தமும், கீர்த்தி - புகழொலியும், எழுந்த - வியாபித்தன, எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், காளம் - சிறு சின்னங்கள், இயம்பின - சப்தித்தன, எ - று. (௩௪௦)

1388. அரம்பையர் நடம்பு ரிந்தா ரம்பர மரங்க மாக
நரம்பொலி பொலிந்த வெங்கு நண்ணினூர் மண்ணை விண்ணோர்
கரங்களுங் குவிந்த கண்ணீர் பொழிந்தன காதி நான்மை
யுரங்கடிந் திருந்த வீர ருறுதுணை யடிப ணிந்தார்.

(இ - ள்) அரம்பையர் - தேவ நர்த்தகிகள், அம்பரம் - ஆகாயமே, அரங்கமாக - நாடக சபையாக, நடம்புரிந்தார் - நர்த்தனஞ் செய்தார்கள், எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், நரம்பொலி - வீணாவாத்தியாதி நரம்புக்கருவிகளின் சப்தமானது, பொலிந்த - இனிமையாக நிறைந்தன, விண்ணோர் - தேவர்கள், மண்ணை - இப்பூமியில் - நண்ணினூர் - அடைந்தார்கள், கரங்களும் - அவர்களுடைய ஹஸ்தங்களும் குவிந்த - முகுளிதமாயின, கண்ணீர் - ஆனந்தக் கண்ணீர்த் துளிகள், பொழிந்தன - சொரிந்தன, காதி நான்மை - காதி சதுஷ்டயங்களின், உரம் - சக்தியை, கடிந்திருந்த - நீக்கி ஜெயித்திராநின்ற வீரர் - அனந்த வீர்யத்தையுடைய இவ்விரு கேவலிகளுடைய, உறுதுணையடி - பெருமை பொருந்திய இரண்டு பாதங்களை, பணிந்தார் - வணங்கினார்கள், எ - று. (௩௪௧)

1389. பிண்டியுங் குடையுஞ் சீய வணையுஞ்சா மரையு மற்று
மண்டவர்க் கிறைய மைத்தா னன்னவர்க் குரிய வாற்றா
லுண்டற வமிர்தம் வந்தீங் குண்மினென் றொலித்த வூழி
கண்டவர் கழலை வாழ்த்திக் காமக்கோ டணைக ணின்ற.

(இ - ள்) பிண்டியும் - அசோக விருக்ஷமும், குடையும் - ஏகசத்திரமும், சீயவணையும் - சிம்மாஸனமும், சாமரையும் - வெண்சாமரைகளும், மற்றும் - பின்னும் புஷ்பமாரி துந்துபி முதலானவையும், அன்னவர்க்கு - அனகார கேவலிகளாகிய அவர்கட்கு, உரியவாற்றால் - உரித்தான விதமாக, அண்டவர்க்கிறை - தேவர்களுக்கதிபதியாகிய ஸௌதர்மேந்திரன், அமைத்தான் - நிருமித்தான், ஈங்கு - இவ்விடத்தில், அறவமிர்தம் - தர்மாமிருதமானது, உண்டு - உண்டாயிருக்கின்றது, வந்து - பவ்வியர்களே வந்து, உண்மின் - அனுபவியுங்கள், என்று - என்று, ஒலித்த - திவ்வியத்துவனி சப்தித்தது, ஊழிகண்டவர் - அனாதியாகிய கர்மங்களை ஜயித்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கண்டு அனந்த ஞான அனந்த தர்சனங்களையுடைய இந்த மேருமந்தரர்களாகிய இருபகவான்களுடைய, கழலை - பாதங்களை, வாழ்த்தி - தேவர்கள் ஸ்துதிப்பதால், காமகோடணைகள் - அழகிய ஜய கோஷணைகள், நின்ற - நிலைபெற்றன, எ - று. (௫௪௨)

1390 மந்தர மிரண்டைச் சூழ்ந்த தாதகி மலைகள் போல
விந்திரர் விஞ்சை வேந்தர் மண்ணவ ரேனை யோர்கள்
சுந்தர மலருஞ் சாந்துந் தூபமு மேந்தி மேரு
மந்தர நாமர் பாதம் பணிந்துவாழ்த் தோடெ ழுந்தார்.

(இ - ள்) தாதகி - தாதகீஷண்டத்வீபத்தில் இராநின்ற, மந்தரமிரண்டை - இரண்டு மந்தர பர்வதங்களை, சூழ்ந்த - வேறு வேறாகச் சூழ்ந்திராநின்ற, மலைகள் போல - குலகிரி பர்வதங்களைப் போல, இந்திரர் - சதேந்திரர்களும், விஞ்சை வேந்தர் - வித்தியாதரவரசர்களும், மண்ணவர் - பூமியரசர்களும், ஏனையோர்கள் - மற்றுமுள்ள பவ்விய ஜீவர்களும், சுந்தரம் - அழகிய, மலரும் - புஷ்பங்களும், சாந்தும் - சந்தனங்களும், தூபமும் - தூபதீபாதிகளும், ஏந்தி - தரித்து, மேருமந்தர நாமர் - மேருமந்தரரென்கிற பெயரையுடைய பகவான்களுடைய, பாதம் - பாதங்களை, பணிந்து - வணங்கி, வாழ்த்தொடு - ஸ்துதி செய்வதுடன், எழுந்தார் - எழுந்து நின்றார்கள், எ - று. (௫௪௩)

வேறு.

1391. வெருவுறு துயரொடு விழவெழு துயருங்
கருவுறு துயரொடு கடைவரு துயரும்

மருவிய வுயிர்வினை மறுவற வருளும்
பொருவரு திருவடி புகழ்தர வடைதும்.

(இ - ள்) (அவ்வாறெழுந்து நின்றவர்கள் மேலும் துதிக்கத் தொடங்கி), வெருவுறும் - ஸ்வபாவத்தில் எப்போதும் பயத்தையே யடைந்திரா நின்ற, துயரொடு - விலங்குகதி துன்பத்துடன், விழவெழு துயரும் - எழும்பித் தலைகீழாக வீழ ஸதா உண்டாகும் நரககதி ஸ்வாபாவிக துக்கமும், கருவுறு துயரொடும் - கருப்பத்திலடைகின்ற மனுஷ்ய கதி துன்பமும், கடைவருதுயரும் - மரண காலத்தில் மிகவுமடைகின்ற தேவகதி ஸ்வாபாவிக துன்பமும், மருவிய - இந்தச் சதுர்க்கதி துன்பத்தில் சேர்ந்திராநின்ற, உயிர் - ஜீவன்களின், வினை மறுவு - கர்மமாகிற களங்கமானது, அற - நீங்கும்படியாக, அருளும் - திவ்வியத்துவனியால் தர்மோபதேசஞ் செய்கின்ற, பொருவரு - உபமையில்லாத உங்களுடைய, திருவடி - அழகிய பாதங்களை, புகழ்தர - எங்கட்குக் கீர்த்தி யுண்டாகும்படியாக, அடைதும் - ரக்ஷணையாக அடைகின்றோம், எ - று. (௩௪௪)

1392. பருதியி னொளிவெல பகைபசி பிணிகெட
வருவன மலர்மிசை மதனனை நலிவன
வுயிருறு தொடர்வற வெறிவன வுலகினி
லரியன பெரியநும் மடியிணை யடைதும்.

(இ - ள்) பருதியின் - சூர்யனுடைய, ஒளி - ஜோதியையும், வெல - ஜெயிக்கவும், பகை - சத்துருத்துவமும், பசி - க்ஷுதாதியும், பிணி - ரோகாதிகளும், கெட - நீங்கவும், மலர்மிசை - தேவநிர்மித செந்தாமரைப்பூவின் மேல், வருவன - உலாவி வருவனவும், மதனனை - மன்மதனை, நலிவன - வருத்துவனவும், உயிர் - ஆத்மன்களிடத்தில், உறு - அனாதியாக விபாவத்தாலடைகின்ற, தொடர்வு-பாவ கர்ம திரவியகர்ம நோகர்மங்களாகிய ஸம்யோக ஸம்பந்தங்களை, அற - நீங்கும்படியாக, எறிவன - சேதிக்கின்றனவும், உலகினில் - லோகத்திலே, அரியன - பெறுதற்கரியனவும், பெரிய - மாஹாத்மியமுடையனவும், (ஆகிய), நும் - உங்களுடைய, அடியிணை-பாதங்களை, அடைதும் - சேர்கின்றோம், எ - று.

1393. முறைபொறி மறைகெட முழுதுமோர் கணமதி
லறியுநல் லறிவுடை யிறைவநும் மடியிணை
யுறுதவர் மனமிசை யுறைவன வுயிருறு
பிறவியை யறவெறி பெருமைய சரணம்.

(இ - ன்) முறை - கிரமமாக அறியும்படியான, பொறி - இந்திரியங்களாலாகிய ஞானமும், மறை - ஆவரணீயங்களும், கெட - நீங்க, முழுதும் - ஸக

லார்த்த ஸமூகத்தினையும், ஓர் கணமதில் - ஒரு ஸமயத்தில், அறியும் - ஞாத்துரு பரிசித்தியினாலேஞேயாவலம்பனமின்றி அறிகின்ற, நல் - நன்மையாகிய, அறிவுடை - கேவல ஞானத்தையுடைய, இறைவ - நாதனான தன்மையடைந்தவரே, நும் - உங்களுடைய, அடியிணை - பாதங்கள், உறுதவர் - மஹா தபஸ்விகளுடைய, மனமிசை - மனதிலே, உறைவன - தங்கும்படியானவை (அதாவது : அவர்களால் தியானிக்கும்படியான நிலைமையையுடையன), உயிர் - ஸம்ஸாரஜீவர்கள், உறு - அடைந்திராநின்ற, பிறவியை - ஜனனமரணமான அந்த ஸம்ஸாரத்தை, அற - நீங்கும்படி, எறி - கெடுக்கின்ற, பெருமைய - உயர்வையுடையன, (ஆதலின், அப்பாதங்களே), சரணம் - இப்பொழுதெங்களுக்குப் புகலிடமாம், எ - று. (நூசகு)

1394. குலிகமோ டிகலுவ குவிமுலை புணருநர்
தலைமையை நகுவன தவநெறி வருவன
உலகினை யொருநொடி யகவையி னளகுவ
மலைவில நிலையநும் மலரடி யடைதும்.

(இ - ள்) குலிகமோடு - ஜாதிலிங்கக் குழம்பினோடு, இகலுவ - செஞ்சந்தனாதிகள் பூசப்பெற்று ஒப்பனை செய்யப்பட்டமைந்த செம்மையால் எதிர்த்து அதனைத் தாழ்மைப்படுத்துவனவும், குவி - திரட்சி பொருந்திய, முலை - ஸ்தனங்களைக் கண்டு மோஹித்து, புணருநர் - காமத்தால் புணர்ச்சி செய்து தங்கியிராநின்றவர்களுடைய, தலைமையை - இறைமையை, நகுவன - சிரிப்பனவும், தவநெறி - தபோ நெறியில், வருவன - வரப்பட்டனவும், உலகினை - லோகத்தை, ஒரு நொடியகவையின் - ஒரு க்ஷண நேரத்திலே, அளகுவ - பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தால் பிரமாணிப்பனவும், மலைவிலா - கெடுதலில்லாத, நிலைய - கேவல ஞானாதிகுண நிலையினையுடையனவும், (ஆகிய), நும் - உங்களுடைய, மலரடி - மலர்ப்பாதங்களை, அடைதும் - அடைகின்றோம், எ - று. (நூசஎ)

1395. உயர்வற வுயரிய வுலகினி னுயிர்களின்
அயர்வற வறவமு தருளுவ வமரர்கள்
மயர்வற மணிமுடி யணிவன பணிவார்
துயர்வற வெறியுநுந் துணையடி தொழுதும்.

(இ - ள்) உலகினின் - இந்த லோகத்திலே, உயிர்களின் - பவ்விய ஜீவன்களுடைய, அயர்வு - வருத்தங்கள், அற - நீங்கும்படியாக, அறவமுது - தர்மாமிருதத்தை, அருளுவ - ஈகின்ற தன்மையுடையவைகளும், அமரர்கள் - தேவர்கள், மயர்வற - விபாவ மயக்கங்கள் நீங்கும்படியாக, மணிமுடி யணிவன - அழகிய கிரீடங்களில் அணியத் தக்கனவும், பணிவார் - வணங்குவார்களின், துயர்வற - துக்கங்களெல்லாம் நீங்கும்படியாக, எறியும் - கர்ம மலங்களைக் கெடுப்பன

வும், உயர்வற உயரிய - தமக்கு மேலான உபமையில்லாத மேம்பாடுடையனவும், (ஆகிய), நும் - உங்களுடைய, துணையடி - பாதங்களை, தொழுதும் - வணங்குகின்றோம், (என்று துதித்தார்கள்), எ - று. (௩௪௮)

1396. இனையன துதியினே டிமையவ ரிறைவரை
மனமலி யுவகையின் வழிபடு முறைநாள்
வினைவழி யாமும்மை யோகுவி யோகுசெய்
கனமலி யூணில யோகிக ளானார்.

(இ - ள்) இனையன - இத்தன்மையனவாகிய, துதியினேடு - தோத்திரங்களுடன், இமையவர் - சதுர்ணிகாயாமரர்கள், இறைவரை - நாதர்களாகிய இவ்விருஜினர்களையும், மனமலி - மனதில் நிறைந்த, உவகையின்-ஸந்தோஷத்தினல், வழிபடும் முறைநாள் - முறையாக வணங்கிச் செல்கின்ற காலத்தில், (அவர்கள்), வினைவழியாம் - கர்ம வழியாகிய, மும்மையோகு - மனவசனகாயமென்னும் கர்மக்கூட்டங்களை, வியோகுசெய் - நீக்குதல் செய்கின்ற, கனமலி - உயர்ச்சி பொருந்திய, ஊணில் - இதரபுத்கலஸ்வீகாரமாகாத, அயோகிகளானர் - அயோகிகேவலி குணத்தை யடைந்தார்கள், எ - று. (௩௪௯)

1397. ஆயிடை யைந்தினே டெண்பது வெவ்வினை
மாய வெழுந்து கணத்துல குச்சியை
மேயினர் விண்ணவர் மண்ணவர் மேனிகட்
காய சிறப்பொடு வந்தன ரங்கே.

(இ - ள்) ஆயிடை - அந்த அயோகி கேவலி குணஸ்தான காலமான அந்தர் முகூர்த்தாந்தியத்தில், ஐந்தினேடெண்பது வெவ்வினை - வெவ்விய அகாதி கர்மங்களாய் நின்ற எண்பத்தைந்து பிரகிருதிகள், மாய - கெட, எழுந்து - ஆத்மன் ஊர்த்துவகதி ஸ்வபாவனக, கணத்து - அந்த ஸமயத்திலேயே, உலகுச்சியை - மூன்று லோகத்துக்கும் உச்சியாகிய ஸித்தி க்ஷேத்திரத்தில், மேயினர் - பொருந்தினர்கள், (அப்பொழுது), விண்ணவர் - தேவர்களும், மண்ணவர் - மனிதர்களும், மேனிகட்கு - பரிநிர்வாணமடைந்த அவர்களுடைய சரீரங்களுக்கு, ஆய - செய்யும்படி முறைமையாகிய, சிறப்பொடும் - பூஜாதிரவியத்தோடும், அங்கே - அவ்விடத்திலே, வந்தனர் - வந்தார்கள், எ - று (௩௫0)

வேறு

1398. பொன்னரி மாலை சாந்தஞ் சுண்ணம்பூ மாலை தூம
மின்னன பலவு மேந்தி யிமையவ ரிறைஞ்ச் மெல்லை
மின்னென முனிவர் மேனி மறைந்தன வியந்து நோக்கிப்
பன்னருந் துதிய ராகி வானவர் பணிந்து போனர்.

(இ - ள்) பொன்னரிமாலை - பொன்னாலாகிப் பிரகாசிக்கின்ற மாலைகளும், சாந்தம் - சந்தனாதிகளும், சுண்ணம் - கந்தப்பொடிகளும், பூமாலை - புஷ்பமாலை முதலியவைகளும், தூமம்-அகில் தூபம் முதலியவைகளும், (இன்னும்), இன்னன- இத்தன்மையனவாகிய, பலவும்-அனேக வஸ்துக்களும், ஏந்தி - மேற் கூறியபடி தாங்கிக்கொண்டு வந்து அர்ச்சித்து, இமையவர் - தேவர்கள், இறைஞ்சுமெல்லை- பரிநிர்வாண பூஜையை விதிப்படி செய்து வணங்குகின்ற காலத்தில், முனிவர் மேனி - இவ்விரு முனிவர்களாகிய மேருமந்தரரென்னும் பட்டாரகர்களது சரீரங் கள், மின்னென - தோன்றிமறையும் மின்னற் கொடியைப்போல, மறைந்தன - அத்திர்சயமாயின, (அப்பொழுது), வானவர் - தேவர்கள், வியந்து நோக்கி - ஆச் சரியத்தையடைந்து பார்த்து, பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய, துதியராகி - ஸ்துதி களையுடையராகி, பணிந்து - வணங்கி, போனார் - தமதிடமடைந்தார்கள், எ - று.

வேறு.

1399. முடிவிலாத் தடுமாற்ற முதல்கிழிய மூவமிர்த
முறையிற் றோன்றி
யிடையிலாம் வினைமுதலா மோகமெறிந் தார்வமிலா
வியல்பிற் றோன்றிக்
கடையிலாக் காதிகெடக் காட்சிவலி யறிவின்பங்
கண்ணே தோன்றித்
தொடர்வெலா மறவெறிந்து தோன்றிநாற் குணத்திலுநற்
சுயம்பு வானார்.

(இ - ள்) (அதன் மேல் மேருமந்தரர்கள்), முடிவிலா - அளவில்லாமல னாதியாகிய, தடுமாற்றம் - சம்ஸாரத்துக்கு, முதல் - காரணமாகிய மித்தியாத்துவ மென்னும் தர்சன மோஹனீயமானது, கிழிய - கெட, மூவமிர்தம் - ஸம்யக் தர்சன ஞான சாரித்திரமென்னும் ரத்னத்திரயமாகிய மூவமிர்தங்கள், முறையிற் றோன்றி - லப்திபஞ்சக வசத்தினாற் கிரமமாகக் கூடி, யிடையிலாம் - ஆத்மனிடத் திலாகின்ற, வினை முதலாம் - கர்ம காரணமாகிய, மோகமெறிந்து - சாரித்திர மோஹனீயத்தையுங் கெடுத்து, ஆர்வமிலா - விபாவமாகிய ராகத்துவேஷமில்லாத, இயல்பிற்றோன்றி - ஸ்வபாவ பரிணதியில் தோன்றி, கடையிலாக்காதிகெட - முடிவில்லாத காதி கர்மமான மற்ற ஞானாவரண தர்சனாவரண அந்தராயங்களும் கெட, காட்சி - அனந்த தர்சனமும், வலி - அனந்த வீர்யமும், அறிவு - அனந்த ஞானமும், இன்பம் - அனந்த ஸௌக்கியமும், கண்ணே - தம்மிடத்திலே, தோன்றி - உண்டாகி, தொடர்வெலாம் - மறுபடியும் சம்பந்தங்களாயிராநின்ற அகாதி கர்மங்களெல்லாம், அற - நீங்கும்படியாக, எறிந்து - கெடுத்து, நாற்குணத் திலுந் தோன்றி - அவ்வியாபாதத்துவம் அதிஸூக்ஷ்மத்துவம் அகுருலகுத்து

வம் அவககனத்துவம் என்னும் நாலு குணங்களிலும் தோன்றி, நல் - நன்மை யாகிய, சுயம்புவானர் - சுத்த நிச்சய ஸ்வரூபமானர்கள், எ - று. (௩௯௨)

1400. மணமலிந்த ஒளியெனவு மலர்நிறைந்த விரையெனவும்
மல்கு சந்தின்
துணியுமிழ்ந்த தண்மையினுந் தோன்றியவப் பேரின்பத்
துள்ளே தோன்றி
யிணைபிறிது மிலராகி யிமையவரும் மாதவரு
மிறைஞ்சி யேத்தப்
பணிவரிய சிவகதியி னமர்ந்திருந்தா ரறவமிர்த
முண்டா ரன்றே.

(இ - ள்) (இன்னும்), அறவமிர்தமுண்டார் - தர்மாமிருதத்தைக் கேட்டு அனுபவித்த இவ்விருவர்களும், மணி - ரத்தினத்திலே, மலிந்த - நிறைந்த, ஒளி யெனவும் - பிரகாசம்போலவும், மலர் - புஷ்பத்திலே, நிறைந்த - வியாபித்திரா நின்ற, விரையெனவும் - வாஸனைபோலவும், மல்கு - நறுமணம் நிறைந்த, சந்தின் துணி - சந்தனக் கட்டையானது, உமிழ்ந்த - சொரிந்த, தண்மையினும் - குளிர்ச் சியைப்போலவும், தோன்றிய - ஆத்மஸ்வபாவமாக உண்டாகிய, அப்பேரின்பத்து ள்ளே தோன்றி - அந்தப் பெரிதாகிய அனந்தஸௌக்கியத்திலே விளங்கி, இணை பிறிது மிலராகி - உபமாதீதர்களாகி, இமையவரும் - தேவர்களும், மாதவரும் - கணதராதி மஹா முனிவர்களும், இறைஞ்சி - வணங்கி, ஏத்த-தோத்திரம் செய்ய, பணிவரிய - தாழ்வில்லாத, சிவகதியில் - மோட்ச கதியில், அமர்ந்திருந்தார் - பொருந்தி நின்றார்கள், எ - று. (௩௯௩)

வேறு.

1401. மதுரைநல் லிராமை தேவன் மலையிற்சீ தரைகா விட்டத்
ததிர்கழ லமரன் பின்னு மாதன மாலை வானேன்
விதியின லச்சு தைக்கண் வீதபீ தன்னி லாந்தைக்
கதிபதி யாதித் தாபன் மேருநல் லகதி வேந்தன்.

(இ - ள்) (மேருவென்பவன்), மதுரை - ஆதியில் மதுரையென்கிற பிராம மண ஸ்திரீயாய், (பிறகு), நல் - நன்மையாகிய, இராமை - இராமதத்தா தேவி யாகி, (அதன் பிறகு), தேவன் - பாஸ்கரப் பிரபனென்னும் நாமமுடைய தேவ னகி, (கற்பத்திற்றோன்றிப் பிறகு), மலையில் - விஜயார்த்த பர்வதத்தில், சீதரை - ஸ்ரீதரை யென்னும் ஸ்த்ரீயாய், (பின்பு), காவிட்டத்து - காபிஷ்ட கல்பத்திலே, அதிர் - சப்தியாநின்ற, கழல் - வீரகண்டயத்தை யணிந்த, அமரன் - தேவனுகித்

தோன்றி, பின்னும் - அதன் பின்பும், அரதன மாலை - இரத்தினமாலை யென்னும் ஸ்த்ரீயாகிப் பிறந்து, (அதன் பிறகு), விதியினால் - கிரமத்தினால், அச்சுதைக் கண் - அச்சுதகல்பத்திலே, வானோன் - தேவனாகப் பிறந்து, (அதன் பின்பு), வீதபீதன் - வீதபயனென்னும் பெயர் பெற்ற பல தேவனாகிப் பிறந்து, (பிறகு), லாந்தைக்கதிபதி - லாந்தவகல்பத்துக்கதிபதியாகி, ஆதித்தாபன் - ஆதித்யாபன் என்னும் பெயர் பெற்று, (பின்பு), மேரு - மேருவென்னும் பெயருடையவனாய். மனுஷ்ய கதியிற்றோன்றி, நல் அகதிவேந்தன்-(இனிப் பிறக்கின்ற கதியில்லாது) நன்மையாகிய மோட்சத்தையுற்றுத் திரிலோக பூஜ்யனாகும் தன்மையடைந்தான், எ - று. (௩௫௪)

1402. வாருணி பூர சந்தன் வானவன் மங்கை வானோன்
ஏரணி யிரத னாயு தன்னச்சு தன்வி பீடண
னாரழல் நரகன் வேந்த னமரன்பின் சயந்த னம்பொற்
றாரணி தரணன் பைந்தார் மந்தரன் சிவக திக்கோன்.

(இ - ள்) (மந்தரனென்பவன்), வாருணி - வாருணியென்னும் பிராம்மண புத்திரியாக இருந்து, (பின்பு), பூரசந்தன் - பூர்ணச் சந்திரனாகிய அரசகுமாரனாகி, (பின்பு), வானவன் - தேவனாகிப் பிறந்து, (பின்பு), மங்கை - யசோதரை யென்னும் ஸ்த்ரீயாக ஜனித்து, (மறுபடி), வானோன் - தேவனாகி, (பின்பு), ஏரணி - அழகையணிந்த, இரதனாயுதன் - இரத்தினாயுதனென்னும் ராஜகுமாரனாகி, (பின்பு), அச்சுதன் - அச்சுத கல்பத்துத் தேவனாகி, (பிறகு), விபீடணன் - விபீஷண னென்னும் வாஸுதேவனாகிப் பிறந்து, (பின்பு), ஆர் - நிறைந்த, அழல் - அக்கினியையுடைய, நரகன் - நரகனாய்ப் பிறந்து, (அங்கு நின்றும் பூமியில் வந்து), வேந்தன் - ஸ்ரீதாமாவென்னும் அரசனாகி, (மறுபவத்தில்), அமரன் - பிரம்மகல்பத் திற்றேவனாகித் தோன்றி, பின் - பின்பு, சயந்தன் - ஸயந்தனென்னும் ராஜபுத்திரனாகி, (மறுபடி), அம்பொன் - அழகிய பொன்னாலாகிய, தாரணிதரணன் - மாலைகளணிந்த தரணேந்திரனாகி, (மறுபவத்தில்), பைந்தார் - பசுமைபொருந்திய மாலைகளை யணிந்திராநின்ற, மந்தரன் - மந்தரனென்னும் இராஜகுமாரனாய்ப் பிறந்து, (தபம்செய்து), சிவகதிக்கோன் - மோட்சகதியிலுற்றுத் திரிளோக பூஜ்யனை சாசுவதப்பதவியை யடைந்தவனானான், எ - று. (௩௫௫)

வேறு.

1403. இனையது வெருளியி னியல்பு மாற்றியல்
பினையதீ வினைநுளி னியல்பு பற்றியல்
பினையது பொருளின தியல்பு வீட்டியல்
பினையது திருவறத் தியல்பு தானுமே.

(இ - ள்) வெகுளியினியல்பு - குரோதத்தினாலாகின்ற ஸ்வபாவமானது, இனையது - இப்புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட சத்தியகோஷன் முதலானவர்களின் சரித்திரத்திற் கூறிய இத்தன்மையானது, மாற்றியல்பு - ஸம்ஸாரப் பிறப்புகளின் இயல்பும், இனையது - இந்தப் புராணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இத்தன்மை யானது, வினைகளின் இயல்பு - கர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபமும், இனையது - இத்தன்மையதாகும், பற்றியல்பு - லோபமாகிய ஆசையின் இயற்கையும், இனையது - இதில் சொல்லப்பட்ட இத்தன்மையாகும், பொருளினதியல்பு - ஜீவாதி திரவியங்களின் ஸ்வரூபங்களும், இனையது - இத்தன்மையதாகும், வீட்டியல்பு - மோட்சத்தினது இயல்பும், இனையது - இத்தன்மையதாகும், திருவறத்தியல்பு தானும் - ஸ்ரீஜின தர்மத்தினது விதமும், இனையது - இதிற்சொன்ன இத்தன் மையதாகும், எ - று.

இரண்டாமடியிலும் மூன்றாமடியிலுமுள்ள இனையதென்பது முடிபு நோக்கித் தீபகமாக இரண்டிரண்டிடங்கட்குக் கூட்டப்பட்டது. (௬௫௬)

1404. அறமல துறுதிசெய் வார்க டாமிலை
மறமலா திடர்செய வருவ தும்மிலை
நெறியிவை யிரண்டையும் நினைந்து நித்தமுங்
குறுகுமி னறநெறி குற்ற நீங்கவே.

(இ - ள்) அறமலது - தர்மமேயல்லாமல், உறுதி செய்வார்கள் தாம் - ஆத்மனுக்கு உறுதியான தன்மை செய்பவர்கள், இலை - இல்லை, மறமலாது - பாபமே யல்லாமல், இடர் செய வருவதும் - துன்பஞ் செய்ய வருவதும், இலை - வேறில்லை, நெறியிவை யிரண்டையும் - இவ்விரு மார்க்கங்களையும், நினைந்து - மனதிலெண்ணி, நித்தமும் - நாள்தோறும், குற்றம் நீங்க - பாபகாரணமாகிய ராகத்துவேஷ மோஹாதி குற்றங்கள் விலகும்படியாக, அறநெறி - தர்மாமிருத மாகிய ஸம்மியக் தர்சனஞானசாரித்திரயமாகிற மோட்சமார்க்கத்தை, குறுகுமின் - ஜீவர்களே! அடையுங்கள், எ - று. (௬௫௭)

1405. ஆக்குவ தேதெனி லறத்தை யாக்குக
போக்குவ தேதெனில் வெகுளி போக்குக
நோக்குவ தேதெனில் ஞான நோக்குக
காக்குவ தேதெனில் விரதங் காக்கவே.

(இ - ள்) ஆக்குவது - செய்யும்படியான காரியமானது, ஏதெனில் - என்ன வென்றால், அறத்தை - ஸ்ரீஜின தர்மத்தையே, ஆக்குக - செய்க, போக்குவது - நீக்க வேண்டியது, ஏதெனில் - என்னவென்றால், வெகுளி - கோபத்தை, போக்குக - நீக்குக, நோக்குவது - பார்க்கவேண்டியது, ஏதெனில் - என்னவென்றால், ஞானம் -

ஸம்மியக்ஞானத்தையே, நோக்குக - கருத்தாகப் பார்த்தறிக, காக்குவது - காப்பது, ஏதெனில் - என்னவென்றால், விரதம் - ஸம்மியக் சாரித்திரத்தையே, காக்க - நழுவாமல் காப்பாற்றுக, எ - று.

இச்செய்யுள் நரிவிருத்தத்தினீற்றிலும் வந்துளது. (௩௫௮)

பதின்மூன்றவது :

சமவசரணச்சருக்கம் முற்றிற்று.

செய்யுட்டொகை.

ஆயிரத்து நானூற்றின் மேலு மிருமூன்றும்
பாயபுகழ் மேருக்கள் மந்தரர்பாற்—றாய
தவராச ராசன் குறுமுனிவன் றந்த
பவரோக மந்திரமாம் பாட்டு.

மேருமந்தரபுராணம் மூலமும், உரையும் முற்றுப்பெற்றன.

மேருமந்தர புராண

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

அ

அரும் பொருள் அபிதானவிளக்க அகாதி

1 - வது சருக்கம்

2-வது சருக்கம்

3-வ்து சருக்கம்

4-வது சருக்கம்

5-வது சருக்கம்

---

6 - வது சருக்கம்

7-வது சருக்கம்

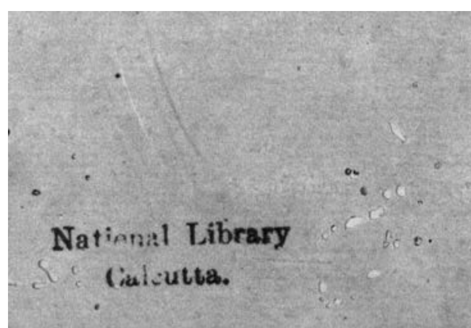
8-வது சருக்கம்

9-வது சருக்கம்

10-வது சருக்கம்

11-வது சருக்கம்

12-வது சருக்கம்

National Library
Calcutta.